

H. gr. 1405^e (1

<36608476190016

<36608476190016

Bayer. Staatsbibliothek

1798
ΣΥΛΛΟΓΗ

ΤΩΝ ΣΤΡΟΦΩΝ, ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΩΝ ΚΑΙ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ,

Ἀποτελούντων τὸ Οὐσιωδέστερον Μέρος
τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας τοῦ Νέου
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

Π α ρ ᾱ

Ν: ΣΚΟΥΦΟΥ.

Skuphos

ΤΟΜΟΣ Α΄.

Skuphos

1

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ Θ. ΚΟΝΤΑΞΗ ΚΑΙ
Ν. ΛΟΥΔΑΚΗ.

1834.

23 HS
5176

Bayerische
Staatsbibliothek
MÜNCHEN

STATION

THE STATION, THE STATION, THE STATION

THE STATION, THE STATION, THE STATION

THE STATION, THE STATION, THE STATION

THE STATION, THE STATION, THE STATION

THE STATION, THE STATION, THE STATION

THE STATION

THE STATION, THE STATION, THE STATION

THE STATION, THE STATION, THE STATION

THE STATION, THE STATION, THE STATION

THE STATION, THE STATION, THE STATION

THE STATION, THE STATION, THE STATION

THE STATION

Διάφοροι περιστάσεις μᾶς ὑπαγόρευσαν
να διαιρέσωμεν τὴν παρέσαν Συλλογὴν
εἰς δύο Τόμους.

Περιμένομεν να ἴδωμεν ὁποῖαν ὑποδο-
χὴν θέλει λάβει ἀπὸ τὸ Κοινὸν ὁ Πρῶτος,
διὰ να δημοσιεύσωμεν καὶ τὸν Δεύτερον,
ὅστις εἶναι καὶ ὁ περιεργότερος, ὡς περιέχων
τὴν λύσιν τῆ Ἑλληνικῆ Δράματος, ἐν τῶν
πλέον ἐξαιρέτων, ἀφ' ὅσα πρὸ αἰώνων πα-
ρεδιάσθησαν εἰς τὴν σκηνὴν τῆ Κόσμου.

Ὡς εἶδος προεισαγωγῆς ἐκρίναμεν εὐλο-
γον να καταχωρήσωμεν τὸν λόγον, τὸν
ὁποῖον ὁ Κ. Βρόγλυ, ἐπὶ τῶν Ἑξωτερικῶν
ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας, ἐξεφώνησεν
εἰς τὴν Συνεδρίασιν τῆς 18 Μαΐου 1833
τῶν Ἀντιπροσώπων τῆ Γαλλικῆ Ἑθνικῆς.

Ὁ λόγος ἔτος εἶναι ἡ ἀκριβεςέρα ἀνά-
λυσις τῆς διπλωματικῆς Ἱστορίας τῆς ἀνα-
γεννηθείσης Ἑλλάδος, καὶ ὡς τοιῦτος ἄ-
ξιος τῆς μελέτης τῶν ὅσοι ἐπιθυμῶν να σπε-
δάσεν τὴν σειρὰν τῶν ἀξιωματημονεύτων
διπλωματικῶν διαπραγματεύσεων, εἰς τὰς
ὁποίας ἔδοσε χώραν ὁ ἐνδοξὸς καὶ εὐτυ-
χὴς τῶν Ἑλλήνων ἀγών.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Ἀπριλλίῳ 1834.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΑΡΘΑΓΙΝΗΣ

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ΛΟΓΟΣ
ΤΟΥ ΔΟΥΚΟΣ ΤΟΥ ΒΡΟΓΛΥ
DE BROGLIE,

ΥΠΟΥΡΓΟΥ τῶν ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ,

Ἐκφωνηθεὶς εἰς τὴν Συνεδρίαν
τῶν ἈΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ τῇ, 13 Μαΐου

1833.

ΚΥΡΙΟΙ!

Ἀναβαίνων εἰς τὸ βῆμα τῆτο, σκοπὸν ἔχω
νὰ ἀπαντήσω καὶ εἰς τὸν ῥήτορα, τον ὅποιον
διαδέχομαι εἰς τὸ αὐτὸ βῆμα, καὶ εἰς ὅσους
ὠμίλησαν προ αὐτῆς. Ἡ ἀπόκρισις μου, ἐλπίζω,
θέλει εἶναι ἀπλυσάτη καὶ ἰσχυρά. Θέλω
τὴν ἐξάξει ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα, ἀπὸ πρά-
ξεις, ἀπὸ ἀριθμοὺς, ἀπὸ χρονολογίας, ἀπὸ
ἔγγραφα ἐπίσημα, ἀπὸ πληροφορίας θετικής.
Ὁ πρὸ ἐμῆ ῥήτωρ ὠμίλησε περὶ σπυδαιοτά-
των ὑποθέσεων μὲ μεγάλην εὐφράδειαν. Ὁ

σκοπός μου δὲν εἶναι νὰ τὰς ἀποσιωπήσω .

Πρὸ πάντων ὁμως, ἃς ἐννοηθῶμεν .

Δὲν παρουσιάζομαι , Κύριοι , ἔμπροσθέν Σας , ἀναγκασμένος νὰ ἀποκριθῶ , εἰς ὅσας ἐρωτήσεις ἤμπορῶν νὰ μὲ γίνουν ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν μας· δὲν ἔχω, παραδείγματος χάριν, νὰ ἀποκριθῶ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν πραγμάτων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, περὶ τῆς ἐνόπλης μεσιτείας τῆς Ῥωσσίας, περὶ τῆς προόδου τῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ τῆς Πόρτας καὶ τῆς Αἰγύπτου .

Ὡς πρὸς ὅλα ταῦτα εἴμεθα ἐν τάξει, διότι ἐκοινοποιήσαμεν ὅ,τι ἦτον δυνατόν νὰ κοινοποιήσωμεν .

Ἀλληλοδιαδόχως ἐδημοσιεύσαμεν τὰ τρέχοντα ἡμέραν παρ' ἡμέραν , καὶ μὲ τόσῃ ταχύτητά, τόσῃ ἀκρίβειαν, τόσῃ λεπτομέρειαν, ἀπαραδειγματίσον, νομίζω, εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν παρασατικῶν Κυβερνήσεων .

Δὲν ἔχω πρὸς τέτοις νὰ ἐξηγηθῶ , ποῖον δέλει εἶναι τὸ μέλλον, ποῖοι οἱ σκοποὶ, ποῖαι αἱ ἐπιθυμίαι, ποῖοι οἱ φόβοι καὶ ποῖαι αἱ ἐλπίδες τῆς Κυβερνήσεώς μας . Εἰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκεται ἡ Ἀνατολή, ἡ Βυβλή ἔχει ἀρκετὴν φρόνησιν, νὰ μὴ μὲ βιάσῃ μὲ τὰς ἐρωτήσεις της. Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ, γνωρίζω μέχρι τίνος βαθμοῦ τὰ συμφέροντα τῆς κράτους μὲ ὑπαγορεύουν νὰ εἶμαι προφυλακτικός .

Τέλος πάντων, δὲν ἔχω νὰ δικαιολογήσω τὴν διαγωγὴν τῆς Κυβερνήσεως· ἡ συγμὴ ἐ-

κείνη ἀκόμη δὲν ἔφθασε. Διὰ τὰ ὑπερασπισθῇ τις, πρέπει νὰ ὁμιλήσῃ· πρέπει νὰ ἡμπορῇ νὰ εἰπῇ ὅλα, καὶ δυνατά. "Όταν ἔλθῃ αὐτός ὁ καιρός, καὶ κανεῖς περισσότερο ἀπὸ ἐμὲ δὲν τὸν ἐπιθυμεῖς, τότε αὐθόρμητοι θέλομεν ἐξηγηθεῖ, καὶ τολμῶ ἀπὸ τῆς σήμερον νὰ βεβαιώσω, ὅτι θέλουν εὐχαριστηθεῖ ὅλοι οἱ νυνεχεῖς καὶ καλῆς πίσεως ἄνθρωποι, καὶ ὅτι ἔτε ἡμεῖς, ἔτε ἡ Γαλλία δὲν θέλομεν λογισθεῖ ὑπεύθυνοι δι' ὅσα ἡμπορῶν νὰ συμβῶν. Πλὴν, καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνομεν, κάθε πρᾶγμα ἔχει τὸν καιρόν τῃ.

"Ενα ζήτημα βαρὺ καὶ ἄξιον λόγου, ζήτημα σχετικώτατον μὲ τὰς σημερινὰς περιστάσεις, ὑπόκειται εἰς τὴν ἔρευνάν Σας. Θέλω τὸ ἐξετάσει καθ' ὅλα τὰ μέρη τῃ· θέλω τὸ ἐξετάσει κατὰ συνέπειαν ὡς πρὸς τὰς σχέσεις τῃ μὲ τὰς σημερινὰς περιστάσεις. Δὲν ἐννοῶ ὅμως μὲ τῷτο νὰ ἔμβω εἰς τὴν ἔρευναν τῶν σημερινῶν περιστάσεων ἐξ αἰτίας τῃ προκειμένου ζητήματος· τοῦτο ἤθελεν εἶναι σαφὴς ἀταξία καὶ σύγχυσις.

"Ας ἔλθωμεν εἰς τὸ προκείμενον. Περὶ τίνος εἶναι ὁ λόγος;

"Εχετε, Κύριοι, ὑπ' ὄψιν μίαν συνθήκην ὑπογεγραμμένην ἐν Λονδίῳ τὴν 7 Μαΐου 1832 ἐξ ἐνὸς μέρους ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις, Γαλλίαν, Ἀγγλίαν καὶ Ῥωσσίαν, ἐνεργῶσας μὲ τὴν συναίνεσιν καὶ κατ' ἐπίτηδες πρόσκλησιν τῃ Ἑλληνικῇ Ἐθνῆς, καὶ ἐκ τῃ ἐτέρῃ ἀπὸ τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Παναρίας, ἐ-

νερχοῦντα ἐξ ὀνόματος καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ
Πρίγκιπος "Οθωνος, δευτερογεννήτης υἱὸς τῆς.

Κατ' αὐτὴν τὴν συνθήκην ὁ νέος Πρίγκιψ,
ἀναδεχόμενος τὸν Θρόνον τῆς Ἑλλάδος, ἔ-
χει τὴν ἐξουσίαν νὰ διαπραγματευθῇ, μὲ τὴν
ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων, δάνειον 60
ἐκατομμυρίων. Ἐκάστη τῶν τριῶν Δυνάμεων
ἐγγυᾶται ἰδιαιτέρως καὶ ὄχι ἀλληλεγγύως τὸ
τρίτον μέρος τῆς δανείας, μέχρι συμπληρώσεως
20 ἐκατομμυρίων.

Ἡ συνθήκη αὕτη, καθ' αὐτὴν θεωρημένη,
εἶναι συμπληρωμένη, τελεία, ὀριστική. Ἡ ἀλ-
λογογία τῶν ἐπικυρώσεων ἐγένετο τὴν 30 Ἰουνίου
1832, καὶ κατὰ συνέπειαν ὑπεγράφη πρὸ ἐ-
νὸς σχεδὸν ἔτους ἀπὸ τὸν Βασιλέα, καὶ προ-
συπεγράφη ἀπὸ τὸν ἄξιον Ὑπουργόν, ὅστις
διεύθυνε τότε τὰς ἐξωτερικὰς ὑποθέσεις.

"Ἐχετε σκοπὸν νὰ ἐπικυρώσετε τὴν ὑπο-
γραφὴν τῆς Βασιλείας; (Θόρυβος εἰς
τὰ ἅκρα τῆς Βουλῆς.) Θέλετε ἐπιβεβαιώσαι τὴν
ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ἐν ὀνόματι τῆς
Γαλλίας; Ἴδτε τὸ ἀντικείμενον τῆς παρούσης
σκέψεώς Σας· ἴδτε τὸ ζήτημα, τὸ μόνον ζή-
τημα, τὸ ὁποῖον ἔχετε νὰ ἀποφασίσετε.

Ἀλλὰ τὸ ζήτημα τῆτο, τὸ ἡξεύρω, προῦ-
ποδέτει, γεννᾷ καὶ ἄλλα· καὶ τὸ πρῶτον, ἐ-
κεῖνα τὸ ὁποῖον φύσει παρσιάζεται εἰς τὸ
πνεῦμα, εἶναι τὸ ἀκόλυστον. Ὅστις ἐγγυᾶται,
ὑπόσχεται νὰ πληρώσῃ εἰς ἑλλειψιν τῆς πρω-
τοτύπου χρεώσεως. Ἀλλ' ὁ πρωτότυπος χρεώ-
σης θέλει πληρώσῃ;

"Οχι ἀποφασίζεν· ἡ Ἑλλάς, λέγουν, δὲν θέλει πληρώσει· ποτὲ δὲν θέλει πληρώσει· εἶναι μωρία νὰ τὸ πισεύσῃ τις.

Ἐντὸς ὀλίγου θέλω ἀποδείξει πόσον εἶναι σφαλερὰ καὶ χωρὶς βάσιν ἡ ὑπόθεσις αὕτη. Ἀλλ' ἂς μὴ φιλονεικῶμεν· ἂς ὑποθέσωμεν τὸ χεῖρον πάντων· ἡ Ἑλλάς δὲν θέλει πληρώσει· ἡ Γαλλία θέλει εἶναι ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ ἀντ' αὐτῆς.

Τί νὰ πληρώσῃ; 20 ἑκατομμύρια;

"Οχι, Κύριοι, τὸ ἠξεύρετε, εἶναι δάνειον, τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία ἐγγυᾶται. Ἡ Γαλλία θέλει εἶναι ὑπόχρεως νὰ πληρώσῃ τὸν ἐτήσιον τόκον τῆς δανείας, δηλαδή ἐν ἑκατομμύριον, καὶ περὶ πλείον ἐν τοῖς ἑκατὸν πρὸς ἀπόσβεσιν τῆς χρέως, τὸ ὅλον 1,200.000 φρ: τίποτε περισσότερον, τίποτε ὀλιγώτερον.

Ἄς ἐξετάσωμεν τώρα ὀλίγον.

ὑποθέτω ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, ἀντὶ νὰ ἐκραγῇ κατὰ τὸ 1821 ἔτος, δέκα χρόνους πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τῆς Ἰβλίας, ἤρχιζε κατὰ τὸ 1831 ἔτος. ὑποθέτω, ἀντὶ νὰ εὐδοκιμήσῃ, ὅτι ἀπετύγχανε. ὑποθέτω, ἀντὶ νὰ ἐργαζώμεθα τώρα νὰ σηρίξωμεν μίαν Κυβέρνησιν, οἱ πρῶτοντες τῶν Ἑλλήνων κατέφυγαν εἰς τὴν Γαλλίαν, ζητῶντες ἄσυλον. ὑποθέτω, ἀντὶ νὰ Σᾶς ζητῶμεν τώρα τὴν ἐγγύησιν ἐνὸς δανείας, παρυσιαζόμεθα νὰ Σᾶς ζητήσωμεν νὰ προσδέσετε εἰς τὸν ἐτήσιον ὑποδεικνύον λογαριασμόν 1.200.000, φρ: διὰ τῆς ἐξορίσεως καὶ προγεγραμμένους.

Ἡθέλετε ἀρνηθεῖ τὴν ποσότητα αὐτήν; Ὁ-
χι βέβαια.

Καὶ ὅ,τι λοιπὸν, Κύριοι, εὐχαρίσως ἠθέ-
λετε προσφέρει διὰ τὰ παραγορήσετε τὴν δυ-
συχίαν τῶν Ἑλλήνων, θέλετε τὸ ἀρνηθεῖ διὰ
τὰ ἀσφαλίσετε, διὰ τὰ τελειώσετε τὴν ἀνε-
ξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος!

Μήπως ἡ ἐπιτυχία εἶναι σφάλμα εἰς τὰς ὀ-
φθαλμύς Σας; ἢ μήπως ἡ γενναιοφροσύνη
Σας περιορίζεται εἰς μόνον τὰς ἐλεημοσύνας;

Καὶ ἡ ὑπόθεσις τῶν Ἑλλήνων εἶναι ὀλι-
γώτερον ἱερὰ, ὀλιγώτερον νόμιμος ἀπὸ τὴν
ὑπόθεσιν τῶν Πολλωνῶν, τῶν Πορτογάλλων,
τῶν Ἰσπανῶν, τῶν Ἰταλῶν; Μήπως ἡ Ἑλ-
λὰς ὑπέφερεν ὀλιγώτερον, ἐπολέμησεν ὀλιγώ-
τερον διὰ τὴν ἐλευθερίαν; Μήπως εἶναι ὀλι-
γώτερον ἀξία συμπαθείας, θαυμασμοῦ καὶ
εὐνοίας;

Ἡ ὑπόθεσις τῶν Ἑλλήνων εἶναι ἡ δικαιο-
τέρα τῶν ἄλλων, διότι ὅσον ὁ ζυγὸς εἶναι
βαρύτερος, τότον ἡ ἐπανάστασις τῆ λαῶ εἶναι
δικαιοτέρα. Ἡ Ἑλλὰς ἐδείχθη ἀξία τῆς ἐλευ-
θερίας της. Ἡ Ῥομανία ἀντιπάλευσε δέκα ἡ-
μέρας, ἡ Πολλωνία δέκα μῆνας, καὶ ἡ Ἑλ-
λὰς δέκα ἔτη.

Εἶναι λόγος περὶ δυσυχημάτων; Ποῖον δυ-
σύχημα ἤμπορεῖ τὰ παραβληθῇ μὲ τὴν Ἰσο-
ρίαν τῆς πολιορκίας τῆ Μεσολογγίας, μὲ τὰς
σφαγὰς τῆς Χίβ καὶ τῶν Ψαρρῶν;

Εἶναι λόγος περὶ Ἡρωϊσμῶ; Ἐνδυμηθεῖτε

τὴν Ὀθωμανικὴν σὺλᾶν, τρεπομένους εἰς φυγὴν,
καὶ πυρπολούμενους ἀπὸ μερικὰ πλοιάρια.

Κανεῖς δὲν ἤμπορεῖ νὰ εἰπῇ, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἐκινήθη ἀπὸ μερικὴς ταραχοποιΐας. Τὸ ἔθνος ὁλόκληρον, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νέοι καὶ γέροντες, ὅλοι ἔλαβον μέρος εἰς αὐτήν· δὲν εἶναι οἰκογένεια, ἡ ὁποία δὲν ἔχυσεν αἷμα εἰς αὐτήν. Δὲν ἀρκεῖ τοῦτο· οἱ Ἕλληνες, Κύριοι, ἔδειξαν καρτερίαν εἰς τὰς δυστυχίας, φρόνησιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, μετριότητα εἰς τὰς ἐπιθυμίας των, καὶ διακριτικοὶ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις των· ἐγνώρισαν καὶ τὴν καιρὸν καὶ τὴν ἀνθρώπων, τὰς δυσκολίας καὶ τὰς περιστάσεις, δι' αὐτὸ καὶ ἐπέτυχαν.

Καὶ διότι ἐπέτυχαν, δι' αὐτὸ θέλομεν τοὺς ἐγκαταλείψει! Ἡμεῖς, οἱ ὅποιοι πρῶτοι τοὺς ἐνισχύσαμεν μὲ τὴν λόγους καὶ τὰ κινήματά μας· ἡμεῖς οἱ ὅποιοι τὴν ἐβοηθήσαμεν καὶ ἐπὶ τῆς πεσέσης Κυβερνήσεως· ἡμεῖς οἱ ὅποιοι ἠναγκάσαμεν αὐτήν τὴν Κυβέρνησιν τῆς Καρόλυ I. νὰ τὴν ὑπερασπισθῇ· ἡμεῖς, λέγω, νὰ τὴν ἐγκαταλείψωμεν ὅταν ἔφθασαν πλέον εἰς τὸν λιμένα! Νὰ τὴν ἐγκαταλείψωμεν διὰ μίαν δυσυχεστάτην οἰκονομίαν 1.200,000 φρ., καὶ ἐν ᾧ πρόκειται λόγος περὶ τῶν μεγαλητέρων συμφερόντων! Νὰ τὴν σπρώξωμεν εἰς τὴν ἄβυσσον διὰ μίαν ἐτιδανὴν ποσότητα, τὴν ὁποίαν ἴσως αὔριον ἀναγκασθῶμεν νὰ τὴν δώσωμεν ὡς ἐλεημοσύνην!

Θέλομεν ἀπὸ γε νὰ φανῶμεν εἰς τὸν Κόσμον ὡς ὁ πλέον ἐτιδανός, ὁ πλέον ἀπερίσκεπτος.

λαός, ὡς λαός εἰς τὸν ὁποῖον δὲν ἤμπορεῖ τις
να βάλλῃ καμμίαν βάσιν, ὅστις δὲν ἐνεργεῖ
παρὰ σιγμιαίως, τῇ ὁποίᾳ ἢ πρὸς τὰ ἄλλα ἔ-
δνῃ συμπάθεια εἶναι ἀπλῇ φαντασία, καὶ ὁ
ἐνθουσιασμός ἀπλῇ ὁρμῇ; (Συναίνεσις πρὸς τὸ
κέντρον τῆς Βυλῆς.).

Ἀλλὰ τί ὁμιλῶμεν περὶ οἰκονομίας 1,200,000
φραγκῶν; Καὶ ποῖος Σᾶς εἶπε, ὅτι τὸ
1,200,000 φρ: θέλῃν πέσει εἰς βάρος τῆς Γαλ-
λίας; Ὅσοι φρονεῖν μὲ τόσῃν βεβαιότητᾳ,
ὅτι ἡ Ἑλλάς δὲν θέλει πληρώσει, πῶ ἄρά γε
ἐπισηρίζονται; Μήπως ἡ θέλησις, ἡ ἡ δύνα-
μις ἐλλείπουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα;

Ἡ θέλησις! ἀλλ' ἀναγνώσετε, παρακαλῶ,
τὴν συνθήκην τῆς 7 Μαΐου 1832. Ἐκεῖ θέλετε
ἀπαντήσαι, ἄρθρον 12, παράγραφον 6:

“Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Ἑλληνι-
κή Ἐπικράτεια εἶναι ὑπόχρεοι νὰ προσδιο-
ρίσῃν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἐτησίων τό-
κων καὶ τῇ χρεωλυτικῇ μέρῃ *fonds d'amor-
tissement* τῶν σειρῶν τῇ δανείᾳ, αἱ ὁποῖαι
ἤδειαν πραγματοποιηθεῖ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν
τῶν τριῶν αὐλῶν, τὰ πρῶτα εἰσοδήματα
τῇ κράτει, εἰς τρόπον ὥστε αἱ πραγματικαὶ
εἰσπράξεις τῇ Ἑλληνικῇ ταμείῳ νὰ ᾔναι
ἀφιερωμένοι πρὸ παντός ἄλλου εἰς τὴν
πληρωμὴν τῶν ῥηθέντων τόκων καὶ τῇ εἰ-
ρημένῃ χρεωλυτικῇ μέρῃ, χωρὶς νὰ ἤμπο-
ρῃ νὰ ἀφιερωθῇ εἰς καμμίαν ἄλλην χρῆ-
σιν, ἐν ὅσῳ δὲν ἀσφαλισθῇ ἐντελῶς διὰ
τὸ τρέχον ἔτος αἱ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν

„ τριῶν αὐτῶν πραγματοποιηθεῖσαι σεραι τῇ
 „ δανείῃ. Οἱ παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει
 „ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν αὐ-
 „ τῶν θέλουν ἐπιφορτισθεῖ ἰδιαιτέρως νὰ ἐπα-
 „ γρυπνοῦν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς τελευ-
 „ ταίας ταύτης διομολογίας.”

Προφανὲς λοιπόν, ὅτι τὰ πρῶτα χρήματα,
 τὰ ὅποια ἐτησίως ἐμβαίνουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν
 ταμεῖον, εἶναι ἀφιερωμένα διὰ τὴν πληρωμὴν
 τῇ τόκῳ καὶ τῇ χρεωλυτικῇ μέρῃ τῇ δανείῃ.
 Οἱ Διπλωματικοὶ Πράκτορες παρὰ τῇ Ἑλ-
 ληνικῇ Κυβερνήσει εἶναι διωρισμένοι νὰ ἐ-
 παγρυπνῶν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῆς διομο-
 λογίας ταύτης, καὶ εὐκόλως ἵμφορεῖτε νὰ συμ-
 περάνητε, ὅτι ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ
 Ῥωσσία ἔχουν καὶ δύναμιν νὰ ὑποχρεώσουν
 εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συνθήκης.

”Ἰδομεν, ὅτι ἡ θέλησις δὲν ἵμφορεῖ νὰ λείπῃ
 ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. Ἑλλείπει ἄρα γε ἡ δύναμις;

”Ας ἐξετάσωμεν τῆτο.

Ποῖα εἶναι τὴν σήμερον τὰ εἰσοδήματα τῆς
 Ἑλλάδος; Πόσα κεφάλαια εἰς γῆν ἔχει ἡ
 Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς τὴν κυριότητά της;

”Ἐχω ἀναχεῖρας μίαν σημείωσιν, γενομέ-
 νην δι’ ἐπιστάσις καὶ πρὸς χρῆσιν προσωπι-
 κὴν τῇ Κυβερνήτῃ Ἰωάννῃ Καποδίστρια.
 Ἡ σημείωσις αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὸ 1830 ἔ-
 τος. Ἰδὲ πῶς ἐκτιμῶνται τὰ εἰσοδήματα τῆς
 Ἑλλάδος.

Εἰσοδήματα

1. Ἀπὸ ἐνοίκια δεκάτων	Φοίνικας
ὡς ἔγγιστα	3,000,000

2. 'Απὸ τελωνιακὰ δικαιώματα, ἐμπεριεχομένῃ καὶ τῇ ἄλατος . . .	1,200,000
3. 'Απὸ δικαιώματα βοσκημά- των	300,000
4. 'Απὸ δοσίματα διαφόρων εἰ- δῶν ἐνοικίων	80,000
5. 'Απὸ ἐνοικιάσεις ἐθνικῶν κτημ.	100,000
6. 'Απὸ ἐνοίκια ἀλικῶν	87,500
7. 'Απὸ ἐνοίκια ἰχθυοτροφείων	123,600
8. 'Απὸ δικαιώματα διπλωμάτων καὶ διαβατηρίων	5,000
9. 'Απὸ ὑγειονομικὰ καὶ λιμε- ναρχικὰ δικαιώματα	6,500

Τὸ ὅλον Φοίν. 4,950,600

"Ο ἐστὶ 4,500,000 Φράγ: ὡς ἔγγιστα.

Εἶναι πρέπον ὅμως νὰ παρατηρήσωμεν, ὅ-
τι εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν ἔγεινεν αὐτὸς ὁ κα-
τάλογος, ἡ Ἑλλάς ἦτο, δυνάμει τῇ ἀπὸ 3
Φεβρουαρίου 1830 Πρωτοκόλλῃ, περιορισμένη
εἰς σενὰ σύνορα, καὶ ὅτι μέρη αὐτῆς, καθὼς
ἡ Ἀττικὴ καὶ ἡ Εὐβοία, κατεείχοντο ἀκόμη
ἀπὸ τῆς Τέρκης. "Εχοντες σήμερον πρὸ ὀ-
φθαλμῶν τὴν ἑκτασιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρα-
τείας, ὁποίαν ἔλαβε κατὰ τὸ 1831 ἔτος, συμ-
περιλαμβάνοντες καὶ τὰ εἰσοδήματα τῆς Ἀτ-
τικῆς καὶ Εὐβοίας, εὐρίσκομεν ὅτι τὸ ὅλον
τῶν εἰσοδημάτων τῆς Ἑλλάδος ἡμπορεῖ νὰ
συμποσῆται ὡς ἑφεξῆς:

Φοίνικες

Τὰ δέκατα	3,000,000
Δοσίματα ἐπὶ τῶν ἐνοικίων . . .	80,000
Τελώνεια	2,000,000

Εἰσπράξεις Δικαστικάι	100,000
Δικαιώματα ἀπὸ θαλάσσια δι- πλώματα καὶ διαβατήρια	59,000
Ῥγειονομικὰ καὶ λιμεναρχικὰ δικαιώματα	70,000
Ἀλικάι	200,000
Δικαιώματα βοσκημάτων	500,000
Ἰχθυοτροφεία	150,000
Ἑνοίκια ἐθνικῶν κτημάτων	100,000
Μέρη κατεχόμενα ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ὡς ἔγγιστα	1,000,000

Τὸ ὅλον Φοίν. 8,209,000.

Πόσον ἀναβαίνειν τῶρα οἱ τόκοι καὶ τὸ
χρεωλυτικὸν μέρος τῆς δανείας; Εἰς 3,600,000.
Μένει λοιπὸν διὰ τὰ ἐτήσια ἔξοδα τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Κυβερνήσεως 3,000,000 φρ.

Τὰ ἔξοδα τῶρα τῆς Κυβερνήσεως εἶναι τὰ
ἀκόλουθα.

1. Στρατιωτικὴ δύναμις τῆς
Ἑλλάδος, συνισαμένη ἀπὸ 11,000 Φοίνικες
πολεμικὰς, ἐξ ὧν 3,200 ἀξιωματικοὶ 5,360,000
2. Ναυτικὴ δύναμις, συνισαμένη
ἀπὸ 44 πλοῖα διαφόρων μεγέθους, ὑπη-
ρετῶμενα ἀπὸ 1,479 ναύτας 1,400,000
3. Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας ἢ
Ῥπυργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν . . . 1,340,000
4. Ῥπυργεῖον τῆς Δικαιοσύνης . . . 225,000
5. Ῥπυργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
καὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως . . 435,000
6. Ῥπυργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν
καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτικῆς . . . 27,000
7. Ῥπυργεῖον τῆς Οἰκονομίας, Τα-

μείον, Χρηματιστική Τράπεζα . . .	Φοίν. 88 000
8. "Εκτακτά ἔξοδα, βοηθήματα, ἐλεημοσύναι, κτλ.	200.000

Τὸ ὅλον Φοίν. 9,070.000

Διὰ τὰ ἀπαντήσῃ αὐτὰ τὰ ἔξοδα, ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις ἔχει ἐκ τῶν εἰσοδημάτων της 3.900 000 φρ: καὶ μένει νὰ ἀναπληρώσῃ τὰ ἐλλείποντα 4 500 000 ἀπὸ τὸ κεφάλαιον τῆς δανείας. Καὶ ἐπειδὴ τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀφαιρυσμένων τῶν 12.000 000 τὰ ὅποια θέλουν πληρωθεῖ εἰς τὴν Τερκίαν, συμποσῶνται εἰς 48.000.000 μένου ὡς ἔγγιστα διὰ δέκα χρόνους πόθεν νὰ πληρωθῇ οἱ ἐτήσιοι τόκοι τῆς δανείας καὶ τὰ ἔξοδα τῆς κράτους.

Εἰς τὸ διάστημα τῆτο, ἡ εὐταξία θέλει σερεωθεῖ εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς κράτους, ἡ γεωργική, τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία θέλουν ἐμψυχωθεῖ, ἐν ᾧ καθ' ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν ἐπιρράτειαν ἡ γῆ θέλει λάβει ἀνάλογον τιμὴν.

Εἶναι καλὸν τῶντι νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν της ὡς ἑθνικὴν ιδιοκτησίαν της ὡς 10.000.000 σρέμματα. Ἐξ αὐτῶν 4,600.000 εὐρίσκονται εἰς χεῖρας ιδιωτῶν, οἱ ὅποιοι πληρώνουν δι' αὐτὰ ἐνιαύσιον φόρον εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Τὰ λοιπὰ μένου εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἑθνῆς. Ἐκτιμῶντες πρὸς 50 φοίν: τὸ σρέμμα (καὶ τοιαύτη εἶναι ἡ σημερινὴ τιμὴ τῆς), ἔχομεν ἕνα κεφάλαιον ὡς ἔγγιστα 500.000.000, τὰ ὅποια βέβαια δὲν ἡμπορῶν νὰ πραγματοποιηθῇ εἰμὴ βαθυνδόν, ἀλλὰ πραγματοποιούμενα ὀλίγον κατ' ὀλίγον, θέλουν ἐπαρκεῖ

εἰς τὰς ἐτησίαις δαπάναις τῆς Κυβερνήσεως, ὅμῃ μὲ τὸ κεφάλαιον τῷ δανείῳ.

Παρατηρεῖτε λοιπὸν, Κύριοι, ὅτι ὅλαι αἱ ἀπαίσιαι προφητεῖαι δὲν εἶναι ἄλλο εἰμὴ προφανεῖς καὶ ἀνόητοι ὑπερβολαί.

Τὰ συμπεράσματά μας, λέγουν, εἶναι ἐσφαλμένα. διότι ἐπισηρίζονται εἰς τὴν ὑπόθεσιν; ὅτι ἡ Κυβέρνησις, τὴν ὁποίαν ζητοῦμεν νὰ θεμελιώσωμεν, θέλει σερεωθῇ. Τῆτο, λέγουν, εἶναι σφάλμα, εἶναι πρόληψις· ἡ Κυβέρνησις αὕτη θέλει κατασραφεῖ, θέλει χαθεῖ.

Θέλει χαθεῖ, Κύριοι! καὶ διατί; Διότι, μᾶς ἀποκρίνονται, εἶναι Μοναρχικὴ Κυβέρνησις, καὶ ἡ Δημοκρατία εἶναι ἡ μόνη συμφέρουσα εἰς τὴν Ἑλλάδα· διότι ὁ νέος Βασιλεὺς δὲν ἐκλέχθη κατὰ νόμον· διότι εἶναι ξένος· διότι εἶναι παιδίον χωρὶς πεῖραν καὶ χωρὶς ἐξουσίαν.

Ἄς ἀναλύσωμεν ὅλας αὐτὰς τὰς αἰτιολογίας.

Καὶ πρῶτον πάντων ἃς βεβαιωθῶμεν πόθεν ἤμπορεῖ νὰ προέλθῃ ὁ κίνδυνος τῆς νέας Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· ἔξωθεν; ἔσωθεν; ἀπὸ τὸ ἐσωτερικόν; ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν;

Λέγω, ὅτι δὲν ἤμπορεῖ νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ Ἑλλὰς ἀνεγνωρίσθη ἀπὸ τὴν Πόρταν· ἀνεγνωρίσθη, καὶ ἡ ὑπαρξίς της ἐγγυήθη ἀπὸ ὅλας τὰς δυνάμεις· ἐξωτερικὸς λοιπὸν κίνδυνος δὲν ὑπάρχει. Δὲν ἤμπορεῖ ἄρα νὰ προέλθῃ εἰμὴ ἀπὸ τὸ ἐσωτερικόν, ἀπὸ ἐμφυλίνης διχονοίας, αἱ ὁποῖαι ἐπαπειλῶν τὸ ἀναγεννώμενον τῆτο κράτος. Πρὸς θεραπείαν τῆς ἀναρχίας, ὡς φάρμακον εἰς τὰς

ἰσωτερικάς ἀρχάς, θεωρῶν τὴν Δημοκρατικὴν Κυβέρνησιν .

Σκοπὸν δὲν ἔχω, Κύριοι, νὰ κατηγορήσω τὸ εἶδος τοῦτο τῆς Κυβερνήσεως, ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴ τὸ θαυμάζω, καθὼς πολλοὶ ἄλλοι, οὔτε τὸ θεωρῶ ἄξιον νὰ συγκριθῇ, ὡς πρὸς τὴν θεωρητικὴν καλλονὴν, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἠθικὴν ἀξιοπρέπειαν, μὲ τὴν συνταγματικὴν Μοναρχίαν . Ἀλλὰ δὲν ὑβρίζω τὸ Δημοκρατικὸν σύστημα, λέγων, ὅτι ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα εἶδη τῶν Κυβερνήσεων, αὐτὸ δίδει περισσοτέραν λαβὴν εἰς τὴν ἀναρχίαν, εἰς αὐτὸ ἡ Κυβέρνησις ἔχει ὀλιγωτέραν δύναμιν . Λέγων ταῦτα, δὲν κάμνω ἄλλο παρὰ νὰ ἐπικυρῶ ὅσα καυχᾶται, χωρὶς νὰ προσάπτω εἰς αὐτὸ περισσότερα ἀφ' ὅσα ἐξηγεῖ αὐτὸ τὸ ὄνομά τε.

" Ἀλλως τε, ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἡ δοκιμὴ ἔγεινε . " Ἄν τὸ εἶδος τοῦτο τῆς Κυβερνήσεως εἶχε τὴν ιδιότητα, τὴν ἀρετὴν, νὰ σερεώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν τάξιν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, ἡ τάξις καὶ ἡ ἐλευθερία ἤθελαν ἀκμάζουσι τῶρα εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι πρὸ δέκα ἡδὴ ἐτῶν οἱ Ἕλληνες διοικῶνται δημοκρατικῶς . Ἡμποροῦμεν μάλιστα νὰ εἰπῶμεν, ὅτι διῆλθαν ὅλας τὰς φάσεις τῆς Δημοκρατίας, ὅλας τὰς ποικιλίας της, ὅτι διέτρεξαν ὅλον τὸν κύκλον τῶν δημοκρατικῶν σχημάτων .

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐν ἔτει 1821, ἡ Δημοκρατικὴ Κυβέρνησις ὑπῆρχε καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν . Ἐκάστη ἐπαρχία ἐδιοικεῖτο κυριαρχικῶς ἀπὸ τὰς ἰδίας ἀρχάς της, χωρὶς νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ καμμίαν κεντρικὴν ἐξουσίαν .

Δὲν νομίζω, ὅτι ἡμπορεῖ τις νὰ πρωχορήσῃ περαιτέρω, ἐκτὸς ἂν καταργήσῃ κάθε εἶδος Κυβερνήσεως.

Ἐπειδὴ ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς Κυβερνήσεως ἐθεωρήθη ἀνίκανος εἰς τὴν Ἑλλάδα, αἱ μικραὶ τοπικαὶ ἀρχαὶ διελύθησαν, καὶ αὐτὰς διεδέχθη μία Ἑθνικὴ Συνέλευσις, ἥτις, καθὼς ἡ Ἑθνικὴ Σύμβασις (Convention) εἰς τὴν Γαλλίαν, ἔλαβεν ὅλην τὴν ἐξουσίαν, ὅλα τὰ δικαιώματα, καὶ ἐπιφορτίσθη νὰ κάμῃ τὸ Σύνταγμα, καὶ νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ κράτος ἐναντίον τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν τε. Ἰδὲ ἡ Συνέλευσις τῆς Ἐπιδαύρου.

Ἡ Συνέλευσις αὕτη ἔκαμε τὸ Σύνταγμα, καὶ τὸ Σύνταγμα τῆτο ὁμοιάζει ἀπαραλλάκτως μὲ ἐκεῖνο τῆς Ἑθνικῆς Συμβάσεως. Κατ' αὐτὸ, ἡ ἐξουσία διαιρεῖται μεταξὺ τῆς Βουλῆς, ἐκλεγομένης κατ' ἔτος, καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς, συνδεμένης ἀπὸ πέντε μέλη, καὶ ἐκλεγομένης κατ' ἔτος ἀπὸ τὴν αὐτὴν Βουλὴν.

Τὸ ἔργον τῆς Ἑθνικῆς Συμβάσεως δὲν ἐμβῆκε, νομίζω, εἰς ἐνέργειαν. Ἐβλήθη εἰς ἓνα ὥραϊον κιβώτιον, χωρὶς ἔκτοτε νὰ ἐξέλθῃ.

Τὸ Σύνταγμα ὅμως τῆς Ἐπιδαύρου ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ ἔμβῃ εἰς δοκιμήν. Πλὴν μόλις παρήλθεν ἔτος, καὶ ἐφάνη ἀναγκαῖον νὰ γίνωνεν προσθαφαιρέσεις. Ἡ πρώτη πράξις τῆς Συνελεύσεως ἦτον νὰ ἀνατρέψῃ τὸν διοργανισμὸν τῶν Κοινοτήτων, ἐξ ὧν ἔλαβε τὴν ὑπαρξίν. Μετὰ δύο ἐτῶν ταραχάς, διχονοίας καὶ σπαραγμὸς, ἡ τρίτη Συνέλευσις, ἡ ὁποία εἶχε συγκροτηθεῖ, ἔκρινεν εὐλογον νὰ παραι-

τήσῃ τὴν ἐξουσίαν τῆς εἰς τὰς χεῖρας μιᾶς νομοθετικῆς, καὶ μιᾶς ἄλλης ἐκτελεστικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐντὸς ὀλίγου, αἱ δύο αὗται ἐπιτροπαὶ ἐκηρύχθησαν ἢ μία κατὰ τῆς ἄλλης.

Διὰ τὴν τελειώσῃ αὐτὸς ὁ πόλεμος, συνεκροτήθη νέα Συνέλευσις· ἀλλ' ἐπειδὴ καθεμία ἀπὸ τὰς δύο ἐπιτροπὰς εἶχε τὴν ὁπαδὸν τῆς, ἀντὶ μιᾶς Συνελεύσεως, ἐγεννήθησαν δύο, ἐξ ὧν ἡ μία συνεδρίαζεν εἰς τὴν Αἴγινα, καὶ ἡ ἄλλη εἰς τὴν Ἑρμιόνην, καὶ αἱ δύο εἰς θέσιν πολέμιον.

Μετὰ πολλὰς προσπάθειας τῶν Φιλελλήνων, αἱ δύο ἐσυχχονεύθησαν εἰς μίαν, καὶ ἰδὲ ἡ Συνέλευσις τῆς Τροιζήνος.

Ἡ Συνέλευσις τῆς Τροιζήνος κατήργησε τὸ Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου, καὶ ἐξέδωκεν ἄλλο. Τὸ νέον αὐτὸ Σύνταγμα ἐνεπισεύετο τὴν ἐξουσίαν εἰς ἓνα Πρόεδρον, ἐκλεχθέντα δι' ἐπταετίαν, καὶ εἰς μίαν καὶ μόνην Βουλὴν, ἐκλεγομένην κατὰ τριετίαν.

Ὁ Κυβερνήτης ἠρξοπόρησεν ὀλίγον νὰ ἔλθῃ· ἀλλὰ μόλις ἔφθασε, καὶ ἡ πρώτη πράξις τῆς ἦτο νὰ βιάσῃ τὴν Βουλὴν, σύντροφόν τῆς εἰς τὴν ἐξουσίαν, νὰ δώσῃ τὴν παραίτησίν τῆς, καὶ νὰ τὴν δεχθῇ ἓνα ἄλλο Σῶμα, καλούμενον Πανελλήνιον, καὶ συνιστάμενον ἀπὸ εἴκοσι ἐπτὰ μέλη.

Μὲ τὸ Σῶμα τῆτο ἐδιοίκησεν ἐν διαστήματι ἑνὸς ἔτους καλὰ καὶ κακὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἔπειτα, ἐξ αἰτίας τινῶν δυσαρεσκείων, ἠναγκάσθη νὰ συγκροτήσῃ συνέλευσιν εἰς Ἄργος.

Ἡ συνέλευσις αὕτη κατήργησε τὸ Σύντα-

ἔμα τῆς Τροιζῆνος, καθὼς ἡ συνέλευσις τῆς Τροιζῆνος εἶχε καταργήσει τὸ Σύνταγμα τῆς Ἐπιδαύρου. Ἐβαλλε τὰς βάσεις ἐνὸς Συντάγματος, καὶ ἐνεπισεύθη τὴν μέλλουσαν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τρεῖς ἑξασίας· ἔπειτα παρεκατέθεσε τὰς ἐργασίας τῆς ἑξ ἐνὸς μέρους εἰς χεῖρας τῇ Κυβερνήτου, καὶ ἑξ ἑτέρου εἰς μίαν Γερυσίαν, ἐκλεγομένην ἀπὸ τριπλῆν κατάλογον παρὰ τῇ Κυβερνήτῃ.

Ὁ Κυβερνήτης ἐδιοίκησε μὲ τὴν Γερυσίαν αὐτήν· ἀλλ' ἐντὸς ὀλίγου ἐμβῆκεν εἰς ἔριδας φανεράς μὲ ἓνα μέρος τῆς Ἑλλάδος, μὲ τοὺς Ὑδραῖους, μὲ τὴς Ῥυμελιώτας, μὲ τὴς Σπαρτιάτας, καὶ ἔτω πως, ὥστε μίαν ἡμέραν, ἐν ᾗ ἐμβαινεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐφονεύθη ἀπὸ δύο ἀνθρώπων, ἑξ ὧν ὁ εἰς ἐθανατώθη εἰς τὸν τόπον, ὁ δὲ ἄλλος ἐμβῆκεν ὕστερον εἰς τὰ πρῶτα ὑπεργήματα τῆς πολιτείας (1).

Τὸν Κυβερνήτην διεδέχθη μία ἐκτελεσικὴ Ἐπιτροπὴ, διορισθεῖσα ἀπὸ τὴν Γερουσίαν. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἐσυγκρότησεν ἄλλην ἐθνικὴν Συνέλευσιν, ἡ ὁποία διελύθη ἀπὸ μίαν ἐπανάστασιν.

Τὴν ἐκτελεσικὴν Ἐπιτροπὴν διεδέχθη ἓνα Συμβῆλιον Ἐκτελεσικόν, τὸ ἡμισυ μέρος τῇ ὁποίᾳ ἐδιώρισεν ἡ Γερυσία, καὶ τὸ ἄλλο ἡμισυ ἡ ἀποσασία. Τὸ Συμβῆλιον τῆτο ἐπρο-

(1) Ἐδῶ ὁ Κ. Ὑπεργὸς δὲν εἶναι κατὰ μέρος ἀκριβής. Ἡ τύχη τῇ Γεωργίᾳ Μαυρομιχάλη εἶναι γνωστή.

σκάλεσεν ἄλλην Ἑθνικὴν Συνέλευσιν· ἔπειτα ἦλθε μία ἀγέλη Παλικάριων, διέλυσε τὴν Συνέλευσιν, ἔλαβεν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς τῶν πλυσιωτέρους τῶν μελῶν τῆς διὰ τὰ τῶν ἀργυρολογησῆ, καὶ διεσκόρπισε τῶν ἄλλων.

Ἰδὲ, Κύριοι, ἡ Ἱστορία τῆς Δημοκρατικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Δι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ παραξενευόμεθα, ἂν δὲν εὐρίσκεται ἄνθρωπος φρόνιμος εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅσις ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ νέα δοκιμή. Χρεώσῃ πρὸς τέτοις νὰ εἰπῶ, ὅτι ἡ ἰδέα τῆς νὰ Μοναρχηθῇ ἡ Ἑλλάς, δὲν εἶναι ἰδέα, ἡ ὁποία ἀπέρασε κατὰ περίεσσιν ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τῶν Συμμάχων δυνάμεων· εἶναι γνώμη τῶν φρονιμωτέρων καὶ πατριωτικωτέρων Ἑλλήνων· τῆς αὐτῆς ἦτο καὶ ὁ Πρίγκιψ Δημήτριος Ὑψηλάντης ἀπὸ τὸ 1821 ἔτος. Εἰς τὴν τρίτην Ἑθνικὴν Συνέλευσιν, συγκροτηθεῖσαν εἰς τὴν Ἐπίδαυρον ἐν ἔτει 1824 (1), διάφοροι Ἐπαρχίαι, καθὼς αἱ Θῆβαι, τὰ Σάλωνα καὶ ἄλλαι πολλαί, ἔδωσαν σύνηρὰν διαταγὴν εἰς τῶν πληρεξουσίων τῶν διὰ τὰ ζητήσεν Μοναρχικὴν Κυβέρνησιν. Ἡ πρότασις ἐγένετο ἀπὸ ἓνα τῶν Πληρεξουσίων, ὀνόματι, νομίζω, Αἰδίδης (2), ἐληφθῆ εἰς σκέψιν, ἀλλ' αἱ περιστάσεις δὲν ἐσυγχώρησαν νὰ ἐνεργηθῇ. Κατὰ τὸ 1828, ὁ Κυβερνήτης Καποδίστριας ἔλεγεν εἰς τὸν Στρατηγὸν Γκιλεμι-

(1) 1826. (Σ. τοῦ Μ.)

(2) Τοῦτον ὄνομα εἶναι ἄγνωστον εἰς τὴν Ἑλλάδα.
(Σ. τοῦ Μ.)

νότ, εἰς τὸν Πόρον, ὅτι μόνη ἡ Μοναρχικὴ Κυβέρνησις ἡμπορεῖ νὰ σώσῃ τὴν Ἑλλάδα.

Ὅταν ἐν ἔτει 1830, αἱ Σύμμαχοι δυνάμεις ἐπρότειναν ὡς συμφωνίαν διὰ τὰς εὐεργεσίας τῶν τὴν εἰσαγωγὴν τοιούτου εἴδους Κυβερνήσεως, καὶ ἐξ οἰκείας βελῆς ἐδιώρισαν ὡς Κυριάρχην τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον, Βασιλέα σήμερον τῶν Βελγῶν, ὅχι μόνον κανεὶς δὲν ἐναντιώθη, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν Δημοκρατίαν, ἀλλὰ τόσον ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καθὼς καὶ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, ὅλοι ἐσυνερίζοντο ποῖος πρῶτος νὰ φανῇ, ὅτι συνέλαβε τὴν ιδίαν καὶ τὸ ἄτομον τοῦ Κυριάρχου. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἔτρεχεν ἀπὸ ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν, καὶ ἀπὸ κοινότητα εἰς κοινότητα, ὑπογράφουσα ἀναφορὰς ὑπὲρ τοῦ Μοναρχικοῦ συστήματος, εἰς τρόπον ὥστε ἡ τότε Κυβέρνησις, ὑποπτευθεῖσα, ἐκήρυξε παρὰ νόμους τὰς ἀναφορὰς, καὶ ἔβαλλε νὰ γείνυνται ἄλλαι εἰς τὸ ἴδιον πνεῦμα. Οὕτω λοιπὸν ἐγείναν ἀναφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Μοναρχικοῦ συστήματος καὶ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκ μέρους τῆς ἀντιπολιτεύσεως.

Τὸ αὐτὸ ἠκολούθησε καὶ διὰ τὸν Βασιλέα Ὁθωνα, ὅταν ἔφθασεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅλαι αἱ φατρίαι, ὅλα τὰ κόμματα, ὅλοι τῶν διαφόρων γνωμῶν οἱ ἐντόπιοι, ὑπῆγαν καὶ τὸν περιεσοίχισαν, καὶ ὅλοι ἐσυνερίζοντο τὴν νὰ προσοικειωθῇ περισσότερον.

Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς αὐτός, λέγειν, δὲν ἐκλέχθη νομίμως!

Σᾶς παρακαλῶ, Κύριοι, νὰ παρατηρήσετε, ὅτι τὸ ζήτημα τῆτο εἶναι ζήτημα βαρυ, τὸ ὁποῖον συχνάκις παρυσιάζεται καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν, καὶ τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς τὸ νὰ ἡξεύρωμεν, ἂν, εἰς τὰς μεγάλας κρίσεις τῆς πολιτικῆς κοινωνίας, ὅταν πρόκηται λόγος νὰ ἀναπληρωθῇ ἓνας ἔρημος Θρόνος, τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς ἀνήκει εἰς τὰς καθεστώςας ἑξουσίας, ἢ ἂν πρέπη νὰ καταφεύγωμεν εἰς Ἑθνικὰς Συνελεύσεις, καὶ αὐταὶ νὰ ἐκλέγουν.

Ὁ νῦν Βασιλεὺς ἐπροβλήθη ἀπὸ τὰς τρεῖς Συμμάχους Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐζήτησαν τὴν ἀπαιτημένην πληρεξουσιότητα ἀπὸ μόνας τὰς δύο ἑξουσίας, αἱ ὁποῖαι ὑπῆρχαν τότε εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὸν Κυβερνήτην καὶ ἀπὸ τὴν Γερυσίαν. Σᾶς προεῖπον, ὅτι ἡ Συνέλευσις τῆς Ἀργεῖς ὅταν διελύετο, ἔδωκεν ὅλην τὴν ἑξουσίαν τῆς εἰς τὰς χεῖρας τῶν δύο τούτων ἀρχῶν.

Ὁ Κυβερνήτης διεύθυνε διάγγελμα εἰς τὴν Γερυσίαν, τὸ ὁποῖον ἔχω πρόχειρον, καὶ ἡμπορῶ νὰ ἀναγνώσω. Ἡ Γερυσία ἔκαμεν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν ἔχω παρομοίως πρόχειρον, καὶ ἡθελα Σᾶς ἀναγνώσει, ἂν δὲν ἐφοβέμην νὰ καταχρασθῶ τὰς πολυτίμους σιγμὰς Σας. Ἀκολέθως, ὁ Κυβερνήτης ἔκαμεν, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μίαν κοινοποίησιν εἰς τὰς Ἀντιπρέσβεις τῶν τριῶν αὐλῶν, καὶ δυνάμει αὐτῆς ἐκλέχθη ὁ Βασιλεὺς. Ἐρωτῶ τῶρα ἂν εὐρίσκεται εἰς τὴν Ἰσوریαν μία ἐκλογὴ Βασιλέως τακτικῶς.

τέρα ὡς πρὸς τὰς τύπας, καὶ μὲ πλείον πραγματικὴν συγκατάνευσιν ἐκ μέρους ὧσων εἶχαν μετοχὴν εἰς αὐτήν.

Ἄλλ' ὁ Βασιλεὺς αὐτὸς, λέγων, εἶναι ξένος!...

Ναὶ, Κύριοι, εἶναι ξένος, καὶ ἐκ μέρους με, νομίζω, ὅτι ἦτον ἄφευκτον, ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴν ἦναι ξένος. Αὐθαιρέτως οἱ Βασιλεῖς δὲν γίνονται. Διὰ νὰ κάμῃ τις Βασιλέα, δὲν φθάνει νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν χεῖρα ὁποῖον φθάσει, καὶ νὰ τὸν καθίσῃ εἰς τὸν θρόνον. Διὰ νὰ ἀνέβῃ εἰς τὸν θρόνον, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία, ἢ μία μεγάλη προσωπικὴ, ἢ μία μεγάλη ἱστορικὴ λαμπρότης. Πρέπει νὰ ἦναι ἢ Ναπολέον, ἢ ἀπὸ βασιλικὴν οἰκογένειαν.

Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει κατὰ τὸ παρὸν καμμίαν ἀρκετὰ λαμπρὰν οἰκογένειαν, ἢ κανένα ἄνθρωπον ἀρκετὰ ἀνώτερον τῶν ἄλλων, ὅς τις ἀναβαίνων εἰς τὸν θρόνον, νὰ μὴ κινήσῃ τῶν 20, 30, 40, 50 ἀντιζήλων τε τὰ πλείον σφοδρότερα πάθη, καὶ τὸ πλείον ἀδιάλλακτον μῖσος.

Διὰ τῆτο, καὶ ὅταν οἱ φρόνιμοι ἄνθρωποι, τὰς ὁποίας ἀνέφερα ἀνωτέρω, ἐζήτουν τὴν Μοναρχικὴν Κυβέρνησιν, ἐζήτουν πάντοτε Βασιλέα ξένον. Ξένον ἐζήτηι ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης. Ξένον ἐζήτηι ὁ Πληρεξέσιος εἰς τὴν τρίτην Ἑθνικὴν Συνέλευσιν. Ξένον ὁ Κυβερνήτης Καποδίστριας εἰς τὰς μετὰ τῆ Στρατηγῆ Γκιλλεμινὸτ συνδιαλέξεις τε, περὶ τῶν ὁποίων ὠμίλησα πρὸ ὀλίγου.

Καὶ διὰ ποίας λόγους νομίζετε, ὅτι οἱ Ἑλ-

ληνες ἐκλεξαν τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν ὡς Κυβερνήτην των· Διότι, ἀγκαλὰ καὶ Ἑλλην τὸ γένος, ἦτον ξένος εἰς τὰς πατρίδας καὶ διαιρέσεις, αἱ ὁποῖαι κατέθλιβαν τὴν Ἑλλάδα. Ἰδὲ ἡ αἰτία τῆς παμψηφὸς σχεδὸν ἐκλογῆς τε, καὶ τῆς δημοτικότητος ἡ ὁποία ἐσυνώδευε τὰ πρῶτα βήματα τῆς διοικήσεώς τε.

Τέλος πάντων, μᾶς λέγουν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶναι νέος, καὶ σχεδὸν παιδίον.

Ἦτον ἀρκετὴ ἀπόκρισις ἐκ μέρους μου, ἃν ἔλεγα, ὅτι ὡς πρὸς τῆτο αἱ σύμμαχοι δυνάμεις δὲν εἶχαν νὰ ἐκλέξουν μεταξὺ πολλῶν. Ὅτι αὐτὸς ὁ Θρόνος, τὸν ὁποῖον μᾶς παρυσιάζουν τόσον περίβλεπτον· αὐτὸς ὁ Θρόνος, ὁ ἐπιθυμητὸς ἀπὸ τόσων φιλοδόξων· αὐτὸς ὁ Θρόνος, μὲ τὰ ἐτήσια βασιλικά ἔξοδα, μὲ τὴν πομπήν τε, μὲ τὴν φρεράν τε, μὲ τὴν πολυτέλειαν τῆς αὐλῆς τε, εὗρε πολλὰ ὀλίγους ἀνταγωνισὰς διὰ νὰ τὸν φιλονεικήσεν. Ἀλλ' ἔχω καὶ ἄλλην ἀπόκρισιν νὰ κάμω, καὶ θέλω τὴν κάμει.

Ἐν τούτοις, ἰδοὺ τὸ ἱστορικὸν ὄλων τῶν διατρεξάντων.

Ὅταν, ἐν ἔτει 1830, ἀπεφασίσθη ἀπὸ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου τὸ νὰ διοικηθῇ ἡ Ἑλλὰς Μοναρχικῶς, καὶ νὰ ἐκλεχθῇ ὁ Βασιλεὺς, αἱ τρεῖς δυνάμεις, ἀπὸ ἀμοιβαίαν ζηλοτυπίαν ἢ ἀπὸ προσωπικὴν αἰσθημάτων λεπτότητα κινούμεναι, ἀπέκλεισαν ἀμοιβαίως ἀπὸ τὸν Θρόνον τῆς Ἑλλάδος τὰς τρεῖς Βασιλικὰς οἰκογενείας τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας.

"Επρεπε λοιπὸν νὰ ζητήσεν εἰς ἄλλο μέρος.

Ἡ Γαλλία ἐπρότεινε τὸν πρίγγιπα Κάρολον τῆς Παναρίας, καὶ ἂν αὐτὸς δὲν δεχθῇ, τὸν Πρίγγιπα "Οθωνα, νῦν Βασιλεῖα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἀγγλία ἐπρότεινε τὸν πρίγγιπα τῷ Εσσε Ὁμβουργ (Hesse -- Hombourg).

Ἡ δὲ Ῥωσσία τὸν Δοῦκα Βερνάρδον τοῦ Σάξ -- Βεϊμάρ (Saxe -- Weimar).

Κανεῖς τῶν τριῶν ὑποψηφίων δὲν ἔλαβε τὰς ψήφους τῶν δύο ἄλλων δυνάμεων, καὶ ἡ παρατήρησις, ἡ ὁποία ἐγινε κατὰ τοῦ πρίγγιπος "Οθωνος ἦτον, ὅτι ἡ Παναρία εἶναι ἡ φυσικὴ σύμμαχος τῆς Γαλλίας.

Ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν τριῶν ὑποψηφίων παρεκίνησε τὴν Γαλλίαν νὰ προτείνῃ τὸν πρίγγιπα Ἰωάννην τῆς Σαξωνίας, ὅσις δὲν ἐδέχθη αὐτὴν τὴν τιμὴν.

Ἡ Ἀγγλία ἐπρότεινε τὸν πρίγγιπα Λεοπόλδον τῷ Σαξ -- Κοβουργ, ὅσις ἐσάθη δεκτὸς ἀπὸ τὰς τρεῖς δυνάμεις, ἐδέχθη καὶ ὁ ἴδιος, ἔπειτα παραιτήθη.

Ἐπειδὴ ἡ παραίτησίς τε ἔβαλλε τὰς δυνάμεις εἰς τὴν ὁποίαν εὕρισκοντο πρότερον θέσιν, ἡ Γαλλία ἐπρότεινεν ἀλληλοδιαδόχως τὸν πρίγγιπα Οὐίλλιέλμον, καὶ τὸν πρίγγιπα Φριδερίκον τῆς Προυσσίας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδέχθησαν. Ἡ Ἀγγλία ἐπρότεινε τὸν πρίγγιπα Φριδερίκον τῶν Κάτω -- Χωρῶν, ὅσις δὲν ἐστάθη δεκτὸς, καὶ τότε ἐπανῆλθεν εἰς τὸν πρῶτον ὑποψήφιον, τὸν πρίγγιπα "Οθωνα

Παυαρίας, καὶ ἡ Γαλλία ἴσχυσε νὰ ἐξαλείψῃ τὰς κατ' αὐτῇ προλήψεις.

Οἱ λόγοι, τὲς ὁποῖας εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν ἐπρότεινεν ἡ Γαλλία, εἶναι λόγοι ἰσχυροὶ καὶ ἄξιοι νὰ ἐλκύσεν τὴν προσοχὴν Σας.

Ἴδου τὶ ἔλεγεν ὁ πληρεξέσιος τῆς Γαλλίας εἰς τὸ Συμβῦλιον τῆς Λόνδρας.

Ἡ Παυαρία, ἔλεγεν, εἶναι τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς Εὐρώπης, τὸ ὁποῖον ἀναλόγως ἔκαμε περισσότερον διὰ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Παυαρικὴ Κυβέρνησις εἶχεν ἀρχίσει νὰ βοηθῇ τὴν Ἑλλάδα, ὅταν αἱ ἄλλαι Κυβερνήσεις τὴν κατέτρεχαν· αὐτὴ ἐπρόσφερεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, κατ' ἀναλογίαν, περισσοτέρους ἀνδρώπας καὶ περισσότερα χρήματα· εἰς τοὺς κόλπους αὐτῆς ἐγεννήθησαν αἱ πρῶται Ἑταιρεῖαι, εἰς τὰς ὁποίας χρεωθεῖ ἡ Ἑλλὰς τὴν ἀνεξαρτησίαν της· ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔχον μίαν ἰδιαιτέραν κλίσιν εἰς τὸν τόπον αὐτόν· ὅτι ὅταν ἐψήφισαν νὰ διευθύνεν εὐχαριστήρια ἔγγραφα εἰς τὰς τρεῖς δυνάμεις, αὐθόρμητως ἐπρότειναν νὰ εὐχαρισήσεν καὶ τὴν Παυαρίαν.

Ὁ πληρεξέσιος ἔλεγεν, ὅτι αἱ τρεῖς δυνάμεις, ἐκλέγυσαι τὸν Πρίγκιπα Ὁθωνα, θέλουν κάμει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤθελαν κάμει οἱ ἴδιοι Ἕλληνες.

Ἐπρόσθετεν, ὅτι ἡ Παυαρία εἶναι δύναμις δευτέρας τάξεως, ἱκανὴ νὰ ὑπερασπισθῇ πρὸς καιρὸν τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' εἶναι ἐν ταυτῷ διὰ τῆς τοπογραφικῆς θέσεώς της ἀρκετὰ μεμακρυσμένη ἀπ' αὐτὴν.

ὥς ποτὲ νὰ προσβάλλῃ εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν της.

Ὅσον διὰ τὴν ἡλικίαν τῷ Πρίγγιπος, ἔλεγεν, ὅτι αὐτὴ ἡ ἰδία ἡλικία εἶναι μέγα ὄφελος, καὶ ὅτι ἂν ᾖναι ὑσιῶδες ὁ νέος Βασιλεὺς, κατ' ἀρχάς, νὰ ᾖναι ξένος καὶ ἀμέτοχος εἰς τὰς πατρίδας καὶ κόμματα, εἶναι ἐπίσης ὑσιῶδες νὰ μὴ μένῃ πολὺν καιρὸν ξένος, νὰ σχετισθῇ μὲ τὰ αἰσθήματα καὶ μὲ τὰς ἰδέας τῆς νέας Πατρίδος τῆς, ἐνὶ λόγῳ, νὰ γίνῃ Ἕλλην.

Ἐπρόσθετεν ὅτι, ἐξ ἀνάγκης τῶν περιστάσεων, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἔχει πρὸς καιρὸν τινὰ χρεῖαν τῆς προσασίας τῶν τριῶν δυνάμεων, καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ προσασία, ἡ ὁποία ἡμπορεῖ νὰ ᾖναι δυσάρετος εἰς ἓνα Βασιλέα εἰς ἡλικίαν νὰ κυβερνήσῃ τὴν ἐπικρατείαν τῆς, εἶναι χωρὶς ζημίαν εἰς Βασιλέα ἀφῆλκα.

Νομίζω, Κύριοι, ὅτι ὅλαι αὐταὶ αἱ σκέψεις ᾗσαν ἀξίαι νὰ βληθῶν ὑπ' ὄψιν Σας, καὶ νομίζω ὅτι ᾗσαν ἱκαναὶ νὰ ὑπαγορεύσῃ τὴν ἐκλογὴν ἡ ὁποία ἐγίνε.

Ἀνακεφαλαιόντων λοιπὸν τὸ πρῶτον μέρος τῷ λόγῳ μου, λέγω, ὅτι, καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ Γαλλία κινδυνεύει νὰ ζημιωθῇ ὡς πρὸς τὴν ἐγγύησιν τῷ δανείῳ, εἶναι ἴδιον τῆς τῆς μῆς τῆς, τῆς γενναιοφροσύνης τῆς, τῷ συμφέροντός τῆς, καλῶς ἐννοούμενα, νὰ μὴν ἀποφύγῃ αὐτὸν τὸν κίνδυνον· λέγω, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἔχει τὴν θέλησιν νὰ πληρώσῃ, καὶ ὅτι ἂν δὲν εἶχε, ἔχομεν τὴν δύναμιν νὰ τὴν ἀναγ-

κἀσώμεν· λέγω, ὅτι ἔχει τὰς τρόπας νὰ πλη-
ρώσῃ, φθάσει νὰ ἔχῃ Κυβέρνησιν.

Ὡς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, λέγω, ὅτι ἡ Κυ-
βέρνησις, τὴν ὁποίαν ἔδωσαν εἰς τὴν Ἑλλά-
δα, εἶναι ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἡ ἰδία ἐπεθύμει,
ἡ ὁποία εἶναι κατάλληλος εἰς αὐτὴν, καὶ ὅτι
ὁ Βασιλεὺς, ὁ ὁποῖος ἐδιωρίσθῃ, εἶναι ἐκείνος
ὃς τις ἔπρεπε νὰ διωρισθῇ.

Ἔρχομαι τῶρα εἰς ἓνα ἄλλο εἶδος ἀντι-
στάσεως.

Ἡ δίκαιον εἶχεν ἡ Γαλλία ἢ ἄδικον, μᾶς
λέγουν, νὰ μεσολαβήσῃ ὑπὲρ Ἑλλάδος, ἐκ συμ-
φῶντος μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας· ἡ δὲ
καὶ ὁ δίκαιον εἶχεν ἢ ἄδικον νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν
ἐγγύησιν τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος σήμερον δανείσῃ,
πάντοτε εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρ-
νησις εἶχεν ἄδικον νὰ ἐγγυηθῇ ἐξίσου μὲ τὰς
δύο ἄλλας δυνάμεις.

Ἡ Γαλλία, λέγουν, ἔκαμεν ἀρκετὰς θυσίας
διὰ τὴν Ἑλλάδα· ἐξώδευσε δι' αὐτὴν 36 ἑκα-
τομμύρια καὶ ἐπέκεινα· ἐξώδευσε λοιπὸν ἀ-
συγκρίτῳ λόγῳ περισσότερα ἀπὸ τὴν Ἀγ-
γλίαν καὶ Ῥωσσίαν· ὅλαι αὐταὶ αἱ θυσίαι
ἔπρεπε νὰ ληφθῇν ὑπ' ὄψιν, καὶ ἐπομένως νὰ
ἐλαφροθῶμεν ἀπὸ τὸ ὅλον ἢ ἀπὸ μέρος τῆς
ἐγγυήσεως τῇ δανείῃ.

Τοιαύτη ἦτον, ἢ μὲ φαίνεται νὰ ἦτον, ἡ
ἀντιλογία τῇ πρὸ ἐμῆ Ῥήτορος.

Διὰ νὰ εὕρωμεν πόσον ἰσχύει τὸ ἐπιχεί-
ρημα τῆτο, εἶναι καλὸν νὰ ἀναλύσωμεν μὲ
ἀκρίβειαν αὐτὰ τὰ 36 ἑκατομμύρια, καὶ νὰ
ἴδωμεν ἀπὸ ποίας φύσεως ἔξοδα σύγκεινται.

Εἶναι συγκείμενα:

1. Ἀπὸ ἔξοδα, τὰ ὅποια ἔγειναν μόνον καὶ μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ ἀπλῆν αἰσθημα γενναιοφροσύνης καὶ φιλανθρωπίας.

2. Ἀπὸ ἔξοδα, τὰ ὅποια ἔγιναν ἐξ αἰτίας τῶν περιστάσεων τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τὰ ὅποια ἡ Γαλλία ἔκαμε μόνον καὶ μόνον ὑπὲρ ἑαυτῆς καὶ τὰ ὅποια ἤθελε πάντοτε κάμει, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ἦτον ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων, καὶ ἂν δὲν ἐλάμβανε κανένα μέρος εἰς τὰς περιστάσεις αὐτάς, καὶ ἂν ἐπεθύμει καὶ αὐτὴν τὴν ὑποδέλωσιν τῆς Ἑλλάδος.

3. Τέλος πάντων, ἀπὸ ἔξοδα, τὰ ὅποια φέρει τὸν διπλῆν χαρακτήρα, καὶ ἔγειναν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Γαλλίας, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ ἔξοδα, τὰ ὅποια ἔγειναν μόνον καὶ μόνον πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος, δὲν εἶναι μεγάλα, καὶ σύγκεινται ἀπὸ χρηματικῆς βοήθειας, αἱ ὅποια ἐδόθησαν ἐν ἔτει 1828, 1829 καὶ 1830, καὶ ἀπὸ μερικῆς ποσότητος, αἱ ὅποια ἐσάλησαν εἰς τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενικὸν Πρόξενόν μας πρὸς ἐξαγορὰν μερικῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, αἱ ὅποια εἶχαν αἰχμαλωτισθεῖ ἐπὶ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Ἀράβων εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Ἴδὲ ὁ λογαριασμός.

1828. Χρηματικαὶ βοήθεια . . . 3,588,583,,33

Ἐξαγορὰ αἰχμαλώτων . . . 243,986.

3,832,569,,33

1829. Χρηματικά βοήθεια . . . 1,554,814,20

Ἐξαγορά αἰχμαλώτων . . . 69,942,66

1830. Προκαταβολὴ εἰς τὸ δάνειον . 500,000

Καὶ ὡς πρὸς τὴν προκαταβολὴν, χρεώ-
σῳ νὰ παρατηρήσω, ὅτι καὶ ἂν ἔγινε κανέ-
να σφάλμα, τῆτο δὲν ἀνῆκει διόλου εἰς τὴν
σημερινὴν Κυβέρνησιν, διότι ἔγινεν ὅλως
διόλου πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τῆ Ἰαλίας. Θέλω
πρὸ τῆτοις κάμω τὴν παρατήρησιν, ὅτι ἡ
προκαταβολὴ ἔγινεν ἐπάνω εἰς μίαν τακτι-
κὴν πίσιν (credit), καὶ παρεδέχθη εἰς τοὺς
λογαριασμοὺς τῆ 1830 ἔτους, δὲν εἶναι ἀκόμη
δύο μῆνες.

Διὰ τοιαύτην ποσότητα δὲν ἡμπορεῖ ἡ Κυ-
βέρνησις νὰ ζητήσῃ νὰ ὀλιγοσεύσῃ ἡ ἐκ μέ-
ρους τῆς ἐγγυήσεως τῆ δανείας, διότι καὶ ἡ Ἀγ-
γλία καὶ ἡ Ῥωσσία εἶναι γνωστὸν, ὅτι δὲν ἐ-
πλήρωσαν ὀλιγώτερα.

Ἡ Ῥωσσικὴ Κυβέρνησις ἔδωκε βοηθήμα-
τα ταυτοχρόνως μὲ τὴν Γαλλίαν. Διὰ νὰ
εὐκολύνῃ τὴν παραδοχὴν τῶν βάσεων τοῦ
Πρωτοκόλλου τῆς 22 Μαρτίου, περὶ τῆς ὁποίας
θέλω ὁμιλήσει κατωτέρω, παραίτησε ποσό-
τητα 12 ἑκατομμυρίων ἀπὸ τῆς πολεμικοῦς
φόρου τῆς Ἀνδριανουπόλεως, καὶ, ἐκτὸς τῆς,
εὐρίσκω τὴν αὐτὴν Κυβέρνησιν εἰς ἓνα λο-
γαριασμὸν, ὅστις ἐδόθη εἰς τὸν Κυβερνήτην
τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ 1831 ἔτος, διὰ μίαν πο-
σότητα 3,663,041 φρ: 24 ἑκατοσά. Ἡ Ἀγγλι-
κὴ Κυβέρνησις δὲν ἔδωκε βοηθήματα, καὶ ἐ-
ξήγησε τὴν αἰτίαν, διότι τὸ Ἀγγλικὸν Ἔ-
θνος εἶχε δώσει ὡς ἔγγιστα 60 ἑκατομμύρια

πρὸς βοήθειαν τῆς Ἑλλάδος, τὰ ὅποια καὶ ποτὲ δὲν ἐπληρώθησαν. Ἡ Γαλλικὴ λοιπὸν Κυβέρνησις δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπισηριχθῇ εἰς τὰ βοηθήματά της, διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάλογον ἐλάττωσιν τῆς ἐγγυήσεως τῆς δανείας.

Τὸ δεύτερον μέρος τῶν ἐξόδων, τὸ ὁποῖον εἶχε γίνεи πρὸς τὸ συμφέρον τῆς Γαλλίας καὶ ὄχι τῆς Ἑλλάδος, συμποσῆται ἐπέκεινα τῶν 17 ἑκατομμυρίων. Εἶναι ὅλα τὰ ἔξοδα, τὰ ὅποια ἐκάμαμεν, διὰ νὰ βασάξωμεν τὴν σόλῃς μας εἰς τὴν Ἀνατολήν. Εἶναι φανερόν ὅτι, ὁποιαδήποτε καὶ ᾗ ἦτον τὰ αἰσθήματα τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἦτον ἀδύνατον, δεδομένων τῶν περιστάσεων τῆς Ἑλλάδος, νὰ μὴ σείλλωμεν ἓνα σόλον εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος. Ἡ Γαλλία εἶναι μία θαλάσσιος δύναμις, ἥτις θέλει νὰ διατηρῇ τὴν ἐπὶ ῥοιάν της εἰς τὴν Μεσόγειον· ἡ ὑπεράσπισις τῆς ἐμπορίας μας, ἡ ὑπεράσπισις τῶν ὁμογενῶν μας ἀπὸ τὴν μέσα προφυλακτικά. Ἀλλως, ἐπειδὴ ὁ σόλος μας δὲν ὑπερέβη ποτὲ ἢτε κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ἢτε κατὰ τὴν δύναμιν τῶν πλοίων, τῆς Ἀγγλο-Ῥωσικῆς σόλης, εἶναι καὶ τοῦτο ἓνα ἔξοδον κοινὸν καὶ εἰς τὰς τρεῖς δυνάμεις, τὸ ὁποῖον ἡ Γαλλία δὲν ἠμπορεῖ ἰδιαιτέρως νὰ προβάλλῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς.

Μένει λοιπὸν ἡ ποσότης, ἡ ὁποία ἐξοδεύθη διὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Πελοποννήσου, καὶ περὶ πλέον 600,000 φρ., τὰ ὅποια ἐδόθησαν εἰς στρατιωτικὰς σολὰς καὶ εἰς ὅπλα, διὰ νὰ βοηθήσωμεν τὸν σχηματισμὸν τακτικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ δύο ποσότητες αὗται συμποσοῦνται εἰς 13,335,448 φρ. 21 ἑκατοσά .

Εἰς μόνον αὐτὴν τὴν ποσότητα τῶν 13 ἑκατομμυρίων , τὴν ὁποίαν ἐξόδευσεν ἡ Γαλλία , ἡμπόρει νὰ ἐπιστηριχθῇ ἡ Κυβέρνησις διὰ νὰ ζητήσῃ, πρὸς ἀνταμοιβὴν, τὴν ἐλάττωσιν τῆς ἐγγυήσεως τῆς δανείας .

Ἀλλὰ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μία τοιαύτη αἴτησις, ἔπρεπεν ἡ ἐκστρατεία τῆς Πελοποννήσου νὰ μὴν εἶχεν ἄλλο σκοπόμενον παρὰ τὸ συμφέρον τῆς Ἑλλάδος, μόνον τὸ συμφέρον τῆς Συμμαχίας τῶν τριῶν δυνάμεων πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος .

Ἀλλὰ, γνωρίζετε, ὅτι δὲν εἶναι τίποτε ἄπ' αὐτά . Ἡ Γαλλία ἠθέλησε νὰ κάμῃ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Πελοποννήσου· ἠθέλησε νὰ τὴν κάμῃ μόνη· οἱ σύμμαχοί της κατεπείσθησαν μὲ μεγάλην δυσκολίαν .

Ἀπόδειξις τὸ Πρωτόκολλον τῆς 19 Ἰουλίου 1828 .

Ἡ Γαλλία ἠθέλησε νὰ ἐπιφορτισθῇ τὴν κατάσχεσιν τῆς Πελοποννήσου .

Ἀπόδειξις τὸ Πρωτόκολλον τῆς 16 Νοεμβρίου 1828 .

Ἡ Γαλλία λοιπὸν ἐννόει νὰ ἀναλάβῃ διὰ λογαριασμόν της καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκστρατείας, καὶ τῆτο διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον της .

Εἰς τοιαύτην περίσασιν, πῶς ἡδύνατο νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τῆς Συμμάχου της νὰ συμμεδέξεν εἰς τὰ ἔξοδα;

Μένει τώρα νὰ ἐξετάσωμεν, ἂν ἡ Γαλλία ἔκαμε φρονίμως καὶ εὐλόγως νὰ ἐπιχειρισθῇ

τὴν ἐκστρατείαν πρὸς τὸ συμφέρον βέβαια τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἐνταυτῷ καὶ πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον τῆς. Ἡ ἐξέτασις αὕτη μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἐρευνήσωμεν καθ' ὅλην τὴν ἑκτατασιν, ποία ἦτον ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας πρὸ δέκα ἐτῶν εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος· ἂν ἡ πολιτικὴ αὕτη πρέπη νὰ θεωρῇται ὡς συμφέρουσα ἢ ἐναντία εἰς τὰ συμφέροντα τῆς τόπῃ· τέλος πάντων, ἂν αἱ σπυδαῖαι περιστάσεις, τῶν ὁποίων θέατρον εἶναι ἡ Ἀνατολή, μᾶς ὑπαγορεύουν νὰ ἐπιμένωμεν εἰς αὐτὴν τὴν πολιτικὴν, ἢ νὰ ἀλλάξωμεν.

Καὶ τώρα, Κύριοι, ἃς συμβουλευθῶμεν αὐτὰ τὰ πράγματα.

Ὅποτε, εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἔαρος τοῦ 1821 ἔτους, ἐκράγη ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, ὅλαι αἱ εὐρωπαϊκαὶ αὐλαὶ, ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς Πολλωνίας ἕως εἰς τὰ μεσημβρινὰ μέρη τῆς Πελοποννήσου, ἔμειναν καταπεπληγμέναι εἰς τὴν εἶδησιν αὐτὴν.

Ἐν πρώτοις, ἦτο μία ἐπανάστασις, καὶ ἡ ἐπανάστασις αὕτη ἀκολέθει τὰς ἐπαναστάσεις τῆς Ἰσπανίας, Νιαπόλεως, τῆς ΠιEMONΤΕ· καὶ αἱ τρεῖς χερσόνησοι τῆς Εὐρώπης ἀναπταν ταυτοχρόνως.

Ἀφ' ἐτέρου μέρους, ἦτο φανερόν, ὅτι, εἰς περιστάσιν ἐπιτυχίας, ὅλοι οἱ κάτοικοι τῶν βορείων μερῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τυρκίας, ἤθελαν ἐπικαλεσθεῖ τὴν προστασίαν τῆς Ῥωσσίας, καὶ ὅτι αὕτη ἡ προστασία ἤθελεν αὐξήσει ὑπερμέτρως τὴν ἐπὶ ῥόοιαν τῆς δυνάμεως αὐτῆς, καὶ διασεήσει τὴν ἰσορροπίαν, τὴν ὁ-

ποιάν εἶχε σερεώσει ἢ ἐν Βιέννῃ Σύνοδος τῶν Βασιλέων.

Ἡ ταυτότης τῶν θρησκευτῶν, ἡ ἀναλογία τῶν γλωσσῶν, ἡ συνάφεια τῶν δύο ἐπικρατειῶν, ἡ προσασία τῆς Ῥωσσίας, ἐκτεινομένη ἤδη εἰς τὰς ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας, ἀπὸ τὴν συνθήκην τοῦ Καϊναρτζίκ κατὰ τὸ 1774, τὰ πάντα ἐπρομήνουν, ὅτι τοιῦτον θέλει εἶναι ἀφεύκτως τὸ ἀποτέλεσμα.

Ἐκτὸς τούτου, εἶναι γνωστὸν μὲ ποῖον ὄμμα τὸ Ῥωστικὸν ἔθνος ἐθεώρησε πάντοτε τὰς ἀγῶνας τῶν ὁμοθρήσκων τε διὰ νὰ ἀποσεῖσῃ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγόν. Εἶναι γνωστὸν, ποία ἐσάθη ἡ διαγωγὴ τῆς αὐλῆς τῆς Πετρμπόλεως περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος εἰς ὅλα τὰ τοιαύτης φύσεως κινήματα.

Καὶ ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι, ὁ τότε ἐπὶ τοῦ Θρόνου, Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος, δὲν ἤθελεν ἀποφασίσῃ νὰ ὑπερασπισθῇ ἀναφανδὸν τοὺς Ἕλληνας, πάντοτε ὅμως ἐκρέματο ἀπ' αὐτὸν νὰ τὰς χρησιμεύσῃ δι' ἐνὸς δυνατῆς ἀντιπερισπασμῆ. Καὶ τῶντι, μεταξὺ τῆς αὐλῆς τῆς Πετρμπόλεως καὶ τῆς Πόρτας, ὑφίσταντο τότε μεγάλαι καὶ σπνδαῖαι διαφοραὶ περὶ ἐκτελέσεως τῆς συνθήκης τοῦ Βεκυρεσίε, ἡ ὁποία εἶχε γίνῃ κατὰ τὸ 1812 ἔτος. ὁ πόλεμος ἦτον εἰς τὴν ἀκμὴν νὰ κηρυχθῇ μεταξὺ τῶν δύο δυνάμεων.

Εἰς αὐτὴν τὴν ἀμηχανίαν, ἡ Εὐρωπαϊκὴ Διπλωματικὴ ἐβαλλεν ὅλα τὰ δυνατά της διὰ νὰ ἐμποδίσῃ αὐτὴν τὴν συμφοράν.

Διὰ νὰ ἀποτρέψῃ τὸν Αὐτοκράτορα Ἀ-

λίξανδρον, ἀπεδείκνυεν εἰς αὐτόν, πόσον ἦ-
τον ἀναγκαία ἡ διατήρησις τῆς Εὐρωπαϊκῆς
συνμαχίας, τῆς ὁποίας ἦτον ὁ ἴδιος αὐτεργ-
γός. Ἀπεδείκνυε, πόσον ἦτον ἐπικίνδυνον
νὰ ἀφήσῃ τὸ πνεῦμα τῆς ἐπαναστάσεως, κατὰ
τοῦ ὁποίου εἶχε κηρυχθεῖ, νὰ ἐξεχειλίσῃ τὴν
Εὐρώπην. Ἀπεδείκνυεν, ὅτι ἦτον ἀδύνατον
ἐξ ἑνὸς μέρους νὰ σβένῃ τὰς ἐπαναστάσεις τῆς
Ἰσπανίας καὶ Ἰταλίας, καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ δί-
δῃ χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν ἐπανάστασιν τῆς
Ἑλλάδος. Ἐνέδωκεν, ἀλλὰ μετὰ πολλὰς κόπας.

Καὶ τῳόντι, εἰς τὰς πρώτας σιγμὰς τῆς ἐ-
παναστάσεως, ἐκηρύχθη ἀναφανδὸν ἐναντίας
τῆς· ἔσβυσεν ἀπὸ τῆς καταλόγους τῆς στρατοῦ
του ὅλης τῆς ἀξιωματικῆς Ἑλλήνας, οἱ ὁ-
ποῖοι εἶχαν ἀνακατωθεῖ εἰς τὰ πράγματα τῆς
Βλαχίας καὶ τῆς Μολδαυίας, καὶ ὀνομασί τὸν
Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντην, ὅστις ἐντὸς ὀλίγου,
νικημένος καὶ φυγὰς, κατέφυγεν εἰς τὴν Ἀου-
σρίαν ζητῶν ἄσυλον, ἐρρίφθη εἰς ἓνα φρού-
ριον, καὶ ἐκεῖ ἐτελείωσε τὴν ζωὴν τῆς.

Ἀλλ' εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς τὸ κράτος
τῆς, ὁ Ἀλέξανδρος, περικυκλωμένος ἀπὸ τοὺς
ἀγανακτισμένους ὑπηκόους του, καὶ παρωργι-
σμένος ὁ ἴδιος, ὅταν ἔμαθε τὰς σφαγὰς τῶν
Ἑλλήνων, τὴν κατεδάφισιν τῶν Ἐκκλη-
σιῶν, τὸ μαρτύριον τῆς Πατριάρχης, καὶ τὴν
ἐπιδρομὴν τῶν βαρβάρων εἰς τὰς Ἡγεμονείας
τῆς Βλαχίας καὶ Μολδαυίας, τῶν ὁποίων ἦ-
τον ὁ ὑπερασπιστής, ἀνεκάλεσε τὸν Πρέσβυν
του ἀπὸ τὴν Κωνσταντινέπολιν, καὶ παρῆρ-
Γ

σία ἐκήρυξεν, ὅτι θέλει ἐκδικηθεῖ τοιαῦτα ἀνοσιουργήματα.

Μ' ὅλον τοῦτο, ὀλίγον κατ' ὀλίγον κατεπραῦνθη, καὶ κατεπείσθη νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινῆ πόλει Ἀυστριακὴν καὶ Ἀγγλικὴν Πρεσβείας τὴν φροντίδα τοῦ νὰ ἀποπερατώσῃ τὰς μετὰ τῆς Πόρτας διαφορὰς τῆς Ῥωσσίας. Ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, εὐχαρισηθῇ νὰ δώσῃ σχέδια εἰρηνικά, τὰ ὅποια μὲ γλυκὸν τρόπον ἔμειναν κατὰ μέρος, νὰ ζητήσῃ νὰ ἀρχίσουν συνδιαλέξεις εἰς τὴν Πετρέπολιν, αἱ ὅποια ἔμειναν χωρὶς ἀποτέλεσμα, καὶ, τέλος πάντων, νὰ καταπείσῃ τὰς συμμάχους τοῦ νὰ προσφέρουν τὴν μεσιτείαν των, τὴν ὁποίαν ἡ Πόρτα ἀπέρριψε μὲ καταφρόνησιν.

Ἐν διασημίᾳ τῶν τεσσάρων ἔτων, ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως ἀκολούθει μὲ συστολὴν τὴν γενικὴν κίνησιν, τὴν ὁποίαν ἔδιδαν εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης αἱ αὐλαὶ τῆς Βιέννης καὶ τῆς Λονδίνου, καὶ παρεδέχετο, ἂν ὅχι μὲ εὐχαρίσῃ, τοῦλάχιστον οὔτε μὲ δυσαρέσκειαν, τὸν γενικὸν σκοπὸν, ὅστις ἀπέβλεπε νὰ ἐμποδισθῇ ἡ μεταξὺ τῆς Πόρτας καὶ τῆς Ῥωσσίας ρήξις, μὲ δυσίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς τυράννους της.

Τοιῦτος ἦτον ὁ ρῆς τῶν πραγμάτων μέχρι τελευτῆς τῆς Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ἡ τις συνέβη τὴν πρώτην Δεκεμβρίαν 1825.

Ὁ πατριωτισμὸς δύναται νὰ ἀγανακτῇ, ἡ ἀνθρωπότης νὰ ἀνασενάξῃ, καὶ οἱ φίλοι τῆς Ἐλευθερίας νὰ παραπονῶνται μεγάλως. Ἀλλὰ

ὅσοι τὴν σήμερον, φοβέμενοι τόσον τὴν αὐξήσιν τῆς Ῥωσσίας, εἶναι εὐδιάθετοι νὰ θυσιάσεν ἀκόμη μίαν φοράν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὰς φόβας τῶν, ἐκεῖνοι βέβαια δὲν ἔχουν κανένα δίκαιον νὰ κατηγορῇ τὸ οἰκτρότατον ὑπεργεῖον.

Ὅτι ἔκαμε τότε τὸ οἰκτρὸν ὑπεργεῖον, αὐτὸ μᾶς συμβουλεύει καὶ αὐτοὶ σήμερον νὰ κάμωμεν.

Κατὰ τὸ 1826 ἄλλαξεν ἡ ὄψις τῶν πραγμάτων.

Ὁ Ἀλέξανδρος δὲν ὑπῆρχε πλέον· οἱ δὲ κόποι τὸ νὰ τελειώσεν εἰλικρινῶς αἱ μεταξὺ Πόρτας καὶ Ῥωσσίας διαφοραὶ, κατήντησαν μάταιοι.

Αὐτὸς ὁ ἴδιος Ἀλέξανδρος, εἰς τοὺς τελευταίους μῆνας τῆς ζωῆς τῆς, εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀλλάσῃ τόνον, καὶ, διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἐνοχλήσεις τῶν ξένων Πρέσβειων, ἐπεχειρίσθη διάφορα ταξείδια. Εἶχε συνάξει ἓνα φοβερὸν στρατὸν, καὶ ζητήσῃ μὲ τρόπον ἀλαζωνικὸν τὴν τελευταίαν ἀπάντησιν τῆς Πόρτας.

Ὁ διάδοχός τῆς, ὁ νῦν αὐτοκράτωρ, ἀναβὰς εἰς τὸν θρόνον μὲ τὸν κρότον μιᾶς στρατιωτικῆς ἐπαναστάσεως, τὴν ὁποίαν ἴσχυσε νὰ καταδαμάσῃ μὲ μεγάλην γενναιότητα καὶ σπανίαν πνεύματος παρυσίαν, ἐκοινοποίησεν, ἀμίσως μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσίν τῆς, εἰς τοὺς Συμμάχους του, ὅτι δὲν ἐννόει κατ' οὐδένα τρόπον νὰ καθυποβάλλῃ τὴν πολιτικὴν τῆς Ῥωσσίας εἰς ὅσα συνέβαιναν εἰς τὰ Δυτικὰ

μέρη τῆς Εὐρώπης· ὅτι εἶχε προσωπικὰς διαφορὰς μετὰ τῆς Πόρτας, καὶ ἠ΄θελε νὰ λάβῃ ἱκανοποίησιν. Ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα ἐσιώπα, χωρὶς νὰ ἀναφέρῃ ἢτε καλὸν οὔτε κακόν.

Ἡ διάλεκτος αὕτη τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας ἐδίδεν ὕλην σκέψεως.

Πρώτη ἡ αὐλὴ τῆς Λονδίνου ἄρχισε νὰ συλλαμβάνῃ ὑποψίας.

Αὕτῃ ἡ ἰδία αὐλὴ εἶχεν ἀλλάξει σύστημα. Ο Κ. Κάνιγγ διεύθυνε τότε τὸ Ἀγγλικὸν ὑπεργεῖον, καὶ εἶναι γνωστὸν, ὅτι τὸ διεύθυνε κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς προόδου καὶ τῆς Ἐλευθερίας. Ἐπροσπάθει νὰ διαλύσῃ τὴν μεγάλην εὐρωπαϊκὴν συμμαχίαν. Εἶχε κάμει νὰ ἀναγνωρισθῇ ἡ ἀνεξαρτησία τῶν Ἀμερικανικῶν Δημοκρατειῶν, καθὼς ἔκαμε καὶ τὴν Πορτογαλίαν νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Βρεζίλ. Ἀπὸ τὴν σιωπὴν τοῦ Αὐτοκράτορος περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ἐννόησε πάραυτα, ὅτι ἅμα γίνει ῥῆξις, ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἑλλάδος θέλει περάσει εἰς χεῖράς τε.

Ἀπεφάσισε νὰ διαφιλονεικῇ αὐτὸ τὸ ὄφελος.

Καὶ τόσον περισσότερον ἠμπόρει νὰ τὸ κάμῃ, καθ' ὅσον δις, ἐν ἔτει 1824 καὶ 1825, ἡ Ἑλλὰς εἶχε ζητήσῃ τὴν προστασίαν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, καὶ τότε ἐτοιμάζετο νὰ ἐμπιστευθῇ τὰ συμφέροντά της εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβυν τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ Δὲ τῆ Βελινγτων ἐστάλη εἰς τὴν Πε-
τρούπολιν .

Σκοπόμενον τῆς ἀποστολῆς τῆς ἦτο πρῶτον,
να προλάβῃ τὴν μεταξὺ τῆς Πόρτας καὶ τῆς
Ῥωσσίας ῥῆξιν . Ὡς πρὸς τῆτο, ὁ Αὐτοκρά-
τωρ ἔτε καὶ ἀκρόασιν ἔδωκε .

Σκοπόμενον δεύτερον ἦτο, να ἀποφασίσῃ,
ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ῥωσσίας, τὴν μέλλου-
σαν τύχην τῆς Ἑλλάδος .

Τοιῦτον ἦτο τὸ ἀντικείμενον τοῦ Πρωτο-
κόλλου τῆς 4 Ἀπριλλίς 1826 .

Κατ' αὐτὸ τὸ Πρωτόκολλον, ἡ Ἀγγλία
προσφέρει τὴν μεσιτείαν τῆς ὑπὲρ Ἑλλήνων,
ἡ δὲ Ῥωσσία ὑπόσχεται να τὴν ὑποστηρίξῃ,
ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖναι αἱ μὲ τὴν Πόρταν
σχέσεις τῆς, δηλαδὴ καὶ ἂν ᾖναι εἰς πόλεμον
μὲ τὴν Πόρταν .

Αἱ δύο αὐλαὶ ἔμειναν σύμφωνοι να ζητή-
σουν τὴν Διοικητικὴν, πολιτικὴν καὶ θρη-
σκευτικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, να
χωρισθῶν οἱ Τῆρκοι ὁπὸ τῆς Ἑλληνας, ἀλλ'
οἱ τελευταῖοι να μένουν ὑπὸ τὴν κυριότητα
(Suzeraineté) τῆς Πόρτας, να πληρώνουν φό-
ρον εἰς αὐτήν, ἥτις να ἔχῃ καὶ μέρος εἰς τὴν
ἐκλογὴν τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν . Ἡ Ῥωσσι-
κὴ Κυβέρνησις ὑποχρεῖτο να μὴ μεσολαβή-
σῃ ποτὲ εἰς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος, εἰμὴ
κατὰ τὰς προτεθείσας βάσεις . αἱ δύο Κυ-
βερνήσεις ὑποχρεώοντο ἀμοιβαίως να μὴ
ζητήσουν, εἰς τὴν διώρθωσιν τῶν Ἑλληνι-
κῶν πραγμάτων, οὔτε αὐξήσιν γῆς οὔτε

ἐπ' ῥόοιαν ἰσχυράν, οὔτε κανένα ἐμπορικόν ἀποκλειστικόν ὄφελος.

Τὸ Πρωτόκολλον τῆτο ἄρχιζεν ὅλα, καὶ δὲν ἐτελείωνε τίποτε· δὲν ἐπροσδιώριζε κανένα μέσον ἐκτελεστικόν δια νὰ βιασθῇ, χρείας καλύσης, ἢ Πόρτα νὰ τὸ παραδεχθῇ. Ἦτο μᾶλλον μία σειρά ἐγγυήσεων, τὰς ὁποίας αἱ δύο δυνάμεις ἔδιδαν ἀμοιβαίως εἰς περίσασιν πολέμῳ μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Πόρτας. Ἦτο μᾶλλον τρόπος νὰ χωρισθῇ ἡ ὑπόθεσις τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Πόρτας, παρὰ μέσον ἐνεργητικόν καὶ δραστήριον, διὰ νὰ βοηθήσεν τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ τὴν σύρην ἀπὸ τὴν δεινὴν θέσιν της.

Τῆτο εἶναι τόσον βέβαιον, ὥςτε ὅταν, περὶ τὰ τέλη τῆ αὐτῆς ἔτης, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἐπέτυχεν, μὲ τὰς ἀπειλὰς, ὅτι ἐνόμιζεν ὅτι εἶχε δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ ἀπὸ τὴν Πόρταν· ὅταν περὶ τὰ τέλη τῆ 1826 ἐκλείσθῃ ἡ εἰρήνη τῆ Ἀκερμὰν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ῥωσσίας, τὸ Πρωτόκολλον τῆς 4 Ἀπριλίου 1826 ἐκινδύνευεν, ὡς ἄχρηστον πλέον, νὰ πέσῃ εἰς λήθην.

Τύχῃ ἀγαθῇ, τὸ Πρωτόκολλον τῆτο περιεῖχεν ἓνα ἄρθρον, δυνάμει τῆ ὁποίας ἔπρεπε νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Βιέννης, τῆ Βερολίνου καὶ τῶν Παρισίων, διὰ νὰ ζητηθῇ ἡ ἐγγυήσις καὶ αὐτῶν τῶν δυνάμεων ὡς πρὸς τὴν τάξιν τῶν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο λόγος νὰ σερεώσεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ κοινοποίησις αὕτη ἔγινεν· πλὴν εἰς τὴν

Βιέννην καὶ εἰς τὸ Βερολῖνον ἀπῆντησε πολ-
λὰ ψυχρὰν ὑποδοχὴν. Τὸ ἴδιον δὲν ἠκολού-
θησε καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ἡ αὐλὴ τῶν Παρισίων ἄρχισε νὰ παρα-
τηρῇ, ὅτι ἦτο παράδοξον πρᾶγμα αἱ δύο
αὐλαὶ νὰ διαθέτουν περὶ τῆς ἐγγυήσεώς της,
χωρὶς πρότερον νὰ συμβουλευθῇ καὶ αὐτήν.
Παρετήρησε πρὸς τέτοις, ὅτι, ἐναντίον τῆς
συνθήκης τῆς Ἀκερμᾶν, ἐν ὅσῳ ἡ ὑπόθεσις
τῆς Ἑλλάδος δὲν τελειώσῃ, ἡ εἰρήνη κρέμα-
ται εἰς μίαν κλωστήν. Ἐζήτησε λοιπὸν τὸ νὰ
προχωρήσουν, καὶ νὰ δοθῇ τέλος εἰς τὴν ὑ-
πόθεσιν· ἀλλ' ἐζήτησεν ἐν ταυτῷ νὰ μεσολα-
βήσῃ, ὅχι παραπληρωματικῶς, ὅχι ὡς ἀ-
πλῆς ἐγγυητῆς, ἀλλ' ὡς μέρος διαπραγματευό-
μενον· ἐζήτησε, τέλος, τὸ Πρωτόκολλον νὰ
μεταβληθῇ εἰς συνθήκην.

Ἡ γλῶσσα αὕτη ἦτο νέα. Ἀπεδείκνυνεν,
ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐθεώρει ἑαυτήν
πολὺ σερεωτέραν ἀφ' ὅ,τι ὁ κόσμος ἐσοχάζε-
το· καὶ ἡ θέσις τῆς Πρέσβεως τῆς Γαλλίας εἰς
τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀπεδείκνυε τὸ κα-
λῆτερα.

Ἐκ τῆς ἐγεννήθη, μετὰ τινος διαπραγμα-
τεύσεις, ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου 1827, συνθήκη,
ἣτις περιεῖχε τὰ ἐσιωδίστερα ἄρθρα τῆς Πρω-
τοκόλλου τῆς 4 Ἀπριλλίου, μετὰ τὴν διαφο-
ρὰν ὅτι ἡ μεσιτεία ἐμελλε νὰ γεινῇ ὅχι πλέον
ἐκ μέρους μόνης τῆς Ἀγγλίας, ἀλλ' ἐκ μέρους
τῶν τριῶν αὐλῶν τῆς Γαλλίας, Ρωσσίας καὶ
Ἀγγλίας, καὶ μετὰ μίαν ἄλλην διαφορὰν ση-
μαντικωτέραν, ὅτι αἱ δυνάμεις διεφύλαττον

τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρισθῶν καὶ μίσα ἐκτελεστικά, διὰ νὰ νικήσουν κάθε ἐκ μέρους τῆς Πόρτας ἀνθίστασιν. Καὶ τῶντι, δι' ἐνὸς ἀποκρύφου ἄρθρου, αἱ τρεῖς δυνάμεις εἶχαν συμφωνήσει, ἂν ἡ Πόρτα δὲν δεχθῇ τὸ Πρωτόκολλον, νὰ γνωρίσουν πραγματικῶς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος, νὰ σείλῃν διπλωματικούς πράκτορας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ κοινοποιήσουν εἰς τὰ διαμαχόμενα μέρη, ὅτι ἀπῆτουν παρ' αὐτῶν νὰ παύσουν αἱ μεταξὺ των ἐχθροπραξίαι. Τέλος πάντων, αἱ τρεῖς δυνάμεις ἐσυνίσεν τὸ Συμβέλιον τοῦ Λονδίνου, τὸ ὁποῖον σώζεται μέχρι τῆς σήμερον, διὰ νὰ ἐξομαλίση, χρειᾶς καλέσης, τὰς μεταγενεσέρας δυσκολίας.

Δὲν ἤξεύρω ἂν ἀπατῶμαι, ἀλλ' ὅσον ἡ μέχρι τῆς κρισίμου ταύτης ἐποχῆς διαγωγὴ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως μὲ φαίνεται ἀξιόμιεμπτος, ἄλλο τόσον, εἰς αὐτὴν τὴν περίσασιν, μὲ φαίνεται ἀξιέπαινος. Τὰ μεταγενέστερα συμβάντα δὲν ἤρχησαν νὰ τιμήσεν τὴν δραστηριότητά της, καὶ νὰ δικαιώσουν τὴν πρόνοιάν της.

Ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου 1827 ἐγνωστοποιήθη εἰς τὴν Πόρταν τὴν 26 Αὐγύστου.

Οἱ τρεῖς Πρέσβεις, ἐν ὀνόματι τῶν αὐλῶν των, ἐπρόσφεραν τὴν μεσιτείαν των δι' ἐνὸς περιληπτικῆς ἐγγράφου. Ἡ Πόρτα δὲν τὴν ἐδέχθη. Ἀμέσως ἔδωσαν εἰς αὐτὴν νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι αἱ δυνάμεις ἀπῆτῃν ἀφεύκτως τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν σόλων, κατὰ τὰς ὁδηγίας,

τὰς ὁποίας εἶχε συντάξει ὁ Πληρεξέσιος τῆς Γαλλίας, ἔλαβον τὰ μέτρα διὰ νὰ βάλλουν καὶ εἰς πρᾶξιν τὴν ἀπαίτησιν τῶν τριῶν αὐλῶν.

Ὁ Σατράπης τῆς Αἰγύπτου, ὅς τις ἐπαπειλεῖ τώρα τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Πόρτας, ἦτο τότε ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς, καὶ εἶχε καὶ εὐρυ-
 τευμα ἰδιόν τε εἰς τὴν Πελοπόννησον. Εἶδο-
 ποιήθη νὰ τὸ τραβίξῃ, καὶ διὰ νὰ ὑποχρεω-
 θῇ, διεκόπη κάθε συγκοινωνία μεταξὺ τῆς
 Πελοποννήσου καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας, μεταξὺ
 τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.
 Ἀλλ' ὁ χειμὼν ἐδυσκόλευσε τὴν πολιορκίαν
 τῶν λιμένων. Ἐπειδὴ ὁ Τερκο-Αἰγυπτιακὸς
 στόλος, ὅς τις εὕρισκετο εἰς τὸ Νεόκασρον, ἐ-
 παπείλησε νὰ πλεύσῃ εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος, οἱ
 στόλοι τῶν τριῶν δυνάμεων εἰσῆλθον εἰς τὸν
 κόλπον τῆς Νεοκάστου, καὶ τὸν κατέσρεψαν
 κατὰ κράτος.

Εἰς τὴν εἶδησιν αὐτῆς τῆς καταστροφῆς, ἡ
 Πόρτα ἐμπόδισε τὰ πλοῖα τῶν τριῶν δυνά-
 μεων. Οἱ Πρέσβεις ἀπήτησαν τὴν ἀπελευθε-
 ρωσιν τῶν πλοίων, καὶ ἀπὸ ἀπαίτησιν εἰς
 ἀπαίτησιν, ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Κωνσταντι-
 νῆπολιν, ἐν ᾧ αἱ σημαῖαι τῶν τριῶν δυνά-
 μεων ἔπαυσαν νὰ κυματίζεν εἰς ὅλα τὰ πα-
 ράλια τῆς Ἀνατολῆς.

Ἐδῶ πρέπει νὰ παρατηρήσωμεν πόσον δί-
 καιαι ἦσαν αἱ ὑποψίαι τῆς Γαλλικῆς Κυβερ-
 νήσεως, ὅταν ἔλεγεν, ὅτι ἐν ὅσῳ δὲν τελειώ-
 σεν τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος, ἡ εἰρήνη τῇ
 Ἀκερμανίῃ δὲν ἤμπορεῖνα θεωρηθῇ ὡς διαρκής.

Ἐπειδὴ ἡ Πόρτα εἶχεν ἐκδώσει μίαν διακήρυξιν μὲ ἐκφράσεις ὑβριστικὰς ἐναντίον τῶν τριῶν δυνάμεων, ἡ Ῥωσσικὴ Κυβέρνησις ἐκήρυξε τὸν πόλεμον, καὶ τὸν ἐκήρυξε μόνη. Τὰ στρατεύματά της εἰσῆλθον ἀμέσως εἰς τὴν Μολδο--Βλαχίαν.

Ἄν δὲν ὑπῆρχεν ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου ἂν τὸ κατὰ συνέπειαν αὐτῆς συστηθὲν εἰς Λονδὶνον Συμβέλιον δὲν ὑπῆρχεν, ἠθέλαμεν εὐρεθεῖ εἰς τὴν κρίσιμον ἐκείνην περίεασιν, τὴν ὁποίαν πρὸ ἑξ ἑτῶν ἡ Εὐρώπη ὁλόκληρος ἐπροσπάθει νὰ ἀπαντήσῃ· ὃ ἐστὶ:

Ἡ Ῥωσσία εἰς πόλεμον μετὰ τῆς Πόρτας, καὶ ἡ Ἑλλάς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ῥωσσίας.

Κατ' εὐτυχίαν, ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου ὑπῆρχε, τὸ Συμβέλιον τῆς Λόνδρας ἦτον ὀρθόν, καὶ ἔσπευσε νὰ ζητήσῃ τὰ δικαιώματά της. Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας διεκήρυξεν, ὅτι ὁποία καὶ ἂν ᾖναι ἡ τύχη τῶν ὅπλων της, δὲν ἀπόκειται πλέον εἰς αὐτὸν, ἀλλ' εἰς τὸ Συμβέλιον τῆς Λονδίνου νὰ ἀποφασίσῃ τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος. Δὲν ἔφθασε τῆτο, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεώθη νὰ παραιτήσῃ εἰς τὴν Μεσόγειον τὸν χαρακτήρα τῆς πολεμῆσης δυνάμεως. Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ ἔγεινε τὸ Πρωτόκολλον τῆς 15 Ἰουνίου 1828.

Τέλος πάντων, τὸ Συμβέλιον, διὰ νὰ ἀποδείξῃ περισσότερον τὴν ἐξουσίαν της, διέταξε τὰς τρεῖς Πρέσβεις, οἱ ὁποῖοι, μετὰ τὴν ἀναχώρησίν των ἀπὸ Κωνσταντινέπολιν, εἶχαν μεταβεῖ εἰς τὴν Κέρκυραν, νὰ ὑπάγουν καὶ νὰ λάβουν ἐπιτοπίως ὅσας πληροφορίας

ἠδύναντο περὶ ὧν ἔμελλε νὰ ἀποφασίσῃ ἀ-
κολούθως.

Ἐδῶ, Κύριοι, ἀρχίζει νὰ ἀναπτύσσεται ἡ
ιδιαιτέρα πολιτικὴ τῆς Γαλλίας εἰς αὐτὴν
τὴν ὑπόθεσιν. Ἡ διοίκησις κατ' ἐκείνην τὴν
ἐποχὴν, εἰς τὴν Γαλλίαν, ἦτον ἐμπιστευμένη
εἰς ἄνδρας φρονίμους καὶ ἀξίους. Ἡ Γαλλικὴ
Κυβέρνησις ἐξωτερικῶς καὶ ἐσωτερικῶς ἀν-
τιπροσωπεύετο ἀπὸ ἀνθρώπων συνετῶν, πε-
φωτισμένων, πατριώτας, οἱ ὅποιοι ἠθέλουν
σώσει τὸν Κάρολον Γ', ἂν ὁ Κάρολος Γ' ἤμ-
πόρει νὰ σωθῇ.

Οὕτω ἀντιπροσωπευομένη ἡ Γαλλικὴ Κυ-
βέρνησις, ἔβλεπε μὲ μεγάλην τῆς δυσaréσκεϊαν
ὅλας τὰς δυνάμεις τῆς Ῥωσσίας νὰ ἐκτείνων-
ται εἰς τὰς ἀρκτικὰς ἐπαρχίας τῆς Τυρκίας.
Μὲ ὅχι μικρὰν δυσaréσκεϊάν τῆς ἔβλεπεν ἐ-
πίσης, ὅτι ἡ Τυρκία μὲ μίαν μάχην ἠμπού-
ρει νὰ παραδοθῇ. Συνέλαβε λοιπὸν τὴν ἰ-
δέαν νὰ ἰσορροπήσῃ τὸν κίνδυνον αὐτὸν ὡ-
στέλλουσα Γαλλικὸν στρατεύμα εἰς τὴν Πε-
λοπόννησον, καὶ ἐξασφαλίζουσα μὲ αὐτὸν τὸν
τρόπον τὴν Ἑλλάδα, ἀντικείμενον τόσων
πόνων καὶ ἀγώνων, ἀπὸ τὰ περιστατικὰ τοῦ
πολέμου.

Ἰδὲ πόθεν ἐγεννηθῇ ἡ ἐκστρατεία τῆς Πε-
λοποννήσου, ἐκστρατεία, τὴν ὁποίαν μόνη
ἡ Γαλλία ἠμπορεῖ νὰ ἐπιχειρισθῇ, ἐκστρα-
τεία ἰσοζύγιον ἐναντίον τῆς ἐπιρροίας, τὴν
ὁποίαν ἡ νίκη ἠδύνατο καὶ ἔμελλεν ἀφεύ-
κτως νὰ δώσῃ εἰς μίαν τῶν συμμάχων ду-
νάμεων.

Ἐκτὸς τούτου, ἄλλος στοχασμὸς βαθυτέρος, στοχασμὸς ὅλως διόλῳ Γαλλικὸς, ἐκίνει εἰς αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκστρατείας, ἣτις θέλει κάμει αἰωνίως τιμὴν εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι συνέλαβον τὴν ιδέαν, καὶ τὴν ἐκτέλεσαν.

Ἀγωνιζομένη διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, ἡ Γαλλία ἀπέκτα τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ μίαν ἡμέραν, μὲ τὰς ἄλλας συμμάχους της, ἴσῃ ἐπὶ ῥόοιαν εἰς αὐτὴν. Ἀλλὰ μεταξὺ τῶν πραγμάτων καὶ τῶν δικαιωμάτων ἡ διαφορὰ εἶναι μεγίστη.

Ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Ῥωσσία ἔμελλεν ἀφεύκτως, νὰ φυλάξῃ μεγαλητέραν ἐπὶ ῥόοιαν διὰ τὸ ὁμόθρησκον, διὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν γλωσσῶν, διὰ τὰς προλαβέσας σχέσεις, διὰ τὰς πρὸ αἰώνων σχεδὸν σχέσεις.

Ἡ Ἀγγλία ὡσαύτως ἔμελλε νὰ ὠφελῇ ἀπὸ τὴν προσασίαν, τὴν ὁποίαν δίδει πρὸ δέκα ὀκτῶ ἡδὴ ἔτων εἰς τὰς Ἰονίους νήσους.

Διὰ νὰ ἰσορροπήσῃ ὅλα αὐτὰ τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματα, τὰ ἐκ τῆς θέσεως πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα λείπουν εἰς ἡμᾶς, ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐσοχάσθη νὰ κάμῃ ἓνα τι περισσότερον ἀπὸ τὰς συμμάχους της, καὶ ἔτω νὰ κερδίσῃ ἴσῃ ἐπὶ ῥόοιαν.

Συνέλαβε λοιπὸν τὴν ιδέαν, τὸ γενναῖον φρόνημα, νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μερικὰς ἀπὸ τὰς ἐκδυσλεύσεις ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ποτὲ δὲν λησμονῶνται, μένουν διὰ παντὸς ἀνεξάλειπτοι ἀπὸ τὴν μνήμην τῶν Ἑθνῶν. Συνέλαβε τὸ γενναῖον φρόνημα νὰ κάμῃ τὴν Ἑλλάδα κράτος τῶν ἄντων ἀνεξάρτητον, πραγ-

ματικῶς καὶ δικαιοματικῶς ἀνεξάρτητον, κράτος ἐλεύθερον νὰ ἐκλέγῃ τὰς φίλους καὶ τὰς συμμάχους τῆς, χωρὶς νὰ ἔχῃ ἀνάγκην τῆς προσασίας τινός.

Τὸν πρῶτον σκοπὸν τῆς κατώρθωσε διὰ τῆς ἐκστρατείας τῆς Πελοποννήσου. Ἐλύτρωσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰς ἀρπαγὰς καὶ ληστείας τῶν Αἰγυπτίων. Παρέδωκεν εἰς τὰς οἰκογενείας των γυναῖκας, θυγατέρας, καὶ τέκνα ἀπὸ τὴν αἰχμαλωσίαν. Ἐσερέωσε τὴν εἰρήνην καὶ ἡσυχίαν εἰς τὸν τόπον.

Ὅσον διὰ τὸν δεύτερον σκοπὸν δὲν ἤργησε νὰ ἐπιτύχῃ καὶ αὐτὸν μὲ ἄλλα μέσα.

Μόλις ἐτελείωσεν ἡ ἐκστρατεία τῆς Πελοποννήσου, καὶ αἱ τρεῖς δυνάμεις ἔλαβον ὑπὸ τὴν προσασίαν των τὴν ἐλευθερωθεῖσαν γῆν τῆς Ἑλλάδος, δηλαδὴ τὴν Πελοπόννησον, τὰς Κυκλάδας καὶ τὰς Νήσους τῆς Ἀρχιπελάγους.

Ἀλλ' ὅλα αὐτὰ τὰ μέρη ἐσχημάτιζαν μίαν Ἑλλάδα πολλὰ περιωρισμένην, καὶ ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις εὗρισκεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Λονδίνου, τῆς ὁποίας ἡ πολιτικὴ εἶχεν ἀλλάξει μετὰ τὸν θάνατον τῆς Κάνιγκ, μεγάλην ἐναντιότητα διὰ νὰ κάμῃ τίποτε περισσότερον. Ἐνησχολήθη λοιπὸν νὰ ὑπερνικήσῃ αὐτὴν τὴν ἀνδρίασιν, καὶ ἔκαμε νὰ περάσῃ εἰς τὸ Πρωτόκολλον τῆς 22 Μαρτίου 1829 ἡ πρότασις, τὴν ὁποίαν οἱ Πρέσβεις τῶν τριῶν δυνάμεων εἶχαν κάμει εἰς τὸ Συμβῆλιον, ἀφ' ἧς ἐπιτοπίως ἔλαβαν τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. Κατὰ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 22 Μαρτίου 1829, τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος ἐκτείνοντο μέχρι τῆς γραμ-

μῆς. ἡ ὁποία διαιρεῖ τὰς κόλπας τῆς "Αρτῆς καὶ τῆ Βόλῃ.

Ἐκανόνιζε τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος εἰς βάσεις ὀλίγον διαφορετικὰς ἀπὸ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 4 Ἀπριλίου 1826.

Ἡ Ἑλλὰς ἐμελλεν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ διοικῇται διαδοχικῶς ἀπὸ Ἡγεμόνα Χριστιανόν. Ἀλλ' ἡ κυριαρχία τῆ Σουλτάνῃ καὶ ὁ φόρος πρὸς αὐτὸν ἐσώζοντο.

Οἱ Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας διετάχθησαν νὰ ἐπιστρέψῃν εἰς τὴν Κωνσταντινῆ-πολιν, καὶ νὰ διαπραγματευθῇν κατ' αὐτὰς τὰς βάσεις μὲ τὴν Πόρταν.

Ἦτο καιρὸς νὰ φθάσουν. Μετὰ δύο ἐκστρατείας, εἰς τὰς ὁποίας ὁ πόλεμος ἔδειξεν ὅλας τὰς περιπετείας του, τὰ θριαμβευτικὰ στρατεύματα τῆς Ῥωσσίας ἐβάδιζαν μὲ σημαίας ἀνοικτὰς εἰς τὴν καθέδραν τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κράτους.

Μία αἴτησις ἐπίσημος τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἐκράτησε τὸν νικηφόρον στρατηγόν, καὶ τὸν ἐβίασε νὰ ὑπογράψῃ τὴν συνθήκην τῆς Ἀνδριανουπόλεως. Πρὸς ἀνταμοιβὴν αὐτῆς τῆς χάριτος, ἡ Πόρτα ἀπεφάσισε νὰ παραδεχθῇ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 22 Μαρτίου 1829.

Ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος ἠσφαλίσθη.

Ἡ ἀνεξαρτησία της δὲν ἦτον ἀκόμη.

Καθὼς προεῖπα, τὸ Πρωτόκολλον τῆς 22 Μαρτίου, τὸ ὁποῖον παρεδέχθη ἡ Πόρτα, διεφύλαττεν εἰς αὐτὴν τὸ δικαίωμα τῆς κυριαρχίας καὶ τοῦ φόρου.

Δὲν ἤρχθησε νὰ παρουσιασθῇ εὐκαιρία εἰς

τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν τελειώσῃ τὸ ἔργον τῆς.

Ὁ ἀρχιεράτης τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων, ὑπαγορεύων πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μίαν εἰρήνην, ἣτις ἡῶ-
ξαν σημαντικὰ τὰ δικαιώματα τοῦ Αὐτοκράτορός του εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Δουνάβεως, ἐπρόσθεσεν, ὡς ἄρθρον ἰδιαίτερον εἰς αὐτὴν τὴν συνθήκην, τὰς βάσεις τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 22 Μαρτίου.

Τοῦτο ἐτάραξε τὸ Συμβούλιον τοῦ Λονδίνου, καὶ δικαίως.

Μὲ τοῦτο ἡ Ῥωσσία ἐφαίνετο, ὅτι ἐζητεῖ ἐμμέσως νὰ λάβῃ τὸ δικαίωμα νὰ κανονίσῃ μόνη τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ τὴν κανονίσῃ δι' ἰδίας ἐξουσίας τῆς.

Τὸ Συμβέλιον ἐζήτησε τὰ δικαιώματά της.

Ὁ Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας ἔσπευσε τότε νὰ κηρύξῃ, ἐξ ὀνόματος τοῦ Αὐτοκράτορός της, ὅτι μὲ τοῦτο δὲν ἐννόησε ποτὲ νὰ προσβάλλῃ εἰς τὸ παραμικρὸν τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν εἶχε τὸ Συμβούλιον νὰ κανονίσῃ τὰς προόδους καὶ τὸ τέλος τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων.

Τὸ Συμβέλιον ἀπέδειξεν αὐτὸ ἀμέσως.

Κατ' ἐπίμονον ζήτησιν τῆς Γαλλίας, τὸ Συμβέλιον ἀπεφάσισε νὰ ἀρχίσεν νῆαι διαπραγματεύσεις μὲ τὴν Πόρταν, νὰ μείνῃ κατὰ μέρος τὸ πρωτόκολλον τῆς 22 Μαρτίου, καὶ νὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἀπόλυτος ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος.

Τὸν σκοπὸν αὐτὸν κατώρθωσεν ἡ Γαλλία ἐναντίον τῆς Ῥωσσίας, ἡ ὁποία ἤθελε νὰ

διαίρεθῇ ἡ Ἑλλάς εἰς τρεῖς μεγάλας Ἡγεμονείας, καὶ αὐταὶ νὰ διοικῶνται καθὼς αἱ Ἡγεμονεῖαι τοῦ Δουνάβεως.

Ἀλλὰ διὰ νὰ κερδίσῃ τὸν σκοπὸν τῆς, ἤναγκάσθῃ νὰ παραχωρήσῃ μέρος τῆς ἐκτάσεως τοῦ νέου κράτους, τὴν ὁποίαν εἶχε παραδεχθῇ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 22 Μαρτίου, καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς ὅρια ἀβέβαια καὶ ἄστατα.

Ὑπογράφων τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου 1830, ὁ Σουλτάνος ἀποξενώνετο ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος· ἄλλα τὰ ὅριά τῆς ἐτέθησαν ἐντὸς τῶν Θερμοπυλῶν.

Ἐσυμφωνήθῃ νὰ κυβερνᾶται ἀπὸ Χριστιανὸν Ἡγεμόνα.

Ὡς τοιοῦτος ἐνεκρίθῃ ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος.

Κατ' αἴτησίν του, αἱ τρεῖς δυνάμεις ὑπεσχέθησαν νὰ ἐγγυηθοῦν δάνειον, διὰ νὰ ἐυκολύνουν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς νέας Κυβερνήσεως.

Μετ' οὐ πολὺ ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος ἔδωκε τὴν παραίτησίν του.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν εὔρε τὰ πράγματα ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἰουλίου.

Εὔρε τὴν Ἑλλάδα ἀνεξάρτητον, ἀλλὰ περιορισμένην εἰς στενὰ σύνορα.

Εὔρε τὴν Ἑλλάδα δυνάμει Μοναρχικὴν, ἀλλ' ἐνεργεῖα χωρὶς βασιλέα, χωρὶς Κυβέρνησιν, καὶ εἰς ἀναρχίαν.

Εὔρε τὴν Γαλλίαν ὑποχρεωμένην, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν Συμμάχων τῆς, νὰ ἐγγυηθῇ ἓνα δάνειον, ἐπὶ σκοπῷ νὰ τηρίξῃ μίαν Κυβέρνησιν.

Τί ἔκαμε, Κύριοι, ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἰσλίας;
Πράγμα ἀπλούστατον, ἐν ἀληθείᾳ.

Ἡ Ἑλλάς, εἶπα, ἦτο περιωρισμένη εἰς στε-
νὰ σύνορα, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων ἡ ἀνεξαρ-
τησία της πραγματικῶς ἔπρεπε νὰ πάσχη.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἰουλίου κατώρθωσε
τοὺς Συμμάχους της νὰ ἀρχίσουν νέας δια-
πραγματεύσεις μετὰ τῆς Πόρτας μὲ σκοπὸν
νὰ στήσουν τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν
γραμμὴν, ἡ ὁποία διαχωρίζει τοὺς κόλπους
τῆς Ἀρτας καὶ Βόλου.

Ἡ διαπραγματεύσις αὕτη εὐδοκίμησε.

Ἐνας τέλειος συμβιβασμός, ὅστις ἐτελείωσε
μὲ τὴν Πόρταν τὴν 20 Ἰουλίου 1832, ἐκανό-
νισεν ὀριστικῶς τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος, μὲ
πληρωμὴν, ὡς ἔγχιστα, δώδεκα ἑκατομμυρίων
εἰς τὴν Πόρταν.

Ἡ Ἑλλάς ἦτο χωρὶς Βασιλέα, χωρὶς Κυ-
βέρνησιν.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἰουλίου, ἐκ συμφώνου
μετὰ τῶν συμμάχων της, ἄρχισε νὰ δια-
πραγματεύεται μὲ τὸν Βασιλέα τῆς Παυαρίας,
διὰ νὰ τὸν καταπείσῃ, ὅχι χωρὶς δυσκολίαν,
νὰ δώσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν δευτερότοκον
υἱὸν του.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἰουλίου δὲν ἔλαβε καὶ
τὸν κόπον νὰ ἐρευνήσῃ, ὁποῖα ἦτο τα φρο-
νήματα τοῦ Βασιλέως τῆς Παυαρίας ὡς πρὸς
τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Ἰουλίου.

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ Ἰουλίου εἶναι ἀνωτέ-
ρα ἀπὸ τοιαύτας μικροπρεπείας.

Ἐφρόντισε νὰ ἐρευνήσῃ ποῖα εἶναι τὰ ἀ-

ληθῇ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος, ποῖα τὰ γενικά καὶ μόνιμα συμφέροντα τῆς Γαλλίας. Εὖρεν ἀμφοτέρω εὐχαριστημένα εἰς τὴν ἐκλογὴν, τὴν ὁποίαν ἀνέφερα, καὶ εἶπα ἀνωτέρω τοὺς λόγους. Εὐχαρίστησε τὰ γενικά καὶ μόνιμα συμφέροντα, καὶ ἄφησεν εἰς τὸν καιρὸν καὶ εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον, νὰ ἐξαλείψουν, ἂν ὑπάρχουν, τὸ ὁποῖον καὶ τῶντι δὲν γνωρίζω, τὰς προσωπικὰς προλήψεις, προλήψεις ἡμετέρας, προλήψεις κοινὰς εἰς ὅλως τὰς Βασιλεῖς, ὅταν βλέπεν ἐπαναστάσεις.

Ἡ Κυβέρνησις, τέλος πάντων, τοῦ Ἰβλίου, εὖρε τὴν Γαλλίαν ὑποχρεωμένην νὰ ἐγγυηθῇ τὸ δάνειον.

Ἐκαμεν, ὥστε ἡ ὑποχρέωσις αὕτη νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ἑκτασιν τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὥς μέσον διὰ νὰ καταπείσῃ τὴν Πόρταν νὰ παραδεχθῇ τὴν ἑκτασιν αὐτήν.

Μετεχειρίσθημεν, ὅχι τὰ χρήματα, ἀλλὰ τὴν πίσιν (crédit) τῆς Γαλλίας, διὰ τὸ συμφέρον αὐτῆς τῆς Γαλλίας.

Ἄς μὴ λησμονήσωμεν, ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας ἀπαιτοῦν, νὰ ᾔηται ἡ Ἑλλὰς δυνατὴ, διὰ νὰ μὴν ἔχῃ ἀνάγκην ἀπὸ ὑπερασπιστάς (1).

(1) Καὶ ἐκτὸς τῶν μεγάλων πολιτικῶν συμφερόντων, τὰ ὁποῖα συνδέουν εἰς τὸ ἐξῆς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τὴν εὐεργετιδὰ τῆς Γαλλίας, τὸ Γαλλικὸν Ἔθνος, ἃς ᾔηται πεπεισμένον, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἐκέρδησε τὴν ἀγάπην, τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸ σέβας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ἐχεν καὶ τὰ Ἑθνη μνημονικόν. (Σ. τοῦ Μ.)

Τοιοῦτον εἶναι, Κύριοι, τὸ Ἱστορικὸν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, τοιαύτη εἶναι ἡ διήγησις τῶν μακροχρονίων καὶ ἐπιπόνων διαπραγματεύσεων.

Ἦμπορεῖτε τώρα, Κύριοι, μὲ μίαν μόνην ῥοπὴν ὀφθαλμοῦ νὰ ἐννοήσετε τοὺς σκοποὺς, τὸν χαρακτήρα καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν.

Ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων, γενναιότης ἀκαταδάμαστος, ἐπιμονὴ ἀκλόνητος, ἀξιοτής, φρόνησις εἰς τὰς μετὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων σχέσεις τῶν.

Ἐκ μέρους τῶν χριστιανικῶν ἐθνῶν, συμπάθεια ἀδιάκοπος, παγκόσμιος διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἑλλήνων· ἐπικουρίαι ἐκούσιοι, βοήθεια προαιρετικά εἰς ἀνθρώπους, εἰς ὅπλα καὶ εἰς χρήματα· ἀγῶνες ἀκατάπαυστοι τῆς κοινῆς γνώμης διὰ νὰ ὑπερνικήσῃ τὸν δισταγμὸν τῶν Αὐλῶν.

Ἐκ μέρους τῶν Αὐλῶν, φόβος μεγάλος διὰ τοὺς κινδύνους, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ ἐπανάστασις τῆς Ἑλλάδος καθυπέβαλλε τὴν ἰσορροπίαν τῆς Εὐρώπης, διὰ τῆς πιθανῆς αὐξήσεως τῆς Ῥωσσίας· ἐνασχόλησις ἀκατάπαυστος διὰ νὰ ἀπομακρύνουν αὐτὸν τὸν κίνδυνον, τώρα ἐνεργοῦσαι διὰ τὴν ὑποδοὺλωσιν, καὶ ἄλλοτε διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος.

Τέλος πάντων, ἐκ μέρους τῆς Γαλλίας, ἐπιθυμία εἰλικρινῆς, ἐπιθυμία ἐκπληρωθεῖσα, ὅχι μόνον διὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγόν, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ τῷ ὄντι Κράτος, Κράτος πραγ-

ματικῶς καὶ δικαιοματικῶς ἀνεξάρτητον, Κράτος, τὸ ὁποῖον νὰ μηνῇ ἀνάγκην προστασίας, Κράτος, τὸ ὁποῖον νὰ μὴ χρειάζεται ἀδιακόπως ξένην μεσιτείαν, Κράτος, ἐνὶ λόγῳ, ἐλεύθερον νὰ ἐκλέγῃ τοὺς Συμμάχους, τοὺς φίλους του, καὶ ἀκολούθως διωργανισμένον εἰς τὸ νὰ στρέφῃ πάντοτε τὰ βλέμματά του πρὸς τὴν δύναμιν ἐκείνην, ἡ ὁποία τὸ ἔκαμε τοιῦτον, δηλαδή πρὸς τὴν Γαλίαν, ἥτις, ἐν καιρῷ ἀνάγκης, ἡμπορεῖ νὰ ὑποσχεθῇ εἰς αὐτὸ τὴν βοήθειάν του, χωρὶς νὰ τὸ ἐπαπειλῇ ἀδιακόπως μὲ τὴν προστασίαν του.

Τὸ ἀποτέλεσμα ἔχεινε.

Ἡ ἐκβασίς εἶναι πληρεστάτη.

Ἡ Ἑλλάς ὑπάρχει, καὶ ὑπάρχει ἀνεξάρτητος.

Ὅλη ἡ Εὐρώπη τὴν ἀνεγνώρισε, καὶ δὲν ἐξήρτηται ἀπὸ καμμίαν δύναμιν οὔτε ὡς ὑποκειμένη, ὅτε ὡς ὑπὸ τὴν προστασίαν της.

Ἡ ἐκτασίς της εἶναι ἀρκετή.

Τὰ ὅριά της ἀξιόλογα, καὶ ἡμποροῦν εὐκόλως, ἀσφαλῶς καὶ ταχέως νὰ ὑπερασπισθῶν.

Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεώς της εἶναι νέος Βασιλεὺς, τὸν ὁποῖον ἐδέχθη μὲ ὑπέρμετρον χαρὰν, μὲ φωνὰς ἐνθουσιασμῶ.

Ὅλα τὰ κόμματα, ὅλαι αἱ φατρίαι ἐξέλιπον εἰς τὴν παρυσίαν του. Ὅλοι οἱ ἀρχηγοὶ φατριῶν ὑπῆγαν καὶ παρεκατέθεσαν τὰ ὅπλα των εἰς τὰς πόδας τοῦ θρόνου.

Ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Χερσοννήσου, Ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι τρέχουν νὰ κατοικήσουσιν

εἰς τὸ νέον Ἡράτος. Ἡ τάξις γεννᾶται παν-
ταχοῦ, καὶ ἡ ἐλπίς εἰς ὅλων τὰς καρδίας.

Καὶ τοιαῦτα ἀποτελέσματα, Κύριοι, μᾶς
προτείνουν νὰ ἀνατρέψωμεν μὲ μίαν μονο-
κονδυλίαν, μὲ εὐχαρίστησιν ψυχῆς, καὶ μὲ
ἀπλὴν ψηφοφορίαν.

Μᾶς προτείνουν νὰ σχίσωμεν τὴν συνθή-
κην τῆς 7 Μαΐου 1832, αὐτὸ τὸ ἔγγραφον τῆς
Συμμαχίας μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν
Χριστιανικῶν Λαῶν.

Μᾶς προτείνουν νὰ διαλύσωμεν ἐκεῖνο τὸ
Συμβέλιον, τὸ ὁποῖον συνεισέφερε τόσον ἐν
διασῆματι ἑπτὰ ἐτῶν εἰς τὴν ἰσορροπίαν τῆς
Εὐρώπης, ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν τύ-
χην τῆς Μολδο-Βλαχίας, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχε
τόσην ἐπὶ ῥοίαν ἡ Γαλλία, καὶ τὸ ὁποῖον ἀ-
κολέθησε πάντοτε κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μας,
διότι αἱ ἐπιθυμίαι μας ἦσαν δίκαιαι, καὶ τὰ
ζητήματά μας εὐλόγα.

Μᾶς προτείνουν νὰ κρημνίσωμεν μὲ τὰς χεῖ-
ράς μας ἐκεῖνον τὸν ἴδιον Βασιλέα, τὸν ὁποῖον
ἡμεῖς ὑψώσαμεν εἰς τὸν Θρόνον.

Μᾶς προτείνουν νὰ εἰπῶμεν εἰς τὰς Ἑλλη-
νας: Ἔως τῶρα ἔπρεπε νὰ ἐλπίζητε εἰς ἡ-
μᾶς. Ἀπὸ τὴν σήμερον, μὴ ἀπατάσθε, ἐλ-
πίζοντες εἰς τὴν Γαλλίαν. Πέσετε πάλιν εἰς
τὴν ἀναρχίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν μόλις διεσώ-
θητε. Ριφθῆτε εἰς τὰς ἀγκάλας ἐκείνων, οἱ
ὅποιοι ἐπιθυμῶν νὰ Σᾶς δεχθῶν. Εἰς τὸ ἔξῃς
ἡμεῖς δὲν Σᾶς γνωρίζομεν. Εἰς τὸ ἔξῃς δὲν
μᾶς μέλλει διὰ τὴν φιλίαν Σας. Τὸ αἷμα τῶν
εὐρατιωτῶν μας, τὰ χρήματα τῶν συμπολι-

τῶν μας, καλήτερα νὰ χαθῶν, παρὰ νὰ συνάξωμεν τὰς καρπύς των.

Τοιαύτη πρότασις, Κύριοι, τὸ βλέπετε μόνοι Σας, εἶναι ἱκανὴ νὰ δυσφημήσῃ διὰ παντὸς τὴν ἀρχαιοτέραν, τὴν σερεωτέραν Κυβέρνησιν. Ὁ λαὸς, ὅστις ἤθελεν ὑπαγορεύσει τοιαύτην διαγωγὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν του, ἀποκαθίσταται μόνος τὸ παίγνιον τῶν ἄλλων Ἑθνῶν.

Πόσον χεῖρισον εἶναι, ἂν ἐξετάσωμεν εἰς ποίας περιστάσεις Σὰς γίνεται αὕτη ἡ πρότασις!

Πόσον χεῖρισον εἶναι, ἂν ἐξετάσωμεν ποῖοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι, καὶ ποῖα τὰ φρονήματα ἐκείνων, οἱ ὅποιοι Σὰς κάμουν αὕτην τὴν πρότασιν!

Πόσον χεῖρισον εἶναι, ἂν ἐξετάσωμεν εἰς ποίας αἰτίας ἐπιστηρίζονται!

Ἡ Εὐρώπη, Κύριοι, ἐταράχθη ὁλόκληρος, ὅταν ἐν ἔτει 1822 ἡ Ῥωσσία ἐπαπείλει νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον εἰς τὴν Πόρταν, καὶ οὕτω νὰ καταντήσῃ ὁ μόνος Διαιτητὴς τῆς τύχης τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Εὐρώπη ἔφριξεν εἰς τὴν ιδέαν αὕτην, καὶ μ' ὅλον τῆτο ἡ Τερκία ἦτο τότε ἀκόμη μεγάλη, Κράτος ἰσχυρὸν, Κράτος δυνατὸν. Ἡ συνθήκη τῆς Βυκκερείας, περὶ τῆς ὁποίας διεφέρετο τότε ἡ Πόρτα μετὰ τῆς Ῥωσσίας, εἶχε γίνῃ κατὰ μέρος πρὸς ὄφελός της, ἐν ἔτει 1812, καθ' ἣν σιγμὴν ἡ Ῥωσσία ἀνδίστατο μὲ μέγαν κόπον εἰς τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Γάλλων.

Ἡ Εὐρώπη ὁλόκληρος ἐταράχθη, ὅταν ἐν ἔτει 1828, ἡ Ῥωσσία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Τυρκίας, καὶ ἔβαλλε τὰ στρατεύματά της εἰς τὴν Μολδο--Βλαχίαν.

Διὰ μιᾶς γενικῆς κατακραυγῆς ἐπροσπάθει τότε νὰ ἀποσπάσῃ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰς συνεπείας τῆς ἀνελπίδου τούτου πολέμου.

Καὶ μ' ὅλον τῆτο τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος δὲν ἦτο τότε τόσον ἀσθενὲς ὡς τὴν σήμερον. Ἐξ ἐναντίας ἐφαίνετο ὅτι ἀναγεννᾶται, καὶ ὅτι τὰ στρατεύματά της, γυμναζόμενα εὐρωπαϊκῶς, θέλουν ἀντιπαραταχθεῖ.

Αἱ δυνάμεις τῆς Αἰγύπτου, αἱ ὁποῖαι σήμερον τὴν ἐπαπειλῶν, ἦτο τότε εἰς τὴν ἐξουσίαν του.

Καὶ σήμερον, ὅταν ἐφάνη γυμνὴ ὅλη ἡ ἀδυναμία, ὅλη ἡ ἀσθένεια τῆς κολοσσῆς τῆτου σήμερον, ὅταν καταπιέζεται ἀπὸ τὴν Ἀρκτον καὶ ἀπὸ τὴν Μεσημβρίαν· σήμερον, ὅταν ἡ συνθήκη τῆς Ἀνδριανουπόλεως ἀφήνει εἰς τὸν Σουλτάνον μόλις μίαν σκιάν κυριότητος εἰς τὸ ἡμισυ μέρος τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐπαρχιῶν της· σήμερον, ὅταν δὲν ἔχη ἔτε χρήματα, οὔτε στρατεύματα, οὔτε σόλον, ἔτε φρούρια· σήμερον, ὅταν ἀπὸ μίαν συνδρομὴν περισάσεων, τὰς ὁποίας δὲν θέλω κατὰ τὸ παρὸν νὰ ἐξετάσω, ἀλλὰ θέλομεν γνωρίσει μίαν ἡμέραν, ἀπὸ μίαν συνδρομὴν περισάσεων, τὰς ὁποίας ἡ Γαλλία προέβλεψε, ἡ Γαλλία μόνη ἐβιάσθη νὰ προΐδῃ, καὶ τῶν ὁποίων ἡ Γαλλία μόνη ἀγωνίζεται τώρα νὰ

προλάβῃ τὸν κίνδυνον· σήμερον, ὅταν ὁ Ῥωσσικὸς στόλος ἔρριψε τὴν ἄγκυραν εἰς τὴν ἄκραν τῆς Βοσπόρου, καὶ ὁ Ῥωσσικὸς στρατὸς στρατοπεδεύει κατέναντι τῶν Μιναρέδων τῆς Κωνσταντινουπόλεως· σήμερον, λέγω, ἔκλεξαν τὴν ἐποχὴν διὰ νὰ μᾶς προτείνων νὰ ἀπέχωμεν ἀπὸ κάθε ἐπὶ ῥοίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ τὴν ἀφήσωμεν νὰ τρέχῃ εἰς τὸν ἀνεπαίσθητον κατήφορον, ὅστις τὴν σύρει εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ῥωσσίας!

Καὶ ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι μᾶς σπρώχνουν εἰς τὸτο τὸ ἀπηλπισμένον κίνημα;

Εἶναι οἱ ἴδιοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι φωνάζουν, ὅτι ἐσήμερον ἡ τελευταία ὥρα τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κράτους, ὅτι αἱ σημαῖαι αἱ Ῥωσσικαὶ ἐσήθησαν διὰ παντός εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Σοφίας, ὅτι ἡ Κωνσταντινούπολις δὲν ἀποσπᾶται πλέον ἀπὸ τὰς Ῥωσσικὰς χεῖρας.

Δὲν εἶμαι τῆς αὐτῆς γνώμης, Κύριοι!

"Ὅσον τὸ κατ' ἐμὲ φρονῶ, καὶ ἐλπίζω, ὅτι ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ Ὁθωμανικοῦ Κράτους ἀκόμῃ δὲν ἐπλησίασε. Φρονῶ καὶ ἐλπίζω, ὅτι θέλει σωθεῖ ἀπὸ τὴν κρίσιν, εἰς τὴν, ὅποιαν σήμερον εὐρίσκεται, καὶ ὅτι θέλει ζήσει περισσότερον ἀπὸ τοὺς σοφοὺς πολιτικῆς, οἱ ὅποιοι μοιράζουν σήμερον τὰ λάφυρά της, ἢ ψάλλουν τὸν ἐπιτάφιον ὕμνον της.

"Ἐχω θάρρος εἰς τὰς μετὰ ζήλου, δραστηριότητος καὶ ὑπομονῆς προσπάθειας τῆς Γαλλίας διὰ νὰ τελειώσῃ αὐτὴν τὴν κρίσιν. "Ἐχω θάρρος εἰς τὰς ὑποσχέσεις, τὰς ὁποίας ἔδωκεν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. "Ἐχω θάρρος

εἰς τὰς βεβαιότητας, τὰς ὁποίας λαμβάνομεν
καθ' ἡμέραν.

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐφρόνεν ὡς καὶ οἱ ἀντίπαλοί
μας, ἂν ἐνόμιζα, ὡς αὐτοὶ, τὸ Ὀθωμανικὸν
Κράτος εἰς τὴν ἀκμὴν νὰ διαλυθῇ, ἂν ἐθεώ-
ρην, ὡς αὐτοὶ, τὴν αὐλὴν τῆς Περσπολέως
χωρὶς πίσιν, χωρὶς αἰδῶ, χωρὶς σέβας εἰς τὰς
ὑποσχέσεις καὶ εἰς τὰς συνθήκας τῆς, πάλιν,
τὸ ὁμολογῶ, δὲν ἤξεύρω πῶς ἤθελα ὀνομά-
σει τὸ κίνημα, τὸ ὁποῖον μᾶς συμβαλεύουν.
Ἡ Κωνσταντινὴ πόλις ἐκυριεύθη· ἃς παραδώ-
σωμεν καὶ τὰς Ἀθήνας εἰς τὸν κατακτητὴν.
Τὰ ἀρκτικὰ μέρη τῆς Τερκίας ἀπέρασαν εἰς
χεῖρας τῆς Ῥωσσίας· ἃς παραδώσωμεν εἰς αὐ-
τὴν καὶ τὰ μεσημβρινά.

Καὶ ἡ αἰτία, Κύριοι!

Ἡ αἰτία εἶναι πλέον ἀκατανόητος, εἰ δυ-
νατόν· Ἡ αἰτία τφόντι ὑπερβαίνει κάθε πίσιν.

Φοβῶνται, μήπως ἀπὸ τὰ 60 ἑκατομμύρια,
τὰ ὁποῖα θέλουν δοθεῖ δάνεια εἰς τὰς Ἑλλήνας
ὄχι ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, καθὼς Σᾶς λέγουν, ἀλ-
λ' ἀπὸ τὰς Τραπεζίτας τῆς Κόσμου, φοβῶνται,
λέγω, μήπως τὰ 12 ἑκατομμύρια δοθῶν ἀπὸ
τὴν Τερκίαν εἰς τὴν Ῥωσσίαν, δι' ὅσα μένει
εἰς αὐτὴν χρεώσης ἀπὸ τὴν συνθήκην τῆς Ἀν-
δριανπολέως. Φοβῶνται, μήπως τὰ χρήμα-
τα αὐτὰ χρησιμεύσεν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα
τῆς Ῥωσσίας διὰ νὰ στρατολογήσῃ, ἢ νὰ πλη-
ρώσῃ τὰς μισθὰς 7 ἢ 800,000 στρατιωτῶν.

Σᾶς παρακαλῶ, Κύριοι, μένετε ἥσυχοι.

Δὲν ἤξεύρω τί θέλει γίνεαι· ἀλλ' ἐς βέβαιον,
ὅτι ὁ Σουλτάνος δὲν εἶναι ἀπὸ ἐκείνους (τοὺς

χρεώσας, οἱ ὅποιοι βιάζονται νὰ πληρώσῃν, ἔτε ἢ Ῥωσσία ἀπὸ ἐκείνης τῆς δανείας, οἱ ὅποιοι βιάζονται νὰ πληρωθῇν.

Ἡ αὐτὴ τῆς Περσπόλεως κρατεῖ ὡς ἐνέχυρον ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆ Δουνάβεως, τὰς ὁποίας ἔχει δικαίωμα νὰ κρατῇ μέχρι τελείας ἀποπληρωμῆς.

Ἐς βέβαιον, ὅτι μεγάλην βίαν δὲν ἔχει νὰ πληρωθῇ.

Ἡ ὑποθήκη χρησιμεύει εἰς αὐτὴν περισσότερον ἀπὸ τὴν ἐξόφλησιν.

Ἐκτὸς τούτου, ἐς βέβαιον, ὅτι ἡ Ῥωσσία δὲν εὐρίσκεται εἰς τόσῃν χρηματικῇν ἀπορίαν, ὥστε νὰ μὴν ᾔναι πρόθυμος νὰ πληρώσῃ καὶ τὸ ἰδικόν μας μέρος εἰς τὴν ἐγγύησιν τοῦ δανείου, ἂν ἔχωμεν εὐχαρίστησιν νὰ τὸ παραχωρήσωμεν εἰς αὐτὴν, νὰ πληρώσῃ καὶ αὐτὸ τῆς Ἀγγλίας, ἂν ἡ Ἀγγλία ᾔθελεν ἔχει αὐτὴν τὴν ἀνοησίαν.

Ὡς πρὸς τοῦτο, δὲν φοβοῦμαι νὰ ἐπαναλάβω, ὅτι ἓνας περίφημος Ῥήτωρ εἶπεν ἄλλοτε ἐδὼ μέσα.

“Δὲν τὸ ἠξεύρω, ἀλλὰ τὸ βεβαιῶ.”

Τελειώνω, Κύριοι, μὲ ὀλίγας τινὰς σκέψεις, τὰς ὁποίας ἀφήνω εἰς τὴν φρόνησίν Σας νὰ σταθμίσῃ.

Προεῖπα, δὲν φρονῶ, ὅτι ἡ Εὐρωπαϊκὴ Τουρκία νὰ ᾔναι εἰς τὴν ἀκμὴν νὰ διαλυθῇ. Δὲν εἶμαι ἐξ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι σοχάζονται, ὅτι τὸ Ὄθωμανικὸν Κράτος τελειώνει σήμερον, αὔριον, εἰς ἓνα, εἰς δύο ἢ εἰς ἕξ μῆνας.

Πιστεύω, ἐλπίζω, τολμῶ νὰ βεβαιώσω, ὅτι
δὲν εἶναι τίποτε ἀπ' αὐτά.

Μ' ὅλον τοῦτο, κανένας ἄνθρωπος νουνε-
χῆς δὲν ἤμπορεῖ νὰ μὴ βλέπῃ, ὅτι τὸ Κρά-
τος τοῦτο κλίνει εἰς τὴν καταστροφὴν του.
Πρὸ πεντήκοντα ἡδὴ ἐτῶν ἡ παρακμὴ του
εἶναι φανερά, καὶ πρὸ δέκα ἐτῶν αἱ πρόοδοι
τῆς παρακμῆς του εἶναι τρομεραί.

Τὰ μέλη αὐτοῦ τοῦ σώματος φαίνονται,
ὅτι δὲν κρατοῦνται ἀπὸ τὸ σέλεχος παρὰ διὰ
μιας κλωστῆς. Τὸ Ὁθωμανικὸν Κράτος δὲν
εἶναι πλέον ὢν ἔμψυχον καὶ ζωντανόν. Δὲν
εἶναι παρὰ ἓνας φραγμὸς, ὅς τις διὰ τῆς πα-
ρουσίας του, διὰ τῆς δυνάμεως τῆς ἀδρανείας
του, κρατεῖ τὰς φιλοδοξίας καὶ τὰς ἀντιζή-
λους ἀπαιτήσεις.

Εἰς τοιαύτην εἰσὶν τῶν πραγμάτων, ποία
πρέπει νὰ ᾔηται ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας;

Δὲν διστάζω νὰ τὸ κηρύξω.

Ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας εἶναι, νὰ ὑποση-
ρίξῃ τὸ Ὁθωμανικὸν Κράτος, ἐν ὧσιν ἡ Θεία
Πρόνοια θέλει νὰ ὑπάρχῃ, καὶ νὰ ζήσῃ πε-
ρισσότερον ἀφ' ὅτι ἤμπορεῖ. Εἶναι ὁ μόνος
τρόπος νὰ κρατήσῃ ὁ φραγμὸς τὸν χείμαρ-
ρον τῶν ἀντιζήλων φιλοδοξῶν.

Ἡξεύρω, ὅτι εἶναι καὶ μερικὰ πνεύματα
κινδυνευτικά, τὰ ὅποια, ἐξ ἐναντίας ἐπιθυ-
μοῦν τὰς καταστροφάς, τὰς ζητοῦν, καὶ ἀ-
γανακτοῦν ὅτι δὲν τὰς βοηθοῦμεν. Οἱ τοιῶ-
τοι εἶναι πνεύματα ζωηρά, ἀνήσυχα, τὰ ὅ-
ποια νομίζουν ὅτι βλέπουν, εἰς τὸ μέγα τῆ-
το συμβάν, καλὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν πα-

τρίδα μας, μεγάλας αποζημιώσεις διὰ τὰς συμφορὰς τοῦ 1815.

Βέβαια, ἂν τὸ συμβᾶν τοῦτο ἦναι γραπτὸν νὰ γίνη, καὶ ὅταν γίνη, ἂν ἐκ τούτου προκύψῃ ὄφελος μέγαλον εἰς τοὺς γείτονas τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας, αἱ ἀπωτέρω κείμεναι δυνάμεις θέλουν ἔχει δικαίωμα ἀποζημιώσεων. Ἡ Γαλλία δὲν θέλει μείνῃ ἀργὴ καὶ ἀκίνητος· θέλει ζητήσῃ τὴν μερίδα τῆς, καὶ δὲν θέλει περιμείνῃ, οὔτε ὑποφέρει νὰ τὴν λάβῃ ἀπὸ ξένας χεῖρας.

Ἀλλὰ πιστεύσατέ μοι, Κύριοι, καὶ ἓνας ἄνθρωπος νουνεχῆς, καὶ μὲ πείραν τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, δὲν ἤμπορεῖ νὰ συλλογισθῇ τοιαύτας μεταβολὰς, χωρὶς ἀγωνίαν τῆς ψυχῆς, καὶ χωρὶς μίαν ἀνέκφραστον θλίψιν τῆς καρδίας. Ἡμποροῦν ἐνίστε νὰ τελεσφορήσουν πρὸς δόξαν καὶ πρὸς ὄφελος τῶν μεταγενεστέρων γεννεῶν· ἀλλὰ διὰ τὰς παρούσας, εἶναι πάντοτε τρομεραὶ καὶ ἐπίφοβοι μάστιγες.

Δις, ἐν διαστήματι δύο αἰώνων, ἰδεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ σηριχθῇ ἡ ἰσορροπία τῆς Εὐρώπης εἰς βάσεις νέας.

Τὸ ἔργον τῆς Συνόδου τοῦ Ὁσναβρούκ, ἡ εἰρήνη τῆς Βεσφαλίας, δὲν ἐτελείωσαν εἰμὴ μετὰ τριάκοντα ἐτῶν πολέμους, κατερημώσεις καὶ σφαγὰς.

Τὸ ἔργον τῆς Συνόδου τῆς Βιέννης, αὕτη ἡ εἰρήνη τοῦ 1815, τὴν ὁποίαν ἐξαγοράσαμεν τόσον ἀκριβὰ, δὲν ἐτελείωσαν εἰμὴ μετὰ εἰκοσιπενταετῇ πόλεμον, ὅς τις περιέφερε κα-

τὰ σειρὰν τὰ στρατεύματα ὅλων τῶν Ἑθνῶν
εἰς τὰς Μητροπόλεις ὅλων τῶν λαῶν.

Διὰ νὰ γίνη μία νέα διανομὴ ἐπικρατειῶν
εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ νὰ γίνη φιλικῶς, ἡ-
συχῶς, χωρὶς σπασμοὺς, νὰ καταδυναστευθῶν
οἱ ἀδύνατοι, καὶ νὰ τυραννήσουν οἱ δυνα-
τοὶ, πρέπει νὰ ὑποδέσωμεν εἰς τοὺς Μονάρ-
χας, λαοὺς ἢ Βασιλεῖς, μίαν μετριοφροσύ-
νην, εἰς τὰς αὐλὰς μίαν φρόνησιν, εἰς τὰς
περιστάσεις μίαν εὐτυχίαν, τῶν ὁποίων ἡ ἀ-
σθένεια τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, καὶ τὸ εὐ-
μετάβλητον τῶν συμβεβηκότων δὲν εἶναι ἐ-
πιδεκτικά.

"Ὡς μὴν ἀπατώμεθα, Κύριοι!

Εἰς τὰς διανομὰς τῶν ἐπικρατειῶν οἱ πλη-
σιέστεροι εἰς τὸ θέατρον τῆς διανομῆς ἔχουν
καὶ τὸ μεγαλύτερον κέρδος.

Φθάνει νὰ κάμνῃ ἓνα βῆμα, διὰ νὰ λάβῃ.

"Ὅσοι εἶναι ἀπομακρυσμένοι, δὲν ἤμπο-
ρῶν νὰ ζητήσῃν εἰμὴ ἀντίτιμα, ἀντιμισθίας,
καὶ ὅ,τι καὶ ἂν κάμνουν, πάντοτε ὀλιγώτε-
ρον λαμβάνουν.

Αἱ μεταλλαγαὶ τῶν Βασιλείων, αἱ διανομαὶ
τῶν κατοίκων τῶν ἐπικρατειῶν, παρουσιάζ-
ουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δυσκολίας διαφόρων
εἰδῶν. Ἄλλ' αἱ ἀνάλογοι ἐκτιμήσεις τῶν δυ-
νάμεων καὶ τοῦ πλούτου, παρυσιάζουν συ-
νεχῶς δυσκολίας ἀδιαλύτους.

Ἐπανλαμβάνω λοιπὸν, ὅτι νὰ ὑποστηρι-
χθῇ ὅσον εἶναι δυνατόν τὸ Ὀθωμανικὸν
Κράτος, ἰδοὺ ἡ πολιτικὴ, ἡ ἀληθὴς πολιτι-
κὴ τῆς Γαλλίας.

Καὶ ἂν ᾗναι γεγραμμένον εἰς τὴν βίβλον τῆς θείας προνοίας νὰ πέσῃ μίαν ἡμέραν τὸ Κράτος αὐτὸ, καὶ νὰ πέσῃ εἰς τὰς ἡμέρας μας, ἡ πολιτικὴ τῆς Γαλλίας, ἐνασχολουμένη νὰ ἀναβάλλῃ τὴν πτώσιν αὐτὴν, ὅσον εἶναι δυνατόν, συντείνει εἰς τὸ νὰ τὴν κάμῃ νὰ γίνῃ βαθμηδόν, ἀνεπαισθήτως, χωρὶς κλονισμοὺς, χωρὶς Συνόδους, χωρὶς διανομὰς. Συντείνει εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὸν διαμελισμὸν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ μὴ στρέψῃ πρὸς αὐξήσιν καὶ ἐνός, καὶ ἀντὶ νὰ διαλυθῇ εἰς ἐπαρχίας, νὰ διαλυθῇ εἰς Κράτη ἀνεξάρτητα, τὰ ὅποια νὰ ἐπέχουν τόπον φυσικῶς εἰς τὴν πολιτικὴν σάφην τῆς Εὐρώπης.

Τοῦτο ἔγινεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τοῦτο ἔγινε μὲ σπανίαν ἐπιτηδειότητα, καὶ μὲ ἀξιοθαύμαστα ἀποτελέσματα.

Ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὁ πρῶτος διαμελισμὸς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους.

Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι Ἐπαρχία τῆς Ῥωσσίας.

Δὲν εἶναι Ἐπαρχία τῆς Ἀουστρίας.

Δὲν εἶναι παράρτημα τῶν Ἰονίων Νήσων.

Εἶναι Κράτος δικαιοματικῶς ἀνεξάρτητον.

Ὅταν παρίλθουν αἱ πρῶται στιγμαὶ, θέλει γίνῃ καὶ πραγματικῶς.

Εἶναι μία θαλάσσιος δύναμις εἰς τὰ σπάργανα, θαλάσσιος δύναμις προσδιωρισμένη νὰ αὐξήσῃ ἀκαριαίως, νὰ μοιράσῃ μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ μὲ ἡμᾶς τὸ Κράτος τῆς Μεσογείας, νὰ στρέφῃ πρὸς ἡμᾶς τὰ βλέμματά της, νὰ ζητῇ εἰς τὴν φιλίαν μας τὸ ὑποσήμεμά της.

να ἐπαγρυπνῇ διὰ ἡμᾶς εἰς τὰ παράλια
τῆς Ἀνατολῆς, καὶ νὰ φυλάττῃ μὲ ἡμᾶς τὸ
σόμιον τοῦ Εὐξείνου καὶ τῆ Βοσπόρου.

Νὰ παραιτήσωμεν σήμερον τὴν Ἑλλάδα,
νὰ κατασρέψωμεν μὲ τὰς ἰδίας χεῖράς μας αὐ-
τὸ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν μας, νὰ τὴν παραι-
τήσωμεν εἰς τὰς ἀποκλειστικὰς ἐπιρροίας, ἀπὸ
τὰς ὁποίας ἠγωνίσθημεν τόσον νὰ τὴν προ-
φυλάξωμεν, νὰ μὴ περιποιηθῶμεν τὰ αἰσθή-
ματα, τὰ ὁποῖα ἐμπνεύσαμεν εἰς αὐτήν, νὰ
ἀφήσωμεν εἰς ἄλλας τὰς καρπὺς τῶν ἀγώνων
καὶ θυσιῶν μας, βέβαια δὲν το ἐπιθυμεῖτε,
Κύριοι! Τοῦτο εἶναι ὄχι οἰκονομία, ἀλλὰ
μωρία· ὄχι φρόνησις, ἀλλὰ παραφροσύνη.
Καλήτερον εἶναι νὰ κηρύξωμεν, ὅτι ἡ Γαλ-
λία δὲν ἀνακατῶνεται εἰς τὸ ἐξῆς εἰς τὰ πράγ-
ματα τῆς Ἀνατολῆς. Καλλήτερον εἶναι νὰ
κηρύξωμεν, ὅτι ἡ Γαλλία θέλει εἰς τὸ ἐξῆς
νὰ μετράται ὡς μηδὲν εἰς τὰ μεγάλα ἐκεῖνα
συμβεβηκότα, τὰ ὁποῖα σερεώνουν, κατασρέ-
φουν καὶ ἀνακαινίζουν τὰ Κράτη.

(Ἐρανείσθη ἀπὸ τὸν Μονίτωρα τῆς 21 Μαΐου 1833).

Τῆς 23 Μαρτίου (4 Ἀπριλλίου).

Ἡ Βρεταννικὴ Αὐτῆ Μεγαλειότης, ἐπειδὴ προσεκλήθη παρὰ τῶν Ἑλλήνων νὰ μεσολαβήσῃ εἰς τὴν μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Ὁθωμανικῆς Πόρτας συνδιαλλαγὴν, ἀφ' οὗ ἐπρόβαλεν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Δύναμιν τὴν μεσιτείαν της, ἐπιθυμῶσα νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν περὶ τῶν περὶ τῆς μεσιτείας της Κυβερνήσεώς της, ἐπιθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἐπίσης ἔχει καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης νὰ καταπαύσῃ ὁ κατὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ Αἰγαῖον Πέλαγος πόλεμος διὰ συμβιβασμοῦ ἁρμόζοντος εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς θρησκείας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς φιλάνθρωπίας.

Οἱ ὑποφαινόμενοι ὥρισαν.

Α'. Ὁ εἰς τὴν Πόρταν προβληθησόμενος συμβιβασμὸς, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις αὕτη δεχθῇ τὴν προτεθεῖσαν μεσιτείαν, σκοπὸν θέλει ἔχει νὰ σχετίσῃ τοὺς Ἕλληνας μὲ τὴν Ὁθωμανικὴν Πόρταν ὡς ἀκολέθως.

Ἡ Ἑλλὰς θέλει ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Πόρταν, καὶ οἱ Ἕλληνες θέλουν πληρόνει εἰς αὐτὴν ἐτήσιον φόρον, τὸ ποσὸν τῆς ὁποίου θέλει προσδιορισθεῖ διὰ κοινῆς συγκατανεύσεως.

Θέλουν κυβερνῶνται ἀπὸ Ἀρχάς, τὰς ὁποίας καὶ διορίζουν οἱ ἴδιοι, ἀλλ' εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ὁποίων ἡ Πόρτα θέλει ἔχει κάποιαν ἐπιρροήν.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν, οἱ Ἕλληνες θέλουν ἀπολαμβάνει τελείαν ἐλευθερίαν συνειδήσεως, ὁλόκληρον ἐλευθερίαν ἐμπορίου, καὶ θέλουν κανονίζει ἀφοριστικῶς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῶν Κυβέρνησιν.

Διὰ τὰ ἐκτελεσθῆ δὲ πλήρης διαχώρισις μεταξὺ τῶν ἀτόμων τῶν δύο ἔθνων, καὶ νὰ ἐμποδισθοῦν αἱ συγκρούσεις, συνέπεια ἀφευκτος τόσον μακροχρονίῳ πολέμῳ, οἱ Ἕλληνες θέλουν καταλάβει τὰς εἰς τὴν ἡπειρον καὶ εἰς τὰς νήσους τῆς Ἑλλάδος κειμένας Τυρρικὰς ἰδιοκτησίας.

Β'. Ἀφ' οὗ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀρχὴ τῆς μεταξὺ Τυρκῶν καὶ Ἑλλήνων μεσιτείας, κατὰ συνέπειαν τῶν ἐπὶ τοῦτο γενομένων ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Βρετανικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος προτάσεων, ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης θέλει μεταχειρισθεῖ καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις τὴν ἐπιρροήν της διὰ νὰ ἐπιταχύνῃ τὸν σκοπὸν τῆς μεσιτείας ταύτης. Ὁ δὲ τρόπος καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐτοῦ Μεγαλειότης θέλει συμμεδέξει εἰς τὰς μετέπειτα μὲ τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν διαπραγματεύσεις, αἵτινες θέλουν εἶναι ἡ συνέπεια ταύτης τῆς μεσιτείας, θέλουν προσδιορισθεῖ ἀκολούθως μὲ τὴν συγκατάθεσιν τῶν Κυβερνήσεων

τῆς Βρεταννικῆς καὶ Αὐτοκρατορικῆς Αὐτῶν Μεγαλειότητος.

Γ'. Ὅψέποτε ἡ Πόρτα δὲν δεχθεῖ τὴν παρὰ τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος προτεθεῖσαν εἰς αὐτὴν μεσιτείαν, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾔθελεν ᾗναι ἡ φύσις τῶν πρὸς τὴν Τυρκικὴν Κυβέρνησιν σχέσεων τῆς Βρεταννικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, ἡ Βρεταννικὴ καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐτῶν Μεγαλειότης θέλουν φυλάξει πάντοτε τοὺς εἰς τὸ ἄρθ. Α' τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου παραδεχθέντας ὅρους τοῦ συμβιβασμοῦ, ὡς βάσιν ὅποιασδήποτε συνδιαλλαγῆς μεταξὺ τῆς Πόρτας καὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ δὲν θέλουν παραβλέψει καμμίαν ἀρμόδιον εὐκαιρίαν νὰ μεταχειρισθοῦν τὴν πρὸς τὰ δύο διαμαχόμενα μέρη ἐπιρροήν των, διὰ νὰ κατορθώσεν τὴν συνδιαλλαγὴν κατὰ τὰς ἀνωτέρω βάσεις.

Δ'. Ἡ Βρεταννικὴ καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐτῶν Μεγαλειότης διαφυλάττονται νὰ παραδεχθοῦν μετέπειτα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ προσδιορίσουν τὰ κατὰ μέρος τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συνδιαλλαγῆς, καθὼς καὶ τὰ σύνορα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Νήσων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, αἵτινες θέλουν συμπεριληφθεῖ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα, τὰ ὅποια θέλουν προτεθεῖ εἰς τὴν Πόρταν νὰ γνωρίζη ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑλλάς.

Ε'. Εἰς τὸν συμβιβασμὸν τοῦτον, ἡ Βρεταννικὴ καὶ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Αὐτῶν Μεγαλειότης δὲν θέλουν ζητήσῃ καμμίαν αὐξήσιν γῆς, οὔτε καμμίαν ἀποκλειστικὴν

ἐπιρροήν ἢ πλεονέκτημα εἰς τὸ ἐμπόριον τῶν
ὑπηκόων των, τὸ ὅποιον νὰ μὴν ἀπολαμ-
βάνουν ἐπίσης καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη.

Στ'. Ἡ Βρεταννικὴ καὶ ἡ Αὐτοκρατορι-
κὴ Αὐτῶν Μεγαλειότης, ἐπιθυμῶσαι νὰ συμ-
μεδέξουν καὶ οἱ Σύμμαχοί των εἰς τὸν ὀρι-
στικὸν συμβιβασμὸν, τοῦ ὁποίου τὸ παρὸν
Πρωτόκολλον περιέχει τὸ σχέδιον, θέλουν
κοινοποιήσῃ μυστικῶς τὴν παρῆσαν συνθη-
κὴν εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Βιέννης, τῶν Παρι-
σισίων καὶ τοῦ Βερολίνου, καὶ θέλουν προ-
τείνει εἰς αὐτάς τὸ νὰ σέρξουν νὰ ἐγγυηθῇ,
μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, τὴν
συνθηκὴν, διὰ τῆς ὁποίας θέλει ἐκτελεσθεῖ
ὁ μεταξὺ Τουρκῶν καὶ Ἑλλήνων συμβιβα-
σμός, ἐπειδὴ καὶ ἡ Αὐτοῦ Βρεταννικὴ Με-
γαλειότης δὲν δύναται νὰ ἐγγυηθῇ παρο-
μοίαν συνθηκὴν.

Ἐν Περουπόλει, τὴν 4 Ἀπριλλίου (23
Μαρτίου) 1826.

ΟΥΕΛΛΙΓΚΤΩΝ,
ΝΕΣΕΛΡΟΔΕ,
ΛΙΕΤΗΝ.

Σ Τ Ν Θ Η Κ Η

Ἐπογραφεῖσα ἐν Λονδίῳ, τὴν 6
Ἰουλίου 1827,

Παρά τῆς

ΑΙΓΥΠΤΟΥ, ΓΑΛΛΙΑΣ καὶ ΡΩΣΣΙΑΣ.

Διὰ τὴν Εἰρηνοποίησιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγίας καὶ ἀδιαιρέ-
του Τριάδος.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἡ-
νωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας
καὶ Ἰρλανδίας, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βα-
σιλεὺς τῆς Γαλλίας καὶ Ναυάρρας, καὶ ἡ
Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν
τῶν Ῥωσσιῶν, θεωρήσασαι τὴν ἀνάγκην
τὸ νὰ δώσουν τέλος εἰς τὸν αἱματοσταγῆ ἀ-
γῶνα, ὃς τις, παραδίδων τὰς Ἑλληνικὰς Ἐ-
παρχίας καὶ τὰς Νήσους τοῦ Ἀρχιπελάγους
εἰς ὅλας τὰς ἀταξίας τῆς ἀναρχίας, προξενεῖ
καθ' ἡμέραν νέα ἑμπόδια εἰς τὸ ἑμπόριον
τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐπικρατειῶν, καὶ δίδει
αἰτίας εἰς πειρατικὰς πράξεις, αἱ ὅποια ὄχι
μόνον προξενοῦν μεγαλωτάτας ζημίας εἰς τὰς
ὑπηκόους τῶν συμφωνούντων ὑψηλῶν με-
ρῶν, ἀλλ' ἀπαιτοῦν ἐνταυτῷ ἐκ μέρους αὐ-
τῶν μέτρα πολυέξοδα διὰ νὰ τὰς ἐπαγρυ-
πνῇ καὶ κολάζουν.

Ἐκτὸς τούτου, ἐπειδὴ καὶ ἡ Ἀ. Μ. ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, καὶ ἡ Ἀ. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ναυάρρας, ἐπροσκληθῆσαν ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων μὲ κατεπείγοντα τρόπον νὰ μεσολαβήσουν παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ, καὶ ἐπιθυμοῦσαι, καθὼς καὶ ἡ Ἀ. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, νὰ ἐμποδίσουν τὴν χῦσιν τοῦ αἵματος, καὶ νὰ προλάβουν τὰς πολυειδεῖς συμφορὰς, τὰς ὁποίας συνεπιφέρει ἡ διάρκεια τοιαύτης τάξεως πραγμάτων.

Ἀπεφάσισαν νὰ ἐνώσουν τὰς προσπάθειάς των, καὶ νὰ κανονίσουν τὴν σύμπραξίν των διὰ μιᾶς ἐπισήμου συνθήκης, ἐπὶ σκοπῷ νὰ εἰρηνεύσουν τὰ διαφερόμενα μέρη δι' ἐνὸς συμβιβασμοῦ, ὁποῖον ἀπαιτῶν καὶ ἡ φιλανθρωπία καὶ τὰ συμφέροντα τῆς ἡσυχίας τῆς Εὐρώπης.

Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ, ἐδιώρισαν Πληρεξούτους των διὰ νὰ συζητήσων, ἐγκρίνουν καὶ ὑπογράψων τὴν ῥηθεῖσαν συνθήκην· δηλαδή,

Ἡ Ἀ. Μ. ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, τὸν Κ. Ἰωάννην Οὐίλλιέλμον ὑποκόμητα Δύδλεϋ, Ὁμότιμον τοῦ Ἡν. Β. τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, Μέλος τοῦ Μερικοῦ Συμβουλίου τῆς Α. Β. Μ. καὶ πρῶτον Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ Ἀ. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας καὶ Ναυάρρας, τὸν Πρίγκιπα Ἰούλιον, Κόμητα Πολι-

γνακ, Ὁμότιμον τῆς Γαλλίας, Ἱππία τῶν
ταγμάτων τῆς Χ. Α. Μ, Ἀντιστρατηγὸν τῶν
στρατευμάτων του, μέγαν Σταυροφόρον τοῦ
τάγματος τοῦ Ἀγίου Μαυρική τῆς Σαρδη-
νίας, καὶ Πρέσβυν τε ἐν Λονδίνῳ.

Καὶ ἡ Α. Μ. ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν
Ῥωσσιῶν, τὸν Κ. Χριστόφορον, Πρίγκιπα
τοῦ Διέβεν, Στρατηγὸν τῆ πεζικῆ τῶν στρα-
τευμάτων τῆς Α. Α. Μ. γενικὸν ὑπασπιστὴν
του, ἱππία τῶν ταγμάτων τῆς Ῥωσσίας κτλ.
κτλ. καὶ ἑκτατον Πρέσβυν του καὶ Πληρε-
ξούσιον παρὰ τῇ Αὐτοῦ Βρεταννικῇ Μεγα-
λειότητι.

Οἱ ὅποιοι ἀφ' οὗ ἐκοινοποίησαν πρὸς ἀλ-
λήλους τὰ πληρεξέσια ἔγγραφα των, καὶ εὖ-
ρον αὐτὰ ἐν τάξει, ἐσυμφώνησαν ὡς ἔπεται.

"Αρθρ. Α'. Αἱ συμφωνοῦσαι δυνάμεις θέ-
λουν προσφέρει τὴν μεσιτείαν των εἰς τὴν
Ὀθωμανικὴν Πόρταν, ἐπὶ σκοπῷ νὰ κατορ-
θώσουν συμβιβασμὸν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν
Ἑλλήνων.

Ἡ προσφορὰ αὕτη τῆς μεσιτείας θέλει γεί-
νει εἰς τὴν ῥηθεῖσαν Δύναμιν ἀμέσως μετὰ
τὴν ἐπικύρωσιν τῆς παρέσης συνθήκης, δι' ἐγ-
γράφου δηλοποιήσεως, ὑπογεγραμμένης συμ-
φώνως ἀπὸ τοῦς ἐν Κωνσταντινουπόλει Πλη-
ρεξουσίου τῶν συμμάχων Δυνάμεων, καὶ
ταυτοχρόνως θέλει ζητηθεῖ καὶ ἀπὸ τὰ δύο
διαμαχόμενα μέρη νὰ παύσουν ἀμέσως τὰς
ἐχθροπραξίας, ὡς προηγουμένη ἄφευκτος συμ-
φωνία διὰ νὰ ἀρχίσῃ ὁποιαδήποτε δια-
πραγματεύσεις.

Β'. Ὁ προβληθῆσόμενος εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν συμβιβασμὸς θέλει ἔχει τὰς ἀκολουθοῦσας βάσεις:

Οἱ Ἕλληνες θέλουν ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸν Σουλτάνον ὡς ἀπὸ ἀνώτερον Κύριον (Suzerain), καὶ κατὰ συνέπειαν θέλουν πληρῶναι εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἐτήσιον φόρον, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν θέλει διορισθεῖ ἅπαξ διὰ παντός διὰ κοινῆς συγκαταθέσεως. Θέλουν κυβερνῶνται ἀπὸ Ἀρχάς, τὰς ὁποίας αὐτοὶ οἱ ἴδιοι θέλουν ἐκλέγει καὶ διορίζει, ἀλλ' εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ὁποίων ἡ Πόρτα θέλει ἔχει προσδιωρισμένην τινα ψῆφον.

Διὰ νὰ κατορθωθῇ ἐντελής διαχώρισις μεταξὺ τῶν ἀτόμων τῶν δύο ἐθνῶν, καὶ διὰ νὰ προληφθῇ κάθε σύγκρουσις, συνέχεια ἀφρευκτος μιᾶς πάλης τόσον πολυχρονίᾳ, οἱ Ἕλληνες θέλουν λάβει ὑπὸ τὴν κυριότητά των τὰς ἐπὶ τῆς σερεᾶς καὶ τῶν Ἑλληνικῶν Νήσων κειμένας Τυρκικὰς ιδιοκτησίας μὲ συμφωνίαν νὰ ἀποζημιώσων τὰς παλαιὰς ιδιοκτητάς, ἢ δι' ἐτησίᾳ τινὸς ποσότητος, ἣτις θέλει προσεθῇ εἰς τὸν πληρωθῆσόμενον φόρον εἰς τὴν Πόρταν, ἢ δι' ἄλλης τινὸς συμφωνίας τῆς αὐτῆς φύσεως.

Γ'. Τὰ μερικώτερα τῆς συμβιβασμοῦ τούτου, καθὼς καὶ τὰ σύνορα τῆς Ἑρᾶς, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν Νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους, εἰς τὰς ὁποίας θέλει προσαρμοσθῇ ὁ συμβιβασμὸς, θέλουν ἀποφασισθῇ εἰς ἐπομένην διαπραγματεύσιν μεταξὺ τῶν δύο ἀντιφερομένων μερῶν.

Δ'. Αἱ συμφωνῆσαι Δυνάμεις ὑποχρεῦνται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ σωτήριον ἔργον τῆς εἰρηνεύσεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς βάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξετίθησαν εἰς τὰ πρόντα ἄρθρα, καὶ νὰ δώσουν, ἄνευ ὑδεμιᾶς ἀναβολῆς, εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀντιπροσώπους των ὅλας τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἤδη ὑπογραφομένης συνθήκης.

Ε'. Εἰς τὴν περίσασιν τῆ συμβιβασμοῦ τῆς, αἱ συμφωνοῦσαι Δυνάμεις δὲν θέλουν ζητήσῃ ὁποιανδήποτε αὐξήσιν γῆς, ὁποιανδήποτε ἀποκλεισικὴν ἐπὶ ῥοίαν, ὁποιονδήποτε ἐμπορικὸν πλεονέκτημα διὰ τὰς ὑπηκόους των, τὸ ὁποῖον οἱ ὑπήκοοι ἄλλα ἔθνη νὰ μὴ ἡμπορῇ νὰ ἀπολαύσῃ.

ΣΤ'. Αἱ περὶ συμβιβασμοῦ καὶ εἰρήνης συμφωνίαι, αἱ ὁποῖαι τελευταῖον θέλουν ἐγκριθῇ μεταξὺ τῶν διαφερομένων μερῶν, θέλουν ἀσφαλισθῇ διὰ τῆς ἐγγυήσεως ἐκείνων τῶν Δυνάμεων ἀπὸ τὰς ὑπογραφούσας τὴν παρῶσαν συνθήκην, αἱ ὁποῖαι θέλουν κρίνει ὠφέλιμον ἢ δυνατόν νὰ δεχθῶσι τοιαύτην ὑποχρέωσιν. Ἡ ἐνέργεια καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς τῆς ἐγγυήσεως θέλουν συμφωνηθῇ ἐπομένως μεταξὺ τῶν Ὑψηλῶν Δυνάμεων.

Ζ'. Ἡ παρῶσα συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ, καὶ αἱ ἐπικυρωμέναι θέλουν ἀνταλλαχθῇ εἰς δύο μηνῶν διάστημα, ἢ καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν.

Εἰς πίστωσιν τούτων, οἱ ἀμοιβαῖοι Πληρε-
ξούσιοι ὑπέγραψαν καὶ ἐπιδέχθησαν τὸ
παρόν.

Ἐγένετο ἐν Λονδίῳ τὴν 6 Ἰουλίου, ἔτει
ᾠωτηρίῳ 1827

(Τ. Σ.) ΔΤΔΛΕΥ,

(Τ. Σ.) ΠΟΛΛΙΓΝΑΚ,

(Τ. Σ.) ΛΙΕΒΕΝ.

Ἄρθρον Συμπληρωτικόν.

Ἐὰν ἡ Ὄθωμανικὴ Πόρτα, ἐν διαστήματι
ἐνὸς μηνὸς, δὲν δεχθῇ τὴν προβληθησομένην
μεσιτείαν, αἱ ὑψηλαὶ συμφωνῆσαι Δυνάμεις
παραδέχονται τὰ ἀκόλυστα μέτρα:

Α'. Θέλει δηλοποιηθῇ εἰς τὴν Πόρταν ἀπὸ
τῆς ἐν Κωνσταντινῶν πόλει Ἀντιπροσώπου των,
ὅτι τὰ δυσάρεστα ἐπακόλυστα καὶ δεινὰ, τὰ
ὅποια ἀναφέρονται εἰς τὴν φανεράν Συνθή-
κην, ὡς ἀχώριστα ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῶν
πραγμάτων, ἧτις πρὸ ἕξ ἡδὴ ἐτῶν διαρκεῖ
εἰς τὴν Ἀνατολήν, καὶ τῆς ὁποίας τὸ τέλος,
κατὰ τὰ φαινόμενα μέτρα τῆς Ὑψηλῆς Πόρ-
τας, δὲν φαίνεται ὅτι προσεγγίζει, ὑποχρεό-
νουν τὰς ὑψηλὰς συμφωνῆσας Δυνάμεις νὰ
λάβουν ἄμεσα μέτρα διὰ νὰ σχετισθῶν με-
τὲς Ἑλλήνων.

Ἐννοεῖται, ὅτι αἱ Δυνάμεις διὰ νὰ ἐκτελέ-
σων αὐτὸν τὸν σκοπὸν, θέλουν συστήσει ἔμπο-
ρικὰς σχέσεις μετὰ τῶν Ἑλλήνων στέλλοντας

καὶ δεχόμεναι ἐκ μέρους αὐτῶν Προξένους, ἐν ὧσιν ὑπάρχοντες εἰς τὴν Ἑλλάδα Ἀρχαὶ ἱκαναὶ νὰ διατηρήσων τοιαύτας σχέσεις.

Β'. Ἐὰν, εἰς τὸ ῥηθὲν διάστημα τῆς ἐνὸς μηνὸς, ἡ Πόρτα δὲν δεχθῇ τὴν προβαλλομένην εἰς τὸ ἄῤῥθρον τῆς φανεραῆς συνθήκης ἀνακωχὴν, ἢ ἐὰν οἱ Ἕλληνες δὲν εἰσέλθωσι νὰ τὸ ἐκτελέσων, αἱ Ὑψηλαὶ συμφωνῆσαι Δυνάμεις θέλουν δηλοποιήσῃ εἰς ἐκεῖνο τῶν διαμαχομένων δύο μερῶν, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθήσει τὰς ἐχθροπραξίας, ἢ καὶ εἰς τὰ δύο, χρειᾶς καλῆς, ὅτι αἱ ῥηθεῖσαι Ὑψηλαὶ Δυνάμεις ἔχουν σκοπὸν νὰ μεταχειρισθῶσι ὅσα μέτρα αἱ περιστάσεις ὑπαγορεύσων εἰς τὴν φρόνησίν των, διὰ νὰ ἐπιτύχων τὴν ἐπιθυμητὴν ἀνακωχὴν, προλαμβάνουσαι, ὅσον δύνανται, κάθε σύγκρουσιν μεταξὺ τῶν διαφερομένων μερῶν. Καὶ τῶνόντι, ἀμέσως μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν δηλοποίησιν, αἱ Ὑψηλαὶ Δυνάμεις θέλουν μεταχειρισθῆναι ἐκ συμφώνων ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ ἐκτελέσων τὸν σκοπὸν των, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ λάβων μέρος εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δύο διαμαχομένων μερῶν ἐχθροπραξίας.

Κατὰ συνέπειαν, αἱ Ὑψηλαὶ συμφωνῆσαι Δυνάμεις, ἀμέσως μετὰ τὴν ὑπογραφήν τοῦ παρόντος συμπληρωτικῆς καὶ μυστικῆς ἄρθρου, θέλουν πέμψῃ εἰς τὰς κατὰ τὰς θαλάσσας τῆς Ἀνατολῆς ἀρχηγὰς τῶν στόλων των ὁδηγίας συμπτωματικὰς (éventuelles), συμφώνους μετὰ τὰ ἀνωτέρω παραδεδεγμένα.

Γ'. Καὶ τελευταῖον, ἂν, παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα, τὰ μέτρα ταῦτα δὲν ᾔναι ἱκανὰ διὰ

να κάμνεν τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν, να δε-
 χθῇ τὰς προτάσεις τῶν Δυνάμεων, ἢ ἂν οἱ
 Ἕλληνες ἀπορρίψουν τὰς ὑπὲρ αὐτῶν συμ-
 φωνίας τῆς σημερινῆς συνθήκης, αἱ Ὑψηλαὶ
 συμφωνῆσαι Δυνάμεις ἔχ' ἡττον θέλουν ἐξα-
 κολυθῆσαι τὸ τῆς εἰρηνοποιήσεως ἔργον εἰς
 τὰς μεταξὺ αὐτῶν συμφωνηθείσας βάσεις,
 καὶ κατὰ συνέπειαν δίδεν ἀπὸ τῆς νῦν εἰς τὴς
 ἐν Λονδίνῳ Ἀντιπροσώπων των τὴν ἄδειαν
 να συζητήσεν καὶ να προσδιορίσεν τὰ μετὰ
 ταῦτα μέτρα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡμπορεῖ να γένη
 χρεῖα να καταφύγην.

Τὸ παρὸν συμπληρωματικὸν καὶ μυσικὸν
 ἄρθρον θέλει ἔχει τὴν αὐτὴν ἰσχὺν, ὡς να ἦ-
 το καταχωρημένον κατὰ λέξιν εἰς τὴν σημε-
 ρινὴν συνθήκην. Θέλει δὲ ἐπικυρωθῇ, καὶ αἱ
 ἐπικυρώσεις θέλουν ανταλλαχθῇ συγχρόνως με-
 τὴν ρηθεῖσαν συνθήκην.

Ἐν Λονδίνῳ τὴν 6 Ἰουλίου 1827.

ΔΥΔΛΕΤ,
 ΠΟΛΛΙΓΝΑΚ,
 ΛΙΕΒΕΝ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΤ ΚΟΜΗΤΟΣ ΝΕΣΣΕΔΡΟΔΕ

Πρὸς τὸν Πρίγγιπα Λιέβεν.

Ἐν Πετροπόλει,

τὴν 25 Δεκεμβρίου 1827

6 Ἰαννουαρίῳ 1828.

Ἀπὸ τὴν 11 (23) τῆ παρελθόντος Νοεμβρίου εἶχα τὴν τιμὴν νὰ προειδοποιήσω τὴν Ὑψηλότητά Σας, ὅτι ἅμα γνωστοποιηθῇ ἡ τελευταία ἀπόφασις τῆς Πόρτας ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, ὁ Αὐτοκράτωρ θέλει κοινοποιήσῃ εἰς τὰς Συμμάχους τὰ ὅποια μέτρα θεωρεῖ καταλληλότερα διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ὁ σωτήριος σκοπὸς τῶν Δυνάμεων, αἱ ὅποιαι ὑπέγραψαν τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου.

Ἡ σιγμὴ ἔφθασε νὰ ἐκδέσῃ τὰ μέτρα ταῦτα μὲ ὅλην τὴν παρρησίαν. Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν Δυνάμεων ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὴν Κωνσταντινέπολιν. Οὔτε αἱ φιλικαὶ των παρακλήσεις, ἢτε αἱ ἀπειλαὶ των, οὔτε αὐτὴ ἡ μάχη τῆς Νεοκάστρου, δὲν ἴσχυσαν νὰ κάμνῃ τὴν Πόρταν νὰ γνωρίσῃ τὰ ἀληθῆ συμφέροντά της. Εἶναι καιρὸς νὰ παύσῃ αἱ διαπραγματεύσεις, μέχρι τῆς σήμερον ἄκαρποι.

Εἶναι εὐκόλον νὰ ἀποδείξωμεν, ὅτι ἡ μετὰ τῆ Ὀθωμανικῆς Κράτους παύσις τῶν σχέσεων μας βάλλει τὴν Ἑρωσσίαν εἰς μίαν θίξιν εἰς τὴν ὁποίαν τρόπος δὲν εἶναι νὰ μένῃ. Καὶ

τωόντι, ἡ ἀναχώρησις τῆς Κ. 'Ριμπωπιέρ ἀ-
 φήνει τὰς ὑπηκόους της, καὶ τὰς ὑποθέσεις των
 εἰς τὸ 'Οθωμανικὸν Κράτος, χωρὶς προστα-
 σίαν, τὰ δικαιώματά των χωρὶς ὑποσῆριγμα,
 τὰς εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ἐμπορικὰς
 σχέσεις των χωρὶς ὑπεράσπισιν, τὸν πλοῦν
 τῆς Μαύρης θαλάσσης χωρὶς ἐγγύησιν, καὶ
 διάφορα ἄρθρα τῆς Συνθήκης τοῦ 'Ακερμα-
 νίου ἀνεκτέλεστα. Τὰ προνόμια τῆς Σερβίας
 ἐμελλον νὰ ἐμβουν εἰς ἐνέργειαν διὰ μιᾶς ἰ-
 διαιτέρας πράξεως, καὶ μὲ τὴν συνδρομὴν
 τῆς Μεγαλειότητός του. Ἡ πράξις αὕτη ἀ-
 κόμη δὲν ἐφάνη. Διὰ νέων διατάξεων ἐμελ-
 λε νὰ βελτιωθῇ ἡ μέλλουσα κατάστασις, καὶ
 νὰ θεραπευθοῦν αἱ παρελθοῦσαι δυστυχίαι
 τῆς Μολδο-Βλαχίας. Αἱ διατάξεις αὗται ἀ-
 κόμη δὲν ἐτελείωσαν, οὔτε ἡμποροῦν νὰ ὤ-
 φεληθοῦν ἀπ' αὐτὰς ἐν μέσῳ τῶν νέων κιν-
 δύνων, οἱ ὅποιοι ἐπαπειλῶν τὰς ἐπαρχίας αὐ-
 τὰς. Οἱ ὑπῆκοοι τῆς Α. Μ. ἐμελλαν νὰ ἀπο-
 ζημιωθοῦν κατὰ τὰς ὑποσχέσεις τῆς Πόρτας·
 ἀλλ' αἱ ἀποζημιώσεις εἰς μάτην περιμένονται
 πρὸ δεκαπέντε ἡδὴ ἐτῶν, καὶ οὔτε ἡμπορῶν
 πλέον νὰ γίνουν.

Ἐκτὸς τούτων, ἀπὸ τὸν τελευταῖον χρόνον
 ἐκδέσαμεν μετὰ παρρησίας εἰς τὰς ὁδηγίας,
 μὲ τὰς ὁποίας ἦτον ἐφωδιασμένος ὁ Πρέσβυς
 τῆς Α. Μ. ἐνῶ ἀνεχώρει ἀπὸ τὴν Κωνσταντι-
 νούπολιν, καὶ τὰς ὁποίας ἡ Ὑψηλότης Σου
 ἐκοινοποίησεν εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ Λονδίνου,
 τὰ ἰσχυρὰ αἷτια, τὰ ὅποια μᾶς βιάζουν νὰ
 μεταχειριζώμεθα τὴν ἐπιρροίαν μας εἰς τὴν

᾽Οθωμανικὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ ῥοίαν, τὴν ὁποῖαν ἀπεκτήσαμεν ὕστερον ἀπὸ μίαν σειρὰν ἐντίμων συνθηκῶν, καὶ τὴν ὁποῖαν ἀποκαθιστᾷ ἀναγκαίαν ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Κράτους τῆς Α. Μεγαλειότητος. Ἄν εἰς μίαν ὑπόθεσιν, ὡς ἐκείνην τῆς Ἑλλάδος, ἡ Πόρτα ἤθελε στοχασθεῖ, ὅτι ἠμπόρεσε, χωρὶς δυσάρεστα παρεπόμενα, νὰ ἀπορρίψῃ προτάσεις γενομένας ἐν ὀνόματι τῆς Αὐτοκράτορος ἂν ἤθελε στοχασθῇ, ὅτι ὁ Πρέσβυς τοῦ ἀνεχώρησε, χωρὶς νὰ ἐκπληρωθοῦν αἱ νόμιμοι ἐπιθυμίαι καὶ ἀπαιτήσεις του· ἐνὶ λόγῳ, ἂν αὐτὰ τὰ πράγματα ἀπεδείκνυναν, ὅτι ἡ Ῥωσσία ὑπέγραψε μίαν συνθήκην, καὶ δὲν ἠμπόρεσε νὰ κάμῃ τὴν Πόρταν νὰ τὴν παραδεχθῇ, τί γίνεται τότε ἡ ἐπὶ ῥοία, ἡ τόσον ἀναγκαία εἰς τὴν Ῥωσσίαν; Μὲ ποῖα μέσα θέλει δυνηθεῖ πάλιν νὰ τὴν ἀποκτήσῃ; Πῶς ἠμπορεῖ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ διατηρήσῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τὸ σῆβας καὶ τὴν ὑπόληψιν, τὴν ὁποῖαν ἀπολαμβάνει πρὸ πενήκοντα ἤδη ἐτῶν;

Οὕτω λοιπὸν, Πρίγγιψ, τὰ πάντα μᾶς ὑποχρεῖν νὰ ἐκπληρώσωμεν τὰς συμφωνίας μας τῆς 6 Ἰουλίου· ἡ πίστις πρὸς τὰς ὑποσχέσεις μας, ἡ ἀξιοπρέπεια τῆς Κράτους, αὐταὶ αἱ πολιτικαὶ ἀνάγκαι τε. Εἰς τόσας ἰσχυρὰς αἰτίας, ἃς προσθέσωμεν καὶ ἰδιαίτερα πταίσματα, τὰ ὁποῖα ὑποχρεῶνυν τὸν Αὐτοκράτορα νὰ ζητήσῃ ἀμέσως ἱκανοποίησιν. Σᾶς εἶναι γνωστὸν, Πρίγγιψ, ὅτι ὁ Κ. Ριμπωπιέρ, δίδων νὰ περάσῃ εἰς τὴν Ὀδησσὸν, ἐμποδίσ-

σθη ἀπὸ ἐναντίους ἀνέμους ἔμπροσθεν τῆς Μπυ-
 γινκδερεῖ μέχρι τῆς 5 (17) Δεκεμβρίου. Εἰς
 τὴν ἐποχὴν ταύτην τὰ μέτρα τῆς Πόρτας ἐ-
 ναντίον τῆς ἐμπορίου καὶ τῶν ὑπηκόων τῆς
 Ῥωσσίας ἀρχίζαν νὰ ᾔναι ἀναφανδὸν ἐχθρι-
 κά. Τὲς ἐβίαζαν νὰ σημειώσῃν τὰ ὀνόματα
 τῶν εἰς βιβλία μιᾶς Τυρκικῆς ἐξουσίας. Δὲν
 τὲς ἐσυγχώρησαν νὰ μένῃν ὑπὸ τὴν προστα-
 σίαν μιᾶς φιλικῆς Πρεσβείας, τὸ ὁποῖον ἔγει-
 νε πρὸ ἑξ ἑτῶν ἐπὶ τῆς Κόμηςτος Στρογανόφ.
 Δὲν ἔδωσαν τὴν ἄδειαν νὰ τελειώσῃν ἐν ἡ-
 συχία τὰς ὑποθέσεις των, εἰμὴ εἰς ἐκείνους,
 τῶν ὁποίων, ἔλεγον, γνωρίζῃν τὰ φρονή-
 ματα. Ἐποχρέωσαν τὲς ιδιοκτητὰς ἢ πλοιάρ-
 χους τῶν Ῥωστικῶν πλοίων, φορτωμένων μὲ
 σῖτον, νὰ πωλήσῃν τὰ φορτία των εἰς τιμὴν
 προσδιοριζομένην ἀπὸ τὴν Πόρταν, καὶ τῆς
 ὁποίας ἐπλήρωναν τὸ τρίτον μόνον εἰς με-
 τρητά. Δὲν τοὺς ἔδιδαν Φερμάνια διὰ τὴν
 Μαύρην Θάλασσαν. Καθυπέβαλλαν ὅλα τὰ
 ἐξερχόμενα ἢ εἰσερχόμενα πλοῖα εἰς ὑβρισι-
 κάς ἐξετάσεις, ἐπὶ προφάσει μήπως περιέχῃν
 πυρίτιδα κόνιν ἢ προπαρασκευάς πολέμου.
 Ἀπόδειξις τῶν δυναστικῶν τούτων μέτρων
 εἶναι ἡ ἐπισυναπτομένη ἐκθεσις τῆς Κ. Ῥιμ-
 πωπιέρ. Γνωρίζομεν, ὅτι καὶ ὑπήκοοι τῆς
 Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐδοκίμασαν τὰ αὐτά,
 καὶ ὅτι πλῆθος Ἰόνων ἐδιώχθησαν αὐθαίρε-
 τως ἀπὸ τὴν Κωνσταντινέπολιν, καὶ ἐσάλησαν
 εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος. Ἀλλ' ὁποιαδήποτε καὶ
 ᾗ ᾔναι ἡ διαγωγὴ τῆς Πόρτας ὡς πρὸς τὰς
 Αὐλὰς τῆς Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων, ἡ δέ-

σις τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας δὲν ἡμπορεῖ πο-
 τέ νὰ συγκριθῇ μὲ τὴν θέσιν τῆς Ῥωσσίας.
 Διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ Γαλλίαν, ὁ ἐλεύθερος
 πλῆς τῆς Μαύρης Θαλάσσης εἶναι ἐπουσιώ-
 δης· διὰ τὴν Ῥωσσίαν ὁμως ὑσιώδης. Εἰς
 τὴν πρώτην, τὸ ἐμπόριον διὰ τῆ Βοσπόρου
 ἡμπορεῖ νὰ ᾔῃναι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον
 ἐπικερδές· εἰς τὴν Ῥωσσίαν εἶναι τῶν ὧν ἔκ-
 ᾄνευ. Εἰς ἐκείνην, αἱ δυσκολίαι τὰς ὁποίας
 ἀπαντᾷ τὸ ἐμπόριόν των εἶναι δικαία αἰτία
 παραπόνων· εἰς ἡμᾶς, αἱ δυσκολίαι ἀφανί-
 ζου τὰς τέχνας μας καὶ ὅλα τὰ μέσα τῶν συ-
 ναλλαγμάτων ἐνὸς μέρους τῶν Ἐπαρχιῶν μας.
 Τέλος πάντων, διὰ τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν
 Γαλλίαν ἢ ῥῆξις τῶν μετὰ τῆς Πόρτας σχέ-
 σεων ἡμπορεῖ νὰ ᾔῃναι ἐπιζήμιος εἰς ὀλίγα τι-
 νὰ συμφέροντα· διὰ τὴν Ῥωσσίαν, εἶναι ὁ-
 λεθρία κατὰ πάντα. Διακινδυνεύει τὰ συμ-
 φέροντα, τὰ ὁποία ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Α.
 Μεγαλειότητος ὑπερασπίζεται, δυνάμει τῶν
 συνθηκῶν, εἰς τὰς Ἡγεμονείας τῆς Δυναστεως.
 Διακινδυνεύει ὅσα τὴν ἐνώνουν μὲ τὴν Σερ-
 βίαν, κατὰ συνέπειαν τῶν αὐτῶν Συνθηκῶν.
 Διακινδυνεύει, τέλος, ἐκεῖνα τὰ ὁποία δὲν
 ἡμπορεῖ νὰ ἐγκαταλείψῃ ἐν μέσῳ τῶν Ἀσια-
 τικῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν πολιτικὴν των
 ἀκολουθοῦν πάντοτε τὰ βήματα τῆς Πόρτας.
 Καθ' ὅλας τὰς προεκτεθείσας παρατηρήσεις,
 ἡθέλαμεν πράξει ἐναντίον τῆς καλῆς πίσεως,
 ἥτις θέλει εἶναι διὰ παντὸς ἡ βάση τῆς πολι-
 τικῆς τοῦ Αὐτοκράτορος, ἂν καὶ αὐτὸς δὲν
 διεκηρύτταμεν, ὅτι ἡ στάσις, εἰς τὴν ὁποίαν

εὐρίσκεται ἡ Ῥωσσία, ἀφ' οὗτου ἀνεχώρησαν οἱ Πρέσβεις ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν, πρέπει νὰ παύσῃ ὅσον τὸ συντομώτερον.

Μ' ὅλον τοῦτο, Πρίγγιψ, ὅσον ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ ταχύτερον ἡ συνθήκη τῆς Λόνδρας, τόσον θέλει σεβασθεῖ ὁ ἴδιος τὰς συμφωνίας τῆς Βίβαια, ἡ διαγωγὴ τῆς Πόρτας, ὁ παράδοξος τρόπος τῆς ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον καὶ τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. ἡ ἐναντιότης τῆς νὰ δεχθῇ εἰς τὸ ἐξῆς ὑπὲρ αὐτῶν μίαν ἑνὴν προστασίαν, ἥτις εἰς ἄλλας παρομοίας περιστάσεις ἦτο πάντοτε δεκτὴ, ἡμπόρουν νὰ νομοποιήσωσι καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν ὅσα μέτρα ἤθελε λάβει ὁ Αὐτοκράτωρ. Ἀλλ' ἀρκεῖ εἰς τὴν Α. Μ. νὰ ὑπέγραψε μίαν συνθήκην μετὰ τῶν Συμμάχων του, διὰ νὰ μὴν ἀπομακρυνθῇ ποτὲ ἀπὸ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας ἡ συνθήκη παραδέχεται.

Εἰς τὴν συνθήκην τῆς Λονδίνου ἡ πρώτη καὶ ἡ ὑσιωδεστέρα τῶν ἄλλων, εἶναι ἡ ἀρχή, ἥτις ἀπαγορεύει εἰς τὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ὑπέγραψαν τὴν συνθήκην τῆς Λόνδρας, τὰς κατακτήσεις καὶ κάθε ἀποκλειστικὸν ὄφελος. Ἡ Α. Μ. ἐκήρυξεν ἤδη, ὅτι εἰς καμμίαν περίεασιν δὲν θέλει ἀπομακρυνθῇ ἀπ' αὐτὴν. Τὴν σταθεράν Της ταύτην ἀπόφασιν μὲ διέταξε νὰ ἐπαναλάβω καὶ ἤδη. Μὲ ἀληθῆ εὐχαρίστησιν Της παρετήρησεν ἀπὸ τὸ ἔγγραφον τῆς 29 Νοεμβρίου (11 Δεκεμβρίου) τῆς Ἱψηλότητός Σας, ὅτι μόλις εἶδοποιήθη τὸ Συμβῆλινον τοῦ Λονδίνου τὰ ἐν Κωνσταντινὺ πόλει διατρίχοντα, ἐξ ὧν ἡδύνατο εὐκόλως νὰ

προμαντεύσῃ, μέχρι τινὸς βαθμῆς ἡ Πόρτα δέ-
 λει παρεκτείνει τὴν τυφλὴν ἐπιμονὴν τῆς,
 καὶ ἀμέσως ἔσπευσε νὰ διακηρύξῃ ἔμπροσθεν
 τῆς Εὐρώπης τὴν ἀμετάθετον ἀπόφασιν τῶν
 τριῶν Μοναρχῶν τὸ νὰ παραιτήσων κάθε ἰ-
 διοτέλειαν, ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖναι τὰ μέ-
 τρα, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ πολιτικὴ τῆς Διβανίου
 ἤμπορεῖ νὰ τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ καταφύγουν.
 Ὑπογράφων παρομοίαν διακήρυξιν, ἐνῆρ-
 γησες, Πρίγκιψ, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Α.
 Μεγαλειότητος τῆς Αὐτοκράτορός μας, ὅσις δὲν
 δύναται παρὰ νὰ ἐγκρίνῃ κάθε μέσον, τὸ ὁ-
 ποῖον ἐπιβεβαιοῖ τὴν παρῆσαν σαθερὰν ἀπό-
 φασίν του. "Αν γένη χρεία καὶ ἰδιαιτέρας συν-
 δήκης ἐπ' αὐτῷ τῷ τῷ, ἤμπορεῖς νὰ τὴν κλεί-
 σης, χωρὶς νὰ περιμένῃς νεωτέρας ὁδηγίας.
 Εἰς ὅσα εἶπαμεν ἀνωτέρω, προσθέντομεν με-
 τὰ παρρησίας, ὅτι ἡ πολιτικὴ αὕτη δὲν ὑπα-
 χορεύεται εἰς τὸν Αὐτοκράτορα ὥστε ἀπὸ κα-
 νένα ἀφηρημένον ἀξίωμα γενναιοφροσύνης,
 ὥστε ἀπὸ ματαίαν φιλοδοξίαν, ἀλλ' ἀπ' αὐ-
 τὰ τὰ συμφέροντα, καλῶς ἐννοούμε-
 να, τῆς Ῥωσσίας.

"Εν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα τῆς Ῥωσσίας εἶναι,
 καὶ τὸ νὰ ἴδῃ τὴν Ἑλλάδα μεταμορφωμένην
 εἰς Κράτος, τὸ ὁποῖον νὰ ἤμπορῇ ἐλευθέρως
 νὰ ἐμπορεύεται εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν·
 ἀλλὰ τὸ συμφέρον αὐτὸ εἶναι κοινὸν καὶ εἰς
 τὰς ἄλλας ἐμπορικὰς Δυνάμεις. Ἡ Ῥωσσία
 ἔχει καὶ ἓνα ἄλλο ἐπίσης ἄμεσον, περὶ τοῦ
 ὁποῖου ὠμιλήσαμεν ἀνωτέρω, τὸ νὰ διατηρῇ
 εἰς τὴν Ἀνατολὴν μίαν ἐπὶρροίαν, ἡ ὁποία

ἀνήκει εἰς αὐτὴν δικαιοματικῶς· ἀλλ' ἡ ἐπὶ ῥόγια αὕτη δὲν ἀποκλείει τὴν ἐπὶ ῥόγια τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν Λύλων, καὶ διὰ τῆς το δὲν ἡμπορεῖ νὰ κινήσῃ δικαίως καὶ νομίμως οὔτε τὰς ὑποψίας, οὔτε τὴν ζηλοτυπίαν τινός.

Ἐξ ἐναντίας, ἡ Ῥωσσία δὲν ἔχει κανὲν αὐτὴν συμφέρον οὔτε νὰ ἐκτείνῃ τὰ ὅριά της, ὅτε νὰ κατασρέψῃ τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, Αἱ ὁδηγίαι, τὰς ὁποίας ἐδόσαμεν εἰς τὸν Κ. Ῥιμπωπιέρ κατὰ τὸν Ἰαννουάριον τῆς 1827, ἔλεγον, ὅτι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἡ Ἑλλὰς διοργανισθεῖ κατὰ τὰς βάσεις τῆς Πρωτοκόλλου τῆς 4 Ἀπριλλίς, εἰς τὰς ὁποίας στήριζεται καὶ ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ ἐν ὧσιν ἐξ ἄλλων μέρους σώζονται αἱ πράξεις τῆς Ἀκερμανίς, ἡ Τυρκικὴ Κυβέρνησις θέλει θεωρεῖται ἀπὸ ἡμᾶς ὡς ὁ καλῆτερος γείτων, καὶ δὲν ἡμπορῶμεν νὰ ἐπιθυμήσωμεν καλητέραν τάξιν πραγμάτων πρὸς ὄφελος τῆς Κράτους τῆς Α. Μεγαλειότητος.

Ἐφθάσαμεν εἰς τὴν ἀκμὴν καθ' ἣν δὲν εἶναι πλέον εἰς τὴν ἐξουσίαν μας νὰ λάβωμεν ἄλλα μέτρα, ἀφ' ὧσα μᾶς ὑπαγορεύει ἡ διάθεσις τῆς Τυρκικῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ, τὸ ἐπαναλαμβάνομεν κατὰ κόρον, ὅτι σκοπούμενον δὲν ἔχομεν ὅτε κατακτήσεις νὰ κάμωμεν, ὅτε τῆς Κυβερνήσεως αὐτῆς τὴν πτώσιν νὰ προξενήσωμεν, διότι τοιοῦτος σκοπὸς μᾶς εἶναι μᾶλλον ἐπιβλαβὴς παρὰ χρήσιμος.

Ἄλλως τε ὅμως, ἂν ἐναντίον τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἀγώνων μας, προωρίσθῃμεν ἀπὸ τὰς

βουλὰς τῆς Θείας Προνοίας νὰ παρευρεθῶμεν εἰς τὰς τελευταίας σιγὰς τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, αἱ ἰδίαί τῆς Α. Μεγαλειότητος, ὡς πρὸς τὴν αὐξήσιν τῆς Κράτους του, θέλουσι μένει πάντοτε αἱ αὐταί. Ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν θέλει παρεκτείνει τὰ ὅριά τε, ἔτε θέλει ζητήσῃ ἀπὸ τῆς Συμμάχου τε παρὰ τὴν αὐτὴν ἀφιλοκέρδειαν, τῆς ὁποίας θέλει δώσει τὸ πρῶτον παράδειγμα. Ὁδηγούμενοι ἀπὸ τοιαύτας ἀρχάς, δὲν θέλομεν ποτὲ ἀπαντήσῃ μεγάλας δυσκολίας εἰς τὴν διόρθωσιν τότε τῶν πραγμάτων (ἀγκαλὰ καὶ νὰ μὴ πισεύωμεν ὅτι θέλει παρυσιασθῇ τοιαύτη περίστασις). Τοιαύτη εἶναι, καὶ θέλει εἶναι ἀπαράλλάκτως ἡ μόνη ἀπόκρισις μας εἰς τὰς φωνασκίας τῶν ἐφημεριδογράφων ὅλων τῶν πατριῶν, διὰ τὰ γιγαντιαία σχήδια τῆς Ἑρσσηκῆς Πολιτικῆς, διὰ τὰς μελετωμένας κατακτῆσεις τε, ἢ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν ὁποίαν ἔχομεν νὰ κατασρέψωμεν τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, καὶ νὰ οἰκειοποιηθῶμεν τὴν Κωνσταντινίπολιν. Ἡ μεγαλητέρα διὰ τῆς Συμμάχου μας ἀποδείξεις τῆς μετριοφροσύνης μας, εἶναι τὰ ἀληθῆ συμφέροντά μας καὶ αἱ ἐπίσημοι ὑποσχέσεις μας. Μεταξὺ Ἑθνῶν ὑπάρχουν ἀρά γε ἀσφαλίσειραι ἐγγυήσεις; Καὶ ποῖαι ἄλλαι, ἐρωτῶμεν, ἢμπορὺν νὰ ᾔναι εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν πλῖον εὐχαρίστοι;

Ἡ Συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου μᾶς ἐπιβάλλει ἀκόμη εἰς ἄλλο χρέος, τὸ νὰ συσκεφθῶμεν μὲ τῆς πληρεξουσίου τῶν Διπλῶν τῆς Λοιδοῦ.

καὶ τῶν Παρισίων διὰ τὰ ληφθῆσόμενα ἐπι-
 σχετικά (coertitives) μέτρα εἰς περίστασιν,
 καθ' ἣν τὰ συμφωνηθέντα δὲν ἤθελαν ἐπαρ-
 κέσει. Ἡ περίστασις αὕτη προφανῶς πραγμα-
 τοποιεῖται σήμερον, διότι αὐτὰ τὰ πράγμα-
 τα ἀπιδειξάν, ὅτι ὄχι μόνον τὰ διὰ θαλάσ-
 σης κινήματα, τὰ ὅποια ἀπεφασίσθησαν εἰς
 τὰ συνοδεύοντα τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου
 Πρωτόκολλα, ἀλλ' ἔτ' αὕτη ἡ ναυμαχία τοῦ
 Νεοκάστρου, καὶ ἡ ὁμόχρονος ἀναχώρισις τῶν
 Πρέσβειων, περὶ ἧς δὲν ἦτον λόγος εἰς τὴν
 ῥηθεῖσαν συνθήκην, δὲν ἔφθασαν νὰ κόμουν
 τῆς Τέρκης νὰ παραδεχθῇ τὰ ζητήματα τῶν
 Δυνάμεων. Ὡς πρὸς τῆτο, ἡ Ῥωσσία ἐκπλη-
 ρωσε, καὶ θέλει ἐκπληρώσει μὲ τὴν μεγαλη-
 τέραν ἀκρίβειαν ὅλας τὰς συμφωνίας τῆς συν-
 δήκης τῆς 6 Ἰουλίου. Ἀπὸ τὸν παρελθόντα
 Σεπτέμβριον ἡ Ὑψηλότης Σου ἐπιφορτίσθης
 νὰ προτείνῃς εἰς τῆς Συμμάχους τῷ Αὐτοκρά-
 τορος τὸ μόνον μέτρον τὸ ὅποιον ὑπόσχε-
 ται ἀποτελέσματα σύμφωνα μὲ τὰς ἐπιθυ-
 μίας τῶν.

Τὰ πάσχοντα ἤδη δικαιώματά μας, τὰ ἐμ-
 ποδιζόμενον ἐμπόριόν μας. ἡ δυσκολευομένη
 θαλασσοπλοῖα μας, ὅλα τὰ ἄτοπα τὰ ὅποια
 παρακολυθῇ εἰς παρομοίας περιστάσεις, ὅλοι
 οἱ ἐκ τούτων ἐπαπειλῶντες ἡμᾶς κίνδυνοι, δὲν
 θέλουν μᾶς ἐμποδίσει νὰ ἀκολουθήσωμεν τὴν
 αὐτὴν ὁδόν, νὰ συσχεφθῶμεν πάλιν μετὰ
 τῶν Συμμάχων μας κατὰ τὰς συμφωνίας μας,
 καὶ ἐπισήμως νὰ ἐπαναλάβωμεν εἰς αὐτοὺς
 τὰς ὑπὸ ἐμπιστοσύνην προτάσεις, τὰς ὁποίας

καὶ προλαβόντως ἐκάμαμεν εἰς αὐτὸς.

Αἱ προτάσεις αὗται ἀποβλέπουν :

Νὰ περάσεν τα στρατεύματά μας τὸν Πρῶτον, νὰ ἐξουσιάσεν τὴν Μολδο--Βλαχίαν, καὶ νὰ προχωρήσεν ἕως ὅτε ἡ Πόρτα ὑπογράψει τὰς συμφωνίας τῆς Συνθήκης τῆς Λονδίνου, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ μόνην λαμβάνεται τὸ μέτρον τῆτο.

Ἡ Ῥωσσία θέλει τὸ λάβει ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν Συμμάχων τῆς, Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν δύο τέτων Αὐλῶν, καθὼς καὶ ἐν ὀνόματι τῆς Αὐτοκράτορος, τὰ Ῥωσσικὰ στρατεύματα θέλουν λάβει ὑπὸ τὴν κυριότητά των τὰς Ὀθωμανικὰς Ἐπαρχίας.

Νὰ διακηρυχθῇ ἐπισήμως, ἐξ ὀνόματος τῶν τριῶν Δυνάμεων, ὅτι ὅλαι αὗται αἱ Ἐπαρχίαι θέλουν ἀποδοθεῖ ἄνευ τινὸς ἀναβολῆς, ἅμα ἐκπληρωθῇ ὁ πρὸς ὃν ὅρος τῆς πολέμου.

Αἱ Δυνάμεις, ἐκτὸς τῆς, νὰ δημοσιεύσεν τὰς ἀμοιβαίας συμφωνίας, ἀφ' ἑπρότερον ἀνταλλαχθῶν, διὰ τῶν ὁποίων ὑπόσχονται ἀμοιβαίως νὰ ἀπέχων ἀπὸ κατακτήσεις καὶ ἀπὸ κάθε ἀποκλειστικὸν ὄφελος.

Πρὶν ἀρχίσῃ ἡ ἐκστρατεία, νὰ δημοσιευθῇ Προκήρυξις, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ ἐξισορῇται, εἰς ὀλίγας λέξεις, ἡ πρὸς τὴν Πόρταν μακροθυμία τῆς Ῥωσσίας, ἡ διαγωγὴ ἔχ' ἥττον μετριόφρων τῶν Αὐλῶν τῆς Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων· αἱ περιστάσεις αἱ ὁποῖαι τὰς βιάζων νὰ ἀνακατωθῶν εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα· τὰ αἷτια τὰ ὁποῖα δὲν συγχωρῶν εἰς

αὐτὰς νὰ ὑποφέρουν τὸν παντελῆ ἐξολοθρευ-
μὸν τῶν Ἑλλήνων, ἕτε νὰ ἀφήσουν νὰ διαρ-
κέσῃ περισσότερον ἢ τοιαύτη σάσις τῶν πρα-
γμάτων, ἀσυμβίβαστος μὲ τὴν ἀσφάλειαν τῶν
θαλασσῶν καὶ τῆ ἐμπορίας· ἡ ἀνάγκη εἰς τὴν
ὁποίαν εὐρέθησαν ἐξ αἰτίας τέτς νὰ παρα-
δεχθῶν σύστημα εἰρηνοποιήσεως ὡς ἐκεῖνο τὸ
ὁποῖον εὐρίσκεται σχεδιασμένον εἰς τὴν Συν-
θήκην τῆς Λόνδρας· τὸ ὄφελος τὸ ὁποῖον ἡμ-
πορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ Τερκία ἀπὸ τοῦ συστήματος τῆτο·
ἡ σειρά ἀποφάσεις τὴν ὁποίαν ἔχουν οἱ Σύμ-
μαχοι νὰ ἐκτελέσουν τὰς συμφωνίας· αἱ ἄ-
καρποὶ διαπραγματεύσεις τῶν εἰς τὴν Κων-
σταντινέπολιν· τὸ ἀπολύτως ἀδύνατον τῆ νὰ
μένουν εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν τὰς ἔθεσαν
ἡ μετὰ τῆ Ὄθωμανικῆς Κράτους διακοπὴ τῶν
σχέσεών των· ἡ κίνησις τῶν στρατευμάτων
μας· ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον συγκατένευ-
σαν· ἡ προεδρεύουσα εἰς τὴν πολιτικὴν των
ἀφιλοκέρδεια· τέλος πάντων, οἱ ἀγῶνες τοὺς
ὁποῖους θέλουν καταβάλλει, καὶ ἡ ὑπόσχεσις
τὴν ὁποίαν ἡμπορὺν νὰ δώσουν τὸ νὰ δια-
τηρήσουν τὴν εἰρήνην τῆς λοιπῆς Εὐρώπης,
καὶ τὰ ὅρια ἐκάστης ἐπικρατείας, ὁποῖα ἀπε-
φασίσθησαν εἰς τὰς μεγάλας συνθήκας τῆς 1814,
1815 καὶ 1818.

Θέλουμεν δεχθῆ μὲ ἄκραν εὐχαρίσῃσιν τὰς
περὶ τῆς Προκηρύξεως ταύτης γνώμας τῆς
Αὐλῆς τῆς Λονδίνου καὶ τῆς Κυβερνήσεως τῆς
Α. Χ. Μεγαλειότητος, καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ
Σὲ προσκαλεῖ, Πρίγγιψ, νὰ ζητήσῃς νὰ μᾶς
τὰς κοινοποιήσῃς. "Ολαὶ αἱ περίοδοι, ὅλαι αἱ

βεβαιότητες, τὰς ὁποίας ἤθελαν νομίσει ἀναγκαίας, θέλουν καταχωρισθεῖ με ὅλην τὴν ἀκρίβειαν.

Τὸ μέτρον, τὸ ὁποῖον προτείνομεν ἐνταῦθα, εἶναι ἔσχατον μέτρον, ἀλλὰ καὶ τὸ μόνον ταχὺ καὶ δραστήριον.

“Τσερον ἀπ’ ὅλα αὐτὰ δὲν ἠθέλαμεν δείξει τὴν χρεωσμένην εἰς τὰς Συμμάχους μας ἐμπιστοσύνην, ἂν εἶχαμεν τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν εἰς τὰς ἀποκρίσεις των. Μακρὰν ἀπ’ αὐτὸ, εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι θέλουν συγκατανεύσει ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὰς προτάσεις μας. Οἱ ἴδιοι θέλουν εὖρει ὅτι εἶναι τὸ μόνον μέσον νὰ ἐκτελεσθῇ ἀφεύκτως μία Συνθήκη, τὴν ὁποίαν ὑπέγραψαν καθὼς καὶ ἡμεῖς, καὶ νὰ λυθῇ εὐχαρίσως ἕνα πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἀνέλαβαν νὰ διαλύσεν, καθὼς καὶ ἡ Ῥωσσία.

Εἰς τὸ σχέδιον τὸ ὁποῖον ἰχνογραφήσαμεν, οἱ σόλοι τῶν τριῶν Δυνάμεων δὲν θέλουν μένει ἄνεργοι. Θέλουν διαταχθεῖ νὰ ἐμποδίσεν κάθε προσόρμισιν ἀνθρώπων, πλοίων, πολεμεφοδίων καὶ προζωαρκειῶν εἰς τὰς Νήσους καὶ εἰς τὰ παράλια τῶν μερῶν τῶν προσδιορισθέντων ἀπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινῆ πόλει Πρέσβεις. Θέλουν θεωρεῖ εἰς τὸ ἕξῃς ὡς ἐχθρικά ὅλα τὰ Τερκικὰ ἢ Αἰγυπτιακὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα ἤθελαν ζητήσῃ νὰ εἰσέλθουν εἰς τὰ μέρη αὐτὰ, καὶ ἐπειδὴ θέλει εἶναι κηρυγμένος ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν τριῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Πόρτας, θέλουν φέρονται ὡς πρὸς τὰ ἑδέτερα Κράτη κατὰ τὰς κανόνας τῆς ὁποίας

ἐσυμφωνήσαμεν μετὰ τῆς Αὐλῆς τῆς Λονδίνου,
 διὰ τῆς ἀπὸ 1801 συνθήκης μας. Εἶναι προ-
 φανές, ὅτι ἂν ἡ ναυμαχία τοῦ Νεοκάστρου,
 καὶ ἡ ἀναχώρησις τῶν Πρέσβεων δὲν ἔκαμαν
 κανένα ἀποτελεσμα εἰς τὴν Πόρταν, ἡ πα-
 ρουσία μόνη τῶν ἠνωμένων στόλων ἔμπρο-
 σθεν τῶν Δαρδανελλίων δὲν θέλει χρησιμεύ-
 σει παντελῶς. Ἐκτὸς τούτου, ὁ ροῦς τῶν ὑ-
 δάτων, καὶ αἱ τρικυμῖαι, δὲν θέλουν συγ-
 χωρήσει εἰς τὸν στόλον μας τῆς Μαύρης Θα-
 λάσσης, νὰ κρατήσουν εἰς τὴν ὥραν αὐτὴν
 τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν πολιορκίαν τοῦ Βοσπόρου.
 Ἄλλ' ἂν οἱ Σύμμαχοί μας ἤθελαν νὰ ἐπι-
 χειρισθοῦν ἔργον τολμηρότερον, ἂν ἤθε-
 λαν νὰ ἐπιταχύνουν τὴν ἀναχώρησιν τοῦ
 Ἰμπραῖμ Πασσᾶ, ἢ στέλλοντες δυνάμεις ση-
 μαντικὰς εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἢ κανονοβο-
 λοῦντες τὰ παρ' αὐτοῦ κατεχόμενα φρούρια
 εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἢ προχωροῦντες μέ-
 χρι Κωνσταντινουπόλεως, διὰ νὰ ὑπαγορεύ-
 σουν τὴν εἰρήνην ὑπὸ τὰ τεῖχη τοῦ Σεραῖου,
 κηρύττομεν ἀπὸ τῆς σήμερον, χωρὶς νὰ ἀναι-
 ρέσωμεν τὰς ὡς πρὸς τὴν πρόοδον τῶν στρα-
 τευμάτων μας προτάσεις, διότι εἶναι περισ-
 σοτέρα πιθανολογία νὰ ἐπιτύχουν, κηρύτ-
 τομεν λοιπὸν, ὅτι ὁ Ἀντιναύαρχος Κόμης
 Εὐδὲν, ὃς τις μένει ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Κ.
 Κοδριγκτῶν, θέλει λόβει διαταγὴν νὰ συμ-
 πράξῃ εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα μὲ τὸν
 ἴδιον ζῆλον, γενναιότητα καὶ ὁμόνοιαν, τῶν
 ὁποίων ἡ ναυμαχία τοῦ Νεοκάστρου ἔδωκε
 τόσον ἐνδοξον παράδειγμα, καὶ ὅτι ὁ εἰς τὴν

Μαύρην θάλασσαν στόλος μας θέλει συμ-
πράξει δια τῶν ἐξελιξεῶν τε (manoeuvres),
χωρὶς νὰ φοβηθῇ κανένα κίνδυνον.

Μ' ὅλον τοῦτο, ὁ Αὐτοκράτωρ εἶναι γνώ-
μης, πρὶν ἀρχίσουν αἱ δια ξηρᾶς καὶ διὰ
θαλάσσης ἐχθροπραξίαι, νὰ γίνῃ ἓνα τελευ-
ταῖον κίνημα εἰς τὴν Πόρταν ἐκ μέρους τῶν
τριῶν Δυνάμεων, καὶ νὰ εἰδοποιηθῇ μὲ ποῖα
μέσα ἢμπορεῖ ἀκόμη νὰ ἀποφύγῃ τὸν Πό-
λεμον. Αἱ ἐπιστολαὶ, τὰς ὁποίας ὁ Βεζίρης
διεύθυνει εἰς τοὺς Ὑπουργοὺς τῶν τριῶν Δυ-
νάμεων, θέλουν δικαιολογήσει τὴν εἰδοποίη-
σιν ταύτην. Ἡ Ὑψηλότης Σου εὕρισκεις ἐ-
πισυναπτομένην ἐνταῦθα τὴν μετάφρασιν
τῆς ἐπιστολῆς, τὴν ὁποίαν διέβυνεν εἰς ἐ-
μέ. Ἀπέχομεν τὸ νὰ σχολιάσωμεν τὸ περιε-
χόμενόν της. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοῦ
ὁ Βεζίρης μᾶς ζητεῖ νὰ μὴ ἀναγνωρίσωμεν
ὅσα ἐπροβλήθησαν εἰς τὴν Πόρταν ἐκ μέ-
ρους τῶν Κ. Κ. Ριμπωπιέρ, Στρατφόρτ Κά-
νιγκ καὶ Γκιλλεμινὸτ, διὰ νὰ τὴν παρακι-
νῇσου νὰ δεχθῇ τὰς συμφωνίας τῆς Συν-
θηκῆς τοῦ Λονδίνου. Ὡς πρὸς τοῦτο, ἡ
Πόρτα δίδει τὴν τελευταίαν ἀπόδειξιν πόσον
τυφλοῦται, καὶ διὰ τοῦτο δὲν εἶναι καὶν ἀξία
ἀποκρίσεως. Ἀλλὰ θεωρουμένη ὑπ' ἄλλην
πρόσοψιν, φαίνεται νὰ ζητῇ μίαν ἀπάντη-
σιν, τὴν ὁποίαν ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν ἠθέλησε
νὰ κάμῃ μόνος, διὰ νὰ μὴ φανῇ ὅτι ἀρχί-
ζει τὰ ἰδιαίτερα ἀπὸ τὰ γενικὰ τῶν Συμ-
μάχων του. Ἀλλέως ὅμως, ἡ ἀπάντησις αὗ-
τη δὲν ἢμπορεῖ νὰ κάμῃ ἀποτέλεσμα, ἐὰν δὲν

ἦναι ἡ αὐτὴ ἐκ μέρους καὶ τῶν τριῶν Αὐ-
λῶν. Κατὰ τὴν γνώμην μας, πρέπει

Α'. Νὰ ἐγκρίνῃ τὴν διαγωγὴν τῶν ἐν Κων-
σταντινουπόλει Πρέσβεών μας.

Β'. Νὰ ὁμολογῇ, ὅτι ἐνήργησαν κατὰ πάν-
τα καθ' ὥς ἔλαβον διαταγὰς παρὰ τῶν Κυ-
βερνήσεών των.

Γ'. Νὰ εἰδοποιῇ, ὅτι ἡ Ῥωσσία, ἡ Ἀγ-
γλία καὶ ἡ Γαλλία δὲν θέλουν ἀπομακρυνθεῖ
ἀπὸ κανένα ἄρθρον τῆς Συνθήκης τοῦ Λον-
δίνου, καὶ νὰ περιέχῃ κατ' ἐπανάληψιν τὴν
ἀνακωχὴν καὶ τὴν μεσολάβησιν.

Ἀλλ' ἀφ' οὗτου ἡ Πόρτα ἀπέδειξε τὴν ἰ-
σχυρογνωμίαν της, εἶναι προφανές, ὅτι μό-
νον ἡ παραδοχὴ τῆς ἀφηρημένης ἀρχῆς τῆς
μεσολαβήσεως δὲν χρησιμεύει εἰς τὴν πρόο-
δον τῆς ὑποθέσεως. Ἄν οἱ Σύμμαχοι εὐχα-
ριστοῦνται σήμερον μὲ μόνην τὴν παραδο-
χὴν, ἄλλο δὲν θέλουν κάμει παρὰ νὰ νικῇ-
σουν ἓνα ἐμπόδιον μερικόν. Εἰς κάθε βῆμα
τῶν διαπραγματεύσεων, εἰς κάθε ἄρθρον ὑ-
σιῶδες τῆς τελειωτικῆς Πράξεως, θέλουν ἀ-
παντήσῃ τὴν αὐτὴν ἀντίστασιν, τὴν ὁποίαν
ἐδοκίμασαν καὶ ἐσχάτως. Θέλουν εὕρει τὴν
Πόρταν ἐπιθυμοῦσαν νὰ κερδίσῃ καιρόν. Αἱ
ἔναι ραδιουργίαι θέλουν λείψῃ. Αἱ διαφι-
λονεικήσεις θέλουν παρεκτανθεῖ. Ὁ χειμὼν
φθάνει, καὶ ἡ Πόρτα γνωρίζει, ὅτι εἶναι ἀ-
δύνατον νὰ φυλάττῃ τις στρατεύματα πάν-
τοτε ἑτοιμα νὰ κινήσουν, καὶ στόλους προ-
χείρους διὰ νὰ παραβιάσουν τὰ Δαρδανέλ-
λια. Ἡ ἔγρὰ λοιπὸν παραδοχὴ τῆς μεσο-

λαβήσεως κινδυνεύει, καθ' ὅλας τὰς πιθανολογίας, νὰ μένη χωρὶς ἀποτέλεσμα, καθὼς ἔμειναν καὶ αἱ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Πρέσβειων διαπραγματεύσεις, καὶ νὰ βάλλη τὰς Δυνάμεις εἰς τὴν αὐτὴν ψευδῇ θέσιν, ἐξ ἧς πρέπει νὰ προσπαθήσουν νὰ ἐλευθερωθῶν. Τὸ μόνον προβλεπτικόν, φρόνιμον, ἄξιον τῆς ὁμονοίας τοῦ Λονδίνου μέτρον, καὶ ἀνάλογον μὲ τὰ συμφέροντα διαρκοῦς εἰρήνης, εἶναι τὸ νὰ ὠφεληθῶμεν ἀπὸ τὴν παρῶσαν κρίσιν τῶν πραγμάτων διὰ νὰ νικήσωμεν τὰς κυριότερας δυσκολίας τοῦ ζητήματος, καὶ νὰ ἀσφαλίσωμεν τὴν τελείαν λύσιν του. Μεταξὺ τῶν δυσκολιῶν τούτων, αἱ κυριώτεραι ἀποβλέπουν τὴν Ἑλλάδα. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ πρὸς τὸν Βεζύρην ἀπάντησις πρέπει:

Δ'. Νὰ γνωστοποιῇ εἰς αὐτὸν τὴν παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβειων παραδεχθεῖσαν ὁροθεσίαν, καὶ νὰ τὸν εἰδοποιῇ, ὅτι θέλει χρησιμεύσει ὡς βάσις εἰς τὰ ὡς πρὸς τῆτο ζητήματα τῶν Δυνάμεων.

Κατὰ τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου κανένα φρόνιον δὲν θέλει μένει εἰς χεῖρας τῶν Τερκῶν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ μέλλοντος Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἡ Συμμαχία δὲν θέλει ἀπαντήσῃ μικρὰς δυσκολίας. Διὰ τῆτο:

Ε'. Εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ἀπάντησιν πρέπει νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ Βεζύρης, ὅτι κατὰ τὸ ἄρθρον τῆς ἀπὸ 6 Ἰουλίου Συνθήκης, ὅλα τὰ εἰς τὴν ἑξουσίαν τῶν Ὁθωμανῶν φρέ-

ρια, κείμενα ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω ῥηθέντων ὁρίων, θέλουν κενωθεῖ ἄνευ τινὸς ἀργοπορίας, καὶ, κατὰ συνέπειαν, ὅτι ὁ Ἰμπραῖμ Πασᾶς νὰ διαταχθῇ ἀπὸ τὴν Πόρταν νὰ ἐπιστρέψῃ ὅσον τάχιστα εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Τέλος πάντων, ἡ Συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου ἐγγυᾶται εἰς τοὺς Ἕλληνας πλήρη ἐλευθερίαν Διοικητικὴν καὶ ἐμπορικὴν. Διὰ τῆτο

ΣΤ'. Ἡ πρὸς τὸν Βεζύρην ἀπάντησις πρέπει νὰ περιέχῃ, ὅτι οἱ Ἕλληνες θέλουν ἀπολαμβάνει τὸν ἐλεύθερον πλοῦν τοῦ Βοσπόρου. Ἐκτὸς τούτου, διὰ νὰ ἡμπορέσουν οἱ μεσιτεύοντες νὰ προχωρήσουν μὲ ταχύτητα εἰς τὰς ἐργασίας των, πρέπει νὰ συμφωνηθῇ, ὅτι, ἅμα ἡ Πόρτα παραδεχθῇ τὸ Ἐσχατον (Ultimatum) τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, νὰ πέμψῃ εἰς μίαν τῶν Νήσων τοῦ Ἀρχιπελάγους, ἡ ὁποία ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ θέλει κηρυχθεῖ οὐδετέρα, τοὺς Πληρεξουσίου της, οἵτινες, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν πληρεξουσίων τῶν τριῶν Δυνάμεων, καὶ τῶν Πληρεξουσίων τῆς Ἑλλάδος, νὰ κανονίσουν, ἐν διαστήματι δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας παραδεχθῇ τὸ Ἐσχατον, ὅλα τὰ κατὰ μέρος τῆς Εἰρηνοποιήσεως τῆς Ἀνατολῆς, τὸ ποσὸν τοῦ φόρου καὶ τῆς παρὰ τῶν Ἑλλήνων ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως, τὴν ὁροθεσίαν κτλ. κτλ. Αἱ Δυνάμεις θέλουν δώσει, ὡς ἀμερόληπτοι, τὴν ἐγγυήσιν των, ὅτι καμμία ἀργοπορία δὲν θέλει γεννηθῇ ἐξ αἰτίας τινὸς παραλόγου ἀπαιτήσεως ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος, ἐν ᾧ οἱ στόλοι των θέλουν δώσει εἰς

αὐτοὺς ὅλας τὰς εὐκολίας διὰ νὰ νικήσεν καὶ
 δε ἀνδίστασιν, τὴν ὁποίαν ἤθελαν δείξει εἰς
 τὴν Ἑλλάδα ἄνθρωποι χωρὶς ἀληθῆ πα-
 τριωτισμὸν, καὶ ἀνάξιοι νὰ ἀκούσουν τὰς
 συμβουλὰς τοῦ ὀρθοῦ λόγου καὶ τῆς φιλίας.
 Ἄν, μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν, αἱ δια-
 πραγματεύσεις δὲν προοδεύσουν ἐξ αἰτίας
 τῶν Τουρκῶν, νὰ παιδεύεται ἡ Πόρτα. Εἰς
 τοιαύτην περίπτωσιν, οἱ μὲν σόλοι τῶν τριῶν
 Δυνάμεων θέλουν ἀρχίσει νὰ ἐνεργῇ, τὰ δὲ
 Ῥωσσικὰ στρατεύματα νὰ περάσεν τὸν Πρῆ-
 τον. Ἐννοεῖται, ὅτι εἰς τὰς συμφωνίας τοῦ
 Ἐσχάτου, ἡ Ῥωσσία θέλει ἔχει τὴν ἄδειαν
 νὰ προσθέσῃ, τὸ νὰ ἀποκατασταθῇ ἀμέσως,
 ὡς καὶ πρότερον, ἡ ἐλευθέρα θαλασσοπλοῖα
 καὶ τὸ ἐμπόριον, καὶ νὰ διατηρῶνται θρη-
 σκευτικῶς αἱ μετὰ τῆς Πόρτας προλαβοῦσαι
 συνθήκαί της.

Ἐν ᾧ ἐξακολουθῶν αἱ διαπραγματεύσεις περὶ
 τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, αἱ τρεῖς Δυνά-
 μεις θέλουν πέμψει Πράκτορας εἰς τὴν Κων-
 σταντινέπολιν διὰ τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις
 των, καὶ διὰ νὰ ὑπερασπίζωνται τὰς ὑψηλότη-
 των. Τέλος πάντων, θέλει δοθεῖ ὀκτὼ ἡμε-
 ρῶν προθεσμία εἰς τὴν Πόρταν διὰ νὰ ὑπο-
 γράψῃ ὅλα τὰ ἄρθρα τοῦ Ἐσχάτου (Ultimatum)
 τῶν τριῶν Δυνάμεων, τὸ ὁποῖον θέλομεν
 διευθύνει ἀπὸ τὴν Πετρῆπολιν εἰς τὸν Βεζύ-
 ρην μέσον ἐνὸς Πασσᾶ τοῦ Δυναβέως. Ἄν ἡ
 Πόρτα ἀρνηθῇ, ἢ ἂν παρίλθῃ αἱ ὀκτὼ ἡμέ-
 ραι, καὶ ὁ ἀναγκαῖος καιρὸς διὰ νὰ ὑπάγῃ
 καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ ὁ ταχυδρόμος, δηλ. τριὰς

κοντα ἕξ ἡμέραι, χωρὶς νὰ δοθῇ ἀπάντησις. τὰ στρατεύματα τῆς Αὐτοκράτορος θέλουν ἀρχίσει νὰ κινῶνται. Ὁ τρόπος οὗτος δὲν θέλει ἀφήσει τὴν παραμικρὰν ἀμφιβολίαν ὡς πρὸς τὴν εἰρηνικοὺς σκοποὺς τῆς Ῥωσσίας, Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Θέλει δώσει εἰς μὲν τὴν Τούρκου τὴν εὐκαιρίαν νὰ προλάβῃ τὰς ἐχθροπραξίας, εἰς δὲ τὴν Συμμάχου τὴν βεβαιότητα τὸ νὰ μὴ περιπλεχθῶσιν εἰς νέας ἀνωφελεῖς διαπραγματεύσεις. Ἡ τιμὴ τῶν, ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης τῆς Εὐρώπης τὴν ὑπαγορεύει τὴν σήμερον νὰ ἀποφασίσουν ὅσον τάχος, καὶ νὰ ἐνεργήσουν μὲ δραστηριότητα.

Τὸν αὐτὸν δρόμον θέλομεν προτείνει νὰ ἀκολουθήσωμεν, καὶ ὅταν τὰ στρατεύματά μας περάσῃν τὰ σύνορα τῆς Ῥωσσίας, καὶ εὐρεθῇ ἢ εἰς τὸν Δούναβιν, ἢ ἐκεῖθεν τῆς Δουνάβεως. Θέλει εἶναι εὐκόλον τότε νὰ συνεννοηθῶμεν μὲ τὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχὰς δι' ὅλας τὰς συμφωνίας τῆς μελλύσης Συνθήκης, νὰ συντάξωμεν τὸ σχέδιον, ἔχοντες πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Τυρκίας, καὶ προσκαλῶντες αὐτὴν νὰ τὴν ὑπογράψῃ ἀμέσως, καὶ ἀναλόγως μὲ τὰς προόδους τῶν Αὐτοκρατορικῶν στρατευμάτων, ἢ τῶν σόλων τῶν ἡνωμένων Δυνάμεων.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐν διαστήματι ὀλίγων μηνῶν, ἢ ὀλίγων ἐβδομάδων, θέλομεν φθάσει εἰς τὸ τέλος ἐπιχειρήσεως, ἡ ὁποία τὴν σήμερον κρατεῖ εἰς ἀνησυχίαν τὴν Εὐρώπην, καὶ δίδει αἰτίας παρεξηγήσεων ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν τῶν Συμμάχων.

Αἱ παρατηρήσεις αὗται μᾶς ὁδηγοῦν κατὰ φυσικὸν λόγον νὰ ὁμιλήσωμεν καὶ περὶ τῶν μίτρων, τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖ ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἡ παρῶσα κατάστασις τῶν πραγμάτων. Εἰς τὸ κεφάλαιον τῆτο μᾶς περιμένουν οἱ φανεροὶ καὶ οἱ μυστικοὶ ἐχθροί μας. Ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἴδιον τῶν Συμμάχων νὰ ἀποδείξουν, ὅτι ἡ Συνθήκη τῆς Λονδίνου εἶναι εὐεργεσία. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔχουν καὶ πολλὰ ἀνοσιβργήματα νὰ περιεῖλ- λην, καὶ νόμιμον τάξιν πραγμάτων νὰ στερεώσεν. Ἐκεῖ ἴσως ἀπαιτεῖται ἐκ μέρους των καὶ ἡ μεγαλητέρα προσοχή.

Χωρὶς ἀμφιβολίαν, ἡ ἐκλογὴ τῆς Κόμης Καποδίστρια, ὡς Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, δίδει χρηστὰς ἐλπίδας εἰς τὰς Συμμάχους. Ἀλλ' ὁ Κόμης Καποδίστριας, ἄνευ τῆς συνδρομῆς των, δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ ἐκπεραιώσῃ τὸ ὁποῖον ἀνέλαβεν ἔργον μὲ τόσῃν εὐγενῇ ἀφοσίωσιν. Σήμερον, ὅταν ἡ διακοπὴ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν τριῶν Αὐλῶν καὶ τῆς Πόρτας ἀφαιρῇ τὰς ἐκ τῆς ὑδετερότητος πηγαζέσας δυσκολίας, ἡ πρώτη ἀνάγκη, ἢ μᾶλλον τὸ πρῶτισον χρεὸς τῆς τριπλῆς Συμμαχίας εἶναι, νὰ σερεώσεν τακτικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ τακτικὴ αὕτη Κυβέρνησις δὲν ἡμπορεῖ νὰ διοργανισθῇ χωρὶς χρηματικὰ βοηθήματα. Εἶναι λοιπὸν ἐπ' ἀνάγκης,

1. Νὰ φροντίσουν οἱ Σύμμαχοι, ἢ νὰ δώσεν πόρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἢ νὰ εὐκολύνεν τὴν διαπραγματεύσιν δανείου

ἀπὸ 2,000.000 Στερλίνας, καθὼς ἐπρότεινεν ὁ Κόμης Καποδίστριας εἰς τὸ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα ὑπόμνημά τε. Εἵμεθα ἑτοιμοὶ νὰ ἐγγυηθῶμεν τὸ τρίτον μέρος τῆς δανείου. Ὅσον διὰ πόρεως ἀμέσως, ἐκ μέρους μας ἐχορηγήθησαν καὶ εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τῆς Κόμηςτος Ἐϋδέν.

Ἄλλ' ἡ νέα αὕτη τάξις τῶν πραγμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν θέλει τελεσφορήσει, ἐν ὅσῳ ὁ Ἰμπραῖμης κατερημόνει τὴν Πελοπόννησον. Εἶναι λοιπὸν ἐπάναγκες,

2. Τὰ Ἑλληνικὰ φρούρια νὰ ἐφοδιασθῶν, οἱ δὲ Σύμμαχοι νὰ συσκεφθοῦν μετὰ τῶν Ἑλλήνων περὶ τῶν ἀρμοδιωτέρων μέτρων νὰ ταχύνουν τὴν ἀναχώρησιν τῆς Ἰμπραῖμης, καὶ τὴν πτώσιν τῶν παρ' αὐτοῦ κατεχομένων φρουρίων.

Τέλος πάντων, ἡ τάξις αὕτη τῶν πραγμάτων δὲν θέλει διοργανισθεῖ, ἐν ὅσῳ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν περιοριζέται ἀπὸ ἀντιπροσώπους τῶν τριῶν Δυνάμεων, (ὅποιον δὴποτε τίτλον καὶ ἂν ἔχωσιν), τῶν ὁποίων ἡ προσωπικὴ ὑπόληψις, ἡ ἀξιότης, καὶ ἡ πρὸς ἀλλήλους σύμπνοια νὰ ᾔναι τῶν ἐπωφελεῖς εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν. Εἶναι λοιπὸν ὡσαύτως ἐπάναγκες,

3. Νὰ πέμψουν οἱ Σύμμαχοι εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴς Πράκτορας, περὶ τῶν ὁποίων γίνεται λόγος εἰς τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς τὴν Συνθήκην Πρακτικά. Ἀλλὰ τὸ ἐνεργητικώτερον μέτρον ἦθελεν ἴσως εἶναι, ἂν ἐπέμποντο ἀμέσως εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος οἱ τρεῖς Πλη-

ρεξέσιοι, οἱ ὅποιοι διεπραγματεύθησαν τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν μὲ τὴν Πόρταν, διὰ νὰ ἀναλάβουν ἐκεῖ τὰς ἐργασίας των.

Μεταβαίνων εἰς τὴν Μεσόγειον, ὁ Κ. Ῥιμπωπιέρ ἐκπλήρωσε τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Αὐτοκράτορος, ὅστις, κατὰ δυστυχίαν, δὲν ἐπρόφθασε νὰ τὴν ἐξηγήσῃ ἐπισήμως. Ἀλλ' ἐπειδὴ εὐτυχὴς συνδρομὴ περιστάσεων ἔφερε τὸν Κ. Ῥιμπωπιέρ εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη, θέλει διαταχθεῖ ἤδη νὰ στείλλῃ τὴν οἰκογένειάν του εἰς τὴν Ἰταλίαν, αὐτὸς δὲ νὰ ἐνωθῇ μὲ τοὺς Συναδελφούς τε, ἂν αἱ αὐλαὶ τῶν Παρισίων καὶ τῆς Λονδίνου παραδεχθῶσι τὴν πρότασίν μας. Εἰς τοιαύτην περίστασιν δύνανται καὶ αὐταὶ νὰ στείλλῃ παρομοίαν διαταγὴν εἰς τὸν Κ. Γκιλλεμινὸτ καὶ Κ. Στρατφόρδ Κάνιγκ. Οἱ τρεῖς Πληρεξέσιοι θέλουν ἐπιβιβασθῇ εἰς τοὺς στόλους τῆς Συμμαχίας. Ἐν πλοῖον τῆς Γραμμῆς θέλει δωθῇ εἰς τὴν ἐξουσίαν των. Ἡ ἐνωσίς των θέλει ἀντιπροσωπεύει εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος τὴν μίαν καὶ ἀδιαίρετον πάντοτε πολιτικὴν τῆς τριπλῆς Συμμαχίας. Εἰς τὴν Ἑλλάδα θέλουν εἶναι οἱ καλήτεροι διερμηνεῖς τῶν ἐπιθυμιῶν των, τὰ καλήτερα ὄργανα τῶν σκοπῶν των. Μὴ δυνάμενοι νὰ ἐνεργήσουν εἰς τὴν Τερκίαν, ἢ προσωρινῇ ἀποσολή των θέλει ἔχει σκοπούμενον νὰ συμβουλευέν τοὺς Ἕλληνας, νὰ σβύσουν τὰς διχονοίας, αἱ ὁποῖαι κατασπαράττουν τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ μεταφέρωνται ὅπου ἡ παρουσία των εἶναι ἀναγκαία.

Ἐνωπλισμένοι ἐξ ἀνάγκης ἀπὸ μεγάλην ἡ•

δικήν δύνανται, τὴν ὁποίαν θέλει αὐξάνειν· παρουσία τῶν τριῶν στόλων, δὲν θέλουν τὴν μεταχειρισθῆ παρὰ διὰ νὰ ἐπιταχύνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Συνθήκης τῆς Λονδίνου.

Ἐπὶ τοιούτῳ σκοπῷ, θέλουν συσχεφθῆ μετὰ τὰς Ἑλληνικὰς Ἀρχάς, καὶ κατ' ὄνομα μετὸν Κόμητα Καποδίστριαν, εἰς τὸν ὁποῖον δικαίῳ τῷ λόγῳ αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ἔχουν ἰδιαιτέραν ἐμπιστοσύνην.

Περὶ τῶν ὁρίων τῆς νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ μετὰ ποῖα μέσα ἡμπορεῖ νὰ γένη ἡ διαγραφὴ τῶν, κατὰ τὸ σχέδιον τὸ ὁποῖον παρεδέχθησαν εἰς τὸ ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου Πρωτόκολλόν των οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις. Ἡ βάση αὕτη μᾶς φαίνεται ἰκανή, καὶ καὶ ἀνάλογος μετὰ τὰς εὐλόγους ἐπιθυμίας τῶν Ἑλλήνων.

Περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν πόρων, καὶ περὶ διαπραγματεύσεως τῆς ἄνω εἰρημένου δανείου.

Περὶ τοῦ καταλληλοτέρου τρόπου νὰ κυβερνηθῇ ἡ Ἑλλάς, περὶ τῆς ἐσωτερικοῦ διοργανισμοῦ της, περὶ ἐκλογῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Κράτους, περὶ νομοθετικοῦ, διοικητικοῦ καὶ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ, περὶ τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεών της, ἀποφεύγοντες πάντοτε ὅ,τι ἡμπορεῖ νὰ προξενήσῃ συχνὰς συγκρούσεις καὶ φιλονεικίας μετὰ τὴν Τυρκίαν.

Περὶ τοῦ ποσὸς τοῦ φόρου, καὶ περὶ τῶν ἀποζημιώσεων πρὸς τὴν Πόρταν.

Περὶ τῶν ἐμπορικῶν ἀναγκαίων προνομίων εἰς τὰς Νήσους καὶ εἰς τὴν στερεάν τῆς Ἑλλάδος.

Περὶ τῆς ἐγγυήσεως, τὴν ὁποίαν θέλουν δώσει αἱ μεσολαβεῖσαι Δυνάμεις.

"Αν οἱ Τῦρκοι δεχθῶν τὰς τελευταίας προτάσεις μας, οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν Δυνάμεων θέλουν προχωρήσει εὐκολώτερον καὶ ταχύτερον εἰς τὰς ἐργασίας των, ὕστερον ἀπὸ αὐτὰς τὰς προκαταρκτικὰς.

"Αν αἱ προτάσεις μας ἀπορρίφθῶν, δὲν μένει εἰς τὰς Ἀντιπροσώπους παρὰ νὰ ἐξακολουθήσω τὰς ἐργασίας των, ἕως ὅτε νὰ ᾔναι εἰς κατάστασιν νὰ συντάξῃ μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν ὁριστικὴν Συνθήκην, περὶ ἧς ὠμιλήσαμεν ἀνωτέρω, καὶ ἣτις θέλει παρυσιασθῇ εἰς τὴν Πόρταν διὰ νὰ τὴν ὑπογράψῃ.

"Ὅσον διὰ τὰ στρατιωτικὰ μέτρα διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πελοποννήσου, θέλουν ληφθεῖ καὶ αὐτὰ μὲ τὸν ἴδιον τρόπον, καὶ μὲ τὴν μεσολάβησιν τῶν Ναυάρχων.

Δὲν μένει παρὰ νὰ προσθέσωμεν ἔτι μίαν παρατήρησιν.

Αἱ τρεῖς Δυνάμεις δὲν ἐδέχθησαν καμμίαν μεσιτείαν εἰς τὰς μετὰ τῆς Πόρτας διαπραγματεύσεις καὶ διαφοράς των. Ξένη μεσιτεία δὲν εἶναι, οὔτε θέλει εἶναι δεκτὴ ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα ἐπ' οὐδεμιᾷ περιστάσει ἢ προσχήματι· διότι ὅχι μόνον δὲν θέλει ἔχει κανένα ἀποτέλεσμα, ἀλλ' οὔτε εἶναι ἴδιον τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν τριῶν Αὐλῶν νὰ ἀπολαύσουν τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ δι' ἄλλου μέσου. "Αλλως τε, τὰ ἄτοπα ἐπακόλουθα τοιαύτης μεσιτείας ἀνεπτύχθησαν μὲ τόσῃν δυνάμειν ἀπὸ

τὴν Αὐλὴν τῷ Λονδίνου, ὅταν ἔγινε τοιαύ-
τη πρότασις, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ δικαιο-
λογήσωμεν καλήτερα τὴν γνώμην μας, παρὰ
ἀναφέροντες τὴν ἰδικὴν της.

Παρακαλεῖσαι, Πρίγγιψ, νὰ ἀναγνώσῃς καὶ
νὰ κοινοποιήσῃς ἀντίγραφον τῆς παρούσης
εἰς τὸν πρῶτον Γραμματεῖα τῆς Ἐπικρατείας
τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, καὶ νὰ κα-
ταχωρήσῃς τὸ περιεχόμενον εἰς τὸ Πρωτό-
κολλον τῷ Συμβουλίῳ.

Αἱ προτάσεις μας προβλέπουν ὅλας τὰς πε-
ριστάσεις. Ὁ Αὐτοκράτωρ περιμένει ἀνυπομό-
νως τὴν ἀπάντησίν Σου, Πρίγγιψ, πλὴν μὲ
τὴν πεποίθησιν ὅτι ἔδωσεν εἰς τὰς Συμμά-
χους του νέα δείγματα τῆς μετριοφροσύνης
του, καὶ ὅτι θέλει εὖρει ἐκ μέρους των τὴν αὐ-
τὴν εἰλικρίνειαν, τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν, τὴν
αὐτὴν ἀφιλοκέρδειαν, τῶν ὁποίων λαμπρό-
τατα δείγματα ἔδωσαν αἱ ἐν Κωνσταντινου-
πόλει διαπραγματεύσεις, καὶ ἡ μάχη τῷ Νεο-
κάστρου, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὑπεγράφη ἐν Λον-
δίνῳ ἡ εὐτυχὴς καὶ ἀξιομνημόνευτος ἔνωσις
τῆς 6 Ἰουλίου.

ΝΕΣΣΕΛΡΟΔΕ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τοῦ Κόμητος Λα Φερонаί

(Ἵπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς
Γαλλίας)

Πρὸς τὸν Πρίγκιπα Πολυγνάκ,

Ἐν Παρισίοις
τὴν 28 Ἀπριλίᾳ, 1828.

Πρίγκιψ!

Καὶ προλαβόντως Σᾶς εἰδοποίησα, ὅτι ἡ
Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐμελίτα νὰ ἐξετάσῃ, μὲ ὁ-
λην τὴν δυνατὴν προσοχὴν, τὴν ἀπὸ 5 τοῦ
τρέχοντος πρὸς Ἑμᾶς κοινοποιήσιν τῆς Δόρ-
δου Δύδλεϋ.

Διὰ τῆς παρέσης σπεύδω νὰ Σᾶς γνωστο-
ποιήσω τὰς παρατηρήσεις τῆς Α. Μ. εἰς τὴν
ῤηθεῖσαν Κοινοποιήσιν, καὶ τὰς ἰδιαιτέρας ἰ-
δέας Της, ὅσας θεωρεῖ ἀρμοδίους νὰ ἐπιτύχῃ
τὸν πρὸς ὃν ὅρον τῆς Συνθήκης τῆς 6 Ἰν-
λίᾳ, διὰ νὰ τὰς κοινοποιήσετε εἰς τὴν Κυ-
βέρνησιν τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος.

Ἡ πρώτη παρατήρησις τῆς Α. Μ. ἀφορᾷ
αὐτὸ τὸ κίνημα τῆς Αὐλῆς τῆς Λονδίνῃς. Καὶ
τῶρόντι, ἡ Συνθήκη τῆς 6 Ἰνλίᾳ εἶναι πάν-
τοτε εἰς πλήρη ἰσχύν. Κανεὶς ἀκόμη δὲν εἶ-
πεν, ὅτι κατηργήθη, καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρ-
νησις δίδει μόνον νέον δεῖγμα τῆς ὑπάρξεως
τῆς Συνθήκης αὐτῆς, διότι μᾶς προσκαλεῖ νὰ
δώσωμεν τὴν γνώμην μας ὡς πρὸς τὸ νόημα
μερικῶν ἄρθρων τῆς. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡ Συν-

Θήκη ὑπάρχει, πρέπει νὰ ἐκτελεσθῇ. Κατὰ
 τὸ ἄρθρον Γ', ὁ συμβιβασμὸς ὅστις μέλλει
 νὰ προβληθῇ εἰς τὴν Πόρταν θέλει διαπραγ-
 ματευθῇ μεταξὺ τῶν τριῶν Δυνάμεων, αἱ
 ὁποῖαι ὑπέγραψαν τὴν Συνθήκην τῆς Λονδί-
 νου, καὶ τῶν δύο διαμαχομένων μερῶν. Κα-
 τὰ τὸν τρίτον Παράγραφον τῆς Συμπληρω-
 τικοῦ καὶ μυστικοῦ "Αρθρου τῆς Συνθή-
 κης, αἱ τρεῖς Δυνάμεις, ἔχουσαι ἀπόφασιν νὰ
 ἐξακολουθήσουν τὸ ἔργον τῆς εἰρηνοποιήσεως
 εἰς τὰς συμφωνηθείσας βάσεις, ὅποιανδήποτε
 ἀνδίστασιν καὶ ἂν ἀπαντήσουν ἐκ μέρους τῶν
 Τερκῶν ἢ τῶν Ἑλλήνων, ἔδωσαν πληρεξ-
 σιότητα εἰς τὰς Ἀντιπροσώπους των ἐν Λονδί-
 νῳ νὰ συσκεφθῶν καὶ ἀποφασίσουν τὰ ἔσχα-
 τα μέτρα, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἀναγκασ-
 θῶν νὰ λάβουν. Εἰς τὰς συνδιαλέξεις των οὐ
 ῥηθέντες Ἀντιπρόσωποι ἔλαβον ὑπ' ὄψιν ὅλα
 τῆς αὐτῆς φύσεως τὰ ζητήματα, τῶν ὁποίων
 τὴν λύσιν ζητεῖ σήμερον ἡ Αὐλὴ τῆς Λονδί-
 νου, καὶ ὀνομασί ἐπροβλήθη νὰ συζητηθοῦν
 τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος. Ἡ μέθοδος αὕτη ἦ-
 τον ἡ προσφυνεστάτη, καὶ εἶχε τὸ διπλὸν προ-
 τέρημα· ἐκέρδιζε καιρὸν, καὶ διετήρει τὴν
 ἐνότητα τῶν σκοπῶν καὶ τῶν κινήματων τῆς
 Συμμαχίας, ἥτις ἦτον ἡ βάση τῆς Συνθήκης.

"Αν λοιπὸν μένωμεν ἤδη σύμφωνοι μετὰ
 τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ζητήμα-
 τα, ἐξ ἐνὸς μέρους παραβαίνομεν τὸ "Αρθρον
 Γ', τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ τὴν συνδρομὴν τῶν
 τριῶν Αὐλῶν, τῶν Τουρκῶν καὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων, καὶ κατ' ἐξοχὴν θέλομεν κοπιᾶσαι εἰς

μάτην· καὶ ἀφ' ἑτέρου, παραβαίνομεν τὰς εἰς τὸ μυστικὸν "Ἀρθρον ὑποσχέσεις μας, αἱ ὁποῖαι δίδουν εἰς τοὺς ἐν Λονδίνῳ Πρέσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσῃ τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Συνθήκης ζητήματα. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀκυροῦμεν τὴν Συνθήκην, τὴν ὁποίαν ὁ Βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ νὰ διατηρήσῃ, ἐν ὅσῳ οἱ Σύμμαχοί του δὲν τὴν διαλύσουν, καὶ ἡδέλαμεν τὴν κηρύξει ὡς διαλελυμένην, ἂν ἀπομακρύνωμεν τὴν Ῥωσσίαν ἀπὸ τοῦ Συμβουλίου, καθὼς μᾶς προτείνει σήμερον ἡ Ἀγγλία. Ἡ Αὐλὴ τοῦ Λονδίνου ὁμολογοῦσα εἰς τὴν Ἐπιστολὴν, τὴν ὁποίαν Σᾶς διεύθυνεν, ὅτι ὁ κατὰ Τουρκίας χωριστὸς πόλεμος τῆς Ῥωσσίας θέλει τὴν ἐμποδίσαι νὰ δεχθῇ τὴν πρότασιν τῆς, φαίνεται νὰ πιστεύῃ, ὅτι ἡμπορεῖ νὰ προοδεύσῃ χωρὶς τὴν Ῥωσσίαν. Καθ' ἡμᾶς, εἶναι τὸ ἴδιον νὰ κηρύξωμεν τὴν Συμμαχίαν διαλελυμένην. Ὡς πρὸς τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐξηγηθῶμεν, διὰ νὰ μὴ μένῃ κεφάλαιον τόσον οὐσιώδες εἰς ἀμφιβολίαν.

"Ἄν ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα παρεδέχετο τὴν μεσιτείαν τῶν τριῶν Αὐλῶν, καὶ τὴν ἀνακωχὴν, τὴν ὁποίαν ἐπρότειναν εἰς αὐτὴν, ἐβλεπέ τις τὴν ἀνάγκην νὰ προετοιμασθοῦν αἱ βάσεις τῆς μελλούσης διαπραγματεύσεως, νὰ προσδιορισθῇ τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ ποσὸν τῆς φόρου. Ἀλλὰ πόσον ἀπέχομεν ἀκόμη ἀπὸ τοιαύτης θέσιν! Ἡ Πόρτα δὲν δέχεται σήμερον, καθὼς καὶ προλαβόν-

τως, τὴν μεσιτείαν τῶν Δυνάμεων. Δὲν γνω-
ρίζει ἀνακωχὴν, δὲν δίδει ἀμνηστίαν καὶ
μερικὰ προνόμια, εἰμὴ ἐπὶ συμφωνίᾳ νὰ ὑ-
ποτεθοῦν οἱ Ἕλληνες. Βέβαια, ὅταν προ-
βληθῇ εἰς αὐτὴν νὰ διαγράψῃ τὰ σύνορα
τοῦ Κράτους των, νὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐ-
τοὺς τὰς Τουρκικὰς ἰδιοκτησίας, νὰ μὴν ἔχη
μόνη τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ
των, θέλει ἀπορρίψει πολὺ μακρὰν παρο-
μοίαν συμφωνίας, καὶ θέλει φανῇ τόσον πε-
ρισσότερον δύσκολος, καθ' ὅσον θέλει ἐν-
νοήσῃ πάραυτα, ὅτι ὁ σκοπὸς τῶν δύο ἐκ
τῶν τριῶν Δυνάμεων δὲν εἶναι νὰ τὴν ὑπο-
χρεώσουν διὰ τῆς βίας.

Ἡ Αὐλὴ τοῦ Λονδίνου προτείνει, ἂν ἡ
Πόρτα δὲν συγκατανεύσῃ νὰ ἔμβῃ εἰς δια-
πραγματεύσιν, καὶ νὰ στείλῃ ἐπίτροπόν της
διὰ νὰ κανονισθῇ πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ χρη-
ματικὸν μέρος, τότε οἱ Ἀντιπρόσωποι τῆς
Συμμαχίας νὰ τὸ κανονίσουν μόνοι. Ἀλλ'
ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ ἀνηήκοντος μέ-
ρους, εἰς τί θέλει χρησιμεύσει αὕτη ἢ ἐργα-
σία; Θέλουν νὰ τεθῶσιν αἱ βάσεις τοῦ συμ-
βιβασμοῦ διὰ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἔπειτα νὰ
προβληθῇ εἰς τὴν Πόρταν ὡς τελευταία ἀ-
πόφασις; Ἀλλὰ μία τελευταία ἀπόφασις δὲν
χρησιμεύει τίποτε, εἰς ὅποιον δὲν θέλει νὰ
μεταχειρισθῇ καὶ τὴν βίαν. καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἀγ-
γλία δὲν θέλει νὰ κάμῃ πόλεμον ἐναντίον τῆς
Τυρκίας, εἶναι πάντῃ περιττὸν, νὰ διευθύνῃ
εἰς αὐτὴν καὶ τὰς τελευταίας ἀποφάσεις της.

Ἀφ' ἐτέρου μέρους, οὐτ' οἱ Ἕλληνες θέλου-

σιν εἶναι περισσότερον διατεθειμένοι ἀπὸ τῆς
 Τούρκης νὰ παραδεχθῶν τὰς παρὰ τῆς Ἀγγ-
 λίας προτεινομένας βάσεις. Ἄν παρατηρή-
 σουν τὴν Ῥωσσίαν, συμφώνως μὲ ἡμᾶς, νὰ
 ζητῇ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῆς Συνθή-
 κης τοῦ Λονδίνου, τότε βέβαια θέλουν συμ-
 μορφωθεῖ καὶ αὐτοὶ μὲ τὰς ἀρχάς της, θέ-
 λουν λάβει πρὸ ὀφθαλμῶν, ὅτι πρέπει νὰ ἐ-
 ξήρτηνται ἀπὸ τὴν Πόρταν, νὰ πληρῶνεν
 εἰς αὐτὴν φόρον κτλ.

Ἄλλ' ἂν παρατηρήσουν, ὅτι ἡ Ῥωσσία,
 διαλύσασα τὰς δεσμοὺς τῆς Συνθήκης, προ-
 χωρεῖ μόνη νὰ ἐκδικηθῇ τοὺς Τούρκους, καὶ
 νὰ ἀπολαύσῃ ὅ,τι συμφέρει εἰς αὐτὴν, τότε
 καὶ αὐτοὶ θέλουν ἀρχίσει νὰ συλλαμβάνουν
 ἐλπίδας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον βασίμους,
 ἀλλὰ τῶν ὁποίων ἀποτέλεσμα θέλει εἶναι νὰ
 τοὺς ἀποκαταστήσῃ κωφοὺς εἰς κάθε πρότα-
 σιν, ἥτις δὲν ἔχει βάσιν τὴν ἀνεξαρτησίαν
 των. Ἄν λοιπὸν δὲν δεχθῶσι καὶ αὐτοὶ τὰς
 παρὰ τῆς Ἀγγλίας προτεινομένας βάσεις, θέ-
 λουν μεταχειριθῇ τὴν βίαν κατ' αὐτῶν; Θέ-
 λουν κινήσει πόλεμον κατ' αὐτῶν, ὅταν ἔ-
 χουν ἀπόφασιν νὰ μὴ τὸν κινήσουν κατὰ
 Τουρκῶν;

Ἡ Α. Μ. νομίζει λοιπὸν, ὅτι ἡ πρότασις
 τῆς Αὐλῆς τοῦ Λονδίνου, ἂν πραγματοποιη-
 θῇ, θέλει θέσει τὰς δύο Αὐλὰς ἐκτὸς τῆς γραμ-
 μῆς τῆς Συνθήκης, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμοῦν
 νὰ διατηρήσουν μέχρι τελευταίας στιγμῆς.
 Ἄλλ' οὐχ ἥττον ἐνόμισε χρεὸς Της νὰ ἐξετά-
 σῃ λεπτομερῶς, καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν

γνώμην της εἰς τὰ διάφορα κεφάλαια, τὰ ὅποια συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν πρότασιν Της.

Τὸ πρῶτον ἀναφέρεται εἰς τὴν ὁροθεσίαν τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἀληθές, ὅτι περιορίζοντες τὰ ὅρια εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ εἰς τὰς Νήσους, δίδομεν εἰς τοὺς Ἕλληνας γῆν εὐκόλον νὰ ὑπερασπισθοῦν ἐναντίον ἐχθρικῶν προσβολῶν, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἤμποροῦν μὲ περισσοτέραν εὐκολίαν νὰ ἐφαρμοσθοῦν, ὅσα μέτρα κρίνει ἱκανὰ ἡ Αὐλὴ τοῦ Λονδίνου, διὰ νὰ ὑποχρεώσεν τὰ Αἰγυπτιακὰ καὶ Τουρκικὰ στρατεύματα νὰ ἀναχωρήσουν. Εἶναι ἰδέα, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς πρῶτοι ἐπροτείναμεν (πάντοτε ὅμως ὑποθετικῶς) εἰς τὸ σχέδιον, τὸ ὁποῖον εἶχαμεν προετοιμάσει διὰ τὸ Συμβούλιον, καὶ τὸ ὁποῖον ἐπισυνήφθη εἰς τὴν ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου Ἐπιστολὴν τοῦ Βαρώνου Δαμᾶς, πρῶην ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Α. Μ. πρὸς τὸν Κ. Ρόθ (Roth). Ἀλλ', εἰς τὴν παροῦσαν στάσιν τῶν πραγμάτων, τὸ σχέδιον τοῦτο θέλει ἀπαντήσῃ μεγάλης δυσκολίας. Ἐκ μέρους τῶν Τούρκων· διότι ἀπὸ τὸν Νοέμβριον ἄλλαξαν γλῶσσαν, καὶ ζητοῦν τὴν ἀπόλυτον ὑποταγὴν τῶν Ἑλλήνων. Ἐκ μέρους τῶν τελευταίων· διότι εἰς τὴν ἐποχὴν, τὴν ὁποίαν ἀνέφερα, ἤρχησαν νὰ συλλαμβάνουν πολὺ μεγαλητέρας ἐλπίδας. Καὶ τῶνόντι, εἰς τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβούλια τῶν Πρέσβεων, ὁ Κ. Στρατφόρδ Κάνιγκ εἶπεν, ὅτι τὸ νέον Ἑλληνικὸν Κράτος θέλει ἐκτείνεται ἀπὸ τὸν Κόλπον τοῦ Βώλου μέχρι τοῦ Κόλπου τῆς

"Αρτης, καὶ ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Κ. Κάνιγκος ἐγνωστοποιήθη εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος. Ἐκτὸς τούτου, ἂν παρατηρήσωμεν τὸ Πρωτόκολλον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει Συμβουλίου τῆς 4 Σεπτεμβρίου, δέλομεν εὖρει εἰς τὴν παραδεχθεῖσαν Γραμμὴν διὰ τὸν διὰ θαλάσσης ἀποκλεισμόν ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων, ὅτι παρεδέχθησαν τὰ ἴδια ὅρια, καὶ ὅτι ἡ Ῥωσσία εἰς τὸ ἀπὸ 25 Δεκεμβρίου, 1827 (6 Ἰαννουαρίου, 1828) ὑπόμνημά της, θεωρεῖ ὅτι πρέπει νὰ ληφθῇ ἡ αὐτὴ Γραμμὴ ὡς βάσις τοῦ νέου Κράτους.

"Αν λοιπὸν τὸ προτεινόμενον σήμερον παρὰ τῆς Ἀγγλίας σχέδιον ὁροθεσίας εὕρισκῃ ἀντίστασιν καὶ ἐκ μέρους τῶν Τούρκων, τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς Ῥωσσίας, δὲν ἤμποροῦμεν ποτε νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι θέλει ἐκτελεσθῇ. Ἴσως ἤμπορεῖ νὰ ἐκτελεσθῇ, ἂν ἐσυμπεριλαμβάνοντο ἡ Ἀττικὴ καὶ ἡ Εὐβοία· καὶ ἰδοὺ ποῦ ἐπιστηρίζεται ἡ γνώμη μας. Ἡ Πελοπόννησος περιέχει βέβαια προσδιωρισμένην περιοχὴν, ἥτις κατὰ πρώτην προσβολὴν φαίνεται, ὅτι ἔχει ὅλα τὰ ἀναγκαῖα συστατικά, διὰ νὰ σχηματίσῃ Κράτος ἢ ἀνεξάρτητον, ἢ μόνον χωρισμένον, ἀλλ' ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὴν Πόρταν. Ἄς παρατηρήσωμεν ὅμως, ὅτι ἡ Πελοπόννησος, περιοριζομένη ἀπὸ τὸν Ἰσθμὸν, δὲν εἶναι ἀρκετὰ προφυλαγμένη. Πρέπει νὰ ἔχῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν της καὶ τὰ γειτονικὰ στενά. Ἀλλὰ ποίαν ἔκτασιν ἔχον αὐτὰ τὰ στενά;

Ἀφ' ἑτέρων μέρους, δὲν πρέπει νὰ μᾶς λαν-

θάγη, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ὑπόθεσις κατεστάθη
 ἀρκετὰ σημαντικὴ ἐξ αἰτίας τῆς ἀρχαίας λαμ-
 πρότητος τέτις τῆς Ἑθνεῖς. Τὰ πνεύματα εἰς
 τὴν Εὐρώπην ἐξήφθησαν μὲ μόνην τὴν ἰ-
 δίαν, ὅτι ἀνεστήθη ἡ παλαιὰ Ἑλλάς. Ὁ σκο-
 πὸς τῶν τριῶν Αὐλῶν δὲν ἦτο νὰ πραγμα-
 τοποιήσουν χίμαιρας. Ἀλλ', ἂν περιορισθῶν
 εἰς μόνην τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Πελοπον-
 νήσου ἀπὸ τὸν Τερρικὸν ζυγὸν, ποτὲ ἡ Εὐ-
 ρώπη δὲν θέλει στοχασθῇ, ὅτι ἔκαμαν τίπο-
 τε ὑπὲρ Ἑλλάδος. Γενικὴ κατακραυγὴ λύπης
 καὶ ἀγανακτήσεως θέλει σηκωθῇ, ἂν ἡ πόλις
 τῶν Ἀθηνῶν, στολισμένη ἀκόμη μὲ τὴν ἀρ-
 χαίαν εὐκλείαν της, ἐπιστρέψει πάλιν εἰς τὴν ἐ-
 ποιείδιστον ἐξουσίαν τῆς Σουλτὰν Βαλιδέ.
 Ἄν ἡ Ἀττικὴ ἐνωθῇ μὲ τὴν Πελοπόννησον,
 εἶναι ἄφευκτον νὰ προστεθῇ καὶ ἡ Εὐβοία·
 διότι, ἂν μένη εἰς τὰς Τούρκους, ἡ νῆσος αὐ-
 τη θέλει εἶναι εἰς καθημερινὸν πόλεμον μὲ τὸ
 νέον Κράτος, καὶ ἡ γειτονικὴ θέσις τῶν με-
 ρῶν θέλει ἀνάψει ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τὸν
 πόλεμον, τὸν ὁποῖον ἐπροσπαθήσαμεν νὰ
 παύσωμεν. Διὰ νὰ νικήσωμεν τὴν δυσκο-
 λίαν, ἡ ὁποία θέλει γεννηθῇ ἐπὶ λόγῳ, ὅτι
 ἡ Εὐβοία δὲν ἐπαναστάτησε, καθὼς ἄλλα μέ-
 ρη, ἡμποροῦμεν νὰ παραδεχθῶμεν τὴν γνώ-
 μην ἐνὸς πλοιάρχου τοῦ Ἀγγλικῆς Στόλου, ὅ-
 στις ἐπρότεινε νὰ μετοικήσουν εἰς τὴν Εὐ-
 βοίαν οἱ κάτοικοι τῆς Σάμου, οἵτινες ὡς γεί-
 τονες τῶν παραλίων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας θέ-
 λον ὑπόκεινται εἰς καθημερινὰς ἐχθροπρα-
 ξίας ἐκ μέρους τῶν Τούρκων, καὶ νὰ περά-

σουν οἱ Τῦρκοι τῆς Εὐβοίας εἰς τὴν Σάμον. Εἰς ὑπόθεσιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὰ πάντα εἶναι συνδεδεμένα μὲ ἀπείρους δυσκολίας, ἡ πρότασις τῆς Ἀγγλου Πλοιάρχου δὲν εἶναι δυσκατόρθωτος.

Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ζητεῖ τὴν γνώμην μας περὶ τοῦ ποσῶς τῶν ὄσων οἱ Ἕλληνες πρέπει νὰ πληρώσων διὰ τὰς Τυρκικὰς ιδιοκτησίας, αἱ ὁποῖαι θέλων μένει εἰς αὐτὺς, καὶ προτείνει νὰ διορισθῇ Ἐπιτροπὴ, διὰ τὰ κανονίσῃ τὸ ποσὸν αὐτὸ καὶ ἐν ἐλλείψει ἀντιπροσώπου τῆς Πόρτας. Ἀποκρινόμεθα μὲ εὐλικρίνειαν, ὅτι δὲν ἔχομεν καμμίαν ιδέαν ὅτε περὶ τοῦ ποσοῦ, οὔτε περὶ τῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος, ιδιοκτησιῶν. Ἐπιμένομεν ὅμως καὶ ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τῆτο, ὅτι ἐνασχολούμενοι ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς ζήτημα, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὸ γράμμα καὶ ἔννοιαν τῆς Συνθήκης, δὲν πρέπει νὰ ἐξετασθῇ εἰμὴ μετὰ τὴν συγκατάνευσιν τῆς Πόρτας εἰς τὴν μεσιτείαν τῶν τριῶν Δυνάμεων, καὶ εἰς τὴν ἀνακωχὴν, τοιαύτην καθὼς τὴν ἐπρότειναν, παραβαίνομεν προφανῶς τὰς συμφωνίας, τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦμεν νὰ διατηρήσωμεν. Μᾶς φαίνεται μάλιστα, ὅτι ἀθετούμεν τὰς πρὸς τὴν Πόρταν ὑποσχέσεις μας, τὴν ὁποίαν εἰδοποιήσαμεν, ὅτι θέλει λάβει μέρος εἰς ὅλας τὰς περὶ συμβιβασμῶν διαπραγματεύσεις.

Τὸ περὶ ἑτησίῃς φόροις ζήτημα μᾶς φαίνεται ἐπιδεκτικὸν τῶν αὐτῶν παρατηρήσεων, καθὼς καὶ τὸ ἀνωτέρω.

Τὸ ζήτημα, πόσον θέλει ἐπεμβαίνει ἡ Πόρ-

τα εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μᾶς φαίνεται ὡσαύτως, ὅτι δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀποφασισθῇ χωρὶς τὴν Πόρταν. Μ' ὅλον τὸτο οἱ τύποι καὶ τὰ μέσα, τὰς ὁποίας προβάλλει ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀποβλέπουν νὰ δώσῃν εἰς τὸν Σουλτᾶνον τὸ δικαίωμα νὰ ἡμπορῇ, εἰς δύο ἐπαναλήψεις, νὰ ἀπορρίψῃ τὰς ἐκλογὰς, τὰς ὁποίας δὲν ἐγκρίνει, δύνανται νὰ χρησιμεύσῃν ὡς βάσις κατάλληλος τῆς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου μελλέσης διαπραγματεύσεως.

Ἡ Α. Μ. παρετήρησεν, ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, κατὰ συνέπειαν τῶν προτάσεων τῆς, προβάλλει νὰ κοινοποιηθῇ εἰς τὴν Πόρταν ἡ λύσις των, καὶ νὰ γνωστοποιηθῇ τοῦτο εἰς τὰς ἄλλας Αὐλὰς τῆς Εὐρώπης, αἱ ὁποῖαι κατ' ἀρχὰς ἔλαβαν μέρος εἰς τὰ Συμβέλια τῆς Πετροπόλεως. Ἡ Α. Μ. ἶδε μὲ ὄχι μικρὰν ἀπορίαν τὴν πρότασιν ταύτην, τῆς ὁποίας ἡ ἄμεσος συνέπεια θέλει εἶναι νὰ διαλύσῃ διὰ μιᾶς τὴν Συμμαχίαν, τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλία ἐπιθυμεῖ νὰ στερεώσῃ. Καὶ τωόντι, ἃς μὴ λησμονήσωμεν, ὅτι αὕτῃ ἡ Γαλλία δὲν εἶχε μέρος εἰς τὸ Συμβέλιον τῆς Πετροπόλεως. Σήμερον ἀποτελεῖ μέρος τῆς Συμμαχίας· ἡ δὲ Ῥωσσία, ἣτις ἦτον ἑξάρχῃς, ἐπαπειλεῖται πραγματικῶς νὰ ἀποκλεισθῇ, διότι δὲν θέλει βέβαια νὰ ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὰς βάσεις τῆς Συνθήκης, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν προηγουμένην συγκατάνευσιν τῆς Πόρτας ὡς πρὸς τὴν μεσιτείαν καὶ τὴν ἀνακωχὴν. Ἐπειτα, ἡ Ἀγγλία δὲν πρέπει νὰ

λησμονήσῃ, ὅτι μόνον διὰ τὰ ἀποφύγεῖν τὰς ἐκ τῶν Συμβουλίων ἀρχοπορίας, ἐσάλη ὁ Λόρδος Βελιγγτὼν εἰς τὴν Πετρούπολιν, ὅπου καὶ ὑπέγραψε τὸ Πρωτόκολλον τῆς 4 Ἀπριλίου. Ἡ Α. Μ. ὁμολογεῖ, ὅτι δὲν ἤμπορεῖ νὰ παραδεχθῇ τοιαύτης φύσεως παρεκτροπὴν ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς Συμμαχίας, παραδεδεγμένας εἰς τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου.

Ἀφ' οὗ ἐξηγήσεν ἐλευθέρως τὴν γνώμην τῆς εἰς τὰς προτάσεις τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. νομίζει χρέος τῆς νὰ καθυποβάλλῃ εἰς τὴν σκέψιν τῆς μερικᾶς προτάσεις, τὰς ὁποίας θεωρεῖ προσφυνεῖς διὰ νὰ ἐπιταχύνουν εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ περὶ εἰρηνοποιήσεως σκοποῦ τῶν Συμμάχων Αὐλῶν. Αἱ προτάσεις αὗται δὲν ἀπομακρύνονται διόλου ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς Συνθήκης· καὶ, ἐπειδὴ ἡ Αὐλὴ τῆς Λονδίνου δεικνύει τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μένῃ πιστὴ εἰς αὐτήν, ἡ Α. Μ. νομίζει, ὅτι δὲν θέλει τὰς θεωρήσει ἀπαραδέκτους.

Στοχάζεται λοιπὸν, ὅτι εἶναι τῆς μεγαλητέρας ἀνάγκης νὰ δοθῶσιν εἰς τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ἐνὸς μέρους, χρηματικὰ βοηθήματα, καὶ ἀφ' ἑτέρου ἡθικὴ ὑποστήριξις, ἵκανὴ νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν τὴν δύναμιν, τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει. Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ ἡ Α. Μ. Προτείνει:

Α'. Νὰ χορηγηθῶσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν αὐτήν, εἰς διαφόρους μῆνας καὶ διὰ τῶν Ναυ-
ἀρχων, ποσότης ἴση μὲ ἐκείνην, τὴν ὁποίαν ὁ Κόμης Καποδίστριας ἤθελε νὰ δανεισθῇ

μὲ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Αὐλῶν: δηλαδὴ 1,000,000 λίρας Στερλίνας. Ἡ Α. Μ. εἶναι ἀποφασισμένη νὰ δώσῃ, διὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς 500,000 φράγκα κατὰ μῆνα, μέχρι συμπληρώσεως τῆς τρίτης μέρας τῆς δανείας: δηλαδὴ 8,000,000. Ἄν ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις συγκατετίθετο νὰ κάμῃ τὴν αὐτὴν θυσίαν, δὲν εἶναι ἀμφιβολία, ὅτι ἡ Ῥωσσία θέλει μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τῆς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ κοινὴ συνέργεια τῶν τριῶν Αὐλῶν θέλει διατηρηθῇ, καὶ δὲν στοχαζόμεθα, ὅτι ἡ Ἀγγλία, πρὸς ἐπίτευξιν τοιούτου σκοποῦ, δὲν θέλει σπεύσει νὰ παραδεχθῇ τὴν πρότασιν αὐτῇν.

Β'. Νὰ διορίσωμεν ἀμέσως Προξένους, διὰ νὰ συνδέσωμεν σχέσεις ἐμπορικὰς μὲ τὰς Ἑλλήνας. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐπρόβλεψεν ἐπισήμως ὁ πρῶτος παράγραφος τῆς Συμπληρωτικοῦ καὶ μυστικοῦ Ἀρθροῦ τῆς Συνθήκης τοῦ Λονδίνου. Τὸ, περὶ οὗ ὁ λόγος, μέτρον ἔμελλε νὰ ληφθῇ μετὰ τὴν προθεσμίαν τοῦ ἐνὸς μηνὸς, ἥτις περιορίσθη εἰς ἡμέρας δέκα πέντε, καὶ ἐπροβλήθη εἰς τὴν Πόρταν διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἐντὸς αὐτῆς, ἂν δέχεται τὴν μεσιτείαν καὶ τὴν ἀνακωχὴν. Ἀπέρριψε καὶ τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην, καὶ εἶναι ἤδη ὡς ἔγγιστα ὀκτῶ μῆνες, ἀφ' ὅτε παρῆλθεν ἡ προθεσμία. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰς τὸν ῥηθέντα παράγραφον συμφωνίαν, "ὅτι οἱ Πρό-
 " ξενοὶ θέλουν σταλῇ, ἐν ὧσιν ὑπάρχουσιν εἰς
 " τὴν Ἑλλάδα Ἀρχαὶ ἀξίαι νὰ διατηρη-
 " σουν ἐμπορικὰς σχέσεις, ἡ συμφωνία αὐ-

τη ἐκπληρώθῃ, ἀφ' ὅτου ὁ Κόμης Καποδίστριας ἔλαβε τὰς ἡνίας τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Α. Μ. νομίζει λοιπὸν, ὅτι αἱ Δυνάμεις ἔχουσιν ἐντελῶς τὸ δικαίωμα νὰ διορίσῃν καὶ νὰ στείλουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐμπορικὰς Πράκτορας.

Ἐκτὸς τούτου ἡ Α. Μ. προτείνει νὰ συναχθῶσιν αἱ τρεῖς Πρέσβεις εἰς τὴν Κέρκυραν, διὰ νὰ ἐπαναλάβῃν τὰς ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιμονῆς τῆς Πόρτας διακοπεῖσας διαπραγματεύσεις, ἅμα ἡ ἰδία φανῇ εὐδιάθετος κατὰ τούτο. Δὲν στοχαζόμεθα, ὅτι ἡ Ἀγγλία θέλει δείξει ἐναντιότητα εἰς τὸ νὰ ἐνωθῇ εἰς Κέρκυραν καὶ ὁ Πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας μετὰ τῶν δύο ἄλλων, διότι ἡ παρουσία του θέλει εἶναι σύμπτωμα εἰρήνης· καὶ, ἂν φοβῇται τὴν σύμπραξιν τοῦ Ῥωστικοῦ στόλου, δὲν εἶναι δι' ἄλλο, εἰμὴ διότι τὸν θεωρεῖ ὡς ἐνδειξὴν πολέμου. Κατὰ συνέπειαν, ὁ Βασιλεὺς προτείνει εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ Λονδίνου νὰ στείλῃ ἀμέσως εἰς Κέρκυραν τὸν Κ. Στρατφόρδ Κάινγκ, καὶ νομίζει ὅτι εἶναι ἀναγκαῖον νὰ προσκληθῇ καὶ ὁ Κ. Ῥιμπωπιέρ νὰ συνέλθῃ μετὰ τῶν δύο ἄλλων συναδελφώνων.

Τέλος πάντων, ἡ Α. Μ. προτείνει νὰ συμφωνηθῇ μετὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἐκστρατεία, ἐπὶ σκοπῷ νὰ μεταφέρῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον 6.000 Γαλλικὰ στρατεύματα, καὶ ἄλλας 6.000 Ἀγγλικὰς. Ὁ Λόρδος Ἀρμωσὴς τῶν Ἰονίων Νήσων, εἰς τὴν μετὰ τῆ Ἰμπραῖμ Πασσᾶ ἐσχάτως συνέντευξίν του, τὸν εἰδοποίησεν, ὅτι εἶναι ἐν-

δεχόμενον νὰ ληφθῇ τοιαύτης φύσεως μέτρον.
 Ἐν δὲν ἀπατώμεθα, ὁ ἴδιος Δουξ τοῦ Βε-
 λιγγτῶν ἐσυλλογίσθη τὸ ἴδιον μέτρον, ὅταν
 κατεγίνετο, διὰ τῆς αἰφνιδίου ἀναχωρήσεως
 τῶν Αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὴν
 Πελοπόννησον, νὰ προλάβῃ τὴν εἰσβολὴν
 τῶν Ῥωσικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Μολ-
 δο--Βλαχίαν.

Ἡ Α. Μ. ἐπιθυμεῖ νὰ κοινοποιήσῃς ἀμέσως
 εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Βρεταννικῆς Με-
 γαλειότητος τὰς παρατηρήσεις καὶ τὰς προτά-
 σεις τῆς παρέσης, καὶ νὰ δώσῃς ἀντίγραφον
 αὐτῆς εἰς τὸν Λόρδον Δύδλεϋ. Ταυτοχρόνως
 θέλεις τὴν κοινοποιήσει καὶ εἰς τὸν Πρίγκιπα
 Διέβεν. κτλ. κτλ.

Ὁ Κόμης ΔΑ ΦΕΡΡΟΝΑΙ.

Π Ρ Ω Τ Ο Κ Ο Λ Λ Ο Ν

Τοῦ ἐν Λονδίνῳ Συμβουλίου

Τῆς 19 Ἰουλίου 1828.

Παρόντες:— Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας.

Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Γαλλίας ἐξέθεσεν.

Ἐπειδὴ ὁ Ἰμπραῖμ Πασσᾶς, ἐξακολουθῶν νὰ ἔχῃ διὰ ἑηρᾶς συγκοινωνίαν μὲ τὴν Κωνσταντινέπολιν, μένει εἰσέτι εἰς τὴν Πελοπόννησον, μ' ὅλον ὅτι πολιορκεῖται διὰ θαλάσσης ἀπὸ τῆς Στόλβς τῶν Δυνάμεων.

Ἐπειδὴ καὶ ἡ χρονοτριβὴ τῆς ἀρχηγοῦ τέ-
τε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον ἐπιφέρει
δυσκολίας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐνὸς τῶν ἐσιωδε-
στέρων ἀντικειμένων τῆς Συνθήκης τῆς 6 Ἰου-
λίου, 1827, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἄμεσος ἀνα-
κωχὴ μεταξὺ τῶν διαμαχομένων
μερῶν.

Ἐπειδὴ ἔνεκα τέτων καταντᾷ ἄφρευκτον νὰ
ληφθῶσι μέτρα δραστηριώτερα καὶ συντελε-
στικώτερα εἰς τὴν τελείαν ἐκπλήρωσιν τῆς ρη-
θείσης Συνθήκης, χωρὶς νὰ παρεκτραπῶσιν
ἀπὸ τὰς θεμελιώδεις αὐτῆς ἀρχάς.

Κατὰ συνέπειαν, διετάχθη ἀπὸ τὴν Αὐλὴν
τε νὰ προτείνῃ τὴν ἀποστολὴν Στρατιωτικῆς
Σώματος τῆς Συμμαχίας.

Ἐπρόσθεσεν.

Ὅτι ἡ δύναμις αὕτη, διακόπτουσα κάθε
συγκοινωνίαν μὲ τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τῆς διὰ
ἑηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης πολιορκίας, θέλει

ἀναγκάσει τὸν Ἰμπραῖμην νὰ ἀναχωρήσῃ ἐν-
τὸς ὀλίγου ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον.

Ὅτι ἡ Α. Χριστιανικωτάτη Μεγαλειότης ἐ-
πεθύμει νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴν τὴν ἐκστρατείαν
ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν Συμμάχων τῆς· ἀλ-
λ' ὅτι ἡδύνατο νὰ τὴν ἀναλάβῃ καὶ μόνη,
ἂν αὐτοὶ στέρξωσι, καὶ ἂν ἔχωσι λόγους νὰ
προτιμῶσι τὸ δεύτερον παρὰ τὸ πρῶτον· καὶ
ὅτι, εἰς τοιαύτην περίστασιν, θέλει ἐνεργεῖ ἐν
ὀνόματι τῶν τριῶν Αὐλῶν καὶ πρὸς τὸ κοι-
νῇ συμφέρον, βεβαιουῖσα συγχρόνως, ὅτι, ἅμα
ἡ Συμμαχία ἀπολαύσῃ τὸν πρὸς ὃν ὅρον
τῆς Ἐκστρατείας, ἡ Α. Μ. θέλει ἀνακαλίσῃ
τὰ στρατεύματά της.

Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Γαλλίας ἐτελείωσε,
κοινοποιῶν εἰς τὸ Συμβούλιον μερικὰς πλη-
ροφορίας, αἱ ὁποῖαι ἐφαίνοντο νὰ ἐγγυῶνται
τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκστρατείας, καὶ ἀνέγνωσε
μερικὰ ἔγγραφα πρὸς ὑποστήριξιν τῆς προ-
τάσεως τῆς Αὐλῆς τοῦ.

Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Α. Βρεταννικῆς Με-
γαλειότητος εἶπεν, ὅτι ἡ Συνθήκη τοῦ Λον-
δίνου δὲν εἶχε διόλου σκοπούμενον νὰ κα-
τακτήσῃ τὴν Ἑλλάδα, ἢ νὰ ἀποσπάσῃ μίαν
σημαντικὴν Ἐπαρχίαν ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς
Πόρτας, ἀλλὰ νὰ στερεώσῃ τὴν εἰρήνην τῆς
Ἀνατολῆς εἰς βάσεις σερεάς.

Ὅτι διὰ νὰ ἀπολαύσουν τὸν ἐπιθυμητὸν
τοῦτον σκοπὸν, ἐσυμφώνησαν νὰ μεταχειρι-
στοῦν ἐν πρώτοις τὴν πειθῶ, καὶ ἐπομένως,
χρείας καλούσης, μέτρα ἐνεργητικώτερα, διὰ
νὰ ἐμποδίσουν κάθε σύγκρουσιν μεταξὺ τῶν

Τουρκικῶν καὶ Ἑλληνικῶν δυνάμεων. Ὅτι αἱ ὑψηλαὶ Σύμμαχοι Δυνάμεις διετήρησαν κατὰ τινὰ τρόπον τὸ δικαίωμα, χρειᾶς καλούσης, νὰ καταφύγουν εἰς μέτρα ἐχθρικά, ἀλλ' ὑπεσχέθησαν ἐνώπιον τῆς Εὐρώπης νὰ μὴ λάβουν μέρος εἰς τὰς μεταξὺ τῶν διαμαχομένων μερῶν ἐχθροπραξίας.

Ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἠσθάνετο τὴν ἀνάγκην νὰ διατηρηθῶσι κατ' ὅλην τὴν ἔκτασιν αἱ ἀρχαὶ τῆς Συνθήκης καὶ, κατὰ συνέπειαν, ὅτι ὁ Πληρεξούσιος τῆς Α. Μ. εἶχε λάβει ὁδηγίας νὰ ἐναντιωθῇ εἰς πᾶν μέτρον ἐχθρικόν, μὴ ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ ἐμποδίσῃ τὰς μεταξὺ τῶν διαμαχομένων μερῶν συγκρούσεις.

Ὅτι, ἐκτὸς τούτου, ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Κόμης Καποδίστριας, εἶχε, κατ' ἀρχάς, δείξει ἐναντιότητα νὰ σταλῶσιν Εὐρωπαϊκὰ στρατεύματα εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Ἀλλ' ὅτι τὰ τελευταῖα συμβάντα ἥλλαξαν τὴν ὥσιν τῶν πραγμάτων· ὅτι αἱ Ναυτικαὶ δυνάμεις, ἐξ αἰτίας ἰδιαιτέρων περιστάσεων, δὲν ἐστάθησαν ἱκαναὶ νὰ ὑποχρεώσουν τὸν Ἰμπραῖμ Πασσᾶν νὰ ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον· ὅτι ὁ Ἀρχηγὸς οὗτος ἐφύλαττεν ἀκόμη τὰς στρατιωτικὰς δέσεις του, καὶ κατεφρόνει τὰς προσπάθειάς τῶν Ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι διὰ τὴν ἀδυναμίαν των δὲν ἤμπορουν οὔτε καὶ ἀνησυχίαν νὰ προξενήσουν εἰς τὰ στρατεύματά τε, καταγινόμενα νὰ ἀρπάζουν καὶ νὰ μεταφέρουν τὰς συλλογὰς τῶν καρπῶν· ὅτι ὁ Κόμης Καποδίστριας ἐζητεῖ σή-

μερον τὴν συνδρομὴν ξένης δυνάμεως, καὶ τέλος, ὅτι τὰ εἰς ἄλλα μέρη διατρέχοντα ἐφαίνοντο νὰ ἀπαιτοῦν ἐκ μέρους τῶν Συμμάχων Αὐλῶν νὰ λάβωσιν εἰς σκέψιν τὰς πιθανὰς συνεπείας.

Ὅτι δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους, ἡ Κυβερνήσις τῆς Α. Μ. ἐνόμισε χρέος της νὰ παραδεχθῇ τὴν πρότασιν τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως· ὅτι ἡ Α. Μ. δὲν ἦτον εἰς θέσιν νὰ πέμψῃ στρατεύματα εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἀλλὰ θέλει συνεισφέρει ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ προτεινομένου μέτρου, εἴτε αὐξάνουσα τὰς ἐν τῇ Μεσογείῳ Ναυτικὰς δυνάμεις της, ἂν οἱ Σύμμαχοί της τὸ νομίσεν ἀναγκαῖον, εἴτε μεταφέρουσα διὰ τῶν πλοίων της τὰ στρατεύματα, εἴτε δι' ὁποιουδήποτε ἄλλου μέσου ἠθέλεν ἠμπορέσει νὰ εὐκολύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως· ὅτι, τέλος πάντων, ἡ Α. Μ. ἀποφασίζουσα οὕτω πως, εἶχε πλήρη πεποίθησιν, ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἐκ μέρους του, δὲν θέλει παρεκτραπῇ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τῆς Συνθήκης, ὅτι θέλει περιορίσῃ τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις του ἐντὸς τοῦ διαγραφθέντος κόλπου, καὶ ὅτι, ἅμα ἐκπληρωθῇ ὁ προκείμενος σκοπὸς, θέλει ἀνακαλίσῃ τὰ στρατεύματά του ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον.

Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Ῥωσσίας εἶπεν.

Ὅτι, λαβὼν τὴν ἄδειαν ἀπὸ τὴν Αὐλὴν του νὰ συγκατανεύσῃ εἰς ὅσα μέτρα τὸ Συμβῆλιον θεωρήσει συντείνοντα νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Συνθήκης τῆς Λονδίνου, καὶ

πεπεισμένος, ὅτι ἡ πρότασις τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἀρμόδιος νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐπιθυμητοῦ σκοποῦ, δὲν ἐδίσταζεν οὔτε μίαν στιγμὴν νὰ παραδεχθῇ τὸ προτεινόμενον μέτρον ἐξ ὀνόματος τῆς Αὐλῆς τε, ἣτις ἔχει, καθὼς καὶ ἡ Α. Βρεταννικὴ Μεγαλειότης, πλήρῃ ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς σκοπὰς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλέως τῆς Γαλλίας.

Οὕτω λοιπὸν οἱ Πληρεξέσριοι μέιναντες σύμφωνοι ὡς πρὸς τὸ ὄφελος καὶ ἐν καιρῷ προτάσεως τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ συσκεφθέντες περὶ πάντων τῶν ἀναφερομένων εἰς αὐτὴν, ἐσυμφώνησαν·

Νὰ σταλῇ ὅσον τάχος εἰς τὴν Πελοπόννησον Σῶμα Στρατιωτικόν, διὰ νὰ πολιορκήσῃ κατ' ἀκρίβειαν τὸ στράτευμα τοῦ Ἰμπραϊμῆ.

Νὰ προσκληθῇ ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας νὰ ἀναλάβῃ μόνη τὴν ἐκτέλεσιν τῆς μέτρου τούτου ἐξ ὀνόματος τῶν τριῶν Αὐλῶν, διότι ἡ μὲν Ἀγγλία ἔχει αἰτίαι αἱ ὁποῖαι τὴν ἐμποδίζουν νὰ δώσῃ τὸ ἀνάλογον εἰς τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν μέρος της, ἡ δὲ Ῥωσσία δὲν θέλει νὰ παροξύνῃ περισσότερον, εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις, τὴν Τερρκίαν μὲ τὴν παρουσίαν στρατιωτικῶν δυνάμεων εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Νὰ κοινοποιηθῇ ἐκ μέρους τῶν τριῶν Αὐλῶν εἰς τὴν Πόρταν ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκστρατείας, καὶ ταυτοχρόνως νὰ εἰδοποιηθῇ ἡ Ὁθωμανικὴ Κυβέρνησις, ὅτι ἡ ἀπόβασις Συμ-

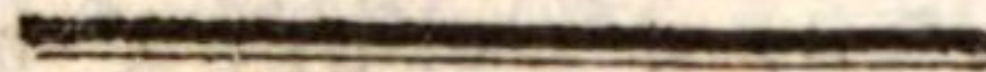
μαχικῷ στρατεύματος εἰς τὴν Πελοπόννησον δὲν ἔχει κανένα ἐχθρικὸν σκοπὸν ὡς πρὸς αὐτήν.

Νὰ λάβεν ὁδηγίας τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα νὰ ἀναχωρήσεν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, ἅμα ἐπιβιβασθῇ εἰς τὰ πλοῖα ὁ στρατὸς τοῦ Ἰμπραῖμ Πασσᾶ· εἰδὲ καὶ ὁ ῥηθεὶς στρατὸς ἀναχωρήσει διὰ Ἑρᾶς, νὰ μείνῃ Σῶμα Παρατηρητικὸν εἰς τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς Πελοπόννησον.

ΑΒΕΡΔΥΝ,

ΠΟΛΙΓΝΑΚ,

ΔΙΕΒΕΝ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΥ ΚΟΜΗΤΟΣ ΒΟΤΛΓΑΡΗ

Πρὸς τὸν Κόμητα Νεσσελρόδε.

Ἐν Πόρῳ

τὴν 2 (14) Δεκεμβρίῳ, 1828.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων εἶναι περὶ τὰ τέλη τῶν ἐργασιῶν των. Ὅποιονδήποτε καὶ ἂν ᾦναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἀποφάσεών των, καθὼς καὶ ἐκείνων τῶν ἐν Λονδίῳ Συνδιαλέξεων (Conferences), ἀνήκει εἰς τοὺς Συμμάχους Βασιλεῖς νὰ ἐρευνήσωσι πρὸ πάντων.

1. Ποία εἶναι ἡ παρούσα κατάστασις τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἡ κοινωνικὴ θέσις τοῦ κατοικοῦντος αὐτὴν λαοῦ.

2. Ποῖος τρόπος διοργανισμοῦ, καὶ ποῖον Κυβερνήσεως εἶδος δύνανται νὰ συντελέσουν καλῆτερα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν γενναίων σκοπῶν τῆς τριπλῆς Συμμαχίας.

3. Ποία εἶναι τὰ συντελεστικώτερα μέσα, τὰ ὅποια ἤμποροῦν νὰ δώσεν εἰς τὴν ἐκ τῆς Συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου προκύπτουσαν ὁριστικὴν συμβίβασιν, χαρακτῆρα καὶ σκοπὸν τοιοῦτον, ὥστε νὰ φαίνεται ἀναγκαῖον συμπλήρωμα τοῦ διατηρητικοῦ καὶ εἰρηνικοῦ συστήματος, τὸ ὅποιον ἐστερέωσαν αἱ πράξεις τοῦ 1814, 1815 καὶ 1818 ἔτους.

Ὅσον διὰ τὸ πρῶτον ζήτημα, ἐνόμισα χρεῖος μου νὰ προσηλώσω τὴν προσοχὴν τῆς

Ἐξοχότητός Σας διὰ τῶν προλαβόντων γραμμάτων μου, ἀναφέρων τὴν ἀθλίαν καὶ ἔρημον κατάστασιν τοῦ δυστυχοῦς τούτου τόπου, καὶ πολλάκις ἀνήγγειλα εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Ὑπουργεῖον τὰς δυσκολίας καὶ τὰ ἄτοπα, ἀδιαχώριστα ἀπὸ μίαν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν, ἥτις μ' ὅλην τὴν πασίγνωστον φρόνησιν τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς, δὲν ἡμπορεῖ παρὰ νὰ χειροτερεύῃ τὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ νὰ τὴν καταντᾷ ἀδιόρθωτον.

Πολλὰ αἷτια δύνανται νὰ φέρουν τὸ ὀλέθριον τοῦτο ἀποτέλεσμα. Ἐκτὸς ἐκείνων, τὰ ὅποια πηγάζουν ἀπὸ τὸ Οἰκονομικὸν σύστημα καὶ τὸν γενικὸν διοργανισμόν, ὅσις δὲν εἶναι τρόπος νὰ στερεωθῇ ἐπὶ ἀβεβαίων καὶ ἐπισφαλῶν βάσεων, εἶναι καὶ ἄλλα, τὰ ὅποια προέρχονται ἀπὸ τὴν ἠθικὴν κατάστασιν, καὶ εἶναι ἄξια σπουδαιοτέρας σκέψεως.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὁποῖαν τὴν ἀπεκατέστησαν τριῶν αἰώνων δουλεία, καὶ ἡ αἱματώδης ἐπανάστασις, δὲν εὕρισκονται μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν ἐπιρρόην ἐχόντων, οὔτε τὰ φῶτα, οὔτε αἱ ἀρεταί, ἐπὶ τῶν ὁποίων συνήθως στηρίζονται αἱ καλῶς διωργανισμέναι πολιτικαὶ κοινωνίαι. Ἡ κατάστασις αὕτη τῶν Ἑλλήνων εἶναι συνέπεια φυσικὴ τῆς προλαβούσης των, ἥτις ἦτο τοιαύτη, ὥστε δὲν ἔχει τις δίκαιον νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρετᾶς, αἱ ὅποια ὄχι μόνον δὲν τοὺς ἐχρησίμευαν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐβλαπτον ὑπὸ τὸν Ὀθωμανικὸν ζυγόν.

Οἱ Προεστῶτες, οἱ ὅποιοι συνήθως εἶχαν

περισσότερας σχέσεις μετά τῶν Τέρκων, πρὸ πάντων μάλιστα, ὅσοι, διὰ νὰ ἀποκτήσουν τὸ δικαίωμα νὰ καταδυναστεύουν καὶ νὰ καταπιέζουν τὸν λαόν, ἐγίνοντο ἐκουσίως ὄργανα τῆς πλέον θηριώδους τυραννίας· καὶ τέλος ὅσοι ἐφώπλιζον τὸν βραχίονά των διὰ νὰ δουλεύουν τυφλῶς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰ πάθη τῶν Σατραπῶν, οἱ ὅποιοι κατερμήναν τὴν Ἑλλάδα, ὅλοι αὐτοὶ συνισῶσι μίαν κατηγορίαν, μίαν κλάσιν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους οὔτε αἱ συμβουλαὶ, οὔτε προσπάθειαι, ἤμποροῦν νὰ τοὺς φέρνῃ εἰς τὸν δρόμον τῆς εὐταξίας, καὶ εἰς τοὺς ὁποίους κάθε τακτικὴ Κυβέρνησις γίνεται αἰτία ταραχῆς καὶ ἀναρχίας. Συνειδισμένοι ἐπὶ Τερκοκρατίας νὰ ἀλλάζουν Πασσάδες, ὅσας αἱ παρὰ τῶν Ἐπαρχιῶν εἰς τὴν Πόρταν προσφερόμεναι χρηματικαὶ θυσίαι ἦσαν ἱκαναὶ νὰ τὸ κατορθώσουν, οἱ Προεστῶτες τῆς Ἑλλάδος θεωροῦν τὴν σήμερον ὡς καταδυνασικὴν πᾶσαν φρόνιμον Κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν ἀποστρέφονται τόσον μᾶλλον, ὅσον αὐτὴ ἐμποδίζει τὰς ἀρπαγὰς, παιδεύει τοὺς ἐνόχους, καὶ ὑπερασπίζεται τὴς καταδυναστευομένης.

Τοιοῦτος εἶναι ἐν γένει, ἐκτὸς τινῶν ἑξαιρέσεων, ὁ χαρακτήρ καὶ ἡ ροπὴ τῶν Προκρίτων τῆς Ἑλλάδος.

Ἀξιοσημεῖωτος περίστασις τοὺς ἤνωσε πρὸ ἐπτά ἐτῶν μὲ τοὺς κατὰ ἀλήθειαν ἢ κατ' ὑπόκρισιν Δογματικούς (Doctrinaires), οἱ ὅποιοι εὐρίσκονται εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους, καὶ ὅποιοι κατὰ διαφόρους ἐπαναλήψεις ἀπέ-

δειξαν τὴν ἄνοιαν ἢ κακὴν πίστιν των μὲ τὰ τρία δημαγωγικά Συντάγματα, μὲ τὰ ὁποῖα ἐπεφόρτισαν αὐτὸν τὸν τόπον, καὶ οὕτω κατέστησαν ἀδύνατον τὸν διοργανισμόν μέχρι ἀφίξεως τῆ Κυβερνήτης εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἐπειδὴ τὰ τρία αὐτὰ Συντάγματα ἐπεριώριζον καὶ ἐδυσκόλευον τὴν ἐνέργειαν τῆς Ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καταντᾷ παίγνιον, καὶ τοῦτο, ἐξ ἑνὸς μέρους, ἀφήρει ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν πᾶσαν διατηρητικὴν δύναμιν, καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου ἐβοήθει τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν τῶν Προεστώτων, ἐκ τούτου προῆλθε, τὸ νὰ ἐκλαμβάνουν οἱ τελευταῖοι οὗτοι τὰς φιλελευθέρους ἀρχὰς ὡς μέσον διαιωνίζον τὴν ἐπιρρόήν των, νὰ καταφεύγουν εἰς τὰ Συνταγματικά συστήματα, καὶ νὰ προστατεύουν τοὺς ὁμογενεῖς των Δογματικούς, αἰτίους ταραχῶν, ἐλθόντας ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τῆς Εὐρώπης διὰ νὰ ὑποθάψουν καὶ νὰ μεταλλεύσουν πρὸς ἰδίον ὄφελος τὴν ἐπανάστασιν τῆς Ἑλλάδος.

Ἄν ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀλλόκοτον συμμαχίαν, τῆς ὁποίας καὶ ὁ σκοπὸς καὶ ἡ αἰτία εἶναι προφανῶς ἐναντίος εἰς τὴν ἡσυχίαν αὐτοῦ τοῦ δυστυχοῦς τόπου, θελήσῃ τις νὰ παρατηρήσῃ τὰ ἄξια λόγου χαρακτηριστικά καὶ τὴν γενικὴν ροπὴν τοῦ μεγαλητέρου μέρους τοῦ ἔθνους, τὸ ὁποῖον ὑπέφερε τὰ δεινὰ τῆς ἐπαναστάσεως, χωρὶς νὰ τὴν προκαλέσῃ, μένει ἐκστατικὸς βλέπων τὴν γλυκύτητα τοῦ ἥθους του, τὴν πειθαρχίαν του, τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην του, ἀρεταὶ αἱ

ὅποια τὸ χαρακτηρίζουν πρὸ δέκα ἤδη μηνῶν, καὶ αἱ ὅποια εἶναι ἄξια νὰ ἐφελκύσεν τὴν προσοχὴν τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Εἶναι τῳόντι ἀξιοσημείωτον φαινόμενον νὰ βλέπῃ τις λαὸν ὁλόκληρον, εἰς τὴν φωνὴν ἑνὸς καὶ μόνου ἀνθρώπου, ὕστερον ἀπὸ ἑπταετῇ πόλεμον καὶ ἀναρχίαν, νὰ ἀναλαμβάνῃ τὰς εἰρηνικὰς ἔξεις τῶν ἐργασιῶν του, νὰ ἀπορρίπτῃ μὲ ἀγανάκτησιν τὰς συμβυλὰς τῶν πολυαρίθμων δημεγεργῶν, καὶ νὰ ὑπακῇ εἰς τὸς Νόμους χωρὶς τὴν παραμικρὰν βίαν.

Ἡ εἰς τὰς Νήσους καὶ τὴν Ἡπειρον τῆς Ἑλλάδος βασιλεύουσα ἡσυχία, ἡ ἀσφάλεια τῶν ὁδῶν, καὶ ἡ ἔλλειψις τῶν ἀταξιῶν καὶ κακουργημάτων, τῶν τόσων συνήθων εἰς λαὸς, οἱ ὅποιοι ἀπαλλάττονται ἀπὸ τὸν διπλῆν ζυγὸν τῆς τυραννίας καὶ τῆς ἐπαναστάσεως, ἀποδεικνύουν προφανέστατα, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἄξιος νὰ κυβερνᾶται ἐμφρόνως, διότι γνωρίζει τὰ ἀγαθὰ τοιαύτης Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτὸς τούτου, συντρέχει διὰ τῆς ὑπακοῆς καὶ διαγωγῆς του τὰς δυσχερεῖς ἐργασίας καὶ τοὺς εὐγενεῖς στοχασμὸς τῆς Κυβερνήτης.

Αἱ ἐκτεθεῖσαι σκέψεις εἰς αὐτὰ τὰ πράγματα ὀδηγῶν φυσικὰ, Κύριε Κόμη, νὰ ἐξετάσω, ποῖος τρόπος διοργανισμοῦ, καὶ ποῖον εἶδος Κυβερνήσεως συμφέρει νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἶναι συντελεστικώτερος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν γενναίων σκοπῶν τῆς τριπλῆς Συμμαχίας.

Τὸ κεφάλαιον τοῦτο μὲ ἐφάνη ἐκ πρώτης ἀφίξεώς μου εἰς τὴν Ἑλλάδα τόσον ἐσιῶδες, ὥστε δὲν ἔλειψα πάντοτε νὰ ἐρευνῶ καὶ νὰ συνομιλῶ περὶ τούτου μὲ τὸν Κυβερνήτην. Σὰς ἐκδέττω λοιπὸν ἤδη μᾶλλον τὴν περὶ τούτου γνώμην τῆς Κόμης τοῦ Καποδίστρια, τοιαύτην καθὼς τὴν ἤκουσα εἰς τὰς ὑπὸ ἐμπιστοσύνην συνδιαλέξεις τε, καὶ ἡ ὁποία μὲ φαίνεται ἀξία νὰ προσηλώσῃ τὴν προσοχὴν τῆς Αὐτοκρατορικοῦ Ὑπουργείου, παρὰ τὴν ἰδίαν γνώμην μου.

Τρία εἶδη Κυβερνήσεων ἡμπορῆν νὰ εἰσάχθωσιν ἢ ἀρμόζωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὸ Ὁμόσπονδον, τὸ Ἐκλεκτικόν, καὶ τὸ Μοναρχικόν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρῶτον, ἡμπορεῖ τις μὲ θάρρος νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι δὲν ἤθελε φανῇ ἀρεστόν καὶ παραδεκταῖον εἰς τὸν τόπον, δι' αὐτὸ τούτο διότι εἶναι ἀσυμβίβαστον μὲ τὴν ἀσφάλειαν καὶ εὐδαιμονίαν τε.

Αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν φαίνεται νὰ τὴν αἰσθάνθησαν καὶ οἱ ἴδιοι Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι μὲ ὅλας τὰς παραφορὰς τῶν δημαγωγικῶν των συλλογισμῶν, ποτὲ δὲν ἐστοχάσθησαν νὰ παραδεχθῶσιν τὴν Ὁμόσπονδον Πολιτείαν, ἥτις ἤθελε φέρει ἐν ἑαυτῇ τὰς ἀρχὰς τῆς ἀφανισμῆς, καθότι ἤθελε κλίνει, ἢ εἰς τὸ νὰ βάλλῃ τὰς συνιστώσας τὴν Ὁμόσπονδον Πολιτείαν Ἐπαρχίας ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν καὶ φιλάρπαγον ἐπιρροὴν τῶν Προεστώτων, ἢ εἰς τὸ νὰ δώσῃ εἰς τὸν λαὸν δύναμιν μεγάλην καὶ διαρκῆ, ἥτις ἐπὶ τέλει ἤθελε καταστήσῃ εἰς τὴν ἀναρχίαν.

Εἰς τὴν πρώτην καθὼς καὶ εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν, ἡ Κυβέρνησις, τὴν ὁποίαν ἤδη πρόκειται λόγος νὰ συστήσωμεν, θέλει ἀφεύκτως διαλυθῇ, καὶ θέλει δώσῃ εἰς τοὺς Τούρκους διάφορα μέσα διὰ νὰ καταστρέψουν τὴν τάξιν τῶν πραγμάτων, τὴν ὁποίαν ἡ ἔμφρων πρόνοια τῶν Δυνάμεων ἤθελε συστήσῃ.

Ἡ γνώμη αὕτη εἶναι τόσον γενικὴ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὥστε ὁ Πληρεξέσιος ἐκεῖνος ὅστις ἤθελε προτείνει τὴν σύστασιν Ὁμοσπόνδου ἤθελε προτείνει τὴν σύστασιν Ὁμοσπόνδου Πολιτείας, ἀφεύκτως ἤθελε στερήσῃ τὴν Ἀυλὴν τοῦ ἀπὸ τὴν σωτηριώδη ἐπιβρόχῃ, τὴν ὁποίαν τὰ παρόντα πράγματα ἀπαιτῶσι νὰ ἔχῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ θέλει χορηγήσῃ ἀφορμὴν εἰς τὰς κακοβούλους, ὅχι μόνον νὰ ἀμφιβάλλουν περὶ τῆς καλῆς πίστεώς της, ἀλλὰ καὶ νὰ προσάπτουν εἰς αὐτὴν σκοποὺς ἀσυμβιβάστους μὲ τὸν σκοπὸν τῆς τριπλῆς Συμμαχίας.

Ἄν θεωρήσῃ τις ἤδη τὰς δυσκολίας, αἱ ὁποῖαι συγγενῶνται μὲ πᾶσαν Ἐκλεκτικὴν Κυβέρνησιν, καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς πάντοτε προκύπτουσας δυσκολίας, ὅταν αἱ φιλελεύθεραι νομοθεσίαι δὲν καθιερῶνται οὔτε ἀπὸ τὰ ἡθῆ τοῦ λαοῦ, οὔτε ἀπὸ τὸν χρόνον, ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι αἱ τρεῖς Σύμμαχοι Δυνάμεις ἤθελαν καταστρέψῃ διὰ τῆς μιᾶς χειρὸς ὅ,τι θεμελιώνουν μὲ τὴν ἄλλην, ἂν συγκατανεύσεν νὰ συστήσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα τάξιν πραγμάτων, τῶν ὁποίων ὁ κίνδυνος καὶ ἡ παραλογία ἀπεδείχθησαν ἀρκε-

τὰ ἀπὸ ἐπὶ τῶν ἀναρχίαν, ἀπὸ τὴν κακοήθειαν καὶ ἀμάθειαν τῶν ἐπιρρόην ἔχόντων καὶ Προκρίτων τῷ τόπου. Εἶναι ἡ μεγαλύτερα ἀπάτη νὰ πιστεύῃ τις σπουδαίως, ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ διοργανισθῇ ὁποιαδήποτε Κυβέρνησις εἰς τὴν Ἑλλάδα, στηριζομένη εἰς ἀρχὰς καθαρῶς Συνταγματικὰς, αἱ ὁποῖαι, εἰς τὴν ἐνεστῶσαν στάσιν τῶν πνευμάτων καὶ τῶν Πολιτικῶν Κοινωνιῶν, ἀπαιτῶν νὰ τείνῃ γενικῶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς τύπους αὐτῆς τῆς Πολιτείας, καθὼς καὶ νὰ εὐπορῇ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς πολιτισμῆς, τὰ ὁποῖα εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν εὐρίσκονται εἰμὴ εἰς ὀλίγα ἄτομα.

Ἄν μὲ ὅλας τὰς ἐνδείξεις, αἱ ὁποῖαι ἀποδεικνύουν τὴν ἀξιοθρήνητον κατάστασιν τῶν πραγμάτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, αἱ τρεῖς Σύμμαχοι Δυνάμεις, δὲν νομίσαν καθήκόν των νὰ ἐπέμβουν εἰς τὸν διοργανισμόν τῆς τοῦ τόπου, ἢ στοχασθοῦν ὅτι πρέπει νὰ τὸν στήρξουν εἰς ἀρχὰς καὶ εἰς τύπους οὐσιωδῶς Συνταγματικοὺς, εἶναι εὐκόλον ἀπὸ τῶρα νὰ προβλέψῃ τις τὰ νέα δυστυχήματα, εἰς τὰ ὁποῖα θέλει ὑποπέσει ἐκ νέου ἡ Ἑλλὰς, καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν γεννηθησομένας πολυαρίθμους δυσκολίας ὡς πρὸς τὰς Δυνάμεις αὐτὰς, αἱ ὁποῖαι τὴν σήμερον δεικνύουν τόσην προσπάθειαν ὑπὲρ αὐτῆς.

Ἐκτὸς τούτου, ἡ ἀξιοπρέπεια των θέλει διακινδυνεύσῃ τὰ μέγιστα, ἂν ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐν Λονδίνῳ Συνθήκης δὲν ἔχῃ ἄμεσον ἀποτέλεσμα νὰ ἐπιτύχῃ κατὰ πάντα τὸν προτε-

Δίντα σωτηριώδη σκοπόν, καὶ νὰ προσδιορίσῃ ὀριστικῶς τὴν τύχην ἐνὸς λαῶ, τὸν ὁποῖον ἐπίσης συμφέρει εἰς αὐτὰς νὰ ἀποσπάσουν ἀπὸ τὴν Θηριωδίαν τῶν Τέρκων, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς καταστρεπτικὰς τῆς κοινωνίας ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον εἰσχώρησαν εἰς ὅλας τὰς λαὸς τῆς Εὐρώπης, καὶ τὰς ὁποίας ἤθελεν εἶναι τὸλάχιστον ἀβελία νὰ δαλήσεν νὰ ἐνισχύσουν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ θυσίαι, τὰς ὁποίας ἔκαμαν μέχρι τῆδε αἱ Δυνάμεις, καὶ ὅσαι ἐξακολουθεῖν νὰ γίνωνται παρ' αὐτῶν ὑπὲρ Ἑλλάδος, δίδουν ἀναντιρρήτως εἰς αὐτὰς τὸ δικαίωμα νὰ ἐπέμβουν ἐντελῶς εἰς τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεώς της, ἀποκλείνσαι ὅλας τὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι ἤθελαν κριθῇ ἀσυμβίβαστοι μὲ τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τῆς Ἑλληνικῆς λαῶ, καὶ μὲ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Κυβερνήτης, τῷ ὁποίου ἡ γνώμη ἔχει μεγίστην βαρύτητα εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἀντικείμενον, φρονεῖ μάλιστα, ὅτι αἱ τρεῖς Αὐλαὶ, ὅχι μόνον ἔχον τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσουν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα ἐχέγγυα εὐνομίας καὶ μονιμότητος, ἀλλὰ καὶ νὰ συστήσῃ Μοναρχικὴν Κυβέρνησιν, ἡ μόνη, κατ' αὐτὸν, ἥτις συμβιβάζει τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τοῦ τόπου, μὲ τὰ ὅχι ὀλιγώτερον νόμιμα, τὰ ὁποῖα σκοπὸν προέθεντο αἱ Δυνάμεις νὰ εὐχαριστήσεν, στερεώνυσαι τὴν εἰρήνην εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ τὸ μέτρον τοῦτο καὶ ἀπὸ τὰ ἐκ τῆς

ἀποτελέσματα θέλει προκύψει, ὥστε καὶ ἡ Ἑλλάς ἀμοιβαίως νὰ λάβῃ ἐγγύησιν ἀπὸ τὰς Συμμάχους Δυνάμεις, ὅτι δὲν θέλουν ἀνακατωθεῖ τελείως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα, ἅμα ἡ Ἑλλάς δεχθῇ τὴν Μοναρχικὴν Κυβέρνησιν, τῆς ὁποίας ἡ οὐσία καὶ οἱ τύποι συμφέρουν καλῆτερα εἰς τὰ ἥδη, ἔθιμα, καὶ εἰς τὸν χαρακτῆρα τῶν Ἑλλήνων, παρὰ αἱ θεωρητικαὶ ἀρχαί, καὶ τὸ δόγμα τῆς νομιζομένης Ἰυριαρχίας τοῦ λαοῦ, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐκέρδισεν ἕως τώρα ἡ Ἑλλάς 70.000.000 φραγκῶν χρέος, τὸν ἐμφύλιον πόλεμον, τὴν δυστυχίαν, καὶ τὴν ἀναρχίαν.

Ὁ Κυβερνήτης, δίδων τὴν γνώμην τε περὶ τῶν μέσων μὲ τὰ ὁποῖα ἤμπορεῖ νὰ στερεωθῇ ἡ εὐνομία εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀφορᾷ εἰς ὑψηλοτέρους σκοποὺς, παραβλίσκων πᾶν ὅ,τι ἀνάγεται εἰς τὸ ἄτομόν τε, καὶ δίδων μὲ τούτο εἰς τὴν Εὐρώπην νέα ἐχέγγυα τοῦ πατριωτισμοῦ του, καὶ τῆς ἐντελοῦς ἀπαρνήσεως τοῦ ἑαυτοῦ του, ἐπ' ἐλπίδι τοῦ νὰ ἐξαλείψῃ τέλος πάντων τὰς διαστροφὰς καὶ ῥαδιουργίας, τῶν ὁποίων ἡ ἀθλία Ἑλλάς χρησιμεύει μᾶλλον ὡς πρόφασις, παρὰ ὡς αἰτία καὶ πραγματικὸς σκοπός.

Ἄγνοῶ μέχρι τίνος βαθμοῦ ἡ νέα αὕτη πρότασις ἤμπορεῖ νὰ εὐαρεστῇ καὶ νὰ συμφέρῃ εἰς τὴν Α. Αὐτοκρατορικὴν Μεγαλειότητα. Διὰ τοῦτο, καὶ ἐν ᾧ ἐκθέττω τὴν γνώμην τοῦ Κόμητος Καποδίστρια ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἀπέχω καὶ θέλω ἀπέχει, νὰ ἐκφράσω τὴν ἰδικήν μου, ἕως ὅτου

νὰ λάβω ἰδιαιτέρας ὁδηγίας, καὶ νὰ συμ-
μορφώσω κατ' αὐτάς καὶ τὴν ὁμιλίαν μου
καὶ τὴν διαγωγὴν μου ὡς πρὸς τὸ σπυδαιό-
τατον τοῦτο ἀντικείμενον.

Τολμῶ μόνον νὰ καθυποβάλλω εἰς τὴν
Ἐξοχότητά Σας τινὰς ὡς πρὸς τοῦτο σκέψεις
μου, αἱ ὁποῖαι καὶ ἂν δὲν ἐγκριθοῦν ὡς
ὠφελιμοί, ἤμπορῶν τοῦλάχιστον νὰ χρησιμεύ-
σουν εἰς τὸ Αὐτοκρατορικὸν Ὑπουργεῖον ὡς
δειγμα τῆς Ζήλῃς καὶ τῆς ἀφοσιώσεώς μου.

Ὅταν αἱ τρεῖς Αὐλαὶ τῶν Παρισίων, τῆς
Πετροπόλεως καὶ τοῦ Λονδίνου ἐκλείσαν
τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, 1827, εὐρέθη-
σαν Δυνάμεις αἱ ὁποῖαι τὴν ἐθεώρησαν ὡς
ἐκ διαμέτρου ἐναντίαν μὲ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν
τάσιν τοῦ πολιτικοῦ συστήματος, τὸ ὁποῖον,
ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ Ναπολέοντος, ἐξησφά-
λισε τὰς ἀγαθοεργίας καὶ τὰς ἐγγυήσεις τῆς
εἰρήνης τῆς Εὐρώπης.

Εἶναι σχεδὸν ἀνωφελὲς τὴν σήμερον νὰ ἀ-
ποδείξῃ τις διὰ συλλογισμῶν, πόσον ἦτο
χωρὶς βάσεις ἢ κατηγορία, τὴν ὁποίαν ἐζήτην
εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν νὰ προσάψουν αἱ
Δυνάμεις αὗται εἰς τὰς Αὐλάς, αἱ ὁποῖαι ὑ-
πέγραψαν τὴν Συνθήκην τοῦ Λονδίνου.

Ὑποχρεωθεῖσαι νὰ θεωρήσουν τὰ πράγ-
ματα τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν ὑψηλοτέραν πρό-
σοψιν, αἱ τρεῖς Αὐλαὶ εἶχαν ἄμεσον συμφέ-
ρον νὰ εἰσάξουν τὴν εὐταξίαν εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα, καὶ νὰ τὴν στερεώσουν μὲ ὅλα τὰ εἰς
τὴν ἐξουσίαν των μέσα. Διὰ νὰ φθάσουν εἰς
τὸν σκοπὸν των ἔπρεπε.

1. Νὰ δώσουν τέλος εἰς τὰ σκάνδαλα καὶ εἰς τὰς αἱματώδεις σκηναίς, αἱ ὁποῖαι ἐπροξέ-
νουν φρίκην εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

2. Νὰ καταστρέψουν τὴν ἐπανάστασιν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ συστήσουν Κυβέρνησιν εὐσυμβίβαστον μὲ τοὺς γενναίους σκοπὸς τῶν Δυνάμεων, καὶ μὲ τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης.

Τὸ πρῶτον τῶν δύο κατὰ μέγα μέρος ἐκ-
πληρώθη. Τὸ δεύτερον μένει νὰ ἐκπληρωθῇ,
καὶ δὲν θέλει ποτὲ ἐπιτύχη παντελῶς, κα-
τὰ τὴν γνώμην τοῦ Κυβερνήτου, ἐν ᾧ δὲν
συστηθῇ τὸ Μοναρχικὸν σύστημα εἰς τὴν
Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν σκίπην καὶ τὴν ἐγγύησιν
τῶν τριῶν Συμμάχων Δυνάμεων.

Εἰς τὸ παρὸν ἔγγραφον ἐξέδεσα τὴν σειρὰν
τῶν σκέψεων, αἱ ὁποῖαι φαίνονται εἰς τὸν
Κόμητα Καποδίστριαν φύσεως νὰ ὑποχρεώ-
σουν τὰς Δυνάμεις νὰ εἰσάξουν τὸ εἶδος τῆ-
το τοῦ διοργανισμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Κατ'
αὐτόν, ἀκολουθεῖ δρόμον σφαλερόν, ὅστις
ἤθελε καταφύγει εἰς ἄλλα μέτρα μεσαίου ὄ-
ρου, τὰ ὁποῖα δὲν θέλουν προξενήσει οὔτε
δόξαν, οὔτε ὄφελος εἰς κανένα, καὶ τὰ ὁποῖα
ἐν ᾧ θέλουν δίκαιώσει τοὺς φόβους, τοὺς ὁ-
ποίους μερικαὶ Αὐλαὶ συνέλαβον ὡς πρὸς τὰ
ἐνδεχόμενα ἀποτελέσματα τῆς Συνθήκης τοῦ
Λονδίνου, θέλουν ἐπαναγάγει ἀναγκαίως εἰς
τὴν Εὐρώπην αὐτὴν τὴν ἰδίαν ἐπανάστασιν,
τὴν ὁποίαν ἤθελαν ἀφήσει νὰ μείνῃ ὀρθὴ
καὶ θριαμβεύουσα εἰς τὴν Ἀνατολήν.

Διὰ νὰ πεισθῇ τις, φθάνει νὰ ἀναγνώσῃ
τὸ Σύνταγμα τῆς Τροιζήνης, τὸ ὁποῖον πε-

ρίχει ὅλας τὰς δημαγωγικάς ἀρχάς, τὰς ὁποίας οἱ δημεγέρται τοῦ 1793 καὶ 1820 ἐνόμισαν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐφαρμόσουν εἰς τὴν πολικὴν κοινωνίαν.

Ἄλλ' αὐτὸ τοῦτο τὸ Σύνταγμα πρόκειται ἤδη νὰ ἀναστηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἂν εὐδοκιμήσουν αἱ προσπάθειαι τῶν Δογματικῶν καὶ τῶν ταραχοποιῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι ἐκεῖ συνηθροισμένοι.

Αἱ Δυνάμεις, ἂν ὑπάρχουν, αἱ ὁποῖαι ἤθελαν πέσει εἰς τὸ ἀτόπημα νὰ ἐνισχύσουν τοιαύτας προσπάθειας, θέλουν ῥίψει ἐκ νέου τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ φρικῶδες βάραθρον τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ τῆς ἀναρχίας, ἐν ᾧ συγχρόνως θέλουν ἀποκαταστήσῃ ἀδύνατον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Συνθήκης τοῦ Λονδίνου, καὶ ἐπομένως καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν γενναίων σκοπῶν τῆς τριπλῆς Συμμαχίας.

Ὅσον προφανεῖς καὶ ἂν ᾔηται αἱ ἀποδείξεις, δὲν ἡμπορεῖ τις ποτὲ νὰ πιστεύσῃ, ὅτι αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ νομίζουν ὅτι ἔχουν πραγματικὸν συμφέρον, νὰ ἀσφαλίσῃ ἐκάστη κατὰ μέρος δι' ἑαυτὴν ἀποκλειστικὴν τῶν ἄλλων ἐπιρροὴν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Συμβάλλει λοιπὸν, πρὸς ἀποφυγὴν κάθε παρεξηγήσεως καὶ περιπλοκῆς, τῶν ὁποίων καμμία ἀνθρωπίνῃ φρόνησις δὲν ἡμπορεῖ νὰ προβλέψῃ τὰς συνέπειας, συμβάλλει, λέγομεν, εἰς τὰς τρεῖς Συμμάχους Αὐλας νὰ συσκεφθῶσιν, ἄνευ ἀργοπορίας, περὶ τοῦ εἴδους τῆς Κυβερνήσεως καὶ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ διοργανισμοῦ, τὸν

ὅποιον ἤθελαν κρίνῃ ἀρμοδιώτερον νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὅλα τὰ ἄλλα ζητήματα, ἄνευ ἐξαιρέσεως καὶ αὐτῶν τῶν περὶ ὀροθεσίας τῆς Ἑλλάδος, περὶ φόρου, περὶ τῶν σχέσεων μετὰ τῷ Σουλτάνῳ, ἢ ἄλλων συστηθησομένων μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ εἰμὴ κατὰ δεύτερον λόγον, καὶ ὡς ὑσιωδῶς ὑποδεέστερα τῷ ζητήματι, τὸ ὅποιον ἀφορᾷ τὸ εἶδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὸ ὅποιον εἶναι δυνατόν καὶ κατάλληλον νὰ συστηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Κυβερνήτης, ἀποκρινόμενος εἰς τὰς τελευταίας διακοινώσεις τῶν ἐν Πόρῳ Ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν Δυνάμεων, δὲν ἔκρινε φρονήσεως ἴδιον νὰ ἔμβῃ εἰς βαθυτέραν ἔρευναν τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος.

Αἱ περιστοιχοῦσαι αὐτὸν δυσκολίαι, καὶ ἄλλαι περιστάσεις συνεχόμεναι μὲ τὴν θέσιν τε, καὶ αἱ ὁποῖαι ἤμπορῶν νὰ γεννήσῃν ὑποψίας καὶ φόβους, ἱκανοὺς νὰ ταραξῶν τὴν ἰσχυρικήν ἡσυχίαν, ὑποχρέωσαν τὸν Κυβερνήτην νὰ περιορισθῇ, εἰς τὴν ἀπάντησίν τε εἰς τὴν προφορικὴν σημείωσιν τῶν Ἀντιπροσώπων τῆς Συμμαχίας εἰς μερικὰς ἐνδείξεις, τὰς ὁποίας ἄλλως τε ἐσυντρόφευσε πρότερον καὶ μετέπειτα μὲ ὅλας τὰς προφορικὰς ἐπεξηγήσεις, τὰς ὁποίας οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν ἠμπόρουν νὰ ἐπιθυμήσουν ὡς πρὸς τὸ οὐσιῶδες τοῦτο κεφάλαιον.

Εἰς τὰς περὶ τούτου συνδιαλέξεις, εἶναι ἐπ' ἀνάγκης νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐν γένει φέρει εἰς τὰ ἥθη καὶ ἔθιμά του τὰ στίγματα τῆς δουλείας, τὰ ὅποια τὸν κατέθλιβον ἐν διαστήματι τριῶν ἑκατονταετηρίδων, καὶ ὅτι τὸ ἀναγκαιότερον καὶ εὐεργετικώτερον ἔργον τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν ὡς πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἦθελεν εἶναι, νὰ τοὺς εὐκολύνουν τὰ μέσα διὰ νὰ ὑψωθῶσιν εἰς τὸν βαθμὸν, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Σιδηρὴ τῆς 6 Ἰουλίου φαίνεται νὰ τοὺς προσκαλῇ.

Ἀλλὰ, διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὸν ἄξιον λόγον τοῦτον σκοπὸν, δὲν εἶναι ἄλλο καταλληλότερον μέτρον, ἀπὸ τὸ νὰ σύρουν τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἀβεβαιότητα τῆς μελλούσης τύχης της, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν ἔθεσεν ἡ ἀργοπορία τῶν συμβεβλημένων τῶν τριῶν Αὐλῶν, καὶ νὰ χορηγήσουν εἰς αὐτὴν χρηματικὰ βοηθήματα, καὶ μίαν Κυβέρνησιν, ἥτις, διὰ τῆς δυνάμεως, μονιμότητος, καὶ φρονήσεώς της, νὰ ἡμπορῇ νὰ γένη ἀληθὴς διδάσκαλος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τοιοῦτοτρόπως θέλουν δυνηθῇ αἱ Δυνάμεις νὰ διορθώσουν βαθμηδὸν τὰ ἐκ τῆς δουλείας τῆς ἥθης, καὶ νὰ ἐξαλείψουν καὶ τὰ τελευταῖα ἔχνη τῆς ἐπαναστάσεως.

Εἰς τὴν Σύνεσιν τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἀνήκει νὰ ἀποφασίσῃ, ἂν ἡμπορῇ ὁ διπλοῦς σκοπὸς τῶν νὰ ἐκπληρωθῇ καλῆτερα διὰ τῆς συστάσεως Μοναρχικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ διὰ τῆς ἐκ συμφώνου

ἀποκαταστάσεως συστήματος, ἀπὸ τὸ ὁποῖον
νὰ ἀπομακρύνουν ὅλα τὰ στοιχεῖα, ὅσα ἡμ-
ποροῦν νὰ ταραξοῦν τὴν κοινωνίαν, καὶ νὰ
δέσουν τὰς Δυνάμεις εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὰς ἀρ-
χάς των.

Καὶ εἰς τὴν πρώτην, καθὼς καὶ τὴν δευ-
τέραν περίστασιν, αἱ τρεῖς Σύμμαχοι Δυνά-
μεις, δίδουσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα πάγιον σύ-
στασιν, θέλουν ἀναπληρώσῃ τὰς πράξεις τῆς
1814, 1815 καὶ 1818, αἱ ὁποῖαι ἐξησφάλισαν
τὴν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης.

Τοιοιτοτρόπως αἱ Δυνάμεις θέλουν κτυ-
πήσῃ κατάκαρδα τοὺς Δημοαγωγὸς ὅλων τῶν
Ἑθνῶν, ἀποδεικνύουσαι εἰς αὐτοὺς, ὅτι δὲν
ὑπάρχει ἐπανάστασις, ἢ ὁποία δύναται νὰ
ἀντιπαραταχθῇ εἰς τοὺς Συμμάχους Βασιλεῖς·
καὶ ὅτι καὶ ὅταν αἱ ἐπαναστάσεις εἶναι δι-
καιολογημέναι καὶ ἐνδεχόμεναι νὰ ὑπάρξουν,
πάλιν ἀπαντοῦν εἰς τὴν σύμπραξιν τῶν θρό-
νων ἀνυπέρβλητον διάφραγμα, καὶ θέλῃσιν
πάντοτε ἑτοίμην ἢ νὰ τὰς καταστρέψουν, ἢ
νὰ τὰς διευθύνουν πρὸς ὄφελος τῆς πολιτι-
κῆς κοινωνίας.

Ἐνεργοῦσαι τοιοιτοτρόπως, αἱ τρεῖς Σύμ-
μαχοι Αὐλαὶ ἡμποροῦν νὰ ἐλπίσωσι νὰ πο-
ρισθοῦν ἀπὸ ὑπόθεσιν τόσον δεινὴν καὶ πε-
ριπεπλεγμένην στοιχεῖα εὐταξίας καὶ εὐδαι-
μονίας διὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ νὰ δώσουν ἐ-
χέγγυα ἀσφαλῆ εἰς τὰς Δυνάμεις ἐκεῖνας, αἱ
ὁποῖαι θεωρῶσι τὰ Ἀνατολικά πράγματα ὡς
αἰτίαν ἢ πρόφασιν διχονοιῶν καὶ πολέμων.

Ὁ Κόμης ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ.

Π Ρ Ω Τ Ο Κ Ο Λ Λ Ο Ν

Τῆς 10 (22) Μαρτίου, 1829.

Παρόντες: Οἱ Πληρεξέσριοι τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Συμμαχίας, ἀναγνώσαντες τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς τὸ Πρωτόκολλον ἔγγραφα ὑπὸ Στοιχ. Α. Β. Γ Δ. καὶ λαβόντες αὐτὰ εἰς σκέψιν, ἀπεφάσισαν ὡς ἔπεται.

Οἱ παρὰ τῇ Ὁθωμανικῇ Πόρτᾳ Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας, ἅμα φθάσουν εἰς Κωνσταντινούπολιν, θέλουν ἔμβῃ εἰς διαπραγματεύσιν μὲ τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν, ἐξ ὀνόματος τῶν τριῶν Αὐλῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπέγραψαν τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, 1827, περὶ τῆς μελλούσης εἰρηνοποιήσεως τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας βάσεις.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἐκάστη τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν διαφυλάττει τὸ δικαίωμα νὰ κρίνῃ τὴν ἀξίαν τῶν παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας ἡ Πόρτα ἢ μπορεῖ νὰ κάμῃ εἰς τὰς δυνάμει τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου γεννηθσομένας εἰς αὐτὴν προτάσεις, καὶ εἰς τοιαύτην περίστασιν, αἱ τρεῖς Δυνάμεις ἢ μπορῶν νὰ κάμουν ἄλλας προτάσεις, αἱ ὁποῖαι θέλουσιν ἔχει πάντοτε ὡς βάσιν, νὰ δοθῇ ὅσον τάχιστα τέλος εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν.

Ὁροθεσία τῆς Στερεᾶς καὶ τῶν Νήσων.

Θέλει προβληθῇ εἰς τὴν Πόρταν ἡ ὀροθεσία τῆς Στερεᾶς νὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ τὴν εἴσοδον τοῦ Κόλπου τοῦ Βόλου, καὶ διαπερῶσα τὴν κορυφὴν τοῦ "Οθριγος (Othrix) νὰ ἐξακολουθῇ κατ' εὐθείαν γραμμὴν μέχρι τῆς πρὸς Ἀνατολὰς κορυφῆς τῶν Ἀγράφων, ἣτις ἐνώνει τὸ ὄρος τοῦτο μετὰ τοῦ Πίνδου. Ἀπὸ τὴν κορυφὴν ταύτην ἡ ὀροθετικὴ Γραμμὴ νὰ καταβαίνει εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἀσπροποτάμου πρὸς τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Λεοντίτου (Léontitos), τὸ ὁποῖον θέλει μείνῃ εἰς τὴν Τουρκίαν, καὶ, διαπερῶσα τὴν ἄλυσσον τοῦ Μακρυνόρους, νὰ περιλαμβάνῃ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος τὸ στενὸν τοῦ Μακρυνόρους, τὸ ὁποῖον ἀρχεταὶ ἀπὸ τὴν πεδιάδα τῆς Ἀρτης, καὶ νὰ τελειώῃ εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον. Ὅλαι αἱ κατὰ Μεσημβρίαν τῆς Γραμμῆς ταύτης κείμεναι ἐπαρχίαι θέλουν συμπεριληφθῇ εἰς τὸ νεοσύστατον Ἑλληνικὸν Κράτος. Αἱ παρακείμεναι εἰς τὴν Πελοπόννησον Νῆσοι, ἡ Εὐβοία καὶ αἱ κοινῶς καλούμεναι Κυκλάδες, θέλουν ἀποτελεῖ ὡσαύτως μέρος τῆς Κράτους.

Φόρος

Θέλει προβληθῇ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν, ἐξ ὀνόματος τῶν τριῶν Δυνάμεων, τὸ νὰ πληρώνουν οἱ Ἕλληνες εἰς αὐτὴν ἐτήσιον φόρον, τοῦ ὁποίου τὸ ποσὸν νὰ ἀναβαίνει εἰς 1,500,000 γρόσια τῆς Τερκίας.

Διὰ νὰ προληφθῇ κάθε διαφορὰ, θέλει

προσδιορισθεῖ ἅπαξ διὰ παντός, καὶ μεκοινήν-
συγκατάθεσιν, ἢ μεταξὺ τοῦ Τουρκικοῦ γρο-
σίῃ καὶ τοῦ Ἰσπανικοῦ Ταλλήρη ἀναλογία.

Διὰ τὴν ἀχρηματίαν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρί-
σκεται ἡ Ἑλλάς, θέλει συμφωνηθῇ, ὅτι ἀφ'
ἥς στιγμῆς πρέπει νὰ ἀρχήσῃ ἡ πληρωμὴ τῆς
φόρου, ἡ Ἑλλάς θέλει πληρώσει εἰς τὴν Πόρ-
ταν, διὰ τὸ πρῶτον ἔτος, ποσότητα ὅχι μι-
κροτέραν τοῦ πέμπτου, οὔτε μεγαλητέραν τῆς
τρίτου μέρους τῆς ὀλικῆς ποσότητος τοῦ φό-
ρου· ὅτι ἡ ποσότης αὕτη θέλει αὐξάνει ἀπὸ
χρόνον εἰς χρόνον, ἕως ὅτου ἐν διαστήματι
τεσσάρων ἐτῶν νὰ φθάσῃ ὁ ἐτήσιος φόρος εἰς
τὸν μείζονα ὅρον τοῦ 1.500.000 γροσίων, τὰ
ὅποια ἡ Ἑλλάς θέλει πληρῶναι κατ' ἔτος ἀνευ
τῆς παραμικρᾶς αὐξήσεως ἢ ἐλαττώσεως.

Ἀποζημιώσεις.

Θέλει προβληθῇ εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρ-
ταν νὰ κανονισθῇ ἡ εἰς τὸ 2 ἄρθρον τῆς Συν-
θήκης τῆς 6 Ἰουλίου 1827 ἀναφερομένη πο-
σότης κατὰ τὸν ἄνω ρηθέντα τρόπον. Θέλου
εἶσθαι δεκτοὶ νὰ παρυσιάσων τὰς τίτλους των.

1. Ὅσοι ιδιώται Ὀθωμανοὶ ἔχων ἰδιοκτη-
σίας εἰς τὸ νέον Ἑλληνικὸν Κράτος.

2. Ὅσοι ιδιώται Ὀθωμανοὶ, εἴτε ὡς καρ-
πούμενοι (usufruitiers), εἴτε ὡς κατὰ κληρο-
νομίαν διοικηταὶ, προσεπορίζοντο ἀπὸ τὰ
Βακέρια--Ἀδὶ, ἐξαρτώμενα ἀπὸ τὰ Τζαμιά
ἐντὸς τῆς ρηθέντος Κράτους, ἐκπιπτομένων τῶν
ὧσων ἦσαν ἐπιφορτισμένα τὰ Βακέρια αὐτά.

Οἱ ἰδιῶται Ὁθωμανοί, τῶν ὁποίων οἱ τίτλοι ἤθελαν εὐρεθῆ κατὰ τάξιν, θέλουν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ πωλήσουν οἱ ἴδιοι τὰς ἰδιοκτησίας των ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους, ἀφ' οὗ πρότερον ἐξοφλήσουν τὰ ἐνυπόθηκα χρεῖα τῶν ἰδιοκτησιῶν των. Ἄν δὲν ἡμπορέσουν εἰς τὸ διάστημα τοῦτο νὰ πωλήσων τὰς ἰδιοκτησίας των, μία ἐπιτροπὴ θέλει τὰς ἐκτιμήσει, καὶ ἀφ' οὗ ἀπαξ προσδιορισθῇ τὸ χρεωστούμενον εἰς τὰς παλαιoὺς ἰδιοκτήτας, ἢ εἰς τὰς κληρονόμους των, ἢ εἰς ὅποιον ἀνήκει, ποσόν, ἢ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει δώσει, εἰς ὅσους ἔχουν νὰ λαμβάνουν, ἔγγραφα ὑποχρεωτικά, διὰ νὰ ἐξοφληθοῦν εἰς ἐποχὰς προσδιωρισμένας.

Ἡ ἐξέτασις τῶν τίτλων καθὼς καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν ἰδιοκτησιῶν θέλει γένει ἀπὸ μικτὴν Ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ἀπὸ Ἑλλήνων καὶ Τούρκους ἴσου ἀριθμοῦ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἐπιφορτισθῇ νὰ ἐξετάσῃ, εἰς τὸ βραχύτερον διάστημα καιροῦ, ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις, καὶ νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς νομιμότητός των. Θέλει πρὸς τοῦτοις παραδεχθῇ γενικὰς ἀρχὰς δι' ὅσους ἔχασαν ἐν καιρῷ τῆς ἐπαναστάσεως τὰ ἔγγραφα των, καὶ αἱ ἀρχαὶ αὗται θέλουν γνωστοποιηθῇ εἰς τὰ ἀνήκοντα μέρη.

Εἰς περίστασιν διαφωνίας μεταξὺ τῶν ἐπιτρόπων Ἑλλήνων καὶ Τούρκων, καὶ διὰ νὰ στερεωθῇ ἐν ταυτῷ ὁ συντομώτερος τρόπος τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους, καὶ νὰ λαμβάνονται εἰς ὅλας τὰς παρεμπιπτούσας περιστά-

σεις τὰ ὀριστικώτερα μέτρα, θέλει διορισθῇ μία Ἐπιτροπὴ τῶν Ἐκκλητῶν, συνθεμένη ἀπὸ ἐπιτρόπων τῶν τριῶν Δυνάμεων, καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη θέλει ἀποφασίζει ὀριστικῶς εἰς ὅσα ἡ πρώτη διεφώνησε.

Κυριαρχία (Suzeraineté).

Ἡ Ἑλλάς, ὑπὸ τὴν Κυριαρχίαν τῆς Πόρτας, θέλει διοικεῖται ἐσωτερικῶς μὲ τὸν καταλληλότερον τρόπον, ὅστις ἐγγυᾶται εἰς αὐτὴν θρησκευτικὴν καὶ ἐμπορικὴν ἐλευθερίαν καθὼς καὶ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἡσυχίαν της.

Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ, ἡ διοίκησις αὕτη θέλει προσεγγίζει ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὸ Μοναρχικὸν σύστημα, καὶ θέλει ἐμπιστευθῇ εἰς Ἀρχηγὸν ἢ Ἡγεμόνα Χριστιανόν, τῷ ὁποίου ἡ ἐξουσία θέλει μεταβαίνει κληρονομικῶς καὶ κατὰ τάξιν πρωτοτοκείων.

Εἰς καμμίαν περίστασιν, ὁ Ἡγεμὼν αὐτός δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐκλεχθῇ μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῶν τριῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ὑπέγραψαν τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου 1827· ἡ δὲ πρώτη ἐκλογὴ θέλει γένει μὲ τὴν συναίνεσιν τῶν τριῶν Αὐλῶν καὶ τῆς Ὁθωμανικῆς Πόρτας.

Διὰ νὰ φαίνεται ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἡ ὑπεροχὴ τῆς Πόρτας, θέλει συμφωνηθῇ, ἐκτὸς τοῦ ἐτησίου φόρου, ὅσας νέος κατὰ κληρονομίαν Ἡγεμὼν λαμβάνει τὰς ἡνίας τῆς Διοικήσεως, νὰ ἐπικυροῦται ἀπὸ τὴν Πόρ-

ταν, καὶ νὰ πληρῶνῃ εἰς αὐτὴν τὸ πρῶτον ἔτος διπλὴν φόρον.

Ἐν ἡ Ἡγεμονεία τῆς Ἑλλάδος μένῃ χηρεύουσα δι' ἔλλειψιν κληρονόμων, ἡ Πόρτα θέλει λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς νέας Ἡγεμόνος, καθὼς καὶ εἰς τὸν πρῶτον.

Ἀμνηστία καὶ Δικαίωμα Μεταναστεύσεως.

Ἡ Ὀθωμανικὴ Πόρτα θέλει κηρύξει πλήρη καὶ τελείαν ἀμνηστείαν, διὰ νὰ μὴ ᾔθελεν ἐνοχληθῇ κανεὶς Ἕλλην μετὰ ταῦτα καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους, ἐπὶ λόγῳ, ὅτι ἀνεκατώθη εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν.

Ἐκ μέρους τῆς, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει δώσῃ καθε ἀσφάλειαν ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς εἰς ὅσας Ἕλληνας ἢ Τούρκους ἀκολούθησαν τὸ ἐναντίον μέρος.

Ἡ Ὑψηλὴ Πόρτα θέλει παραχωρήσει προδεσμίαν ἐνὸς ἔτους εἰς ὅσους τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων τῆς ἐπιθυμοῦν νὰ μεταναστεύσωσι, διὰ νὰ πωλήσουν τὰς ιδιοκτησίας των, καὶ νὰ ἀναχωρήσουν ἐλευθέρως. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει συγχωρήσει ὡσαύτως εἰς ὅσους τῶν Ἑλλήνων προκρίνουν νὰ μεταναστεύσεν εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος.

Αἱ μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἑλλήνων ἐμπορικαὶ σχέσεις θέλουν προσδιορισθῇ ὀριστικῶς, ἅμα κανονισθοῦν τὰ ἐν τῷ παρόντι Πρωτοκόλλῳ ἀναφερόμενα.

Οἱ Πρίσβεις τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας θέ-

λυν ἐπιφορτισθῇ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὴν Πόρ-
ταν τὴν διατήρησιν τῆς ἀνακωχῆς, τὴν ὁ-
ποίαν ὁ Ρεῖζ Ἐφέντης, διὰ τῆς ἀπὸ 10 τοῦ
παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐπιστολῆς τε πρὸς
τοὺς ἐν τῷ Ἀρχιπελάγει Ἀντιπροσώπους τῆς
Συμμαχίας, ἐκήρυξεν ὡς ὑφισταμένην πραγ-
ματικῶς ἐκ μέρους τῆς Πόρτας πρὸς τὰς Ἑλ-
ληνας.

Αἱ τρεῖς Αὐλαὶ, ἐπιστηριζόμεναι εἰς τὴν ἐκ
μέρους τῆς Πόρτας ἀνακωχὴν, εἰς τὰ κινή-
ματα τὰ ὅποια κάμνουν διὰ νὰ ἀσφαλίσουν
τὴν διατήρησίν της, καὶ εἰς τὰς διαπραγμα-
τεύσεις αἱ ὅποιαί θέλουν ἀρχήσῃ εἰς τὴν Κων-
σταντινούπολιν διὰ τὴν στερέωσιν τῆς τύχης
τῆς Ἑλλάδος, θέλουν ζητήσῃ καὶ ἀπὸ τοὺς
Ἑλληνας νὰ παύσουν ἀμέσως τὰς ἐχθροπρα-
ξίας καθ' ὅλα τὰ μέρη· ἡ δὲ Ἑλληνικὴ Κυ-
βέρνησις νὰ τραβίξῃ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ
παρὰ τῆς Συμμαχίας ἐγγυουμένου Κράτους
τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, ὅσα εὐρίσκονται
ἐκτὸς, πάντοτε ὅμως χωρὶς τὸ μέτρον τοῦτο
νὰ ἡμπορῇ νὰ βλάβῃ κατ' ἐδένα τρόπον τὸ
περὶ ὁροθεσίας τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους
Ζήτημα.

Ἀμα λάβῃ πέρας ὁ ἀνωτέρω συμβιβασμὸς
μετὰ τῆς Πόρτας, θέλει τεθῇ κατὰ τὸ Ἀρ-
θρον ΣΤ' τῆς Συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, ὑ-
πὸ τὴν ἐγγύησιν ἐκείνων τῶν Δυνάμεων, αἱ
ὅποιαὶ ὑπέγραψαν τὴν ῥηθεῖσαν Συνθήκην,
αἵτινες νομίζουν ὠφέλιμον καὶ δυνατόν νὰ

λάβουν αὐτὴν τὴν ὑποχρέωσιν, τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα καὶ ἡ ἐνέργεια θέλουν συμφωνηθῇ μετέπειτα μεταξὺ τῶν τριῶν Δυνάμεων, κατὰ τὸ προμνημονευθὲν ἄρθρον τῆς Συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου.

Μ' ὅλον τοῦτο ἀποφασίζεται ἀπὸ τῆς σήμερον, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ἐγγύησις θέλει ἐξασφαλίζει τὴν Πόρταν ἀπὸ κάθε κίνημα ἢ πρᾶξιν ἐχθρικήν ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ κάθε κίνημα ἢ ἐχθροπραξίαν ἐκ μέρους τῆς Πόρτας.

Οἱ Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας δὲν ἤμποροῦν νὰ κλείσουν κανένα συμβιβασμὸν, ὅς τις παρεκτρέπεται ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας βάσεις.

Ἀγκαλὰ καὶ εἰς τὴν παροῦσαν διαπραγματεύσιν ἡ Ῥωσσία συγκατανεύει νὰ μὴ ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ Πληρεξούσιόν της, αἱ τρεῖς Δυνάμεις ὁμῶς συνεννοήθησαν νὰ ἐξακολουθήσουν αἱ διαπραγματεύσεις ἀπὸ τοὺς Ἀντιπροσώπους τῶν Αὐλῶν τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν Παρισίων, ἐν ὀνόματι τῆς Ῥωσσίας, καθὼς καὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας· νὰ γένουν ὅλαι αἱ προτάσεις ἐκ μέρους τῶν τριῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ὑπέγραψαν τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ νὰ μὴ παραδεχθῇ κανένα ζήτημα, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι νὰ ἀπομακρύνῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν Ῥωσσίαν ἀπὸ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος διαπραγματεύσιν, ἢ τὰ ἀποτελέσματά της.

Οἱ Ἀντιπρόσωποι τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας θέλουν προσπαθήσει ὅλαις δυνάμεσι νὰ λά-

βουν ὅσον τὸ ὀγληγορώτερον τὴν συγκατά-
 δεσιν τῆς Πόρτας εἰς ὅσας μέλλουν νὰ κάμνῃ
 εἰς αὐτὴν προτάσεις. Ὅποιαδῆποτε δὲ καὶ ἂν
 ᾔηται ἢ διάθεσίς της, θέλουν ζητήσῃ ἀπὸ τὴν
 Ὁθωμανικὴν Κυβέρνησιν ταχεῖαν ἀπάντησιν
 εἰς τὰς προτάσεις τῶν.

Ὅσα ἐπίσημα ἔγγραφα μέλλουν νὰ γένουν
 κατὰ συνέπειαν τῶν διαπραγματεύσεων τού-
 των, θέλουν συντάττονται ἐκ συμφώνου, καὶ
 ὑπογράφονται ἀπὸ τοὺς δύο Πληρεξουσίους
 εἰς τρία ἀντίγραφα, διὰ νὰ διευθύνεται ἓν
 εἰς ἐκάστην τῶν τριῶν Δυνάμεων.

Τὸ παρὸν Πρωτόκολλον, καθ' ὅσον ἀφο-
 ρᾷ τὰς βάσεις τῶν μετὰ τῆς Πόρτας διαπρα-
 γματεύσεων τῶν Πρέσβεων, καὶ τὸν τρόπον,
 τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ἀκολουθήσουν εἰς τὰς
 διαπραγματεύσεις των, ἐπέχει τόπον ὁδηγιῶν
 εἰς αὐτὴς.

Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκρά-
 τορος τῆς Ῥωσσίας ἐκοινοποίησεν ἐπισήμως,
 ὅτι ἔλαβε τὴν ἄδειαν ἀπὸ τοῦ Αὐτοκράτορα
 του νὰ συγκατανεύσῃ εἰς τὸ νὰπραγματευ-
 θοῦν οἱ Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας
 μετὰ τῆς Ὁθωμανικῆς Πόρτας ἐν ὀνόματι τοῦ
 Αὐτοκράτορος, καὶ νὰ θεωρῇ ἀπ' αὐτῆς τῆς
 στιγμῆς, τοὺς ῥηθέντας Πρέσβεις ὡς ἐφωδια-
 σμένους μὲ τὴν ἀναγκαίαν πληρεξουσιότητα
 διὰ νὰ διαπραγματευθοῦν ἐκ μέρους τῆς Ῥωσ-
 σίας ἐπάνω εἰς τὰς προεκτεθείσας βάσεις καὶ
 συμφωνίας.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας
 ἀνῆγγελλον, ὅτι κατὰ συνέπειαν τῆς διακοι-

πώσεως ταύτης, καὶ διὰ τὰ ἐκπληρωθῇ τὸ
σκοπούμενον τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου,
οἱ παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ Ἀντιπρόσω-
ποι τῶν Αὐλῶν των θέλουν θεωρηθῇ ὡς ἀ-
νηκότως ἐφωδιασμένοι τὰ διαπραγματευθῶν
ἐν ὀνόματι τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας,
καθὼς καὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, καὶ θέλουν
διαταχθῇ τὰ περάσεν ἀμέσως εἰς τὴν Κωνσταν-
τινέπολιν διὰ τὰ ἀρχήσεν τὰς διαπραγμα-
τεύσεις ἐκ μέρους τῶν τριῶν Συμμάχων
Αὐλῶν, καὶ κατὰ τὰς ἀνωτέρω βάσεις καὶ
συμφωνίας, γενομένας μὲ κοινὴν συγκατά-
θεσιν.

ΑΒΕΡΔΥΝ,

ΠΟΛΙΓΝΑΚ,

ΛΙΕΒΕΝ.

Π Ρ Ω Τ Ο Κ Ο Λ Λ Ο Ν

Τῆς ἐν τῷ Ἀρχεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν γε-
νομένης Συνδιαλέξεως, τὴν 4 (16) Νο-
εμβρίου, 1828 (*).

Παρόντες: -- Οἱ Πληρεξέσριοι τῆς Μεγάλης
Βρεταννίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Γαλλίας ἐκοινοποίη-
σεν, ὅτι ἡ πολεμικὴ ἐκστρατεία, ἣτις ἀπεφα-
σίσθη ἀπὸ τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς 19 τοῦ πα-
ρελθόντος Ἰουλίου, ἐκπλήρωσε τὸν κατ' εὐ-
θεϊαν καὶ ἄμεσον ὅρον τῆς, ἐμποδίζουσα ὅ-
λως διόλου τὰς ἐχθροπραξίας εἰς τὴν Πελο-
πόννησον, καὶ ἀναγκάζουσα τὰ Τουρκο-Αἰ-
γυπτιακὰ στρατεύματα νὰ ἀναχωρήσουν ἐ-
κεῖθεν. Καθυπέβαλλεν ἐπομένως εἰς τὸ Συμ-
βούλιον διάφορα σχέδια, τὰ ὅποια ἐμπεριέ-
χονται εἰς τὸ ἐπισυναπτόμενον ὑπὸ Στοιχ:
Α' Ὑπόμνημα, καὶ τὰ ὅποια ἀποβλέπουν εἰς
τὸ νὰ ἐξασφαλίσεν ἀπὸ νέαν ἐχθρικὴν ἐπιδρο-
μὴν τὰ παρὰ τῆς Συμμαχίας ἐλευθερωθέντα
μέρη, καθ' ἣν στιγμὴν τὰ Γαλλικὰ στρατεύ-
ματα ἐτοιμάζονται νὰ ἀναχωρήσουν.

Οἱ ΚΚ: Πληρεξέσριοι τῆς Μεγάλης Βρε-
ταννίας καὶ τῆς Ῥωσσίας, ἀφ' οὗ ἐξέτασαν
τὰ παρὰ τοῦ Πληρεξουσίου τῆς Γαλλίας πα-
ρουσιασθέντα σχέδια, ἐγνωστοποίησαν, ὅ
πρῶτος διὰ τοῦ ἐπισυναπτομένου ὑπὸ Στ.

(*) Πρὸς περισσοτέραν κατάληψιν τοῦ προηγουμένου
Πρωτοκόλλου καταχωροῦμεν ἐνταῦθα καὶ τὸ παρὸν, ἃ
καὶ παλαιότερον.

Β', καὶ ὁ δεύτερος διὰ τοῦ ἐπισυναπτομένου ὑπὸ Στ. Γ' ἐγγράφου, ποῖον σχέδιον νομίζουν καταλληλότερον νὰ παραδεχθοῦν.

Τότε οἱ τρεῖς Πληρεξούσιοι ἐσυμφώνησαν. Νὰ ἀφήσουν εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν νὰ κρίνῃ ἂν ᾔναι ἀναγκαῖον, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, νὰ μένῃ ἐκεῖ πρὸς καιρὸν ἓνα σῶμα στρατιωτικόν.

Ἡ Πελοπόννησος, αἱ παρακείμεναι Νῆσοι, καὶ αἱ κοινῶς καλούμεναι Κυκλάδες, νὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν προσωρινὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Αὐλῶν, ἕως ὅτου νὰ ἀποφασισθῇ ὁριστικῶς ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὴν συγκατάθεσιν καὶ τῆς Πόρτας, χωρὶς νὰ ἐννοοῦν μετὰ τοῦτο νὰ προαποφασίσεν εἰς τὸ παραμικρὸν τὸ περὶ τῶν ὁριστικῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος ζήτημα, τὸ ὁποῖον θέλει ἀποφασισθῇ εἰς τὰς μετὰ τῆς Τυρκίας νέας διαπραγματεύσεις.

Καὶ πρὸς τούτοις ἐσυμφώνησαν, νὰ γνωστοποιήσεν αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν Πόρταν διὰ μιᾶς διακηρύξεως, τὴν ὁποίαν θέλει προσκληθῇ ὁ ἐν Κωνσταντινῆ πόλει Πρέσβυς τῶν Κάτω-Χωρῶν νὰ ἐγχειρίσῃ, ὅτι λαμβάνεν τὴν Πελοπόννησον, τὰς παρακειμένας Νήσους, καὶ τὰς Κυκλάδας, ὑπὸ τὴν προσωρινὴν ἐγγύησίν των. Ἡ Γνωστοποίησις αὕτη ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ παρὸν Πρωτόκολλον

ΑΒΕΡΔΥΝ,

ΠΟΛΙΓΝΑΚ,

ΛΙΕΒΕΝ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τῶν Συμμάχων Αὐλῶν πρὸς τὴν Ὑψη-
λὴν Πόρταν.

4 (16) Νοεμβρίῳ, 1828.

Διὰ τῆς ἀπὸ 11 Αὐγούστου, 1828, διακοι-
νώσεως, ἐγχειρισθείσης εἰς τὸν Ῥεϊζ Ἐφέντη
ἀπὸ τὸν Πρέσβυν τῶν Κάτω-Χωρῶν, ἐν
ὀνόματι τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρεταν-
νίας καὶ τῆς Ῥωσσίας, ἐπληροφορήθη ἡ Ὑ-
ψηλὴ Πόρτα τὴν αἰτίαν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς
ἐκστρατείας τοῦ Μορέως. Κατ' εὐτυχίαν, αἱ
τρεῖς Δυνάμεις ἐπέτυχαν τὰ ἄμεσα ἀποτελέ-
σματα, τὰ ὅποια περιέμενον ἀπὸ τὴν ἐκστρα-
τείαν αὐτήν. Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Ἰμπραΐμ
Πασσᾶ, ἡ κένωσις τῶν φρουρίων ἀπὸ τὰ
Τουρκο-Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα, ἔκαμαν
νὰ παύσῃ ἡ χυῖσις τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος,
καὶ νὰ ἡσυχάσῃ ὁ τόπος αὐτός.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον τῶν Δυνάμεων ἤθελε μείνῃ
ἀτελές, ἂν, μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν στρα-
τευμάτων, οἱ κάτοικοι τῆς Πελοποννήσου
ἦσαν ὑποκείμενοι εἰς νέας ἐπιδρομὰς, ἀπὸ τὰς
ὁποίας εἶναι ἴδιον τῆς ἀξιοπρεπείας των
νὰ τὰς προφυλάξουν.

Ἐπ' αὐτῷ τῷ σκοπῷ, καθ' ἣν στιγμὴν αἱ
Συμμαχικαὶ Δυνάμεις ἐτοιμάζονται νὰ ἀνα-
χωρήσουν ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, ἀφ' οὗ
ἐπλήρωσαν τὸν εἰρηνοποιὸν σκοπὸν των, αἱ
τρεῖς Αὐλαὶ γνωστοποιοῦν εἰς τὴν Ὑψηλὴν
Πόρταν, ὅτι ἕως ὅτου νὰ τελειώσῃ ὁ ὅρι-

στικός συμβιβασμός με τὴν συγκατάθεσιν καὶ αὐτῆς, καὶ νὰ ἀποφασισθῇ ἡ τύχη τῶν Ἐπαρχιῶν, τὰς ὁποίας ἡ Συμμαχία κατέλαβε στρατιωτικῶς, λαμβάνουν ὑπὸ τὴν Προσωρινὴν Ἐγγυήσιν των τὴν Πελοπόννησον, τὰς παρακειμένας Νήσους, καὶ τὰς κοινῶς καλουμένας Κυκλάδας, καὶ διὰ τοῦτο θέλουν θεωρήσει τὴν εἰσβολὴν ὁποιασδήποτε στρατιωτικῆς δυνάμεως εἰς τοὺς τόπους αὐτὰς, ὡς ἐχθροπραξίαν κατ' αὐτῶν τῶν ἰδίων.

Γνωστοποιοῦσαι τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν, ἡ Γαλλία, ἡ Μεγάλη Βρεταννία καὶ ἡ Ῥωσσία, εὐχαρίστως ἀναγνωρίζουσι τὴν φρόνησιν μετὰ τὴν ὁποίαν ἀπέφυγε νὰ παρεκτείνῃ ἀνωφελῶς τὰ δεινὰ τῆ πολέμου εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ ἐλπίζον, ὅτι, ὀδηγουμένη ἀπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα, θέλει ἡ ἰδία ἐπιθυμήσῃ νὰ δοθῇ τέλος εἰς ὑπόθεσιν, ἥτις, πρὸ ὀκτῶ ἡδὴ ἐτῶν, κρατεῖ εἰς ἀνησυχίαν καὶ εἰς κίνησιν ὅλην τὴν Εὐρώπην, καὶ θέλει συνεννοηθῇ φιλικῶς μετὰ τὰς τρεῖς Δυνάμεις εἰς τὴν περὶ τῆς ὀριστικῆς τύχης καὶ εἰρηνοποιήσεως τῆς Ἑλλάδος διαπραγματεύσιν.

ΑΒΕΡΔΤΝ,
ΠΟΛΙΓΝΑΚ.
ΔΙΕΒΕΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΤΟΤ Κ: ΔΟΚΙΝΣ.

Δι ἧς διευθύνει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβερνήσιν τὸ Πρωτόκολλον τῆς 10 (22) Μαρτίου 1829.

Ἐν Ναυπλίῳ
τὴν 6 (18) Μαΐου, 1829.

Ὁ ὑποσημειούμενος, Ἀντιπρέσβυς τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, διετάχθη ἀπὸ τὴν Αὐλὴν του νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὴν Α. Ε. τὸν Κόμητα Καποδίστριαν, Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως ταύτης, ἀντίγραφον τοῦ Πρωτοκόλλου, τὸ ὁποῖον ὑπεγράφη τὴν 22 Μαρτίου ἀπὸ τοὺς ΚΚ. Πληρεξουσίους τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, αἵτινες ὑπέγραψαν τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, 1827.

Οἱ Πρέσβεις τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος, καὶ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Γαλλίας μεταβαίνουν κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, διὰ νὰ ἀρχίσουν τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τὴν Ὁθωμανικὴν Πόρταν κατὰ τὰς βάσεις τοῦ αὐτῆς Πρωτοκόλλου, καὶ μετὰ τὴν ἐλπίδα νὰ κλείσουν ὀριστικὸν συμβιβασμὸν ὡς πρὸς τὰ πράγματα τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Κ. Πρόεδρος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑλλάδος θέλει παρατηρήσει μετὰ τὴν μεγαλητέραν εὐχαρίστησιν εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο τὴν ἀπόφασιν τῶν τριῶν Δυνάμεων

να ἀπαιτήσουν ἀπὸ τὴν Ὁθωμανικὴν Πόρ-
ταν τὴν διατήρησιν τῆς ἀνακωχῆς, τὴν ὁ-
ποίαν ὁ Ρεῖζ Ἐφέντης, διὰ τῆς ἀπὸ 10 Σε-
πτεμβρίου 1828 ἐπιστολῆς του, ἀναγγέλλει ὡς
πραγματικῶς ὑπάρχουσιν ἐκ μέρους τῆς Πόρ-
τας καὶ, ἐπειδὴ τοιαύτη εἶναι ἡ ἀπόφασις τῶν
Δυνάμεων, ὁ ὑποσημειούμενος δὲν ἀμφιβάλλει,
ὅτι καὶ ἡ Ἐξοχότης Σας θέλει θεωρήσει δι-
καίας τὰς ἐλπίδας τῶν Συμμάχων Αὐλῶν,
ἐλπίδας, τὰς ὁποίας ὁ ὑποσημειούμενος διετάχ-
θη νὰ Σᾶς κοινοποιήσῃ, ὅτι θέλουν ληφθῇ ἀ-
μέσως μέτρα ἀμοιβαῖα καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλληνι-
κὴν Κυβέρνησιν, ἥτις ἢ νὰ κηρύξῃ ἀνα-
κωχὴν ἐχθροπραξιῶν καθ' ὅλα τὰ μέρη ὅπου
σήμερον ὑπάρχουν, ἢ νὰ προσκαλέσῃ τὰ στρα-
τεύματά της ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς κράτης, τὸ
ὁποῖον, κατὰ τὴν ἀπὸ 16 Νοεμβρίου 1828 πρᾶ-
ξιν, εἶναι ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυ-
νάμεων.

Τὸ μέτρον τοῦτο θέλει εἶναι μία ἀπόδειξις
τῆς καλῆς πίστεως καὶ τῆς νομιμότητος τῶν
ἀρχῶν τῆς Κυβερνήσεως ταύτης, καθὼς καὶ
τῆς ἐμπιστοσύνης τὴν ὁποίαν δικαίως ἔχει εἰς
τὴν κηδεμονίαν τῶν Συμμάχων Αὐλῶν ὑπὲρ
τῶν ἀληθῶν συμφερόντων καὶ τῆς εὐδαιμο-
νίας τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Ὑποσημειούμενος κτλ.

Ε. ΔΟΚΙΝΣ.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν
Κ. Δόκινς.

11 (23) Μαΐς, 1829.

Ἐλαβεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὸ ἀπὸ 6 (18) Μαΐου ἔγγραφον, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ Κ. Δόκινς, κατα διαταγὴν τῆς Αὐλῆς του, κοινοποιεῖ εἰς αὐτὴν τὸ ἀπὸ 22 Μαρτίου, 1829, Πρωτόκολλον, ὑπογεγραμμενον ἀπὸ τῆς Πληρεξουσίου τῶν Δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ὑπέγραψαν τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, 1827, καὶ ἐπικαλεῖται ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ περὶ ἀνακωχῆς ἄρθρον τῆς αὐτῆς Πρωτοκόλλου.

Ὁ Κ. Ἀντιπρέσβυς ἐξηγεῖ εἰς τὸ ῥηθὲν ἔγγραφόν τε τὴν ἐπιθυμίαν, τὴν ὁποίαν ἔχου· αἱ Συμμαχικαὶ Δυνάμεις, νὰ πληροφορηθοῦν, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, συμμορφωθείσα μὲ τὸ προῤῥηθὲν ἄρθρον τοῦ Πρωτοκόλλου, ἐκήρυξε τὴν ἀνακωχὴν τῶν ἐχθροπραξιῶν, καὶ ἀνεκάλεσε τὰ στρατεύματά της ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν μερῶν ἐκείνων, τὰ ὁποῖα, διὰ τῆς ἀπὸ 4 (16) Νοεμβρίου, 1828, πράξεως, ἐτέθησαν ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Δυνάμεων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις χρεωστεῖ πρὸ πάντων νὰ ἐκφράσῃ τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης, μὲ τὰ ὁποῖα ἐδέχθη ἤδη πρῶτον ἐπίσημον κοινοποίησιν τῶν Πρακτικῶν, ἀφορώντων τὰ μέτρα τῶν Συμμαχικῶν Αὐ-

λῶν διὰ τὰ ἐπιτύχουν ἄνευ ἀργοπορίας τὸν φιλάνθρωπον καὶ χριστιανικὸν σκοπὸν, χάριν τῇ ὁποίᾳ ἐγείνεν ἡ Συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου.

Μ' ὅλον τοῦτο ἡ εὐχαρίστησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἤθελεν εἶναι μεγαλητέρα, ἂν ἡ κοινοποίησις αὐτῇ ἐσυνωδεύετο μὲ μερικὰς πληροφορίας, τὰς ὁποίας δὲν ἔλαβε μέχρι τῆς σήμερον. Τὸ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου ἔγγραφον τοῦ Ρεϊζ Ἐφέντη, εἰς τὸ ὁποῖον στηρίζεται ἡ ἐλπίς τῆς ἀνακωχῆς ἄχρι τοῦδε δὲν ἐκοινοποιήθη ἐπισήμως εἰς αὐτήν. Ἄν τὸ ἔγγραφον τοῦτο ᾗναι σύμφωνον μὲ τὸ ἀντίγραφον, τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἀπὸ ἰδιαιτέρους ἀνταποκριτὰς, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔμπορεῖ νὰ θεωρήσῃ τὴν Ἐπιστολὴν τοῦ Ρεϊζ Ἐφέντη, εἰμὴ ὡς ἀπάντησιν ἀμφιδέξιον, διὰ τῆς ὁποίας ἡ Πόρτα ἀπορρίπτει καὶ αὖθις τὴν ἀρχὴν τῆς μεσολαβήσεως, τὴν ὁποίαν παρεδέχθη ἡ συνθήκη τῆς 6 Ἰουλίου.

Ἡ Κυβέρνησις, ἐπιστηριζομένη εἰς ἀνακωχὴν ἐνεργείᾳ (de fait), ἥτις πραγματικῶς δὲν εἶναι εἰμὴ στάσις ἀμυντήριος, τὴν ὁποίαν ἀλλάσσει τις ὅταν θέλῃ, καὶ κηρύττουσα ἐκ μέρους τῆς ἐπ' αὐτῆς τῆς βάσεως παῦσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἡ Κυβέρνησις, λέγομεν, παρεκτρέπεται τότε ἀπὸ τὰς ἀρχάς, τὰς ὁποίας παρεδέχθη ἡ ῥηθεῖσα Συνθήκη, καὶ δίδει ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς νὰ ἐκπληρώσῃ.

Δὲν γνωρίζει ἄχρι τῆς ὥρας ποῖα μέρη εἶναι ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Συμμαχίας, καὶ τοῦτο διότι τὸ Πρωτόκολλον τῆς 16 Νοεμ-

βρίου 1828, τὸ ὁποῖον ἀναφέρει ὁ Κ. Δόκινς, δὲν ἐκοινοποιήθη ποτὲ εἰς αὐτήν. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἐκοινοποιεῖτο ἐν καιρῷ τῷ δέοντι εἰς αὐτήν, ἢ θελεθεωρήσει ἐναντίον τῆς καλῆς πίστεως καὶ τῆς εἰλικρινείας, διὰ τῶν ὁποίων μόνον δύναται νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων, ἂν, καθυποβάλλουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πραγμάτων, δὲν ἀπεδείκνυεν εἰς αὐτάς, ὅτι δὲν ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος ἔτους, οὔτε θέλει εἶναι ποτὲ, τὸ νὰ μεταφέρῃ διὰ μιᾶς ἀπλῆς διαταγῆς εἰς τοὺς κόλπους τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν παρακειμένων Νήσων τὰς ἐκεῖθεν τοῦ Κορινθιακοῦ Ἰσθμοῦ δυστυχεῖς κατοίκους.

Αἱ Ἐπαρχίαι αὗται, καθὼς αἱ τῆς Πελοποννήσου καὶ τῶν Νήσων, ἐσυμφώνησαν ἐπισήμως ἐν καιρῷ κινδύνων καὶ δυστυχιῶν νὰ μὴ ἀποχωρισθῶσι ποτὲ, καὶ αἱ συμφωνίαι αὗται καθιερώθησαν καὶ ἀπὸ τὰς Ἐθνικὰς Συνελεύσεις καὶ ἀπὸ τοὺς ὅρκους τῶν μερῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἣτις χρεωστεῖ τὴν ὑπαρξίν τῆς εἰς αὐτάς τὰς πράξεις τῶν Συνελεύσεων, ἤμπορεῖ τώρα νὰ τὰς ἀδετήσῃ, διαχωρίζουσα τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Πελοπόννησον, ἐν ᾧ ἡ ἰδία χερσόνησος χρεωστεῖ εἰς διαφόρους περιστάσεις τὴν σωτηρίαν τῆς εἰς τὰς μεγάλας θυσίας τῶν Στερεοῦ - Ἑλλαδιτῶν; Καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις ἐλάμβανεν αὐθαιρέτως τὸ δικαίωμα

τοῦτο, ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸ βάλλῃ καὶ εἰς ἐνέργειαν, χωρὶς νὰ ἐκθέσῃ εἰς νέας καταστροφὰς τοὺς κατοίκους, οἱ ὅποιοι τῶρα μόνον ἀρχίζουν νὰ ἐπιστρέψωσι εἰς τὰς ἐσίας των, καὶ νὰ ἐλπίζουν τὴν ἡσυχίαν, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει ἡ Πελοπόννησος, χάρις εἰς τὴν προστασίαν καὶ εἰς τὰς ἀγαθοεργίας τῶν Συμμάχων Δυνάμεων; Βέβαια τὰ μέσα ταῦτα οὔτε ἡ πειθὼ, οὔτε ἡ βία ἡμποροῦν νὰ τὰ δώσουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν.

Οἱ κάτοικοι τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν θέλουν εἰπεῖ εἰς αὐτὴν, ὅτι τὸ ἄρθρον 3 τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, καὶ ἡ περὶ ὁροθεσίας συμφωνία τὴν ὁποίαν ἀναφέρει τὸ Πρωτόκολλον τῆς 22 Μαρτίου, τοὺς δίδουν χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ μεγαλοψυχία τῶν Συμμάχων Δυνάμεων δὲν θέλουν τοὺς ἐγκαταλείψει, καὶ ὅτι βιαζόμενοι νὰ ἀφήσωσι τὰς ὀχυρὰς θέσεις, τὰς ὁποίας κρατοῦσι σήμερον, χάνουν καὶ τὰς τελευταίας ἐλπίδας των.

Τέλος, θέλουν εἰπεῖ, ὅτι ἡ πεῖρα τῶν πολυχρονίων δυστυχιῶν των τοὺς ἀναγκάζει νὰ ᾔναι σταθεροὶ εἰς τὴν ἀπόφασίν των, νὰ μὴ ἐγκαταλείψουν πλέον τὴν γῆν τῶν πατέρων των, ἢ τὰ ἐρείπια, τὰ ὁποῖα ὑπερασπίζουν μὲ τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας, καὶ νὰ μὴ ἐνδώσουν εἰμὴ εἰς ἀνωτέραν δύναμιν.

Μεταξὺ τῶν θέσεων, τὰς ὁποίας ἔλαβον ἐσχάτως εἶναι καὶ ἡ Βόνιτζα, Ναύπακτος, Μεσολόγγι καὶ Ἀνατολικόν. Οἱ Τοῦρκοι, οἱ ὅποιοι ἐκράτουν τὰ φρούρια αὐτά, θεω-

ρήσαντες ἑαυτοὺς ἐγκαταλελειμμένους ἐκ μέ-
ρους τῆς Κυβερνήσεώς των, ὑστερημένους ὅ-
λων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν διὰ θαλάσσης
πολιορκίαν, ἐζήτησαν μόνοι νὰ ἐπιστρέψουν
εἰς τὴν πατρίδα των. Ἀλλ' εἰς τὴν ἀναχώρη-
σίν των ὅχι μόνον δὲν ἐχύθη αἷμα ἀνθρώ-
πινον, ἀλλὰ καὶ ἡ συνθήκη ἐκτελέσθη θρη-
σκευτικῶς, καὶ τοῦτο ἐνέπνευσεν ὅχι μικρὰν
ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς ἰδίους Τούρκους πρὸς
τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἀπόδειξις τῆς
ὁποίας εἶναι αἱ πρὸς αὐτὴν ἐπιστολαὶ τοῦ
Φρουράρχου τοῦ Ἀντιρίου καὶ τοῦ Πασσᾶ
τῆς Ναυπάκτου.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, δὲν εἶναι
ἀδύνατον καὶ ἡ ἀσθενεστάτη φρουρὰ τῶν Ἀ-
θηνῶν καὶ δύο ἢ τριῶν ἄλλων μερῶν, ἐμπε-
ριεχομένων εἰς τὴν ὀροθεσίαν, περὶ ἧς ὁ λό-
γος εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ Πρωτοκόλλου
τῆς 22 Μαρτίου, νὰ ἀκολουθήσουν τὸ παρά-
δειγμα τῶν φρουρῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Διὰ τοιούτων ἀποτελεσμάτων, ἡμπορεῖ καὶ
ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ συνεισφέρῃ, ὅ-
σον τὰ ἀσθενῆ μέσα της συγχωροῦν, εἰς τὴν
καλὴν ἐκβασιν τῶν διαπραγματεύσεων, τὰς
ὁποίας οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Μεγάλης Βρεταν-
νίας καὶ Γαλλίας διετάχθησαν νὰ ἀρχίσουν
εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀφιερίων.

Ἐκτὸς τῶν εἰρημένων παρατηρήσεων, εἶ-
ναι καὶ ἄλλαι, τὰς ὁποίας ἡ Ἑλληνικὴ Κυ-
βέρνησις θεωρεῖ χρέος της νὰ καθυποβάλλῃ
ὑπ' ὄψιν τῶν Συμμαχικῶν Δυνάμεων,
ἀναφερομένας εἰς διάφορα ἄρθρα τοῦ Πρω-

τοκόλλου τῆς 22 Μαρτίου, καὶ ὀνομαστικῶς εἰς
τὰ περὶ ἀποζημιώσεως καὶ Κυριαρχίας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, χρεωστοῦσα νὰ
ἀπαντήσῃ ὅσον τάχος εἰς τὸν Κ. Δόκινς,
διαφυλαττεται νὰ τὸν κοινοποιήσῃ μετέπειτα
τὰς παρατηρήσεις τῆς εἰς τὰ προμνημονευθέν-
τα ἄρθρα.

Ἐν τούτοις, παρακαλεῖται ὁ Κ. Δόκινς νὰ
κοινοποιήσῃ τὴν παροῦσαν ἀπάντησιν εἰς τὴν
Αὐλὴν του κτλ. κτλ.

I: A: ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὴν Γερουσίαν

Ἐν Ναυπλίῳ,

4 (16) Ἀπριλίου, 1830.

Ὅστερον ἀφοῦ ἔλαβα ἐκ μέρους τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβεων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν τὴν διακοίνωσιν τῶν πράξεων τῆς ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεως, αἱ ὁποῖαι ἀφορῶσι τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος, σὰς ἐσυγκάλεσα περὶ ἐμὲ πολλάκις διὰ νὰ σὰς γνωστοποιήσω τὰς πράξεις ταύτας, καὶ διὰ νὰ φωτισθῶ ἀπὸ τὴν γνώμην σας.

Δὲν θέλω σὰς ἐπαναλέξει, Κύριοι, ὅλας τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἦτον ἐκ τῶν καθηκόντων μου νὰ σὰς κάμω, διὰ νὰ σὰς ἀποδείξω κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ θετικὸν ὑφ' ὁποίαν πρόσοψιν ἐθεωροῦσα τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ τὸ συνοδεῦον αὐτὴν ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφον.

Δὲν θέλω σὰς ἐπαναλέξει ὡσαύτως τὰς μεγάλας θεωρίας, καθ' ὧς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, εἰς τὴν ἐμβριθῇ περίστασιν ταύτην ὤφειλε νὰ ῥυθμίσῃ τὴν διαγωγὴν τῆς, τὴν ὁποίαν ἐξηκολούθησεν· ὤφειλεν αὕτη ἐξ ἑνὸς μὲν μέρους νὰ δικαιώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην, μὲ τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος τὴν τιμᾶ, καὶ ἀφ' ἑτέρου ν' ἀποδείξῃ τὰ αἰσθήματα τῆς εὐγνωμοσύνης, τὰ ὁποῖα ἐμπνέουσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας οἱ γενναῖοι σκοποὶ τῶν Σεβασῶν Συμ-

πάχων Ἑγεμόνων, καὶ αἱ ἐκ τῆς μεγαλοδο-
ρίας των πρὸς αὐτοὺς εὐεργεσίαι.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον τὰ κα-
θήκοντά μου μὲ ὑπεχρέοναν νὰ ἐκπληρώσω,
καὶ τολμῶ νὰ καυχῇθῶ ὅτι ἐπέτυχα εἰς τὸτο.

Εἰς Σᾶς, Κύριοι, ἀνήκει νὰ κρίνετε περὶ
τούτου, θεωρήσαντες τὰ συναπτόμενα ἐνταῦ-
θα ἔγγραφα· θέλετε ἴδει εἰς αὐτὰ τὰς διακοι-
νώσεις τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβεων τῶν Συμ-
μάχων Αὐλῶν, καὶ τὸ σχέδιον τῆς ἐπαγγελ-
ματικῆς ἀπαντήσεώς μου.

Εὐέλπις εἶμαι ὅτι θέλετε συμμεδέξει, Κύ-
ριοι, καὶ τοὺς ἀγῶνας μου καὶ τὴν εὐθύνην
μου, καὶ θέλετε καταστήσει τοὺς μὲν, δρα-
στικωτέρους, τὴν δὲ εὐθύνην, ὀλιγώτερον βα-
ρεῖαν, ἐμφανίζοντες σεῖς αὐτοὶ πρὸς τὴν Βα-
σιλικὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα τὸν Ἑγεμόνα
Λεοπόλδον τὰς νομίμους εὐχὰς τοῦ ἔθνους.
Αὐτὸς οὗτος μόνος εἰς τὸ ἐξῆς δύναται μετ' ἐ-
πιτυχίας νὰ γένη τὸ ὄργανον τῶν εὐχῶν τῆς
ἔθνους παρὰ ταῖς Σεβασταῖς Συμμάχοις Αὐλαῖς.

Σᾶς προβάλλω ὡσαύτως τὸ νὰ συναποφα-
σίσετε μετ' ἐμοῦ περὶ τῆς ἀποστολῆς μιᾶς πρε-
σβείας, εἰς προϋπάντησιν τῆς Βασιλικῆς Αὐ-
τοῦ Ὑψηλότητος.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4 (16) Ἀπριλίῳ 1830.

Ὁ Κυβερνήτης

I: A: ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτι-
κοῦ Γραμματεὺς

I: ΡΙΖΟΣ.

(Ἐρανείσθη ἀπὸ τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος,
Ἔτος Ε'. Ἀριθμὸς 34).

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Τῆς Γερουσίας πρὸς τὸν Κυβερνήτην τῆς
Ἑλλάδος.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 27 Μαρτίῳ (8 Ἀπριλίῳ), 1850.

Οἱ παρὰ τῇ Προσωρινῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέσβεις τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν διετάχθησαν νὰ κοινοποιήσουν εἰς αὐτὴν τὰς ὀριστικὰς ἀποφάσεις ὁμοῦ μὲ τὰς συμπληρωτικὰς αὐτῶν πράξεις, τὰς ὁποίας ἀπεδέχθησαν τὰ συμβούλια τῶν εἰρημένων Δυνάμεων, διὰ νὰ καταντήσωσι τέλος πάντων εἰς τὸν ὁποῖον προέθεντο σκοπὸν, ὅτε συνυπέγραψαν τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου.

Ἐπ' αὐτῷ τέτῳ οἱ Πληρεξέστοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ὑπέγραψαν ἐκ συμφώνου κατὰ τὴν 22 Ἰαννουαρίου (3 Φεβρουαρίου) παύσαντος, τὸ πρωτόκολλον, ἀντίγραφον τῆς ὁποίου ἔχουν τὴν τιμὴν οἱ ὑποφαινόμενοι νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξουχότητα. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο καθιεροῦναι τὴν τελείαν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος ὁμοῦ μὲ ἄλλα εὐεργετήματα, ἔργα τῆς ἐπιμόνου καὶ συμφώνου μεσολαβήσεως τῶν τριῶν Αὐλῶν.

Τὸ πρῶτον ἀναγκαῖον ἀποτέλεσμα τῆς πράξεως ταύτης, τὸ ὅπιον εἶναι καὶ ὁ κύριος σκοπὸς ὅλων τῶν προσπαθειῶν, αἱ ὁποῖαι συνέτρεξαν εἰς ἀποπεράτωσιν αὐτῆς, εἶναι τὸ νὰ καταπαύσῃ ἔξ ὀλοκλήρου καὶ χωρὶς τὴν παραμικρὰν ἀναβολὴν πᾶσαν ἐχθροπραξίαν μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ Ὀθωμανικῶν θα-

λασσίων καὶ πεζικῶν δυνάμεων. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν ἀφεύκτως νὰ ἐκπληρώσῃ ἤδη ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις τὴν ὑποχρεωτικὴν ὑπόσχεσιν, τὴν ὁποῖαν προθύμως ἀνεδέχθη, ὅτι θέλει ἀποδέσει τὰ ὄπλα, ἅμα συγκατατεθῶσιν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὴν Συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου. Τούτου δὲ ἤδη ἐκτελεσθέντος, ἀφοῦ ἐνεργήθησαν τὰ δέοντα ἐκ συμφώνου καὶ παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ, αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ διέταξαν τοὺς Ἀντιπρέσβεις αὐτῶν ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν ἄμεσον καὶ πλήρη ἀποδοχὴν τῶν ἀκολουθῶν μέτρων.

Α'. Νὰ δημοσιεύσῃ ἐπισημως τὴν ἀνακωχὴν, ὑπάρχουσαν ἤδη πραγματικῶς.

Β'. Νὰ κενώσωσι τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα καὶ αἱ θαλάσσιοι ναυτικαὶ μοῖραι ὅλους τοὺς τόπους, μέρη καὶ νήσους, τὰ ὁποῖα δὲν δέλουν συμπεριληφθῇ εἰς τὸ νέον Ἑλληνικὸν Κράτος, καὶ νὰ ἀποσυρθῶσιν ἐντὸς τῆς ὁροθετικῆς γραμμῆς τῆς ὀριζομένης διὰ τῆς πρωτοκόλλου.

Γ'. Νὰ χαίρωσι τὴν προσωπικὴν καὶ κτηματικὴν ἀσφάλειαν ὅσοι τῶν Μουσουλμάνων προαιροῦνται νὰ διαμείνωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, ἀπαιτοῦσαι τὴν ἀποδοχὴν τούτων τῶν συμβιβαστικῶν μέτρων, ἔχουν ὅλην τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐκπληροῦσα αὐτὰ μετὰ σπουδῆς, θέλει ἀναφανῇ ἀδιαλείπτως ἀξία τῶν πρὸς αὐτὴν εὐεργετημάτων.

Τὸ αὐτὸ πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον δίδει εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰ προνόμια ταῦτα, περιέχει καὶ ἄλλο ἄρθρον, τῷ ὁποῖου ἡ ἐκτέλεσις ἔδοσεν ἀφορμὴν νέων συνθηματικῶν πράξεων.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, γνωρίζουσαι καλά ὅτι μόνῃ ἡ μοναρχικὴ καὶ διαδοχικὴ Κυβέρνησις δύναται νὰ ἐγγυηθῇ τὴν σταθερὰν κατάστασιν, τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ ἡ εἰρηνοποίησις, ὅπερ ἦτον ἀντικείμενον τῶν σκέψεών των, συνέθεντο ὁμοφώνως νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ νέου κράτους Ἡγεμὼν τοῦτος, τοῦ ὁποῖου ὁ χαρακτήρ νὰ ἐγγυᾶται ἀσφαλῶς τὴν ἡσυχίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὅλης τῆς Εὐρώπης.

Αἱ ψῆφοι καὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων συνῆλθον χωρὶς ἀναβολὴν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Πρίγκιπος Λεοπόλδου, τῷ ὁποῖου αἱ προσωπικαὶ ἀρεταὶ καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ ἀνεξάρτητος θέσις, ἐπλήρουν κατ'εὐχὴν τὸ ἐπιθυμητὸν τοῦτο ἀντικείμενον.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, ἀφοῦ διέθεσαν ἔτι περὶ τῶν εἰρημένων, ἀπεφάσισαν καὶ εἰδικούς τινες ὁρισμοὺς, τοὺς ὁποῖους διέταξαν τοὺς Ἀντιπρέσβεις αὐτῶν νὰ γνωστοποιήσωσιν ὡσαύτως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν.

Ὁ πρῶτος εἶναι ὅτι αἱ τρεῖς Αὐλαὶ νὰ δώσωσιν ἐξάπαντος εἰς τὸ νέον κράτος χρηματικὰ βοηθήματα δι' ἐνὸς δανείου, τὸ ὁποῖον θέλει ἐνεργήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μετὰ τὴν ἐγγύησιν τῶν Δυνάμεων. Τὸ δὲ δάνειον

τοῦτο θέλει χρησιμεύσει εἰς μισθοδοσίαν καὶ διατροφήν τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια ὁ Κυριάρχης Ἡγεμὼν ἐν ἀνάγκῃ ἤθελε στρατολογήσει πρὸς ἰδίαν ὑπηρεσίαν.

Συνεφωνήθη πρὸς τούτοις ἀπὸ τὰς τρεῖς Δυνάμεις νὰ διαμένῃ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Α. Β. Υ. ἐν διαστήματι ἐνὸς χρόνου, τὸ κατὰ τὴν Ἑλλάδα εὐρισκόμενον ἤδη Γαλλικὸν στρατευμα. Ἐὰν δὲ ἡ παραιτέρω διαμονὴ τῆς στρατιωτικῆς ταύτης μοίρας κριθῇ ἀφεύκτως ἀναγκαία, τότε ἀπαιτεῖται νὰ συγκατανεύσωσιν αἱ εἰρημέναι Δυνάμεις κατὰ ζήτησιν τῆς Ἡγεμόνος συνεννοῦμεναι μετ' αὐτῆς.

Ἐκτὸς τῶν διαληφθεῖσων συνθηματικῶν πράξεων, ἐγένετο καὶ ἐκυρώθη ἰδιαιτέρα σύμβασις ἀφορῶσα τοὺς κατοικοῦντας τὴν Ἑλλάδα Καθολικὴς.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ὅς τις εἶχεν ἐξαιρέτως ὑπὸ τὴν προστασίαν καὶ ὑπεράσπισίν του τοὺς χριστιανοὺς τούτου τῆς δόχματος ἐν ὧσιν ὑπέκειντο ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, κρίνει δίκαιον νὰ παραιτήσῃ σήμερον τὸ προνόμιον τοῦτο ὡς πρὸς τὰς ἐπαρχίας, αἱ ὅποια συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸ νέον κράτος, καὶ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἐνέργειαν αὐτοῦ εἰς τὸν ὀνομασθέντα τῆς Ἑλλάδος Ἡγεμόνα. Ἀλλὰ συγχρόνως ἡ Α. Χ. Μ. ἀπήτησεν ἐγγυήσεις ἀποχρώσας ὑπὲρ τῆς ὑπερασπίσεως τῶν Καθολικῶν τούτων, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἄχρι τῆς σήμερον ὑπὸ τὴν δύναμιν τῆς Γαλλίας.

Ἐπειδὴ ἡ ἀξίωσις αὕτη ἀνεγνωρίσθη δι

καία, ὠρίσθη ἐκ συνθήκης, ὅτι ἡ Καθολικὴ
Θρησκεία νὰ ἐκτελῇ ἀκολούτως εἰς τὸ νέον
κράτος τὰς τελετὰς τῆς λατρείας τῆς, καὶ αἱ
εἰς αὐτὴν ἀνήκουσαι ἰδιοκτησίαι νὰ ᾖναι ἀ-
νεπηρέαστοι. Οἱ δὲ ἐπίσκοποι αὐτῆς νὰ δια-
τηρῶσιν ἀπαραμειώτως τὰ ὑπουργήματα, τὰ
δικαιώματα καὶ τὰ προνόμια, τὰ ὅποια ἔ-
χαιρον ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Βασιλέως
τῆς Γαλλίας. Καὶ τελευταῖον κατὰ τὰς αὐτὰς
ἀρχὰς ὅλαι αἱ ἀνήκουσαι ἰδιοκτησίαι εἰς τὰς
ἀνέκαθεν ἐκκλησιαστικὰς ἀποστολὰς τῆς Γαλ-
λίας, ἢ εἰς κατὰστήματα Γαλλικὰ, νὰ ἀνα-
γνωρίζωνται ὡς τοιαῦται καὶ νὰ διαμένωσιν
ἀνεπηρέαστοι.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῶν τριῶν Συμμάχων
Αὐλῶν, ἀφοῦ ὠρίσαν οὕτω περὶ τῶν ἀντι-
κειμένων τούτων, θέλοντες ἐκτὸς τούτων νὰ
δώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα νέα δείγματα τῆς
πρὸς αὐτὴν εὐνοίας τῶν Βασιλέων των, καὶ
νὰ προφυλάξωσι τὸν τόπον τοῦτον ἀπὸ τὰ
δεινὰ ἐπακόλουθα, τὰ ὅποια δύναται νὰ ἐ-
πιφέρῃ ἡ ἀντιζηλία τῶν ἐν αὐτῷ θρησκευο-
μένων λατρεῶν, συνέθεντο ὅτι ὅλοι οἱ ὑπῆ-
κοοι τοῦ νέου κράτους, ὅποιασδήποτε θρη-
σκείας, θέλουν εἰσθαι δεκτοὶ ἐπίσης εἰς ὅλας
τὰς δημοσίους ὑπηρεσίας, ὑπουργήματα καὶ
τιμὰς, θεωρούμενοι ἐντελῶς ἴσοι καθ' ὅλας
τὰς θρησκευτικὰς, κοινωνικὰς καὶ πολιτικὰς
σχέσεις, μηδ' ὅλως παρατηρουμένης τῆς δια-
φορᾶς τῆς δόγματος.

Οἱ Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Δυνά-
μεων κοινοποιοῦντες ταῦτα εἰς τὴν Ἑλλη-

νικὴν Κυβέρνησιν, καθὼς διετάχθησαν ἀπὸ τὰς ἰδίας αὐτῶν Κυβερνήσεις, τρέφουσι χρησ-
τὰς ἐλπίδας, ὅτι θέλουν εὖρει ὅλην τὴν ἀ-
ποδοχὴν ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους
μὲ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης, τὰ ὅποια πρέ-
πει νὰ τοῦ ἐμπνέωσιν αἱ πράξεις αὐταί, καὶ
μὲ τὴν ὁποίαν ἐκήρυξεν ἄχρι τοῦδε πεποί-
θῃσιν πρὸς τὰς Κραταιοὺς ὑπερασπιστάς τε.
Ἰσχυροὶ καὶ δίκαιοι λόγοι ἦτον ἀκόλουθον
νὰ ἐμπνεύσωσιν εἰς αὐτὸ τοιαῦτα αἰσθήματα,
διότι ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει τὴν ὑπαρξίν της εἰς
τὰ παντοῖα βοηθήματα, τὰ ὅποια ἐπεδαψί-
λευσαν εἰς αὐτὴν αἱ τρεῖς Δυνάμεις. Ἐλευθε-
ρώσαντες αὐτὴν, ἔλαβον ὑπὸ τὴν ἄμεσον
προστασίαν των καὶ τὴν διέσωσαν ἀπὸ τὸν
ἀναπόδραστον ὄλεθρον· διὰ τούτους τοὺς
λόγους προσεκτήσαντο θετικὰ δικαιώματα εἰς
τὴν ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων τελείαν καὶ πρό-
θυμον προσχώρησιν εἰς τὰ δεδογμένα.

Αἱ Δυνάμεις αὐταὶ ἔχουσι νέα δικαιώματα
εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην της, διότι συμπληρώ-
σασαι σήμερον τὸ νησιωτικὸν αὐτῆς σύστη-
μα, δίδουσιν εἰς αὐτὴν τὴν ἀσφαλῆ κτῆσιν
τόπων, οἱ ὅποιοι εἶναι ἀγαπητοὶ διὰ τὴν ἀ-
νάμνησιν τῶν προγόνων, καὶ ὠφέλιμοι διὰ
τὴν γεωγραφικὴν αὐτῶν θέσιν.

Αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις συγκατατεθεῖσαι
νὰ δώσωσιν εἰς τὸν νέον τοῦτο κράτος τε-
λείαν ἀνεξαρτησίαν, καὶ ὅλα τὰ ἐκ ταύτης
πηγάζοντα δικαιώματα, ἀπαλλάξαντες αὐτὴν
πρὸς τούτοις καὶ ἀπὸ ὑποχρεώσεις δυσφόρας,
ὑπερέβησαν παρὰ πολὺ τὰς ἐλπίδας, τὰς ὁποίας

νομίμως ἐδύνατο νὰ τρέφῃ. Ἡ ἀνάπτυξις τῆς ἐσωτερικῆς τῆς εὐτυχίας, ἡ ἀνέγερσις τῆς ἐμπορίας τῆς, εἶναι ἤδη ἀσφαλισμένοι, καὶ ἡ ἐκλογὴ αὐτῇ τῆς Ἡγεμόνος, ὅσις μέλλει νὰ τὴν κυβερνήσῃ, δίδει εἰς αὐτὴν πᾶσαν ἐγγύησιν τῆς εὐταξίας καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην, καὶ τὰ μέσα τῆς νὰ συνταχθῇ κατὰ τὰς σωτηριώδεις ἀρχάς, αἱ οἵαι φέρου τὴν εὐδαιμονίαν τῶν ἐπικρατειῶν. Αἱ Σύμμαχοι Αὐλαὶ διέταξαν πρὸς τέτοις τοὺς Ἀντιπρέσβεις τῶν νὰ διασαφηνίσωσιν ὅτι, μέχρι τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφίξεως τῆς Ἡγεμόνος Λεοπόλδου, αἱ ὑπάρχουσαι σχέσεις μεταξὺ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς τῆς τόπῃ τέτῃ καὶ τῶν Συμμάχων, θέλουν διατηρεῖσθαι ὅποια καὶ ὅπως ὑπάρχουσιν ἐπὶ τῆ παρόντος.

Οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις τῶν τριῶν Δυνάμεων ἔλαβον ἐπίσης ἀναλόγως διαταγὰς μετὰ τὰς σαλείσας ὁδηγίας πρὸς τὰς παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρέσβεις. Διευθύνθησαν δὲ καὶ πρὸς τὰς Ναυάρχους τῶν κατὰ τὸ Ἀρχιπέλαγος θαλασσίων μοιρῶν, μετὰ διαταγὴν νὰ συμπράξωσιν ἐκ συμφώνου εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πρωτοκόλλου τῆς 22 Ἰανουαρίου (3 Φεβρ.).

Οἱ ὑποφαινόμενοι ἔχον τὴν τιμὴν νὰ προσφέρωσι πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Πρόεδρον τῆς Προσωρινῆς τῶν Ἑλλήνων Κυβερνήσεως βασιλεύοντος σέβας.

(Ἐπογεγραμμένοι)

ΔΩΚΙΝΣ, ΒΑΡΩΝΟΣ ΡΟΥΑΝ, ΚΟΜΗΣ Ν. ΠΑΝΝΙΝ.

(Ἐρανείσθη ἐκ τῆς Γεν. Ἐφημ. τῆς Ἑλ. ἔτος Ε'. Ἀρ. 32.)

Π Ρ Ω Τ Ο Κ Ο Λ Λ Ο Ν

Τῆς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν
γενομένης συνδιαλέξεως τῆς 3 Φεβρουα-
ρίου 1830.

Παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς
Μεγάλης Βρεταννίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

Ἀρξαμένης τῆς συνδιαλέξεως, ὁ Πληρεξού-
σιος τῆς Βρετανικῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος, καὶ
ὁ τῆς Χριστιανικωτάτης Αὐτῆς Μεγαλειότητος
παριστάνουσιν εἰς τὸν Πληρεξούσιον τῆς Αὐ-
τοκρατορικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τὴν ἔ-
φεσιν τοῦ νὰ μάθωσιν ὑφ' ὁποίαν πρόσοψιν
βλέπει τὸ 10 ἄρθρον τῆς ἐν Ἀνδριανουπόλει
προσφάτως ὑπογραφθείσης εἰρήνης μεταξὺ
τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ὀθωμανικοῦ Κράτους,
ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται πρὸς τὰς ὑ-
ποθέσεις τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐ-
τοῦ Μεγαλειότητος ἀποφαίνεται: ὅτι τὸ 10
ἄρθρον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Συνθήκης δὲν ἀ-
κυροῖ τὰ δίκαια τῶν Συμμάχων τοῦ Αὐτο-
κράτορος, δὲν παρεμποδίζει τὰ βουλευματα
τῶν εἰς συνδιάλεξιν συνελθόντων ἐν Λονδί-
νῳ Ὑπουργῶν, μὴ δὲ κωλύει παντάπασι τὰς
συμβιβασμούς, ὅσας αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ἤθελον
κρίνει ὁμοφώνως ὅτι εἶναι οἱ ὠφελιμώτεροι
καὶ οἱ πρὸς τὰς περιστάσεις εὐαρμοσώτεροι.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ Πληρεξού-
σιος τῆς Βρετανικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος

κοινοποιεῖ εἰς τὴν συνδιάλεξιν ἐν ἔγγραφον συλληπτικόν, συναπτόμενον ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείου Α, διὰ τοῦ ὁποίου οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει Πρέσβεις τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Γαλλίας διαβιβάζουσι μιαν ἀπόφασιν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας μηνολογουμένην κατὰ τὴν 9 Σεπτεμβρίου, ἐπισυναπτομένην ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείου Β, καὶ ἀναγγέλλουσιν “ὅτι ἡ Πόρτα συγκατανεύσασα τέως εἰς τὴν συνθήκην τοῦ Λονδίνου, ὑπόσχεται καὶ προσέτι ὑποχρεοῦται τὴν σήμερον ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ὑπογραψασῶν τὴν εἰρημένην Συνθήκην Δυνάμεων, εἰς τὸ νὰ ὑπογράψῃ ὁλοσχερῶς ὅλα τὰ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐκτέλεσίν της ἀποφασισθησόμενα ἀπὸ τὴν ἐν Λονδίῳ συνδιάλεξιν,.,.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου ἀναγνωρίζεται ὁμοφώνως, ὅτι εὐρίσκεται ἡ Συμμαχία εἰς ὑποχρέωσιν τῇ νὰ ἐνεργήσῃ πρὸ πάντων τὰ περὶ τῆς ἀμέσου ἐγκαταστάσεως τῆς κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν ἀνακωχῆς μεταξὺ τῶν Τέρκων καὶ τῶν Ἑλλήνων.

Ἀποφασίζεται κατὰ συνέπειαν, ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν τριῶν Αὐλῶν Πληρεξέστοι, οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐδρεύοντες αὐτῶν, καὶ οἱ εἰς τὸ Ἀρχιπέλαγος Ναύαρχοὶ των θέλουν λάβει ἄνευ ἀναβολῆς τὴν διαταγὴν τῇ ν’ ἀπαιτήσωσι καὶ ἐπιτύχωσιν ἀπὸ τὰ ἀνταγωνιζόμενα μέρη μίαν ταχεῖαν καὶ ὁλοσχερῇ παῦσιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἐπ’ αὐτῷ τέτῳ αἱ ὑπὸ στοιχείου Γ. Δ. Ε. παρηρτημέναι ἐνταῦθα εἰσηγήσεις δι’ ὁμοφώ-

νου γνώμης ἀπεφασίσθησαν περὶ τῶν εἰρημέ-
νων Πληρεξουσίων καὶ ἐδρευόντων, ἐπιτρε-
πέσης εἰς τὸν Ῥωστικὸν Ναύαρχον τῆς μετα-
ξὺ τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Πόρτας ἀποκατα-
στάσεως τῆς εἰρήνης, νὰ συμπράξῃ αὐτὸς με-
τὰ τῶν συναδελφῶν του τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς
Γαλλίας.

Συμφωνηθεῖσων τῶν πρώτων αὐτῶν ἀπο-
φάσεων, τὰ μέλη τῆς συνδιαλέξεως εὕρισκον
ὅτι αἱ τῆς Πόρτας ἀποφάνσεις τὰ θέτου-
σιν εἰς τὴν περίπτωσιν τῇ νὰ συσκεφθῶσι
περὶ τῶν μέτρων, ὅσα ἤθελον προκρίνει ὡς
μᾶλλον παραδεκτέα κατὰ τὴν παρῆσαν κα-
τάστασιν τῶν πραγμάτων, καὶ ἐπειδὴ ἐφίεν-
ται νὰ ἐπάξωσιν εἰς τὰς προτέρας διαθέσεις
τῆς συμμαχίας βελτιώσεις τὰς μᾶλλον προσ-
φυεῖς εἰς τὸ νὰ κρατύνωσι τὸ περὶ ὀνείασχο-
λεῖται ἔργον τῆς εἰρήνης μὲ νέα ἀσφαλίσμα-
τα μονιμότητος, ἀπεφάσισαν τὰ ἐξῆς ἄρθρα
ὁμοφώνως.

1. Ἡ Ἑλλὰς θέλει σχηματίσει ἐν Κράτος
ἀνεξάρτητον, καὶ θέλει χαίρει ὅλα τὰ δίκαια
πολιτικά, διοικητικά, καὶ ἐμπορικά προσπε-
φυκότα εἰς ἐντελῆ ἀνεξαρτησίαν.

2. Κατὰ λόγον αὐτῶν τῶν εἰς τὸ νέον Κράτος
παρεχομένων πλεονεκτημάτων, καὶ πρὸς συγ-
κατάνευσιν εἰς τὴν ἣν ἐξέφρασεν ἔφεσιν ἡ
Πόρτα περὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ὑπὸ τῇ Πρω-
τοκόλλου τῆς 22 Μαρτίου τεθέντων ὁρίων,
ἡ διοριστικὴ γραμμὴ τῶν συνόρων τῆς Ἑλ-
λάδος, ἀρξαμένη ἀπὸ τὰς ἐκβολὰς τῇ Ἀσπρο-
ποτάμῳ, θέλει ἀνατρέξει τὸν ποταμὸν αὐτὸν

ἕως κατέναντι τῆς λίμνης τοῦ Ἀγγελοκάστρου, καὶ διασχίσασα τόσον αὐτὴν τὴν λίμνην, ὅσον καὶ τὰς τοῦ Βραχωρίου, καὶ τῆς Σαυροβίτσας, θέλει καταλήξει εἰς τὸ ὄρος Ἀρτοτίνα, ἐξ οὗ θέλει ἀκολουθήσει τὴν κορυφὴν ὄρους Ἀξου, τὴν κοιλάδα τῆς Κιοτύρης, καὶ τὴν κορυφὴν τῶν ὄρους Οἴτης ἕως τὸν κόλπον τῆς Ζητουνίου, εἰς τὸν ὁποῖον θέλει καταντήσει πρὸς τὰς ἐκβολὰς τῆς Σπερχειοῦ.

Ὅλαι αἱ χῶραι καὶ τόποι κείμενοι πρὸς μεσημβρίαν αὐτῆς τῆς γραμμῆς, τὴν ὁποίαν ἡ συνδιάλεξις ἐχάραξεν ἐπὶ τοῦ ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείον Ζ συναπτομένου γεωγραφικοῦ πίνακος, θέλουν ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὅλαι δὲ αἱ χῶραι καὶ τόποι πρὸς ἄρκτον κείμενοι τῆς αὐτῆς γραμμῆς, θέλουν ἐξακολουθῆναι ὡς ἀποτελῶσι μέρος τῆς Ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας.

Θέλουν ἀνήκει ὡσαύτως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Νῆσος Εὐβοία ὁλόκληρος, αἱ Δαιμονόνησοι, ἡ νῆσος Σκύρος, καὶ αἱ νῆσοι ἐγνωσμέναι τὸ ἀρχαῖον ὑπὸ τὸ ὄνομα Κυκλάδες, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς νήσου Ἀμοργοῦ, κείμεναι μεταξὺ τοῦ 36 καὶ 39 βαθμῶν πλάτους βορείου καὶ τοῦ 26 βαθμοῦ μήκους ἀνατολικοῦ τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς Γρειβίσχης.

3 Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει εἶναι μοναρχικὴ καὶ κληρονομικὴ κατὰ τάξιν πρωτοτοκίας. θέλει ἐμπιστευθῇ εἰς ἓνα ἡγεμόνα, ὅστις δὲν θέλει εἶναι δυνατόν νὰ ἐκλεχθῇ μεταξὺ τῶν οἰκογενειῶν τῶν βασιλευουσῶν εἰς τὰς ἐπικρατείας τὰς ὑπογραψάσας τὴν Συνε-

θήκην τῆς 6 'Ιουλίου 1827, καὶ δέλει φέρει
τὸν τίτλον 'Ηγεμῶν Κυριαρχῆς τῆς
'Ελλάδος.

'Η ἐκλογὴ αὐτῆ τῆ 'Ηγεμόνος δέλει εἶναι
τὸ ἀντικείμενον διακοινώσεων καὶ συμφω-
νιῶν κατοπινῶν.

4. Τὰ ἄρθρα τοῦ παρόντος Πρωτοκόλλου,
ᾗμα ἤθελον γνωστοποιηθῇ εἰς τὰ μέρη, τὰ
ὅποια μέλει περὶ αὐτῶν, ἢ μεταξὺ τῆ 'Οθω-
μανικῆς Κράτους καὶ τῆς 'Ελλάδος εἰρήνη δέ-
λει ἐκλαμβάνεσθαι ἀποκαταστημένη ἐξ αὐτῆ
τούτου τοῦ γεγονότος, καὶ ἐκάτερα τὰ κρά-
τη δέλουν προσφέρεσθαι πρὸς τοὺς ὑπηκόους
ἐκατέρων ἀμοιβαίως ὡς πρὸς τὰ δίκαια τοῦ
ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας, καθὼς πρὸς τὴν
ὑπηκόους τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν τῶν ἐν εἰ-
ρήνῃ μετὰ τῆ 'Οθωμανικοῦ Κράτους καὶ τῆς
'Ελλάδος.

5. Πράξεις πλήρους καὶ ὁλοσχεροῦς ἀ-
μνηστίας δέλουν ἀμέσως δημοσιευθῇ παρὰ
τῆς 'Οθωμανικῆς Πόρτας καὶ παρὰ τῆς 'Ελ-
ληνικῆς Κυβερνήσεως.

'Η περὶ ἀμνηστίας πράξις τῆς Πόρτας δέ-
λει κηρύξει, ὅτι κανεῖς 'Ελλην ἐφ' ὅλην τὴν
ἐκτασιν τῆς 'Επικρατείας τῆς, δὲν δέλει εἶναι
δυνατὸν νὰ στερηθῇ τὰς ιδιοκτησίας του, μη-
δὲ νὰ ἐνοχληθῇ παντάπασι διὰ τὸν λόγον,
ὅτι ἔλαβε τάχα μέρος εἰς τὴν 'Ελληνικὴν ἐ-
πανάστασιν. 'Η περὶ ἀμνηστίας πράξις τῆς
'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως δέλει κηρύξει τὴν
αὐτὴν ἀρχὴν ὑπὲρ ὅλων τῶν Μουσουλμά-
νων ἢ Χριστιανῶν, οἵτινες τυχὸν ἔλαβον μέ-

ρος ἐναντίον τῆς ὑποθέσεώς της· θέλει δὲ εἶναι προσέτι ἐννοημένον καὶ δημοσιευμένον, τὸ ὅτι οἱ Μουσουλμάνοι, οἵτινες ἐκουσίως ἤθελον ἐξακολουθήσει νὰ κατοικῶσιν εἰς τὰς χώρας καὶ νήσους διορισθείσας εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλουν διατηρεῖ ἐν αὐταῖς τὰς ἰδιοκτησίας των, καὶ θέλουν χαίρει ἐν αὐταῖς ἀμεταβλήτως μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των ἐντελῇ ἀσφάλειαν.

6. Ἡ Ὁθωμανικὴ Πόρτα θέλει παρέξει εἰς ὅσους ἐκ τῶν ὑπηκόων της Ἑλλήνων ἤθελον ἐπιθυμήσει νὰ παραιτήσῃσι τὸ Τουρκικὸν ἔδαφος προθεσμίαν ἐνὸς ἔτους διὰ νὰ πωλήσῃσι τὰς ἰδιοκτησίας των, καὶ νὰ ἐξέλθωσιν ἐλευθέρως ἀπὸ τὸν τόπον.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει ἀφήσει τὸ αὐτὸ ἐλεύθερον εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἤθελον ἐπιθυμήσει νὰ μεταφερῶσιν εἰς τόπον Τυρκικόν.

7. Ὅλαι αἱ θαλάσσιοι καὶ πεζικαὶ Ἑλληνικαὶ δυνάμεις, θέλουν κενώσει τὰς χώρας, φρούρια καὶ νήσους, τὰ ὅποια κατέχουσιν ἐπέκεινα τῆς γραμμῆς τῆς τεθείσης εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος ἐν τῷ § 2, καὶ θέλουν ἀποσυρθῇ ὀπίσθεν αὐτῆς ταύτης τῆς γραμμῆς ἐντὸς τῆς πλέον συντόμου προθεσμίας. Ὅλαι αἱ θαλάσσιοι καὶ πεζικαὶ Τουρκικαὶ δυνάμεις, αἱ κατέχουσιν χώρας, φρούρια καὶ νήσους, περιλαμβανόμενα εἰς τὰ ἄνω εἰρημένα ὅρια, θέλουν κενώσει αὐτὰς τὰς νήσους, φρούρια καὶ χώρας, καὶ θέλουν ἀποσυρθῇ ὀπίσθεν τῶν εἰρημένων ὁρίων καὶ ὡσαύτως ἐντὸς

τῆς πλείον συντόμου προθεσμίας.

8 Ἐκάστη τῶν τριῶν Αὐλῶν φυλάττει τὴν δύναμιν, ἥ ὁποία τῇ βεβαιουῖται παρὰ τῆ ἑκτοῦ ἄρθρου τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου, τῆ νὰ ἐγγυᾶται περὶ τοῦ ὅλου τῶν συμβιβασμῶν ἢ ἁρθρῶν τῶν προηγουμένων. Αἱ περὶ ἐγγυήσεως πράξεις, εἰς γενῶσι, θέλουν συνταχθῇ χωριστά. Ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διαφορῶν αὐτῶν πράξεων θέλουν γενῇ κατὰ συνέπειαν τῆ ἄνω εἰρημένου ἁρθρου, τὸ ἀντικείμενον συνθηκῶν κατοπινῶν τῶν Ὑψηλῶν Δυνάμεων.

Κανένα στράτευμα ἀνήκον εἰς ὁποτέραν τῶν συνταξασῶν τὴν Συνθήκην τριῶν Δυνάμεων, δὲν θέλει δυνηθῇ νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ Ἑλληνικῆ νέου Κράτους, ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν δύο ἐτέρων Αὐλῶν τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην.

9. Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν συγκρούσεων, αἱ ὁποῖαι θέλουν ἀναμφιβόλως γεννηθῇ εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις ἀπὸ τὴν συναφὴν μεταξὺ τῶν ἐπιτρόπων ὁροθετῶν Ὁθωμανῶν, καὶ τῶν ἐπιτρόπων ὁροθετῶν Ἑλλήνων, ὅταν προτεθῇ τὸ ν' ἀποφασισθῇ ἐπιτοπίως ἢ διαχάραξις τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, συμφωνεῖται ὅτι ἡ ἐργασία αὕτη θέλει ἐμπιστευθῇ εἰς ἐπιτρόπους Ἀγγλους, Γάλλους καὶ Ῥώσους, καὶ ὅτι αἱ τρεῖς Αὐλαὶ θέλουν διορίσει ἀνὰ ἓνα ἑκάστη. Οὗτοι οἱ ἐπίτροποι ἐφωδιασμένοι μὲ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον Η συναπτομένην ἐνταῦθα ὁδηγίαν, θέλουν ἀποφασίσαι τὴν διαχάραξιν τῶν εἰρημένων ὁρίων ἐπόμενοι

μὲ ὅλην τὴν δυνατὴν ἀκρίβειαν εἰς τὴν ἐν-
δεικνυμένην ἐν τῷ § 2 γραμμὴν, τὴν ὁποίαν
θέλουν ἐπισημαίνει μὲ πασσάλους, καὶ θέλουν
σχεδιάσει δύο πίνακας τῆς ὑπογεγραμμένους
παρ' αὐτῶν, καὶ ὁ μὲν εἰς θέλει δοθῇ εἰς τὴν
Ὁθωμανικὴν Κυβέρνησιν, ὁ δὲ ἕτερος εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Θέλουν ὀφείλει ν' ἀποπερατώσουν τὰς ἐρ-
γασίας των ἐν τῷ διαστήματι μηνῶν ἑξ. Ἐὰν
συμβῇ διαφορὰ γνώμων μεταξὺ τῶν τριῶν
ἐπιτρόπων, ἡ πλειοψηφία θέλει ἀποφασίσαι.

10. Αἱ διαθέσεις τοῦ παρόντος Πρωτοκόλ-
λου θέλουν ἀμέσως γνωστοποιηθῇ εἰς τὴν Ὁ-
θωμανικὴν Κυβέρνησιν διὰ τῶν Πληρεξου-
σίων τῶν τριῶν Αὐλῶν, οἵτινες θέλουν ἐφω-
διασθῇ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μὲ τὴν κοινὴν ὁδη-
γίαν τὴν ἐνταῦθα ὑπὸ στοιχείῳ Θ συναπτο-
μένην. Οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐδρεύοντες τῶν τριῶν
Αὐλῶν, θέλουν λάβει ὡσαύτως περὶ αὐτῆς
τῆς ὑποθέσεως τὴν ὑπὸ στοιχείῳ Ι συναπτο-
μένην ἐνταῦθα ὁδηγίαν.

Αἱ τρεῖς Αὐλαὶ ἀποταμιεύουσι δι' αὐτὰς τὸ
νὰ κάμωσι νὰ εἰσαχθῶσιν αἱ παροῦσαι συμ-
φωνίαι εἰς συνθήκην τινὰ ἐπίσημον, ὑπο-
γραφηθεῖσαν ἐν Λονδίνῳ, θεωρηθεῖσαν ἐν-
νῶν ὡς ἐκτελεστικὴν τῆς κατὰ τὴν 6 Ἰουλίου
1827, καὶ διακοινωθεῖσαν ὡς πρὸς τὰς
ἄλλας τῆς Εὐρώπης Αὐλὰς διὰ νὰ τὴν παρα-
δεχθῶσιν, ἐὰν τὸ κρίνωσι προσήκον.

Συμπέρασμα.

Αἱ τρεῖς Αὐλαὶ φθάσασαι ὕτως εἰς τὸ τέρμα μακρᾶς τινος καὶ χαλεπῆς διαπραγματεύσεως, συγχαίρουσιν αὐταὶ ἑαυτὰς μετ' εἰλικρινείας, διότι ἐφήχθησαν εἰς ἐντελῆ ὁμοψυχίαν ἐν μέσῳ τῶν πλέον ἐμβριθῶν καὶ τῶν πλέον ἀξίων προσοχῆς καὶ ἀκροσφαλῶν περιστάσεων.

Ἡ τῆς συναφείας αὐτῶν συντήρησις κατὰ σιγμᾶς τοιαύτας, παρέχει τὸ ἀσφαλέστερον ἐνέχυρον τῆς διαρκείας τῆς, καὶ αἱ τρεῖς Αὐλαὶ προσηνεῖς ἔχουσιν ἐλπίδας, ὅτι αὕτη ἡ τόσον μόνιμος, ὅσον ἀγαθοποιὸς ἔνωσις, δὲν θέλει παύσει ἀπὸ τοῦ νὰ συνεισφέρει εἰς τῆς παγκοσμίας εἰρήνης τὴν ἐμπέδωσιν.

(Ἐρανείσθη ἀπὸ τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, Ἔτος Ε'. Ἀριθμὸς 32).

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὰς Κυρίας Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 4—16 Ἀπριλίου 1830.

Ἡ προσωρινὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἔλαβε τὸ κοινοποιηθὲν πρὸς αὐτὴν ἐπίσημον ἔγγραφον παρὰ τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβεων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν τῆς 27 Μαρτίου (8 Ἀπριλίου).

Ἐμελέτησε μετὰ συντόνου σκέψεως τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου καὶ τὰς ἐπ' αὐτῇ ἐξηγήσεις καὶ ἀναπτύξεις τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβεων· συναισθανομένη δὲ τὰ χρεὴ αὐτῆς, καὶ πόθον εἰλικρινῆ ἔχουσα τοῦ νὰ τὰ ἐκπληρώσῃ ἀξίως τῆς πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνης τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων Μοναρχῶν, δι' ἧς νὰ τὴν τιμήσουν εὐαρεστήθησαν, ἐσπούδασε νὰ βαθύνῃ τὸν μεγάλον καὶ γενναῖον στοχασμὸν τῶν Σεβαστῶν αὐτῶν θεμελιωτῶν τοῦ νέου Ἑλληνικῆς Κράτους.

Ἐρεύνησεν ἀκολούθως, τίνι τρόπῳ ἤθελε δυναθῇ νὰ συμμεδέξῃ εἰς τὴν ἐκπλήρωσίν του, συμμορφωμένη ἐν ταύτῳ, ὡς ἀπαιτεῖται, καὶ μὲ τὰς κοινοποιηθείσας πράξεις τῆς ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεως, καὶ μὲ τὰ εἰδικῶς δοθέντα, τὰ ὅποια οἱ Κύριοι Ἀντιπρέσβεις ἐπαρυσίασαν εἰς αὐτήν.

Ἡ ἀπόφασις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων

τῇ νὰ ἀναγνωρίζεται ἡ Ἑλλάς Κράτος ἀνεξάρτητον, ἐπλήρωσε τὰς νομίμους εὐχὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἐπεσφράγισε τὰς ἀμέτρητες εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἠξίωσαν νὰ ἐπιδαψιλεύσωσιν εἰς βοήθειαν αὐτῶν. Κινούμεναι δὲ ἀναμφιβόλως ἀπὸ λόγους ὑψηλῶν πολιτικῶν συμφερόντων ἔθεσαν τὴν μέλλουσαν αὐτῆς τύχην ὑπὸ τὴν αἰγίδα μοναρχικῆς καὶ διαδοχικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐξελέξαντο ἡγεμόνα τοιοῦτον, διὰ τῇ ὁποίου δύνανται νὰ ἐκτελέσουν τὰς ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος γενναίους σκοπῆς των, καὶ ἱκανὸν νὰ δώσῃ τὰ πιστὰ σταθερὰς εἰρηνοποιήσεως τεθεμελιωμένης ἐπὶ τῆς πράξεως τῆς 3 Φεβρουαρίου.

Τὸ μέγα τῆτο ἔργον ἐνεπιστεύθη τῷ ντεῦθεν εἰς τὸν Ἡγεμόνα Λεοπόλδον· καὶ ἡ Α. Β. Υ. ἀναδεξαμένη αὐτὸ, προέθετο νὰ δείξῃ εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον, ὅτι ἡ Ἑλλάς θέλει εὐρεῖ εἰς τὰ ἔξοχα προτερήματα καὶ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα, μὲ τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζεται, πῶς ἐγγυήσεις τῆς ἀποκειμένης εἰς αὐτὴν τύχης.

Ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας δίδουσιν εἰς αὐτὴν ἀναμφιβόλως καὶ τὰ προσκτηθέντα ἤδη δικαιώματα διὰ τῶν μακροχρονίων παθημάτων καὶ τῶν αἰμοσταγῶν θυσιῶν της, καὶ αἱ δεσπιδεῖσαι συνταγματικαὶ βάσεις, τὰς ὁποίας οἱ Πληρεξούσιοι Ἀντιπρόσωποι αὐτῆς παρεδέχθησαν, μόναι ἱκαναὶ νὰ ἀσφαλίσωσι τὴν εἰς τὸ μέλλον εὐδαιμονίαν της.

Ἡ Ἑλλάς ἀναμετροῦσα ἔτι τὴν ὀρισθεῖσαν τύχην της παρὰ τῆς ὑψηλῆς φρονήσεως καὶ εὐνοίας τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων Μο-

ναρχῶν, συναισθάνεται τὸ χρέος αἰωνίᾳ εὐγνωμοσύνης καὶ ἀμέτρου ἐμπιστοσύνης πρὸς τὰς εὐεργέτας αὐτῆς.

Ἀλλ' ὅσον ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἐπιθυμεῖ νὰ γενῇ πιστὸς διερμηνευτὴς τέτων τῶν αἰσθημάτων, τοσῶτον ἀναγκάζεται νὰ ἐκφράσῃ τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται λύπην, μὴ δυνάμεν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἐμπιστευθὲν εἰς αὐτὴν ἔντιμον χρέος, κατὰ τὰς ὁποίας ὥρισαν τύπους αἱ πράξεις τῆς τελευταίας Ἑθνικῆς Συνελεύσεως.

Οἱ Κύριοι Ἀντιπρέσβεις τῶν τριῶν Αὐλῶν διέτριβον εἰς Ἄργος εἰς τὰς γινομένας συνεδριάσεις κατὰ τὸν Αὐγουστον μῆνα, καὶ τὸ πρῶτον ψήφισμα τῆς Συνελεύσεως ἄξιον κατέστη ἀναμφιβόλως τῆς προσοχῆς των. Δὲν ἀγνοῦσι λοιπὸν, ὅτι αἱ ὀριστικαὶ συμβάσεις περὶ ὧν ἤδη πρόκειται λόγος, ἐμελλον νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς τὰς Πληρεξουσίους Ἀντιπροσώπους τῶν ἔθνους καὶ νὰ ἐπικυρωθῶσι παρ' αὐτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις λοιπὸν ὥφειλε νὰ συγκαλέσῃ ἤδη τὰς Πληρεξουσίους αὐτὰς, καὶ δὲν ἤθελε διστάσει νὰ πράξῃ κατὰ τὸν ὅρον τοῦ ψηφίσματος, εἰάν τινα ἄρθρα τῆς πράξεως τῆς 3 Φεβρουαρίου, καὶ ἡ διάληψις τῶν ἐπισήμων ἐγγράφου τῶν Κυρίων Ἀντιπρέσβεων, δὲν ἦσαν τοιαῦτα, ὥστε νὰ φέρωσι τὰς Πληρεξουσίους Ἀντιπροσώπους εἰς τὴν χαλεπὴν ἀνάγκην, ἢ νὰ ἀπομακρυνθῶσιν ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔλαβον ἐντάλματα παρὰ τῶν ἐπαρχιῶν, ἢ νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ νὰ ἐξηγήσωσιν αὐταῖς τὰς

δικαίας εὐχάστων τῷ νὰ ἰδῶσι τέλος πάντων τετελεσμένους τῆς ὑπὲρ αὐτῶν γενναίης σκοποῦς τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ αἱ πρὸς τῆς Κυρίας Ἀντιπρέσβεις δοθεῖσαι διαταγαὶ περιορίζουσιν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθεῖσων συμβάσεων, δὲν μένει ἄλλο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, εἰμὴ νὰ ἀπαντήσῃ πρὸς τῆς Κυρίου Ἀντιπρέσβεις, ἀφ' ἧς ἔλαβε καὶ τὴν γνώμην τῆς Γερμανίας.

Α'. Ὅτι ἡ ἐπίσημος δημοσίευσις τῆς ἀνακωχῆς, ὑπαρχέσης ἤδη πραγματικῶς, περιέχεται εἰς τὸ ἐπισυναπτόμενον ἀντίγραφον τῆς ἐγκυκλίου, διευθυνομένης πρὸς τῆς κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρὰν ἀρχηγούς τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων.

Β'. Ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει συμπράξει ὅσον ἐνεστὶν εἰς πᾶσαν περίσασιν, ὥστε νὰ κενωθῶσιν οἱ τόποι, μέρη, καὶ νῆσοι, τὰ ὅποια δὲν θέλουν συμπεριληφθῇ εἰς τὸ νέον Κράτος, κατὰ τὴν πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου, ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα, καὶ τὰς θαλασσίους Ἑλληνικὰς μοίρας, ἅμα οἱ Τῦρκοι ἀποσυρθῶν ἀπὸ τὴν Ἀττικὴν καὶ τὴν Εὐβοίαν. Εἶναι δὲ ἐπίσης ἀναγκαία καὶ ἡ ἐπὶ τῶν τόπων παρυσία τῶν ἐκ μέρους τῶν τριῶν Δυνάμεων ὁροθετῶν, οἱ ὅποιοι δύνανται νὰ προλάβωσιν, ἢ τὸλάχιστον νὰ μετριάσωσι τὰ ὀλέθρια ἐπακόλουθα, τὰ ὅποια ἐνδέχεται νὰ προκύψωσιν εἰς τὴν νέαν ὁροθεσίαν, καὶ ὅτι εἶναι ἐπ' ἀναγκῆς ἐπίσης τὸ νὰ τεθῇ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς στάσιν, ὥστε νὰ βε-

βαιώση μέσα πρὸς ζωάρκειαν ἰκανὰ, καὶ ἁρμονδίαν τινὰ κατάστασιν εἰς τὰς πολυαρίθμους οἰκογενείας, αἵτινες θέλουν συρρέψει, ἀναζητῆσαι πατρίδα ἐντὸς τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Γ'. Ὅτι οἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατοικῶντες ἤδη Μουσουλμάνοι, ὅχι μόνον χαίρουσι τελείαν προσωπικὴν ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ νέμονται μέρος τῶν ἰδιοκτησιῶν, τὸ ὁποῖον παρεχωρήθη εἰς τὰς αἰτήσεις αὐτῶν κατὰ διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ Κυβέρνησις θέλει καθυποβάλλει ὑπ' ὄψιν τῆς Α. Β. Υ. τὰς περὶ πάσας τὰς πράξεις τῆς ἐν Λονδίνῳ συνδιαλέξεως παρατηρήσεις τῆς καὶ τὰς περὶ τῶν εἰδικῶς δοχθέντων, περὶ ὧν ἀναφέρει τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον τῶν ΚΚ. Ἀντιπρέσβεων.

Ταύτας δὲ θέλει διευθύνει μὲ ἀντίγραφον τῆς παρούσης, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τὴν Α. Β. Υ. χρέος τῆς.

Ἡ Α. Β. Υ. ἔχουσα πᾶσαν τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, θέλει τύχει εὐμενεῖς ὑποδοχῆς, ἐνεργοῦσα παρ' Αὐταῖς ὑπὲρ τῆς τόπου, τῆς ὁποίου τὴν εὐδαιμονίαν ἐκλήθη νὰ παρασκευάσῃ ὑπὸ τὴν σκέπην σταθερᾶς καὶ διαρκῆς εἰρήνης.

Ἡ Προσωρινὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ διαβεβαιώσῃ τὴν ἐξαίρετον ὑπόληψιν καὶ τιμὴν πρὸς τὴς παρ' αὐτῇ

Κυρίου Ἀντιπρίσβει τῶν τριῶν Συμμά-
χων Αὐλῶν.

Ὁ Κυβερνήτης
Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτικοῦ
Γραμματεὺς

Ι. ΡΙΖΟΣ.

(Ἐρανείσθη ἐκ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος,
Ἔτος Ε' Ἀριθμὸς 32.)

~~_____~~

Α Π Α Ν Τ Η Σ Ι Σ

Τῆς Γερουσίας

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Ἀπριλίῳ 1830.

Ἐπ' ὧσιν λαβῆσα το ὑπ' Ἀρ. 497 διάγγελμα τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὁμῶ καὶ τὰ εἰς αὐτὸ ἐπισυναπτόμενα ἐφεξῆς ἔγγραφα:

Α'. Τὸ ἐν Λονδίνῳ γενόμενον Πρωτόκολλον τὴν 3 Φεβρουαρίου 1830, παρόντων τῶν Πληρεξουσίων τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας.

Β'. Τὰ ἐπισυναπτόμενα εἰς αὐτὸ ἔγγραφα ὑπὸ στοιχεῖα Α. Β. Γ. καὶ Ε.

Γ'. Τὸ συνοδεῦον τὰ εἰρημένα ἐπαγγελματικὸν ἔγγραφον τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Κυρίων Ἀντιπρέσβεων τῶν Συμμάχων Αὐλῶν.

Δ'. Τὴν πρὸς τοὺς εἰρημένους Κυρίους Ἀντιπρέσβεις ἀπάντησιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

Γνωμοδοτεῖ.

Ἡῦχετο ἡ Γερουσία νὰ εὕρίσκετο εἰς θέσιν τῇ νὰ ἐκφράσῃ ζωηρότατα πρὸς τὰς Κραταιοτάτους Βασιλεῖς τοὺς Σεβαστὰς εὐεργέτας τῆς Ἑλλάδος, τὰ αἰσθήματα τῆς βαθείας εὐγνωμοσύνης της διὰ τὸν γενναῖον σκοπὸν, τὸν ὁποῖον προέθεντο ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ ἔθνους.

Μ' ὅλον τῆτο ἔγκρίνει παμψηφεὶ τὴν πρὸς τοὺς Κυρίους Ἀντιπρέσβεις τῶν Συμμάχων

Αὐλῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, καὶ οὐ-
νούπῳ θέλει ἐκφράσει τὰς λεπτομερεῖς σκέψεις
καὶ παρατηρήσεις της, ὅσας ἔκαμεν εἰς τὸ
Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου, εἰς τὰ ἐ-
πισυναπτόμενα αὐτῷ ἔγγραφα, καὶ εἰς τὴν
ἐπαγγελματικὴν διακοίνωσιν τῶν Κυρίων Ἀν-
τιπρέσβεων.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΡΤΣΟΣ.

Α Π Α Ν Τ Η Σ Ι Σ

Τῆς Γερουσίας

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΤΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἀπριλίς 1830.

Ἀποχρώντως μελετήσασα τὸ Πρωτοκόλ-
λον τῆς 3 Φεβρουαρίου, τὰ εἰς αὐτὸ ἐπισυ-
ναπτόμενα ἔγγραφα, τὴν περὶ τούτου ἐπαγ-
γγελματικὴν διακοίνωσιν τῶν Κυρίων Ἀντι-
πρέσβεων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν πα-
ρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, καθὼς καὶ τὸ
ὑπ' Ἀρ. 497 διάγγελμα τῆς Ὑμετέρας Ἐξο-
χότητος, ἐκδέτει κατὰ τὸ πρὸς αὐτὴν ὑπ' Ἀρ.
67 διάγγελμά της τὰς παρατηρήσεις της, στη-
ριζομένας εἰς τὰς νομίμους εὐχὰς τοῦ ἔθνους,
τοσάκις ἀπὸ αὐτὸ τοῦ ἔθνους ἐκφρασθεῖσας, καὶ
περιεχομένας εἰς τὸ ὑπ' Ἀρ. Α. Ὑπόμνημα.

Μένει εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα νὰ τὰς
καθυποβάλῃ ὑπ' ὄψιν τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ
Ὑψηλότητος, τῷ Πρίγκιπι Δεοπόλδῳ.

Φρονέσα ἡ Γερουσία τὴν προβαλλομένην

ἀπὸ τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα πρὸς προὔ-
 πάντησιν τῆς Βασιλικῆς Αὐτῆ Ὑψηλότητος
 πρεσβείαν, καὶ χρέος, καὶ συμφέρον τῆ ἔθνους,
 εἶναι πρόθυμος νὰ συναποφασίσῃ περὶ αὐτῆς,
 ὅποταν ἐγκριθῇ ἡ ἀρμόδιος ἐποχὴ τῆς,

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΤΤΣΟΣ.

Ἐπὶ μνημα ὑπὸ στοιχεῖον Α. εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ Πρωτό-
 κολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου (22 Ἰαννουαρίου) καὶ εἰς τὴν
 συνοδεύσαν αὐτὸ ἐπαγγελματικὴν διακοίνωσιν τῶν
 Κυρίων Ἀντιπρέσβεων τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν,
 τῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει.

Ὁ διακαὴς πόθος τῆ ν' ἀπαλλαχθῇ ἀπὸ δει-
 νὰ πολυχρόνια, καὶ ν' ἀπολαύσῃ τὴν ἀνε-
 ξαρτησίαν του, ἔφερε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος,
 εἰς τὸν κατὰ Τουρκίας πόλεμον, καὶ καθ' ὅ-
 λον αὐτὸν τὸν ἀνισον ἀγῶνα, τῆ ἐνέπνευσε
 τὴν καταφρόνησιν τοῦ θανάτου καὶ τὴν πρὸς
 τὰς δεινοπαθείας καρτερίαν του. Βλέπουσα ἡ
 Γερουσία σήμερον τὸ πολύτιμον αὐτὸ εἰς ὅ-
 λους τὰς Ἑλλήνας ἀγαθόν, χορηγούμενον ἀπὸ
 τοὺς Σεβαστοὺς Μονάρχας, τοὺς γενναίους ὑ-
 περασπιστάς των, δὲν δύναται, εἰμὴ μεθ' ὅλε
 τῆ ἔθνους νὰ αἰσθάνεται δικαίαν καὶ βαδυ-
 τάτην εὐγνωμοσύνην.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ὅμα λαβὼν τὰ ὅπλα,
 ἐξελέξατο τύπον Διοικητικόν, τὸν ὁποῖον ἐ-
 νέκρινε τότε ἀρμόδιον εἰς τὴν στάσιν τα, καὶ
 τελευταῖον διὰ τῆς ἐν Τροιζῆνι Ἐθνοσυνε-
 λεύσεως, Κυβερνήτην του ἑπταετῆ, ἄνδρα,
 τὸν ὁποῖον ἐθεώρει καὶ θεωρεῖ ἄξιον τῆς ἐμ-

πιστοσύνης του. Σκέψεις σήμερον ὑψηλῆς πολιτικῆς, ἀφορώσης τὴν ἀποκατάστασιν τῆ ἔθνους εἰς Μοναρχικὸν καὶ διαδοχικὸν σύστημα, μεταβάλλουσι τὸν τῆς Κυβερνήσεως σχηματισμὸν, καὶ Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος καθιερώνουσι τὴν Βασιλικὴν Αὐτοῦ Ὑψηλότητα τὸν Πρίγκιπα Λεοπόλδον. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἡμπορεῖ παρὰ νὰ τρέφῃ χρηστὰς ἐλπίδας μεγάλων ἀγαθῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀνδρός, τῆ ὁποίου ἡ φήμη κηρύττει τὰς ἀρετὰς καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ πολλῶ μᾶλλον, διότι μανθάνει ὅτι ἡ Αὐτῆ Βασιλικῇ Ὑψηλότητι ἐζήτησε νὰ μὴν ἀναδεχθῇ τὸ ἔνδοξον καὶ ἐπίπονον βάρος τοῦ νὰ καταστῇ ἓν ἔθνος εὐτυχές, πρὶν περὶ τῆς ἐξηγηθῇ αὐτῆς τῆ ἔθνους ἡ θέλησις. Ἡ ἀρχή, ἣτις τὸν ἔφερεν εἰς τόσον εὐγενῆ ἀπόφασιν, καθὼς καὶ ὁ φιλοδίκαιος χαρακτήρ του, ἐκ τῆς σήμερον ἐγγυῶνται εἰς τὸ ἔθνος περὶ τῆς στηρίξεως τῶν ἐσωτερικῶν δικαιωμάτων του, καθιερωθέντων ἀπὸ τέσσαρας ἔθνοσυνελεύσεις, καὶ μὲ τὴν ζωὴν ἐξίσως ἀναγκαίων εἰς αὐτὸ καὶ πολυτίμων.

"Ἄλλο ἔσιῳδες ἐπίσης συνδέει τὸ ἔθνος μετὰ τῆς Βασιλικῆς Αὐτῆς Ὑψηλότητος δι' αἰσθημάτων αἰωνίου εὐγνωμοσύνης. "Ἐμαθε τὰς ἐπιπόνους προσπάθειάς της περὶ τῶν μεγάλων συμφερόντων του. Ἡ Γερουσία θεωρεῖ τὴν ἔκτασιν τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, τόσον στενῶς συνενωμένην μὲ τὴν πραγματικὴν ὑπαρξιν τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, τόσον σημαντικῶς ἀναγκαίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν γενναίων καὶ ὑψηλῶν σκοπῶν τῶν προσια-

τῶν τῆς Ἑλλάδος ἡγεμόνων, ὥστε δὲν δύναται νὰ τὸ διατρέξῃ χωρὶς τὰς ἀκολούθους παρατηρήσεις τῆς.

Α'. Εἰς τὴν Στερεάν Ἑλλάδα, αἱ ἀποσπώμεναι ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐπαρχίαι, περιέχουσai περίπου ἑκατὸν χιλιάδας κατοίκων, ἐκράτησαν πολλάκις τὸν χεῖμαρρόν τῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος συρρέουσάντων κατὰ γῆν στρατευμάτων τῆς Τουρκίας. Εἰς τὴν θάλασσαν, ἡ ἐννέα ἔτη ἀδιακόπως αἵματονομένη Κρήτη, ἡ ἀκαταδάμαστος Σάμος, αἱ μετὰ ἡρωϊκὴν ἀνδρίστας καταδασθεῖσαι νῆσοι τῶν Ψαρρῶν καὶ Κάσσου, ὑπῆρξαν τὰ θαλασσινὰ προπύργια τῶν κατὰ Βυζαντινῶν καὶ Ἀλεξανδρινῶν στόλων. Οἱ ἄνθρωποι τῶν μερῶν αὐτῶν μὲ ποῖον ὄμμα θέλουν ἰδεῖ, ὅτι αὐτοὶ μὲν οἱ προμαχόμενοι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἔθνους δουλόγονται, οἱ δὲ λοιποὶ συναγωνισταί των ἐλευθερόνονται; Πῶς! θέλουν ἀφήσει γῆν, ἄλλην ζυμωμένην μὲ τὸ αἷμά των καὶ ἀνακαλῆσαν εἰς αὐτὴς τὰς λαμπρότερας νίκαις των, τὰ λαμπρότερα ὀνόματα τῶν στρατηγῶν των, καὶ ἄλλην διαμείνασαν ἀνέπαφον ἀπὸ ἐχθρικῆς ἐπιδρομῆς; δὲν εἶναι φόβος μὴ εἰς τὴν ἀπελπισίαν των ἀνανεώσωσι τὰς αἵματοσταγεῖς σκηνὰς τῆς Μεσολλογγίης καὶ τῶν Ψαρρῶν; Ἡμεῖς γνωρίζοντες τὴν ὑπὲρ πάντα λαὸν ἄλλον μετ' ἐνθουσιασμοῦ προσήλωσιν αὐτῶν τῶν κατοίκων εἰς τῆς γεννήσεώς των τῆς τόπης, γνωρίζοντες ἐπίσης καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν πολεμικῶν αὐτῶν γενεῶν, τρέμομεν μήπως ἐνταφιασμοὶ ἐκύσιν

ὀλοκλήρων λαῶν λυπήσῃ μετ' ὀλίγον τὰς
 συμπαθητικὰς ψυχὰς τῶν φιλανθρώπων προ-
 στατῶν μας Ἠγεμόνων.

Β'. Εἰς τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα τὰ ἀποφα-
 σισθέντα ὅρια δὲν ἐξασφαλίζονται οὔτε ἀπὸ
 δύσβατα ὄρη, ἤτε ἀπὸ βαθεῖς ποταμὸς. Ὁ
 Ἀχελῷος καὶ ὁ Σπερχειὸς, περὶ τὸ θέρος μά-
 λιστα, γίνονται διαβατοὶ καὶ καταντῶσι ρύα-
 κες. Ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ δὲν διαπερᾷ διὰ
 στενῶν καὶ ἀποκρήμνων μερῶν, ἀλλὰ δι' ἐ-
 ρήμου καὶ ἐπιπέδου πολλάκις χώρας, μὴ πε-
 ριεχούσης κανὲν εἶδος ὀχυρώματος· χρειά-
 ζονται λοιπὸν χιλιάδες πολλαὶ στρατευμά-
 των καὶ δαπάναι πρὸς κατασκευὴν διαφόρων
 εἰδους οἰκοδομημάτων. Εἰς τὴν θάλασσαν,
 ἐπειδὴ ἐκτὸς τῆς Κράτους ἡ Κρήτη μένει, τὸ
 Αἰγαῖον πέλαγος ἀφίνεται ἐκτεθειμένον εἰς ἐ-
 χθρικὰς ἐπιδρομὰς, καὶ πρὸς ὑπεράσπισίν τῃ
 χρειάζεται στόλος ἰσχυρός. Αἱ ἐθνικαὶ πρό-
 σοδοί μας, σήμερον, ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἀκο-
 λόβωτος, καὶ δὲν ἔχει πολυεξόδους διπλωμα-
 τικὰς σχέσεις, οὔτε ὀργανισμόν ἐσωτερικὸν
 ἐντελῆ, δὲν ἐξαρκοῦν ἤτε εἰς τὸ ἐν τρίτον μέ-
 ρος τῶν ἀναγκαίων ἐξόδων τῆς Κράτους· θέ-
 λουν ἐξαρκέσει μετὰ τοιαύτην κολόβωσιν,
 καὶ μὲ τοιαῦτα ὅρια δαπανηρά;

Γ'. Τὰ δύο τρίτα τῆς κατὰ ξηρὰν στρατεύ-
 ματος σύγκεινται σήμερον ἀπὸ τὴν ἐκτὸς μέ-
 νουσαν Στερεὰν Ἑλλάδα. Ἄν ἐπιστρεψωσιν
 εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς των, δὲν στερεῖ-
 ται ἡ ἀνεξάρτητος Ἑλλὰς τὸ σημαντικώτε-
 ρον μέρος τῆς δυνάμεώς της, τοὺς βραχίονας,

οἵτινες ὑπερασπίσθησαν τὸ Μεσολόγγιον καὶ τὰς Ἀθήνας μὲ τόσον ἥρωϊσμόν; ἂν μείναντες τεθῶσιν, ἢ ἐντὸς τοῦ Κράτους, ἢ περὶ τὴν ὁροθετικὴν γραμμὴν του, θέλουν εἰσθαῖ ἀπαθεῖς θεαταὶ τῶν δυστυχιῶν των, ἢ πιστοὶ φύλακες τῆς εἰρήνης; Τῆς Κρήτης, τῆς Σάμου, τῶν Ψαρρῶν, τῆς Κάσσου, τῆς Χίου, τῆς Ἰκαρίας, τῆς Πάτμου, τῆς Λέρου, τῆς Καλύμνου, τῆς Ἀστυπалаίας, τῆς Καρπάθου καὶ ἄλλων νήσων ἢ ἐγκατάλειψις, ἐπιφέρουσα διασκόρπισιν πολλῶν μαχίμων καὶ ἀπελπισμένων ἀνθρώπων, δὲν θέλει καταγεμίσει ἀπὸ πειρατὰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν, ἐπιδεκτικὴν πειρατείας διὰ τὰς πολλὰς ἐρημονήσας της, καὶ διὰ τὴν γειτνίασίν της μὲ ἀφύλακτα παράλια; καὶ τότε εἰς τὸ νεοσύστατον Κράτος, ποῦ κατὰ γῆν ἢ ἡσυχία, πῶς κατὰ θάλασσαν ἢ ἀσφάλεια τῇ ἐμπορίῳ; ποῦ τὰ μέσα τῆς ἀνεξαρτητοῦ Ἑλλάδος εἰς τὸ νὰ κρατῇ ἄγρυπνον διὰ παντὸς κατὰ μὲν τὴν θάλασσαν σημαντικὴν ναυτικὴν δύναμιν, κατὰ δὲ τὴν γῆν στρατεύματα πολυάριθμα;

Δ'. Αἱ ἀποσπώμεναι τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος ἐπαρχίαι εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν ἐπικράτειαν δὲν ἐχορήγουν ποτὲ πόρους ὑσιώδεις. Φωλεαὶ ἀνθρώπων ἐλευθέρων καὶ πολεμικῶν, ὑπῆρξαν εἰς τὴν Τουρκίαν αἰτίαι αἰωνίης δαπάνης, αἰωνίου ἀνησυχίας. Αἱ αὐταὶ ἐπαρχίαι, παραλαμβάνουσαι ἀπὸ ἐνναετῆ ἀγῶνα κατὰ πολλὰ αὐξημένον τὸ αὐτὸ φιλοπόλεμον καὶ φιλελεύθερον πνεῦμα, δὲν θέλουν εἰσθαῖ εἰς τὰς θύρας τῶν δύο ἐπικρατειῶν ὅ-

λαι καυστικά, περιμένουσαι τὴν μικροτέραν περίστασιν διὰ νὰ μετανάψωσι καὶ αὐθις τὸ πῦρ τῆ κατασβεσθέντος πολέμου;

Ἄς ὑποθέσωμεν ὅμως καὶ καταδαμασθέντας αὐτὰς τὰς πολεμικοὺς κατοίκους, καὶ διὰ τῆτο πᾶσαν αἰτίαν πιθανῆς καὶ ταχείας ἐκρήξεως παύσασαν, τί θέλει συμβῆ; Οἱ Ὀθωμανοὶ κρατῶντες τὰς ὑψηλὰς καὶ δυνατὰς θέσεις, θέλουν ἔχει ὑπὸ πόδας τὸν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, καὶ θέλουν εἰς αὐτὸ διατηρεῖ ἐπιρροὰς μὴ συμβιβαζομένας μὲ τὸ ὑψηλὸν πνεῦμα, καθ' ὃ οἱ Σεβαστοὶ Προστάται τῆς Ἑλλάδος συνέταξαν τὰ κατ' αὐτήν.

Ε'. Ὑποτιθεμένης καὶ πάσης φιλησυχίας εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν, μὲ τὴν τοιαύτην γνῶσιν πρὸς τὰς θελήσεις της πολλάκις ἀπείθειαν τῶν ὑπηκόων της, μὲ τοιαῦτα ἀπὸ τὴν φύσιν ἀνυπεράσπιστα ὅρια τῆς Ἑλλάδος, ὅποια δύναται νὰ παραχθῇ ἀσφάλεια εἰς τὰς ἐντὸς τῆς Κράτους, πλην ἐγγὺς τῶν συνόρων Ἑλληνας κατὰ τῆς αἰφνηδίου ἐπιδρομῆς Ἀσιατικῶν καὶ Ἀλβανικῶν φυλῶν, καὶ δι' αὐτὸ τῆτο ποία ἐγγύησις μονίμου εἰρήνης μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ὀθωμανῶν;

Δίδεται καὶ εἰς τοὺς κατοίκους αὐτῶν τῶν ἀφινουμένων εἰς τὰς Τέρκους μερῶν τρόπος ἀληθῆς καὶ πραγματικὸς τῆ νὰ μὴ στερηθῶσι τὰς ιδιοκτησίας των, ἂν στερηθῶσι τὴν πατρίδα των; ὅχι ἐπειδὴ, ἂν κατὰ τὸ Πρωτόκολλον τῆς 3 Φεβρουαρίου ἐπίσης χορηγεῖται ἄδεια εἰς τὸν Τῆρκεν τὸν εὕρισκόμενον ἐντὸς τῆς Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ εἰς τὸν

Ἑλληνα τὸν ἐντὸς τῆς Τουρκίας, τῷ νὰ πω-
 λήσωσι τὰ κτήματά των καὶ ν' ἀπέλθωσιν,
 εἰς μὲν τὸν πρῶτον, ὡς τὸν Τοῦρκον τῆς
 Εὐβοίας, ἐπειδὴ τὰ κτήματά του εὐρίσκονται
 εἰς ἔθνος ἀνακαλούμενον εἰς ἀπόκτησιν εὐνο-
 μίας, ἢ τοιαύτη πώλησις εἶναι πραγματικὴ
 καὶ ὠφέλιμος, εἰς δὲ τὸν Ἑλληνα ὡς τὸν Ἀ-
 καρναῖον, εἶναι σχεδὸν ἀνωφελές, ἢ παντε-
 λῶς φαντασιώδης· διότι ποῖος θέλει ἀγορά-
 σει τὴν ιδιοκτησίαν τῷ Ἀρκαρναῖον, εὐρίσ-
 κομένην εἰς γῆν ἔριδος καὶ ἀνησυχίας, ὅπερ
 οἱ νόμοι δὲν ἰσχύουσιν, καὶ μεταξὺ αἰφνη-
 δίων ἐπιδρομῶν;

Ἐκτὸς τούτων τῶν δεινῶν ἐπακολουθημά-
 των, τοιαύτη ὁροθέτησις θέλει ἐπισύρει ἀφεύ-
 κτως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐνδεεῖς φυλὰς ἀνθρώ-
 πων ἀνεστίων, ἀφινόντων μὲ δάκρυα καὶ ὀ-
 δυρμοὺς τὴν δουλωμένην γῆν των. Ἀδελφοί
 των οἱ ἐντὸς τοῦ Κράτους Ἕλληνες, συμπα-
 τριῶται ὀρκωμένοι ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀν-
 θρώπων νὰ συμμοιρασθῶσι τὴν τύχην των,
 θέλουν ἀνιλεῶς τοὺς ἐγκαταλείψει ν' ἀποθά-
 νωσιν εἰς τὰς δεινοπαθείας, καὶ μὲ τὸν θά-
 νατόν των ἢ μὲ τὴν ἐπίμοχθον ζωὴν των νὰ
 ἐπιφέρωσιν ἐπιδημίας ἢ κλονισμόν εἰς τὴν το-
 σάκῃς δεκατισθεῖσαν ἀπὸ τὸν θάνατον κοινω-
 νίαν των; Μέλη τῆς ἐθνικῆς οἰκογενείας δὲν
 χρηζοῦσι περιθάλψεως; τὰ μέσα τῆς περιθάλ-
 ψεως αὐτῆς τὰ ποῖα; ἡ ἐθνικὴ γῆ, ἢ τὰ χρή-
 ματα τοῦ Ταμείου; ἡ ἐθνικὴ γῆ!

Το πέμπτον ἄρθρον τοῦ Πρωτοκόλλου τῆς
 3 Φεβρουαρίου φέρει "Πράξεις πλήρους καὶ

• ὁλοσχερῶς ἀμνησεΐας θέλουν ἀμέσως δημο-
 “σιευθῇ παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, καὶ
 “τῆς Ἑλλάδος..”

“Ἡ περὶ ἀμνησεΐας πράξεις θέλει κηρύξει,
 “ὅτι κανεῖς Ἑλλήν ἐφ’ ὅλην τῆς Ἐπικρατεΐας
 “τῆς τὴν ἔκτασιν δὲν θέλει εἶναι δυνατόν νὰ
 “σερηθῇ τὰς ιδιοκτησίας τες, μηδὲ νὰ ἐνοχλη-
 “θῇ παντάπασι διὰ λόγον, ὅτι ἔλαβε τάχα
 “μέρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν..”

“Ἡ περὶ ἀμνησεΐας πράξεις τῆς Ἑλληνικῆς
 “Κυβερνήσεως θέλει κηρύξει τὴν αὐτὴν ἀρ-
 “χὴν ὑπὲρ ὅλων τῶν Μουσουλμάνων, ἢ Χρι-
 “σιανῶν, οἵτινες, τυχὸν ἔλαβον μέρος ἐναν-
 “τίον τῆς ὑποθέσεώς της· θέλει εἶναι προσέτι
 “ἐννοημένον καὶ δημοσιευμένον τὸ ὅτι οἱ
 “Μουσουλμάνοι, οἵτινες ἐκβασίως ἤθελον ἐξακο-
 “λουθήσει νὰ κατοικῶσιν εἰς τὰς χώρας καὶ
 “νῆσους διορισθείσας εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλουν
 “διατηρεῖ εἰς αὐτὰς τὰς ιδιοκτησίας των, θέ-
 “λουν χαίρει εἰς αὐτὰς ἀμεταβλήτως μετὰ τῶν
 “οἰκογενειῶν των ἐντελῇ ἀσφάλειαν..”

Ἀφίνομεν ὅτι, ἂν εἰς ἡμᾶς ἡ ἀμνησεΐα ὑ-
 πάρχῃ ἐκ τῆς σήμερον πραγματικὴ καὶ θέλει
 ὑπάρξει, εἰς τὴν Τερκίαν ὅμως ὥστε ὑπῆρξε
 τοιαύτη, ὥστε θέλει ὑπάρξει διὰ λόγους γνω-
 στός· ἀφίνομεν, ὅτι τῆς ἀμνησεΐας τὸ ἄρθρον
 τοῦτο δὲν περιέχει τὴν ἀπολύτρωσιν τόσων
 δυστυχῶν Ἑλλήνων αἰχμαλωτισθέντων καὶ
 πωληθέντων εἰς τὸ Τερκικὸν κράτος, καὶ πε-
 ρὶ τῆς τύχης τῶν ὁποίων εἶναι πικρὸν εἰς τὸ
 ἔθνος νὰ μὴν ἔχῃ καμμίαν δετικὴν παρηγο-
 ρίαν· ἀφίνομεν τοιαύτας παρατηρήσεις ση-

μαντικῇ συμφέροντος, καὶ εἰς μίαν ἄλλην ἐμβαίνομεν μεγαλητέρας φύσεως.

Τὸ ἄρθρον τῆτο ἐννοεῖ τάχα δύο περιστάσεις μόνον, καθ' ἃς αἱ ιδιοκτησίαι τῶν Τέρκων θέλυν εἶσθαι ἀσφαλεῖς, τὴν πρώτην, ὅταν ὡς ἔμποροι, ὡς βιομήχανοι, ὡς πρόσφατοι ἀγοράσαι γαιῶν, ἀποδειχθῶσιν οἱ Τέρκοι ἐκ νέου εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὴν δευτέραν, ὅταν, ὡς οἱ Τέρκοι τῆς Εὐρίπυ, εὕρεθωσι πολλοὶ αὐτῶν ἐκ τῆς σήμερον ιδιοκτητῆται; ἢ περιλαμβάνει διφορούμενως (πράγμα, τὸ ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ πισεύσωμεν!) καὶ ἄλλην τρίτην ιδέαν κατασρεπτικὴν ἐκ θεμελίων τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, τὴν ἀπόδοσιν τῶν Τουρκικῶν κτημάτων; κτημάτων Ἑλληνικῶν ἀρπαγέντων ἀπὸ τῆς Τέρκας πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως, ἀνακτηθέντων εἰς τὴν ἐπαναστασιν ἀπὸ τῆς Ἑλλήνας μὲ χειμάρρως αἱμάτων, ἄλλων ἤδη ἐκποιηθέντων, ἄλλων ἐξασφαλιζόντων τὰ δύο δάνεια τῆς Δόνδρας, ἄλλων τρεφόντων τὰ τρία τέταρτα τοῦ Ἑλληνικῆς γυμνῆς ἔθνους, καὶ ἄλλων φυλαττομένων δια νὰ περιθάλψωσι τῆς δυσυχήσαντας δια τὴν πατρίδα τῶν Ἑλλήνας καὶ νὰ ἐξασφαλήσωσι χρῆν τῆς Ἑλλάδος ἐσωτερικά. Ἡθεράπευτος δυσυχία! καταστροφή! αἰώνιος τῆς Ἑλλάδος! ἂν ζητηθῇ μόνον ἡ πραγματικὴ τοιαύτης ἀποδόσεως! Ἡ Γερμανία προβλέπουσα δεινὰ ἐπακολυθημένα, νομίζει ἐν τῶν ἱερωτέρων χρεῶν τῆς νὰ μὴ νὰ ἀποσιωπῇ εἰς τὴν Β. Α. Ὑψηλότητα, ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς θεωρῶν τὰ πολυτιμότερά του

δικαιώματα καὶ συμφέροντα προσβαλλόμενα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θέλει τάχα διατηρήσει τὴν ἀπαρδειγμάτισον ὑπομονὴν τοῦ νὰ σερηθῇ μὲ σιωπὴν τὰς ἀμοιβὰς τῶν ἀγώνων τε, τὸ παρόν τε, τὸ μέλλον τε; καὶ ἂν εἰς τοιαύτην διαγωγὴν τὸν ὑποχρεώσῃ σύ-νεσις, γέννημα τῶν περιστάσεων, δὲν θέλει μετ' ὀλίγου γενῇ σωρὸς εἰλώτων σπαρμένος μεταξὺ Ὀθωμανῶν, δυναμένων νὰ τὸν τυραννήσωσι, καὶ διότι κατὰ συνέπειαν τῶν ἀναφερομένων πράξεων εἰς τὸ ἐν Λονδίνῳ Πρωτόκολλον οἱ Ὀθωμανοὶ εἶναι παραδεκτοὶ εἰς πᾶσαν κοινὴν ὑπηρεσίαν, καὶ διότι διὰ τῆς πλείους τῶν θέλων ὡς πολῖται τῆς Ἑλλάδος ἔχει κατ' ἐξαίρετον τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου; καὶ τότε ἢ πολύτιμος δωρεὰ τῶν κραταιῶν Συμμάχων Ἡγεμόνων, ἢ ἀνεξαρσία μας πῶς θέλει εἶσθαι πραγματικὴ δωρεά; καὶ τότε τί ἐκέρδησεν ὁ Ἕλλην μετὰ ἐνναετῇ καὶ αἱματώδῃ πόλεμον; ἀφ' εἰς ἐρημίαν ἀπέμεινε μὲ τὰ ὅστ' αὐτῶν φονευθέντων συγγενῶν του, καθιέρωσε νομίμως τὰ αἰώνια δεσμά του.

Ὑποτιθεμένης καὶ τῆς μὴ ἀποδόσεως τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, ἢ ἐθνικὴ ἄρα γε γῆ θέλει μόνη ἐξαρκέσει εἰς τὴν ἀνακέντησιν τῶν μελλόντων νὰ καταφύγωσιν εἰς ἡμᾶς ἀδελφῶν μας; δὲν εἶναι χρεῖα χρημάτων δι' ὅχι ὀλίγα ἔτη πρὸς ἀναπλήρωσιν τῶν ἐξόδων τοῦ Κράτους, μὴ δυναμένων νὰ ἐκπηγάσουν ἀπὸ τὰς ἐθνικὰς προσόδους; Οἱ Κύριοι Ἀντιπρέσβεις τῶν τριῶν Συμμάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ

Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει εἰς τὸ συνοδεῦσαν τὴν
 πράξιν τῆς 3 Φεβρουαρίου ἐπίσημον ἔγγρα-
 φὸν τῶν παρέστησαν, ὅτι τὸ νέον τῶν προ-
 στατῶν μας εὐεργέτημα, τὸ δάνειον, θέλει
 χρησιμεύσει εἰς μισθοδοσίαν καὶ δια-
 τροφὴν τῶν στρατευμάτων, τὰ ὅποια
 ὁ Ἡγεμὼν ἐν ἀνάγκῃ ἢ θελε στρατο-
 λογήσει πρὸς ἰδίαν ὑπηρεσίαν. Εὐέλ-
 πιδες ὅμως εἶναι οἱ Ἕλληνες, ὅτι αἱ ὀφειλό-
 μεναι ἀποζημιώσεις πρὸς τὰς ναυτικὰς νήσους,
 πρὸς τὸν κατὰ Ἑρῶν στρατὸν, πρὸς πολλὰς
 ἄλλους διὰ τὸ ἔθνος δυστυχήσαντας, ἢ ἀρι-
 στεύσαντας πολίτας, ἢ ἐμψύχωσις τῆς γεωρ-
 γίας, τῆς βιομηχανίας, καὶ τῆ ἐμπορίου, κα-
 θὼς καὶ ἡ ἀναγέννησις τῶν φώτων, θέλουν
 εἶσθαι πρὸ πάντων τὸ ἀντικείμενον τῶν ἀ-
 γαθοποιῶν σκοπῶν τῆς Βασιλικῆς Αὐτῆς Ὑ-
 ψηλότητος.

Πρὶν δώσωμεν τέλος εἰς τὰς παρατηρήσεις
 μας αὐτάς, θέλομεν κάμει μίαν καὶ τελευ-
 ταίαν.

Οἱ Κύριοι Ἀντιπρέσβεις τῶν τριῶν Συμ-
 μάχων Αὐλῶν παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνή-
 σει, εἰς τὴν ἐπίσημον διακοίνωσίν των, εἰδο-
 ποίησαν περὶ ἰδιαιτέρας πράξεως γενομένης
 μεταξὺ τῆς Χριστιανικῆς Μεγαλειότητος καὶ
 τῆς Βασιλικῆς Αὐτοῦ Ὑψηλότητος, πράξεως
 καθιερονέσης δικαιώματα εἰς τὰς Δυτικὰς τῆ
 Ἑλληνικῆς Κράτους· ἡ καθιέρωσις αὕτη σύμ-
 φωνος κατὰ μέγα μέρος μὲ τὰς ἐνυπάρχοντάς
 μας νόμους, προσδιορίζοντας τὰ πολιτικά δι-
 καιώματα, ἀρκεῖ μόνον νὰ μᾶς πιστοποιήσῃ

ὅτι τῷ Ἀνατολικῷ Δόγματι ἡ θρησκεία θέλει εἰσθαι ἡ ἐπικρατοῦσα τῆς ἀνεξαρτήτου Ἑλλάδος. Πλὴν πόσης χαρᾶς δάκρυα ἤθελε χύσει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἂν ἡ θρησκεία του, εἰς τὴν ὁποίαν χρεωστεῖ τὴν πολιτικὴν ὑπαρξίν του, τὰ ὀλίγα του φῶτα, τὴν γλῶσσαν τῶν προγόνων του, τὸ συνένονε καὶ διὰ θείων δεσμῶν μετὰ τῆς Β. Α. Ὑψηλότητος! Πόσον ἡ ἀφοσίωσις τῷ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἤθελεν αὐξήθῃ, ἂν ἔβλεπε μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τοὺς ναοὺς τῷ ἑρανίῳ Πατρὶ τὸν ἐπίγειον Πατέρα του προσφέροντα τὴν ἰδίαν λατρείαν!

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἀπριλίου 1830.

Ὁ Πρόεδρος ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΣΙΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΟΡΤΣΟΣ.

(Ἐρανείσθη ἐκ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος, ἔτος Ε' Ἀριθμὸς 36.)

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Α. ΤΟΜΟΥ,

Π Ι Ν Α Ξ

Τῶν περιεχομένων τῆ Α' Τόμου.

Λόγος τῆ Δεκός τῆ Βρόγλυ, Ὑπουργῆ τῶν
Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τῆς Γαλλίας, ἐκφω-
νηθεὶς εἰς τὴν συνεδρίασιν τῶν Ἀντιπροσώ-
πων τῆς 18 Μαΐου, 1833. — — Σελ. 1

Πρωτόκολλον τῆς 23 Μαρτίου (4
Ἀπριλίου) ἐν Πετρπόλει, 1826. — — 64

Συνθήκη ὑπογραφεῖσα ἐν Λον-
δίνῳ τὴν 6 Ἰουλίου, 1827, παρὰ τῆς
Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας διὰ
τὴν Εἰρηνοποίησιν τῆς Ἑλλάδος. — 68

Ἐπιστολὴ τῆ Κόμητος Νεσελρόδε
πρὸς τὸν Πρίγκιπα Λιέβεν, (ἐν Πετρ-
πόλει, 25 Δεκεμβρίου, 1827, (6 Ἰαν-
νουαρίου, 1828). — — — — 76

Ἐπιστολὴ τῆ Κόμητος Λα Φεροναί
(Ὑπουργῆ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑποθέ-
σεων τῆς Γαλλίας) πρὸς τὸν Πρίγκι-
πα Πολυγνάκ, ἐν Παρισίοις, τὴν 28
Ἀπριλίου, 1828, — — — — 102

Πρωτόκολλον τοῦ ἐν Λονδίνῳ
Συμβουλίου τῆς 19 Ἰουλίου, 1828. — — 116

Ἐπιστολὴ τοῦ Κόμητος Βέλγαρη
πρὸς τὸν Κόμητα Νεσελρόδε, ἐν Πό-
ρῳ, τὴν 2 (14) Δεκεμβρίου, 1828. — 122

Πρωτόκολλον τῆς 10 (22) Μαρ-
τίου, 1829. — — — — — 138

Πρωτόκολλον τῆς ἐν τῷ Ἀρ-
χείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν γενομένης
Συνδιαλέξεως τῆς 4 (16) Νοεμβρίου 1828 — 148

Γνωστοποίησις τῶν Συμμάχων
Αὐλῶν πρὸς τὴν Ὑψηλὴν Πόρταν,
4 (16) Νοεμβρίου, 1828. — — — 150

Ἐπιστολὴ τοῦ Κυρίου Δόκινς,
δι' ἧς διευθύνει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυ-
βέρνησιν τὸ Πρωτόκολλον τῆς 10 (22)
Μαρτίου, 1829. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6
(18) Μαΐου, 1829 — — — — — 152

Ἀπάντησις τῆς Ἑλληνικῆς Κυ-
βερνήσεως πρὸς τὸν Κύριον Δόκινς,
11 (23) Μαΐου, 1829. — — — — — 154

Διάγγελμα τῆς Κυβερνήτου τῆς
Ἑλλάδος πρὸς τὴν Γερουσίαν, ἐν
Ναυπλίῳ, 4 (16) Ἀπριλίου. 1830 — — 160

Ἀπάντησις τῆς Γερουσίας πρὸς
τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, ἐν
Ναυπλίῳ, τῇ 27 Μαρτίᾳ (18 Ἀπρι-
λίου), 1830. — — — — — 162

Πρωτόκολλον τῆς ἐν τῷ Ὑπερ-
γείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν γενομένης
Συνδιαλέξεως, τῆς 5 Φεβρουαρίου, 1830. — 169

Ἀπάντησις τοῦ Κυβερνήτου τῆς
Ἑλλάδος πρὸς τὰς Κυρίας Ἀντιπρέ-

σβεις τῶν Συμμάχων Αὐλῶν, ἐν Ναυ-
πλίῳ, τὴν 4 (16) Ἀπριλίῳ, 1830. — 178

Ἀπάντησις τῆς Γερουσίας πρὸς
τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, ἐν
Ναυπλίῳ, τὴν 5 Ἀπριλίου, 1830. — 184

Ἑτέρα Ἀπάντησις τῆς Γερουσίας
πρὸς τὸν Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος,
ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Ἀπριλίῳ, 1830. — 185

BF 20 m

24 B5

20 B5

4 Fc1

Hand - Buchbinderei
Max Schedl
München, Arabaststr. 20

Skuphos, Nikolaos

Syllogē tōn synthēkōn, prōtokollōn kai diplōmatikōn engraphōn, apoteluntōn
to usiōdesteron meros tēs diplōmatikēs historias tu neu hellēniku kratus

Bd.: 1

Naupliōn (1834)

H.gr. 1405 e-1

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10447166-2